Μίκης Θεοδωράκης

„ΤΡΑΓΟΔΙΑ ΣΤΟΝ ΑΜΒΡΑΚΙΚΟ"

ΟΠΕΡΑ ΜΠΟΥΦΑ ΜΕ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

ΟΠΕΡΑ

Κείμενο: Μίκης Θεοδωράκης

Διανομή:

Ποιητής: Βαρύτος

Δημοσιογράφος: Τενόρος

Φαίδρα: Σοπράνο

Ρομηοσύνη: Κοντράλτα

Καρούδας: Τενόρος

Διονύσος: Μπάσος

Συνοδεία:

Solo Piano

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

Ποίηση: Κώστας Καρυωτάκης

Δύο τραγουδίστες (Γυναίκα - Άντρας)

Ορχήστρα:

Flauto - Oboe - Βουζούκι I. II.

3 Κιθάρες (Κλασική - Ηλεκτρική Ακουστική) Βιολοντσέλα 1-2.. Κοντραμπάσο (Ηλεκτρικ.) Κρουστά.

(Τό έργο παίζεται χωρίς διάλειμα)

Ή σκηνή χωρίζεται σέ δύο μέρη ΠΛΕΥΡΑ (Α) (Αριστερά) καί ΠΛΕΥΡΑ (Β) (Δεξιά). Στήν (Α) παίζεται ή Όπερα. Στή (Β) κάθεται ή ὀρχήστρα. Ή (Α) έχει ντεκόρ σύν παραλία τοῦ Ἀμβρακικοῦ. Στό „Βάθος μιά σύστάδα δέντρα. Αριστερά ή θάλασσα. Ένα τραπεζάκι καφενείου μέ 2-3 ιλάθινες καρέκλες. Ό φωτισμός εὐαλάσσεται δεξιά - αριστερά.

ΤΡΑΓΟΥΔΙ 1

„Δέντρα μου. Δέντρα"

Πρός τό τέλος τῆς μουσικῆς ἀρχίζει νά φωτίζεται πολύ αχνά ή σιλουρά (Α). Μέσον ἀπό τά

δεύτρα βαλίζει αργά ο ποιητής. ~~[illegible]~~ Στέκεται
και κυτάζει ρεμβαστικά τον Αμβρακικό. Τέλος
καθεται στο τραπεζάκι. Βγάζει αργά από
τον τσέπη του τό πιστόλι και τό ακουμπά
προσεκτικά μπροστά του. Στό τέλος τοῦ
τραγουδιοῦ κι' ενώ γίνεται σκοταδι στην
αλεύρα (B μπαίνει βιαστικά ο Δημοσιο-
γραφος, που κρατά ένα μαγνητόφωνο SONY
~~[illegible]~~ και τό φώς στην (A γίνεται ἄπλετο.

ΕΚΗΝΗ Α

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Καλημέρα Κυρίε Καρνωτάκη.
Σάς βλέπω νά κουβεντιάζετε μέ τά δεύτρα

ΠΟΙΗΤΗΣ: Πλόνο ή ψυχή μου αὐτοκτονεῖ.
Μικρές αυτοκτονίες καθημερινές...

ΔΗΜΟΣ. Ο Αμβρακικός θά ἀλλιοποιηθεῖ
από ο τίς πυβερνίσεις τοῦ μέλλοντος..
Αυτό δεν σάς συγκινεῖ;

ΠΟΙΗΤΗΣ Η προοπτική αυτός μέ κάνει νά ψάχνω
τέλειους τρόπους αὐτοκτονίας.
Τό εθνικό μέλλον μέ ὁδηγεῖ κατ' ευθείαν
στον Αμβρακικό!

ΔΗΜΟΣ (κραυγή) Ω! Θεέ μου γιατί
αφεῦ θά ἔχουμε στό μέλλον και Αβακρ;

ΤΡΑΓΟΥΔΙ 2

«Μπρουτζινος γύφτος»

[ΠΛΕΥΡΑ (A) ΕΚΟΤΑΔΙ
ΠΛΕΥΡΑ (B Φώς – σιγά, σιγά – μαζί μέ το
τραγούδι ΜΠΡΟΥΤΖΙΝΟΣ ΓΥΦΤΟΣ πού ἀρχίζει
αμέσα πάνω στό τέλος σάς ΕΚΗΝΗΣ Α.

Στό τέλος του τραγουδού ή ίδια διαδικασία: Σκοτάδι
πάνω σιλουρά (B και σιγά-σιγά φωτισμός πάνω (A

ΣΚΗΝΗ B

Ο ~~[illegible]~~ ΠΟΙΗΤΗΣ ρεμβάζει. ~~[illegible]~~ σταραμένος
πρός τον Αμβρακικό. Ο Δημοσιογράφος ορθίος
στο σιλουρό του. Η ΦΑΙΔΡΑ ντυμένη μέ
αρχαϊκό χιτώνα λευκό μέ χρωματισμά κενσήματα
μπαίνει πατώντας στίς μύτες τών πολλών σας.

ΦΑΙΔΡΑ Ο ποιησής είναι βυθισμένος μέσα
σε παράξενες όπτασίες... Έγω όμως τόν
αγαπώ! Ίσως ή αγάπη μου θά τόν θερα-
πεύσει

(Μέ μικρά σπιλιματάκια σιλουρίζει τόν
ποιησή)

ΔΗΜΟΣ (πρός τό κοινό)
Ένα ερωτικό ρεσιορτάλ σίγουρα θά μαλα-
κώσει σώ ψυχή του.
Γιά τίς σιλουράσεις τόν μέλλοντος όμως
ο εύδιση είναι μόνο ή αυτοκτονία!

(Η Φαίδρα ακουμπά ασιαλά τόν ώμο
τόν ποιησή)

ΦΑΙΔΡΑ Κώστα μ' ακούς; Σόν μιλάω μ' ακούς;

~~[illegible]~~ ΠΟΙΗΤΗΣ (σα νά βγαίνει μέσα ασό καποιο
όνειρο. Όμως σα νά τόν θαμπώνει κάποιο
ίερό φέγγος δεν βλέπει ακόμα καλά...)
– Ω γλυκειά Φαίδρα! Πού είσαι;

ΦΑΙΔΡΑ (που κάνει χαριτωμένα βηματάκια για νά τονίσει τίν παρουσία σης)

— Εδώ δίπλα σου! Δεν μέ βλέπεις;

ΠΟΙΗΤΗΣ Είσαι μόνη;

ΦΑΙΔΡΑ Περίπου! Μέ συνοδεύουν τά μέσα σης μαλικής ενημέρωσης!

ΠΟΙΗΤΗΣ (Βάζοντας τα γραφία στό μετωπό του)

— Αχ σκοτάδια προαιώνια

ΔΗΜΟΣ (που ενθουσιάζεται από τί δέσμεσι τοῦ ποιητή πλησιάζει προτείνοντας το καστόρωνο)

— Τί άλλο βλέπετε κύριε Καρυωτάκη;

ΠΟΙΗΤΗΣ — Βλέπω τό χορό του Ζαλόγγου νά τοῦ χορεύω μέτα τά γάρια...

(Μπαίνει τρέχοντας ή ΡΩΜΗΟΣΥΝΗ ντυμένη βλάχα μέ φλουριά που κουβονίζουν και μέ πρησμένη κοιλιά. Τίν κυνηγά ο ΚΑΡΟΥΔΑΣ μέ γυαλιά μέ μαῦρο σκελετό και άμερικάνικο κοστούμι)

ΔΗΜΟΣ (που μένει ~~[illegible]~~ ἔκπληκτος από τίν παρουσία του ΚΑΡΟΥΔΑ, μέ θαυμασμό)

— Ο κύριος ύφυπουργός!

(Ο ΚΑΡΟΥΔΑΣ ἡφαιόλουθει νά κυνηγά τίν ΡΩΜΗΟΣΥΝΗ που τρέχει ανάμεσα σης καρέκλες για νά του ξεφύγει. Στό τέλος πιάνει τίν κοιλιά σης και τραγουδά σιρος τό κοινο δέ στόλ γλυκερίας)

– Από σύν πολλή τρυχάλα
θαί μου πήσει τό παιδί!

ΠΟΙΗΤΗΣ (Εικώνεται καί βλέπει αυστηρά τό Καρούδα. Τέλος αποευθύνεται προς σή Ρωμηοεύνη)

– Σάς γνωρίζω κυρία; Καθίστε (τής τείνει κάθισμα)

ΡΩΜΗΟΕΥΝΗ

– Ονομάζομαι Ρωμηοσύνη κι' αυτός ό τύπος μέ κυνηγά!

ΠΟΙΗΤΗΣ – Ρωμηοσύνη; (πέρνει τό πιστόλι καί τό βάζει στόν κρόταφο)

ΦΑΙΔΡΑ (Μέ κραυγή) – Μή! τί πάς νά κάνεις;

ΠΟΙΗΤΗΣ (προς σή Ρωμηοσύνη δείχνοντας τόν κοιλιά σης)

– Άπιστη! Μέ ποιόν μέ ἀπάτησες; (Γενική συγχύση)

ΡΩΜΗΟΕΥΝΗ – Σάς ὁρκίζομαι κύριε Καρυωτάκη! Ούτε πού μ' ἄγγιξε!

ΦΑΙΔΡΑ (Σαρκαστικά) – Ἀνεμογκάστρι!

ΠΟΙΗΤΗΣ – Πώς ἔγινε; Πές!

ΚΑΡΟΥΔΑΣ (που παρεμβαίνει με ύφος υπουργού)
— Ονομάζομαι Κύριος Καρούδας!
Υφυπουργός! Εσείς ποιός είστε;

ΠΟΙΗΤΗΣ — Υπάλληλος της Νομαρχίας! Τι ζητάτε;

ΚΑΡΟΥΔΑΣ (μισός προς τον Καρυωτάκη, μισός προς τό κοινό)
— Από τά ὁραίμετά μας δραπέτευσε ἡ Ρωμιοσύνη...
Καί κατ' ἐντολήν τοῦ μεγάλου σύν κυνηγῶ!

ΠΟΙΗΤΗΣ — Μά ἡ Κυρία εἶναι δική μου!

ΦΑΙΔΡΑ (σε κρίση ζήλειας, Ἔφαλη)
— Κύστα τί λές;

ΠΟΙΗΤΗΣ (Απειλητικά προς τον Καρούδα)
— Φύγετε Κύριε πρίν νά εἶναι ἀργά!
(Τον σημαδεύει με τό περίστροφο)

ΡΩΜΙΟΣΥΝΗ
— Δεν ἀκρίζει ὁ κόπος! Ἄλλωστε σε λίγο θά μᾶς συναντήσει καί ὁ Διόνυσος!

ΚΑΡΟΥΔΑΣ (που τινάζεται σα νά τον ακούμπησε ἠλεκτρικό ρεύμα)
— Ὁ Διόνυσος! Αυτός ποτέ!

ΔΗΜΟΣ — Μα δεν θά μεταδοθεί σαν ΕΡΤ δύο;

ΚΑΡΟΥΔΑΣ Ὄχι! Εἶναι ἐκτός κλίματος!
Ἄλλωστε προξενεί ἀλλεργία στον Αρχηγό!

ΠΟΙΗΤΗΣ

— Αυτός σε κατέστησε ἔγγυο, Ρωμηοσύνης;

ΡΩΜΗΟΣΥΝΗ (Καταπλήκτη)

— Μέ τι;

ΦΑΙΔΡΑ (Ειρωνικά)

— Ἐρώτησε!

ΡΩΜΗΟΣΥΝΗ

— Μέ τι;

ΚΑΡΥΩΤΑΚΗΣ (Που αφήνει τὸ περιβαφόφο καὶ πιάνει μὲ τὰ δύο του χέρια τὸ κεφάλι του)

— Τί ζηρασία δεν μου προβλέπεται γιά τὸ μέλλον! Καὶ τί στειρόσης! (Πρός τὴν Ρωμηοσύνης)

— Πῶς φούσκωσες ἔτσι;

ΔΗΜΟΣ. — Ἔνας ποιητής δὲν θὰ μπορέσει νὰ συλλάβει ποτὲ τὴν δύναμιν τῶν ὁραμάτων

(Εκοταδ)

ΤΡΑΓΟΥΔΙ 3

« Ὁ Μιχαλιός »

ΣΚΗΝΗ Γ

(Οἱ προηγούμενοι. Μπαίνει καὶ τραγουδάει πηλίνεται χορευτικὰ σὰν τραγοῦ ὁ Διόνυσος πού εἶναι ντυμένος σὰν Σατύρος. Σιθανὸν νὰ συνοδεύεται ἀπὸ Σατύρους καὶ Μαινάδες) ~~[illegible]~~ ~~νὰ [illegible] χορεύοντας~~)

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

– Μὰ τὴν κνήμη τοῦ Δία πού μὲ φιλοξένησε!
Καὶ μὰ τὴν κοιλιὰ τῆς μάννας μου τῆς Σεμέλης!
Καὶ τῆς Περσεφόνης τὰ σανδάλια πού μὲ ὀλιγήσαν στὸ βασιλιὰ τῶν ὀρχομενῶν!
Καὶ μὰ τὶς νύμφες πού μὲ νανούρισαν στὸν Ἑλικῶνα!
Καὶ μὰ τὴν θείαν Ἄμελον!
Ποτέ, ποιητή, δὲν βρέθηκα σὲ τέτοιο χάλι, οὔτε ὅταν μὲ κομματιάλαν οἱ Τιτάνες, ὅσο τὴ μέρα πού μὲ δικάλαν στὴν Πνύκα αὐτοί πού ἡ ἱστορία θὰ ὀνομάσει οἱ μπρούκλιδες τῆς Ἐξουσίας!

ΠΟΙΗΤΗΣ – Τί μορφὴ ἔχουν;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ – Συγκεχυμένη!

ΠΟΙΗΤΗΣ – Καὶ ποιὰ ἡ σχέση τους μὲ τὴν Ἄμπελον;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ – Ἄμπελος στὴ χώρα τῶν Φαραώ;

ΠΟΙΗΤΗΣ – Ἡ Ἑλλάς χώρα τῶν Φαραώ!

ΔΙΟΝΥΣΟΣ – Χώρα ἐρήμου!

ΠΟΙΗΤΗΣ - Μέ πυραμίδας ;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ - Πυραμίδας σὺ Ἐφησίας !

ΠΟΙΗΤΗΣ Ὦ ! Μοῖρα σκληρή !

ΦΑΙΔΡΑ Διόνυσε, ἤκουσα ὑπερβαίνεις ; πᾶγες
μήπως στὴ Φαγαΐδικα ; Στὴ σκυλάδικα ;
Στὶς ντισκοτέκ ; Ὁ λαὸς εὐτυχεῖ !

ΠΟΙΗΤΗΣ Φαγαΐδικα - σκυλάδικα ; Ποιοί συχνά-
ζουν ἐκεῖ ; οἱ σκύλοι ;

ΡΩΜΗΟΣΕΛΙΝΑ Εἰκαῖοι ! Ἀρκοῦδες ! Μαϊμοῦδες !

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ - Στὴ μάχη σὺ Ἐφησίας !

ΠΟΙΗΤΗΣ
~~ΚΑΡΑΪΣΚΑΚΗΣ~~ (Σκοντάφτει καὶ ἀρχίζει
ἀγῶς σὺ ἄκοσμε)

- ~~Ἄκοσμε~~ Ἀβράκωτε δίχως μὲ σὺ
ἀγωνίζει σὺ (Ἡ Φαίδρα τὸν
ἀγκαλιάζει)

ΔΙΟΝΥΣΟΣ Μὲ αὐτοκτονίες καὶ μὲ δολοφονίες !

ΡΩΜΗΟΣΕΛΙΝΑ Μὲ ὄφιδρατα καὶ ἀντιπορνοστρώματα !

ΔΗΜΟΣ. Μὲ ἀρχιλαίμαρτα συνδήματα καὶ διεθνεῖς
ἀεροβενζίνες !

ΔΙΟΝΥΣΟΣ Μὲ Μιτεράν καὶ Καντάφι !

ΡΩΜΗΟΣ. Καὶ μὲ Ἐδιγίνεια !

ΔΙΟΝΥΣΟΣ Καὶ μὲ πτερύγωση ἐθνικὴ πολιτικὴ !

~~ΚΑΡΑΪΣΚΑΚΗΣ~~
ΠΟΙΗΤΗΣ Καταλαβαίνω ! Καταλαβαίνω !
Τὸ Ἔθνος βουλιάζει ὑπερφαλλικὸ !

ΠΟΙΗΤΗΣ Κι' ἐγώ τι νὰ κάνω; Νὰ πνιγῶ
ἢ νὰ τινάξω τὰ μυαλά μου;

ΚΑΡΟΥΔΑΣ (πού συνέρχεται καθώς ἀκούει τὰ
τελευταῖα λόγια)
— Ἀπευθυνθεῖτε στο Υπουργεῖο Νέας Γενιάς
διὰ νὰ ἀνανεωθεῖτε!

(Σκοταδι)

ΤΡΑΓΟΥΔΙ 4

"Δημόσιοι ὑπάλληλοι"

ΣΚΗΝΗ Δ

ΡΟΜΗΟΕΥΝΗ (Κινεῖται σχεδὸν χορευτικὰ ἀνάμεσα
σε ὅλους. Τραγουδοῦ πάντα πρὸς τὸ
κοινό)
— Ὑπῆρξα πάντα εὐτυχής!
Εἶχα συντροφιὰ πάντοτε ἀνθρώπους
πού τραγουδούσαν!
Καὶ χόρευαν ὡραίους σκοπούς σὰς
πατρίδας μου!
Νοσταλγικούς...
Πού γοητεύουν καὶ σταλάζουν βάλσαμο
στὴν καρδιὰ καὶ γυμνάζουν τὸ νοῦ!

ΔΙΟΝΥΕΣ Ἡ πατρίς σου — πατρίς μου!
Χώρα εὐλογημένη!
Κατοικία τῶν θεῶν!

ΦΑΙΔΡΑ Ποτέ ἡ Ἀθήνα δὲν ὑπῆρξε
ὡραιότερη ἀπὸ τίς μέρες σὰς
μάχης τοῦ Δεκέμβρη!

Σε παρακολουθούσα, Διόνυσε, ἀπὸ τὸ λόφο τοῦ Φιλοπάππου...

ΔΙΟΝΥΣΟΣ – Δὲν σε ἐφόβιζαν οἱ ἐκπυρσοκρότη σεις;

ΡΩΜΗΟΕΥΝΗ – Στὶς 10 τοῦ Δεκέμβρη ἄρχησε ἡ πομπή. Ἀγόρια καὶ κορίτσια σκοτωμένα σὰν Ἄνοιξη πηρνοῦ ἀγκαλισμένα

ΠΟΙΗΤΗΣ – ΦΑΙΔΡΑ – ΔΙΟΝΥΣΟΣ Καὶ μετά; Καὶ μετά;

ΡΩΜΗΟΕΥΝΗ Ἀνάβασις – κατάβασις καὶ ἐπὶ τὰ αὐτά... Ἕως ὅτου...

ΠΟΙΗΤΗΣ – ΦΑΙΔΡΑ – ΔΙΟΝΥΣΟΣ Ἕως ὅτου;..

ΡΩΜΗΟΕΥΝΗ Ἦλθεν αὐτός!

ΠΟΙΗΤΗΣ – ΦΑΙΔΡΑ – ΔΙΟΝΥΣΟΣ Ὁ Καρούδας;

ΡΩΜΗΟΕΥΝΗ Στὸ σπίτι εἴχαμε πένθος...
Ὁ παπαδόπουλος βλέπετε καὶ ἡ συμμορία του...
Ὁ πατέρας ἐξορία καὶ τὸ σπίτι ὄρφανό...
Ἡ μητέρα μου μόνη..
Τότε ἐχτύπησε ἡ πόρτα!
"Ποιός εἶναι;" ρωτᾶ ἡ μητέρα

ΔΗΜΟΕΙΟΣΡΑΣΗΣ (Μὲ ἐνθουσιασμό)

– Ἡ Ἀλλαγή!

ΡΩΜΗΟΕΥΝΗ (Μὲ ἀπορία)

– Πῶς τὸ μαντέψατε;

ΦΑΙΔΡΑ - ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ
ΠΟΙΗΤΗΣ - ΔΙΟΝΥΣΟΣ Λοιπόν; Λοιπόν;

ΡΩΜΗΟΣΥΝΗ Μαί ἐσεῖς ἔχετε χοντρή φωνή... Θαί ἔλεγε κανείς φωνή αρκούδας!

ΚΑΡΟΥΔΑΣ Εἶχε βραχνιάσει ἀπό τίς συγκεντρώσεις!

ΔΙΟΝΥΣΟΣ Ὥστε αὐτό ἦταν!

ΚΑΡΟΥΔΑΣ Ἕνας ἀπλός μεσάζων! Ἑρμηνεύω τῶν σκέψη τοῦ ἀρχηγοῦ! Ὀφείλω τό μαῦρο νά τό κάνω ἄσπρο! Τό ἄσπρο πράσινο! Καί τό πράσινο κόκκινο!

ΠΟΙΗΤΗΣ Ὦ ἰδεολογία τῶν χρωμάτων!

ΦΑΙΔΡΑ Μαί τί σκέψη τῆς Ἥρας! Αὐτή ἡ σεύπα καταλήγει στό μαῦρο!

ΡΩΜΗΟΣΥΝΗ Καί μέ ἐμίσησε ἐπισήμως ἀπό τί μητέρα μου.
«Ὁ μεγάλος τῶν ποθεῖ! Θαί τῶν κανεῖ δικί του!» Καί τότε...

ΠΟΙΗΤΗΣ - ΦΑΙΔΡΑ Καί τότε; Καί τότε;

ΡΩΜΗΟΣΥΝΗ Ἔβγαλε τό τραυλίσσορ καί εἶπε: «Ἀκοῦστε τί φωνή του!»

ΦΑΙΔΡΑ - ΔΗΜΟΣ.. ΠΟΙΗΤΗΣ - ΔΙΟΝ.
Καί λοιπόν; Καί λοιπόν;

ΡΩΜΗΟΣ Φωνή ρωμαλέα! Πειστική! Πού σύν αἰσθανόμαι ὅλο καὶ περισσότερο μέσα μου... Ὅπως ὁ βόρειος ἄνεμος σὺν Εὐρυκόμῃ... Κάτω σὰν τρόμπα! Πού φουσκώνει τὸ λαίστιχο!

ΦΑΙΔΡΑ Ὦ δύστυχη!

ΔΙΟΝΥΣΟΣ Καὶ τὰ μέσα ἐνημερώσεις; Μίλα γι' αὐτά!

ΡΩΜΗΟΣ Ἐκπομπές, ἄρθρα, ἀναλύσεις! τὸ περιοδικὸ ΑΝΤΙΚΑ! τὸ περιοδικὸ ΠΟΛΙΤΗΣ της...

ΔΗΜΟΣ Μιλᾶς γιαὶ ψεῖρες!

ΡΩΜΗΟΣ Κυρίως τὰ ὁράματα σὺν ἡλεκτρίζουν τὸν περίφανο κολίγο!

ΠΟΙΗΤΗΣ Καὶ ἡ κοιλιά σου;

ΡΩΜΗΟΣ Φούσκωνε!

ΔΙΟΝΥΣΟΣ (πρὸς τὸν Καρούδη) Ἐσὺ βρὲ φούσκωνες τὴν τρόμπα;

ΚΑΡΟΥΔΑΣ Ἐγὼ σχολιάζα!

ΔΙΟΝΥΣΟΣ Καὶ ποιὸς φούσκωνε;

ΠΟΙΗΤΗΣ Ἄλτ! (πιάνει τὸ ὅπλο πού τὸ στρέφει πρῶτα σὺν Καρούδη καὶ μετὰ σὺν κρόταφό του.)

Πυροβολώ τὸ μέλλον!
Ἐς τὸ ὄνομα σῆς ποίησης Μέλλον
δὲ ἐκτελῶ! (Σκοτάδι)

ΟΛΟΙ (κραυγή) Ὦ!

(Πυροβολισμός)

ΤΡΑΓΟΥΔΙ 5

"Ἑσπέρα"

Ἐπὶ πλευρᾶς Α μέσα στὸ ἡμίφως οἱ τραγουδιστὲς σχηματίζουν ἕνα tableau vivant καὶ τραγουδοῦν ~~pa~~ sotto voce τὰ μέρος σῆς χορωδίας.

ΤΕΛΟΣ

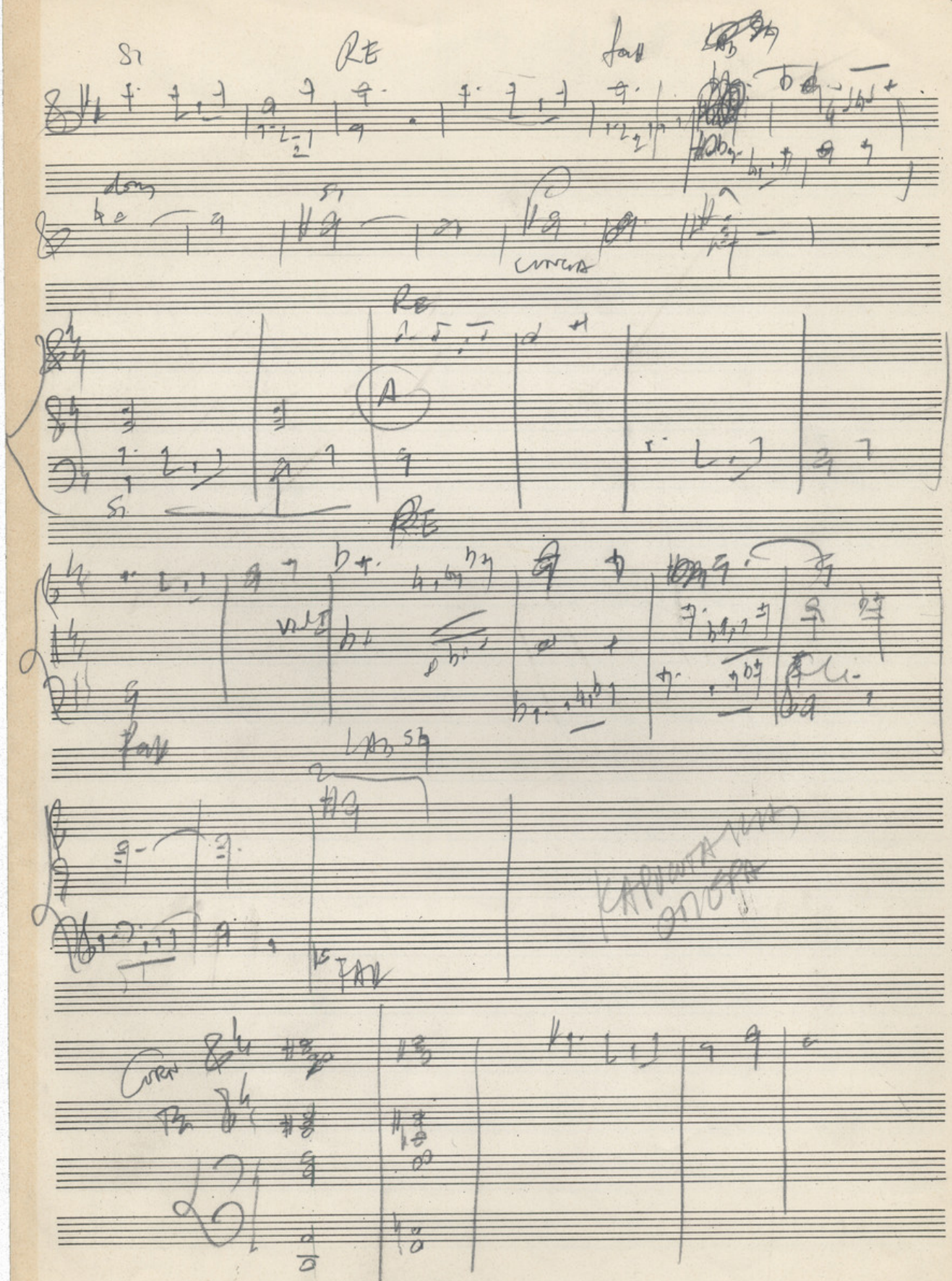

No 20 ΜΟΥΣΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ Φ. Ν Α Κ Α - ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 44 - ΕΝΤΟΣ ΤΗΣ ΣΤΟΑΣ - ΑΘΗΝΑΙ - ΤΗΛ. 612.720

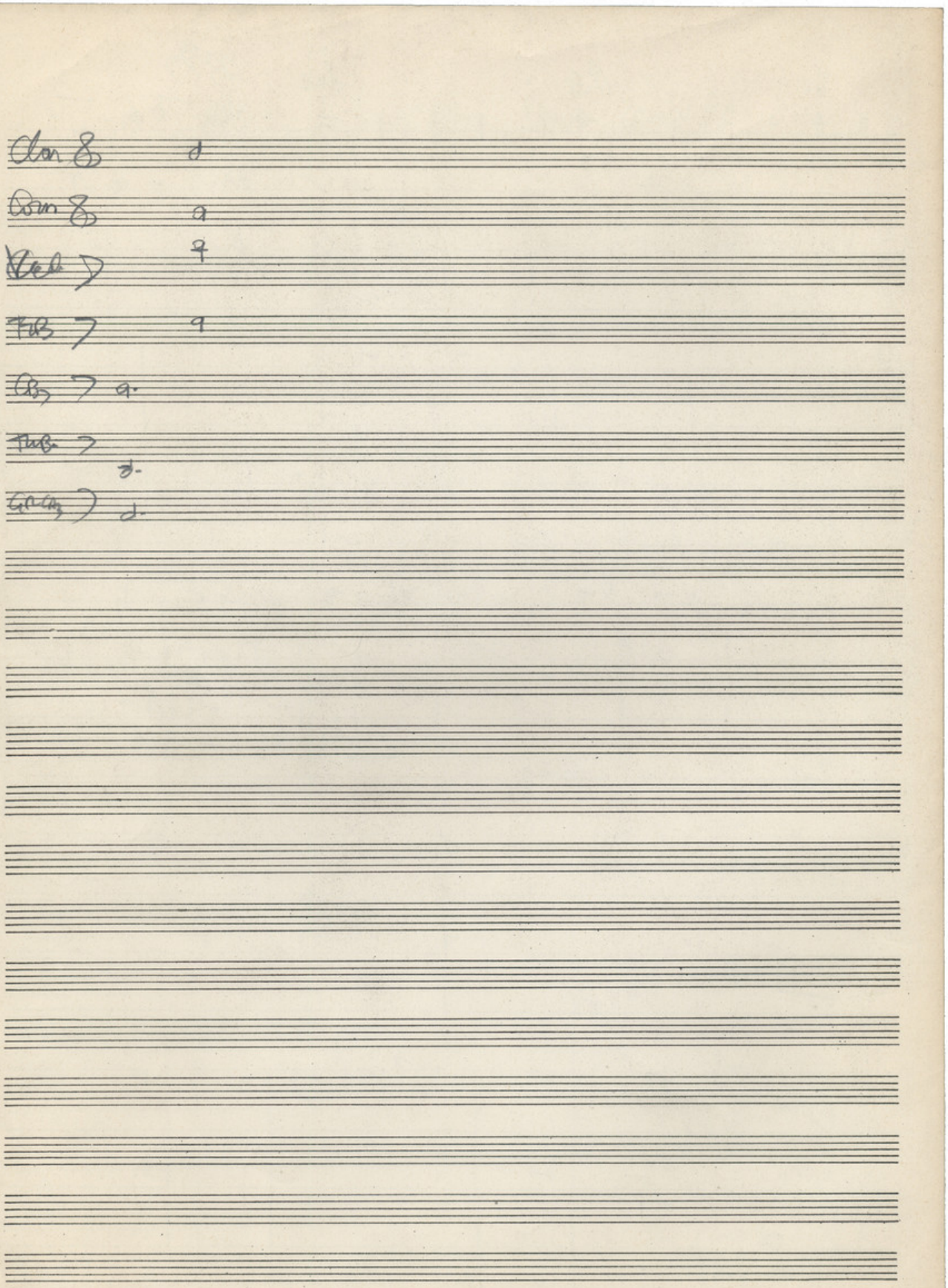

Λάνυ 00472-960788

Fl 8	,b,, b,, ,,,, ,,,,	,b,, d
Tom 3 L ,,,, ,,,, ,,,,	*	
Cl 8	bd	
Corn 8	bd	
Tcb)	a	
Vc)	ba	
Cb)	ba	
Tho)	ba	

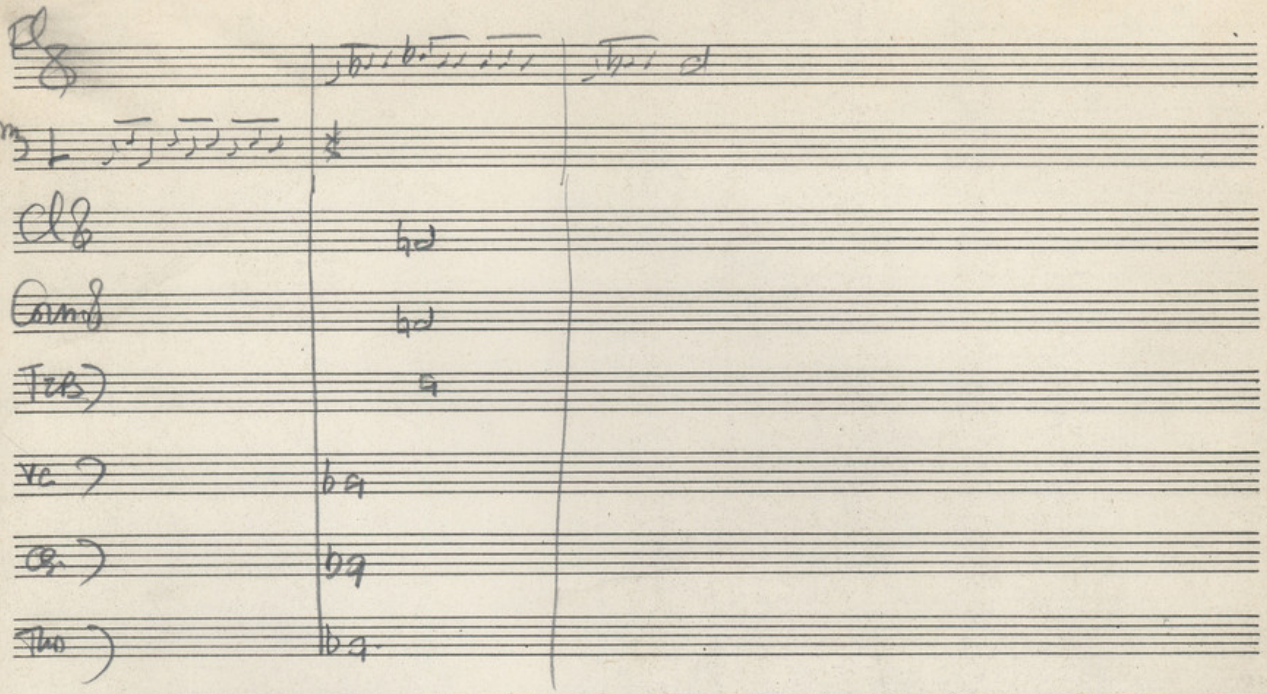

No 20 ΜΟΥΣΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ Φ. ΝΑΚΑ · ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 44 · ΕΝΤΟΣ ΤΗΣ ΣΤΟΑΣ · ΑΘΗΝΑΙ · ΤΗΛ. 612 720

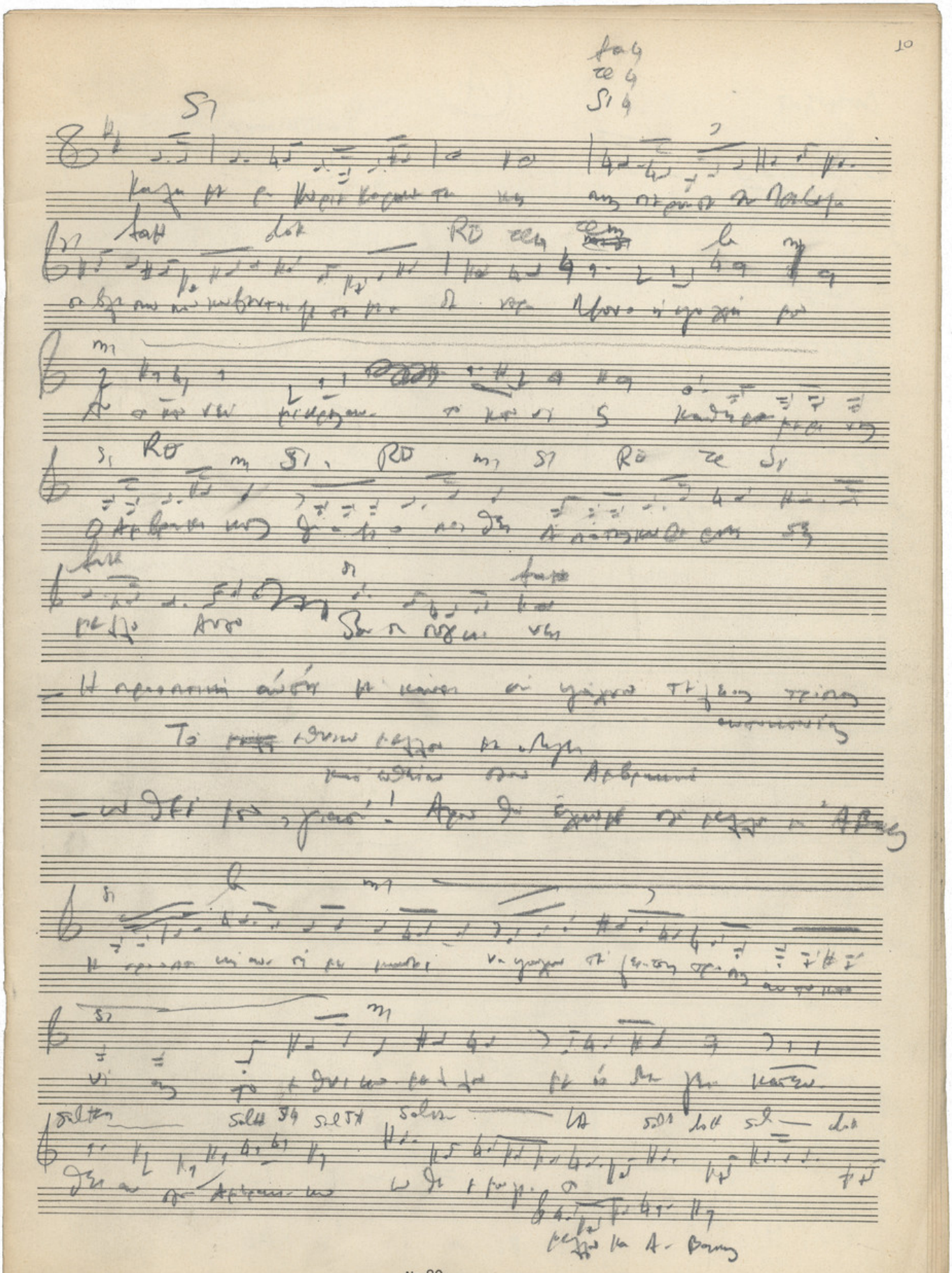

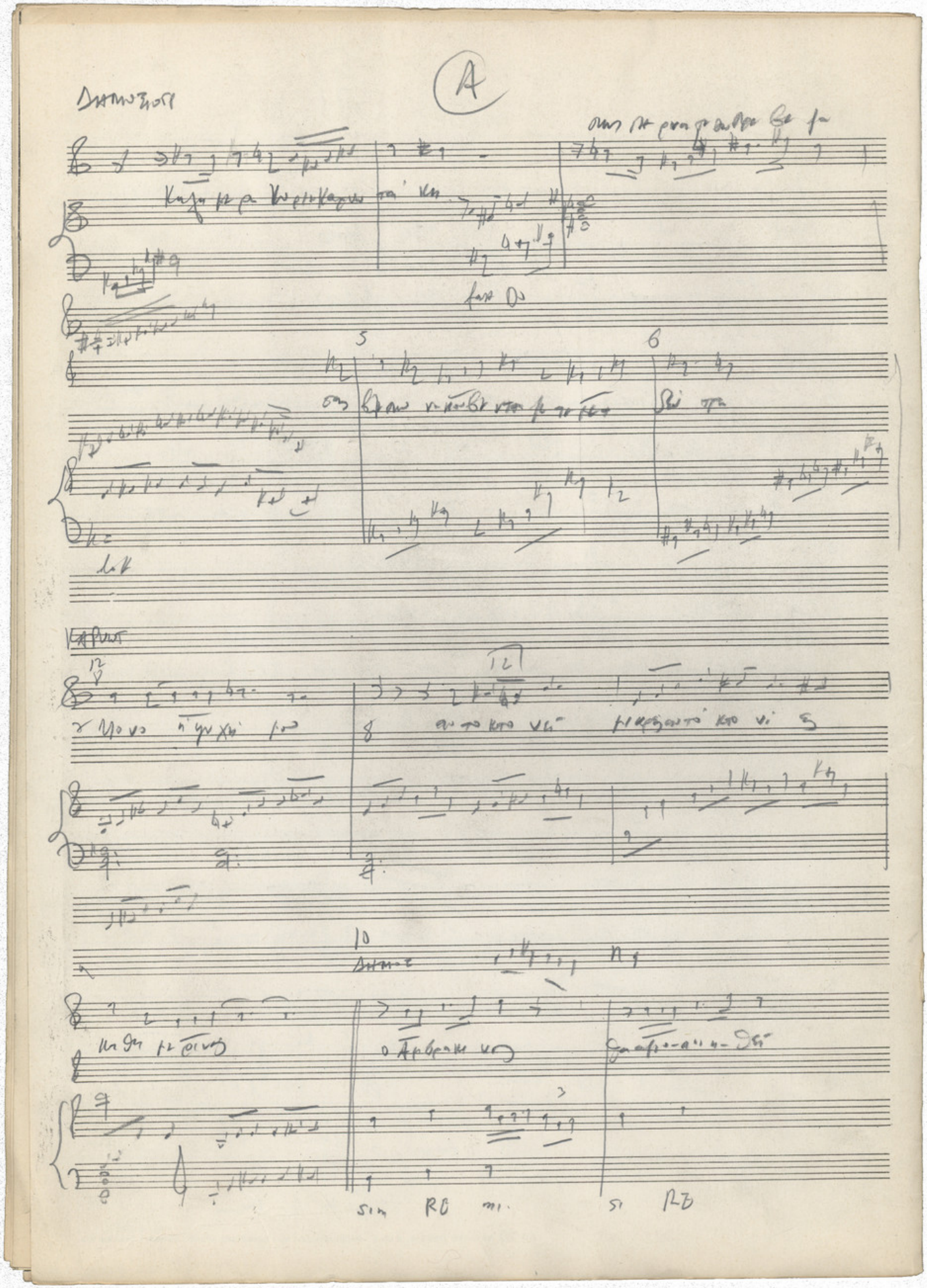

A

Δημοτικό

5

6

Καρυώτ

12

8

10

Δημοτ

sim RE mi

si RE

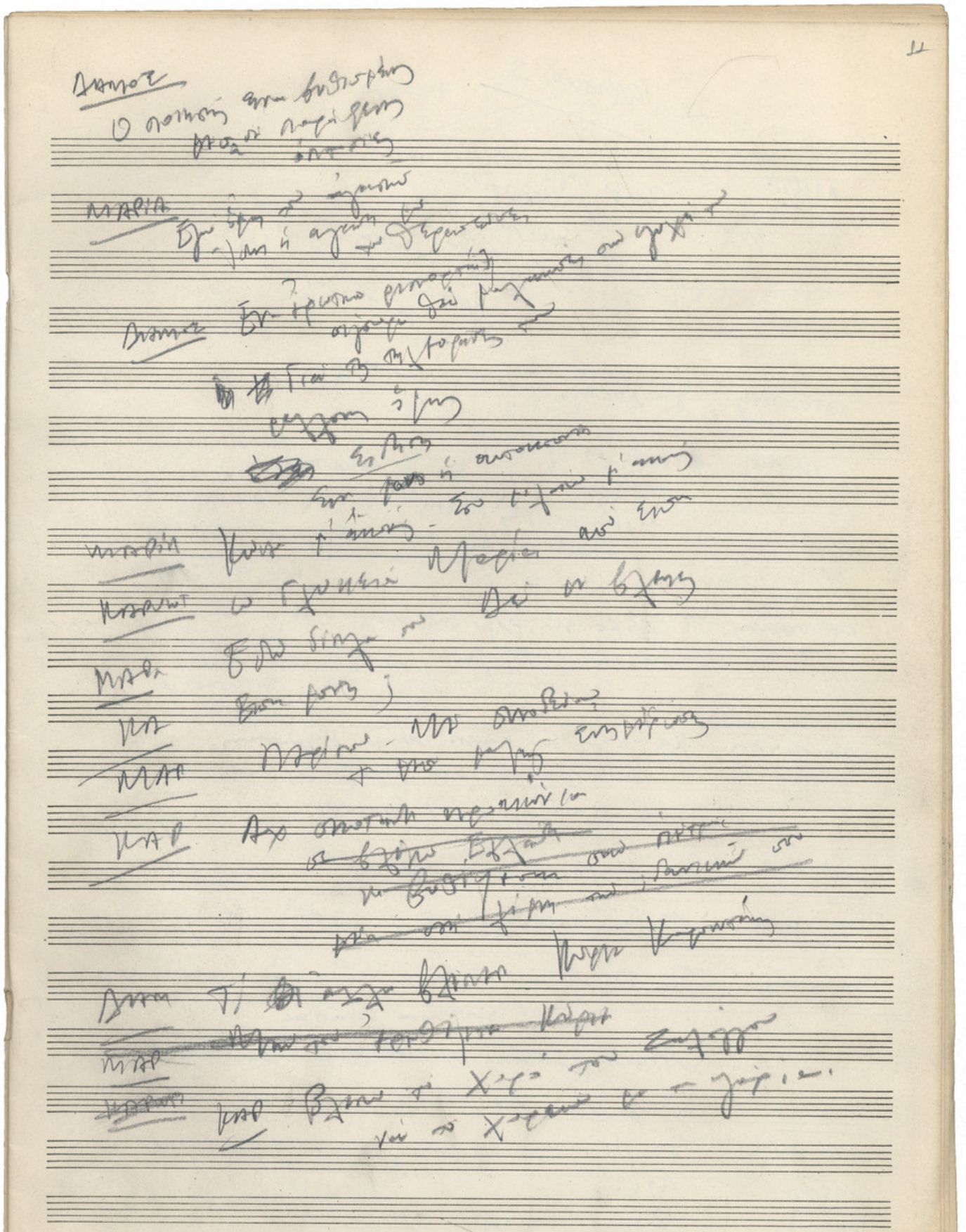

Σκηνή 3

ΜΑΡΙΑ

ΚΑΡΑΓΙΩΡΓΗΣ

ΜΑΡΙΑ

ΚΑΡΑΓΙΩΡΓΗΣ

ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΣ

ΚΑΡΑΓΙΩΡΓΗΣ

ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΣ

ΚΑΡΑΓΙΩΡΓΗΣ

ΜΑΡΙΑ

ΚΑΡΑΓΙΩΡΓΗΣ

ΜΑΡΙΑ

ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΣ

ΚΑΡΑΓΙΩΡΓΗΣ

ΕΚΛΑΝΗ 4

ΔΑΜΟΣΙΟΣ Το βάθρο ήρθε

ΚΑΡΥΛΑΣ Τί ἔκα αὐτό!

ΔΑΜ Προσφορά σου ἐχ μίσου ἐνημέρωσις. Το βάθρο τοῦ ἀγάλματος σας. Ὅλοι πιστεύουν ἐν ἀγωνίᾳ σου αὐτοκτονίᾳ σας γιά ἐν σε τοποθέτιον. Ὅρκος ἐν Ἀθήνῃ

ΚΑΡ Ναί τελειώσω πρῶτα τοῦ κυρίου μου

ΜΑΡΙΑ Κύστε τε κορυφεύειν. Τὸ βάθρο ἔκα μόνο γιά τις ἀρετοῦς κα τοῦ ἀλλάκης

ΔΑΜ Κυρία μου. Δεν σας ἐπιστρέπω. Α ἐλλάς ἔκα ἡ χώρα τοῦ τιμᾶ τοῦ ποιητές. Το ὄνομα κυρίου θα δοθεῖ τοῦ κρουαλιμπρόνζοιν...

ΚΑΡ Τί ἔκα αὐτό?

ΔΑΜ Οπτανία τοῦ μέλλοντος

ΚΑΡ Τὸ ~~[illegible]~~ μέλλον ἔχει μεραυία

ΔΑΜ Καὶ κρουαλιτίρες

ΜΑΡΙΑ Και ἡ ἀγάνη μου κύστε;!

ΚΑΡ Ας τοῦ θυσιάσωμε μαζί γιά τοῦ ἀγαπᾶ τοῦ γυπίδου..

~~ΔΑΜΟΣ Τοῦ γυπίδου τοῦ ποιητός~~

ΜΑΡ Τί λές ἀγάνη μου;

ΚΑΡ Μαί τύχωνα μαρυνία ἡ λάμψις τοῦ μέλλοντος

No 20 ΜΟΥΣΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ Φ. Ν Α Κ Α · ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 44 · ΕΝΤΟΣ ΤΗΣ ΣΤΟΑΣ · ΑΘΗΝΑΙ · ΤΗΛ. 612 720

No 20 ΜΟΥΣΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ Φ. Ν Α Κ Α - ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 44 - ΕΝΤΟΣ ΤΗΣ ΣΤΟΑΣ - ΑΘΗΝΑΙ - ΤΗΛ. 612 730

No 20 ΜΟΥΣΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ Φ. Ν Α Κ Α - ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 44 - ΕΝΤΟΣ ΤΗΣ ΣΤΟΑΣ - ΑΘΗΝΑΙ - ΤΗΛ. 612 720

No 20 ΜΟΥΣΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ Φ. Ν Α Κ Α - ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 44 - ΕΝΤΟΣ ΤΗΣ ΣΤΟΑΣ - ΑΘΗΝΑΙ - ΤΗΛ. 612 720

No 20 ΜΟΥΣΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ Φ. Ν Α Κ Α - ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 44 - ΕΝΤΟΣ ΤΗΣ ΣΤΟΑΣ - ΑΘΗΝΑΙ - ΤΗΛ. 612 730

No 20 ΜΟΥΣΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ Φ. Ν Α Κ Α - ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 44 - ΕΝΤΟΣ ΤΗΣ ΣΤΟΑΣ - ΑΘΗΝΑΙ - ΤΗΛ. 612 720

No 20 ΜΟΥΣΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ Φ. Ν Α Κ Α - ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 44 - ΕΝΤΟΣ ΤΗΣ ΣΤΟΑΣ - ΑΘΗΝΑΙ - ΤΗΛ. 612 720

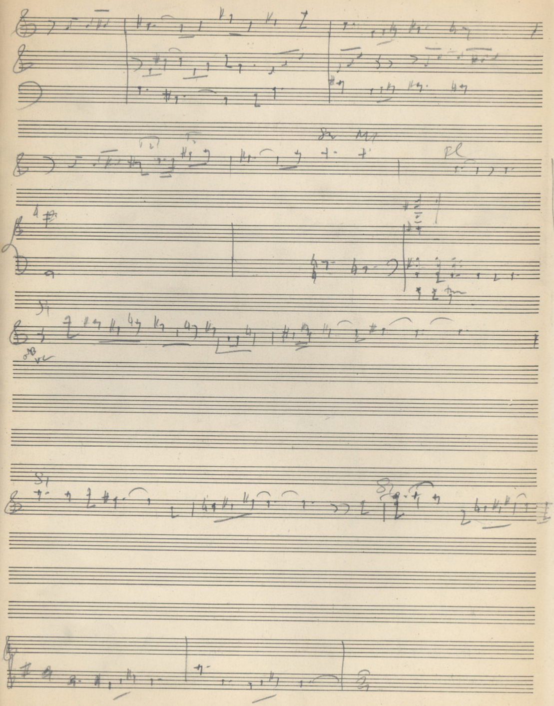

ΣΚΗΝΗ Α

[TENOROS] ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ

[BARITONO] ΚΑΡΥΩΤΑΚΗΣ

ΗΛΕΚΤΡΙΚΗ

ΚΛΑΣΙΚΗ

Vcello

CBasso

TOMS

Nº 24 ΜΟΥΣΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ Φ. ΝΑΚΑ - ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 44 - ΕΝΤΟΣ ΤΗΣ ΣΤΟΑΣ - ΑΘΗΝΑΙ - ΤΗΛ. 612.720

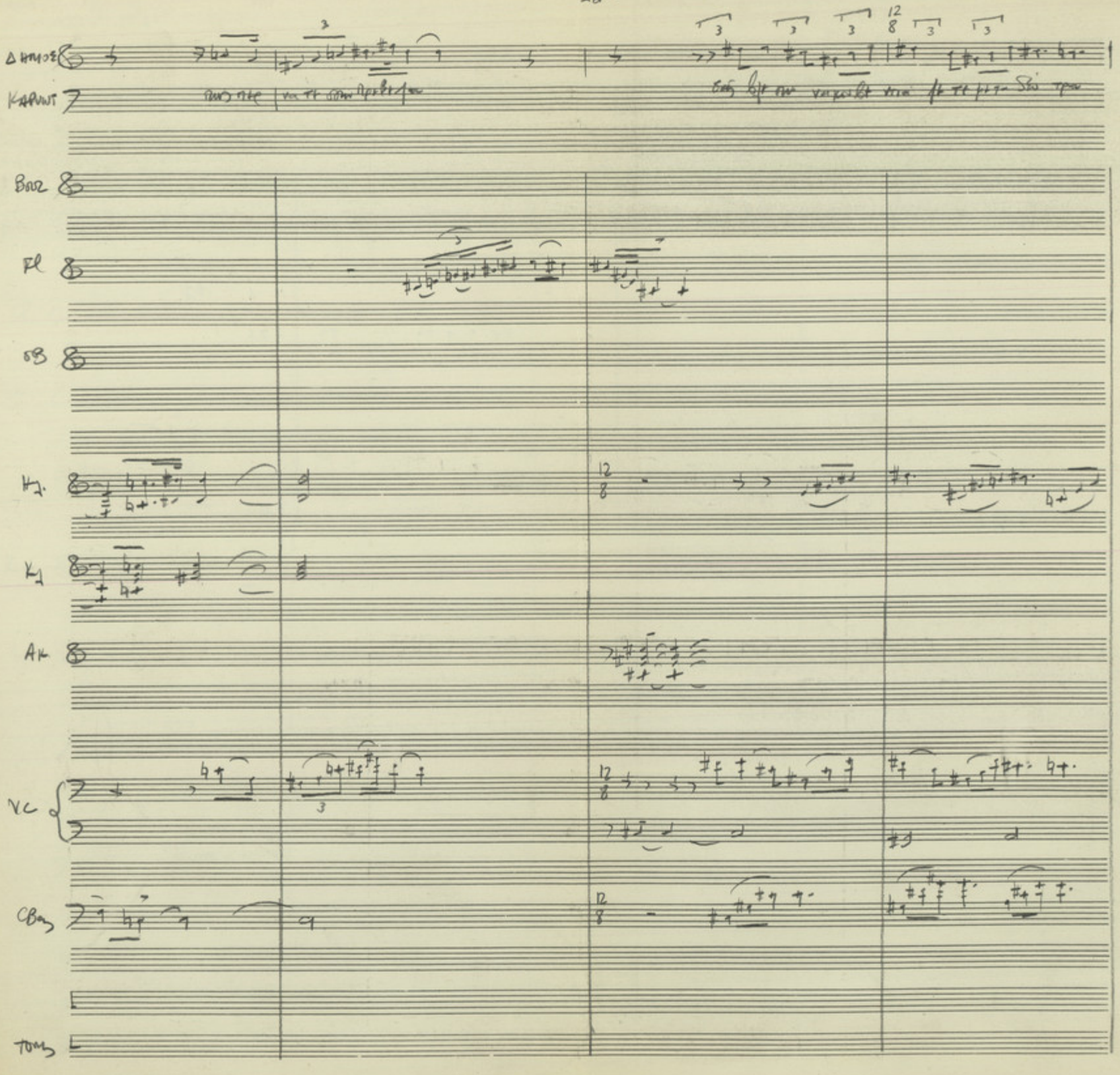
Δ HMOE
KAPUNT
Bnz
Fl
OB
Hj.
Kj
Ak
VC
CBas
Toms

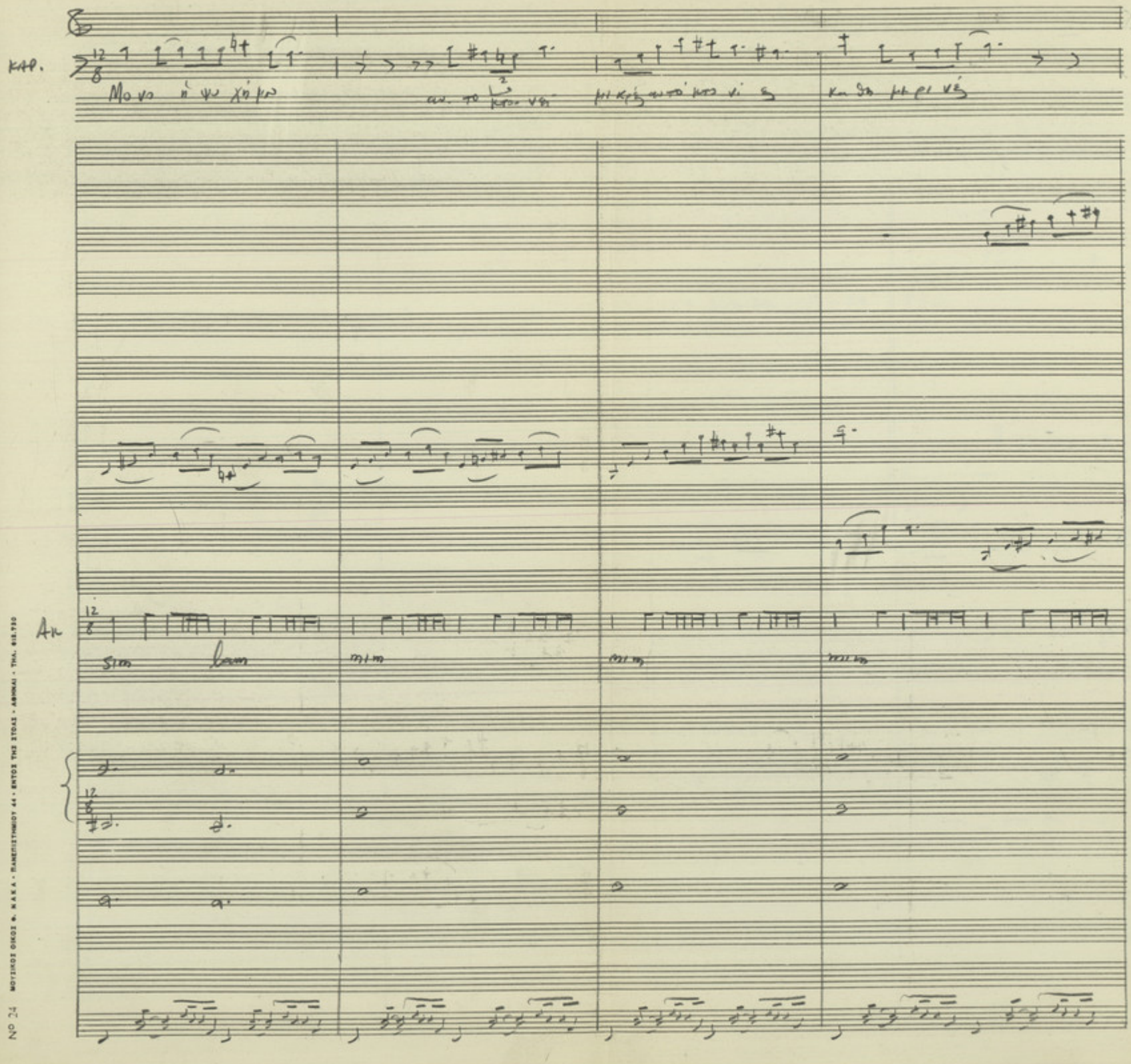

ΝΟ 24 ΜΟΥΣΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ Φ. ΚΑΚΑ - ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 44 - ΕΝΤΟΣ ΤΗΣ ΣΤΟΑΣ - ΑΘΗΝΑΙ - ΤΗΛ. 615.730

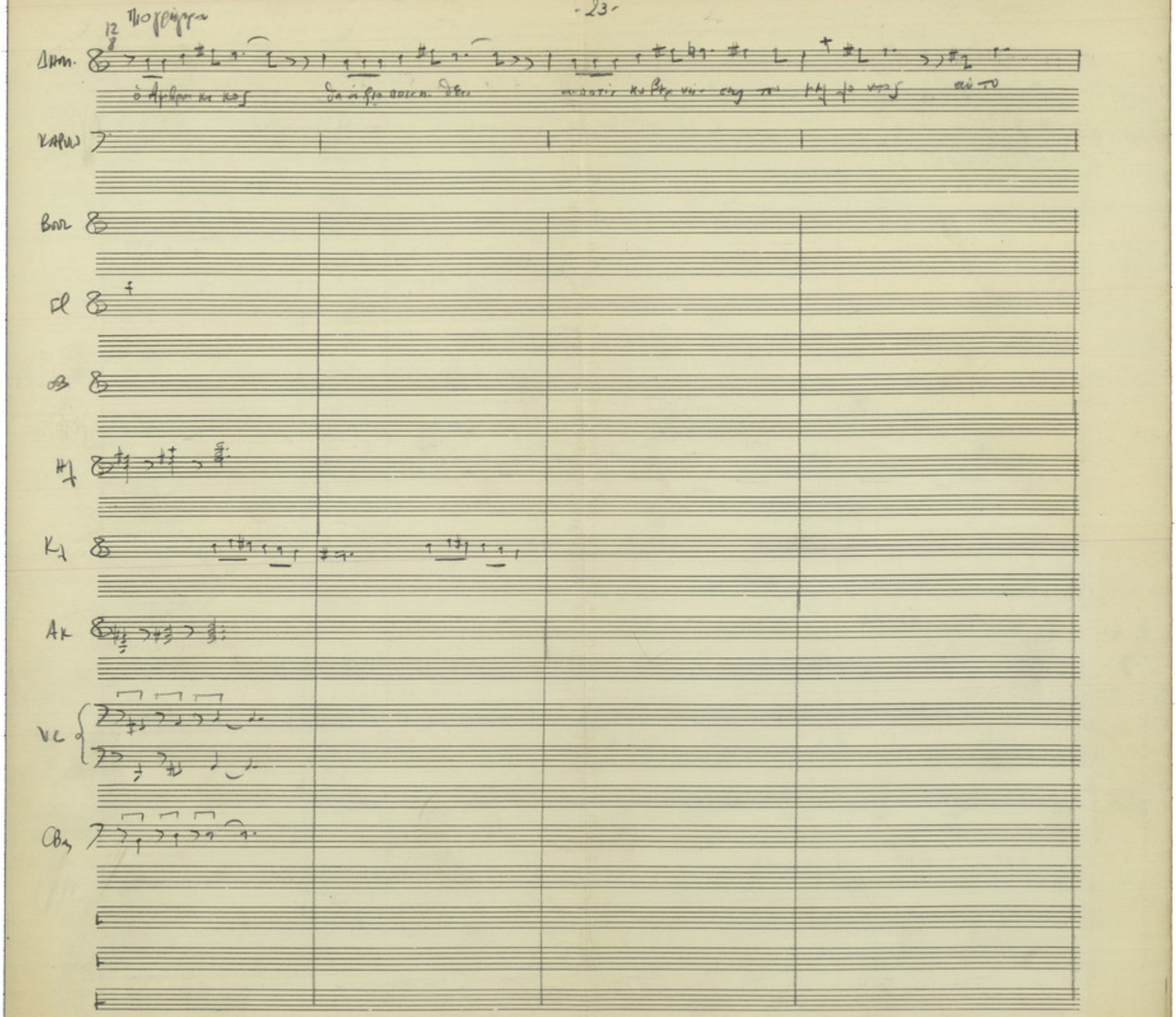
Ακ
Vc

ΤΡΑΓΟΔΙΑ ΕΤΟΝ ΑΜΒΑΚΙΚΟ

ΕΚΗΝΑ ΠΡΩΤΗ

Μπαίνει ὁ Διόνυσος – Πρὸς ἀνευθύνεται πρὸς τοὺς θεατάς

Zem Solm — Zem Sib Sib

Ορχ. Διον.

Zem Zem Solm Zem

Ἐπ μαιὸ Δι ὁ νυ-σος – Ἐπ χαιρε τῶ Ἐπ ἐκη νή μας αν.

Zem Solm LA Solm Zem LA Zem

Τη Θα- α-να-πα ρα ετήσουμε για σᾶς

Solm Zem Zem Solm LA Solm

Το- Ευ-θυ-μο-δρα μα Του τέ χους Του ποι η- τή

Zem LA Sib Solm LA Zem

Μπαίνει ἡ Ρωμηοεύνη

Zem

Ας πε ρά σει Τό πρώ το πρό σω πο

Ρωμηοεύνη Zem Zem Solm LA Zem.

Ορχ. Διον.

Zem

Ο-λα τα πραγματά μου Ἑ μει-ναν ὅ- πως

Η- - Ρω-μηο.

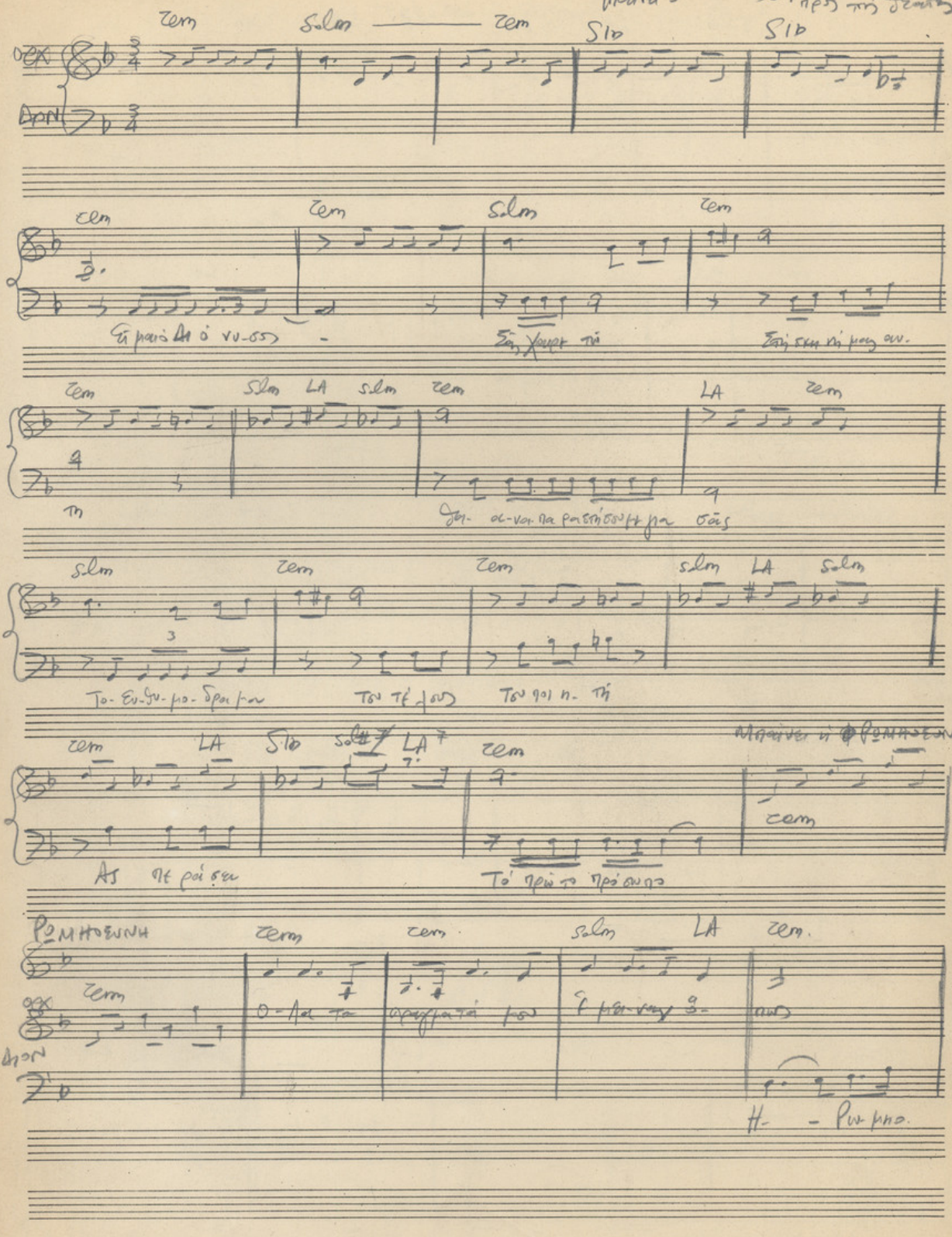

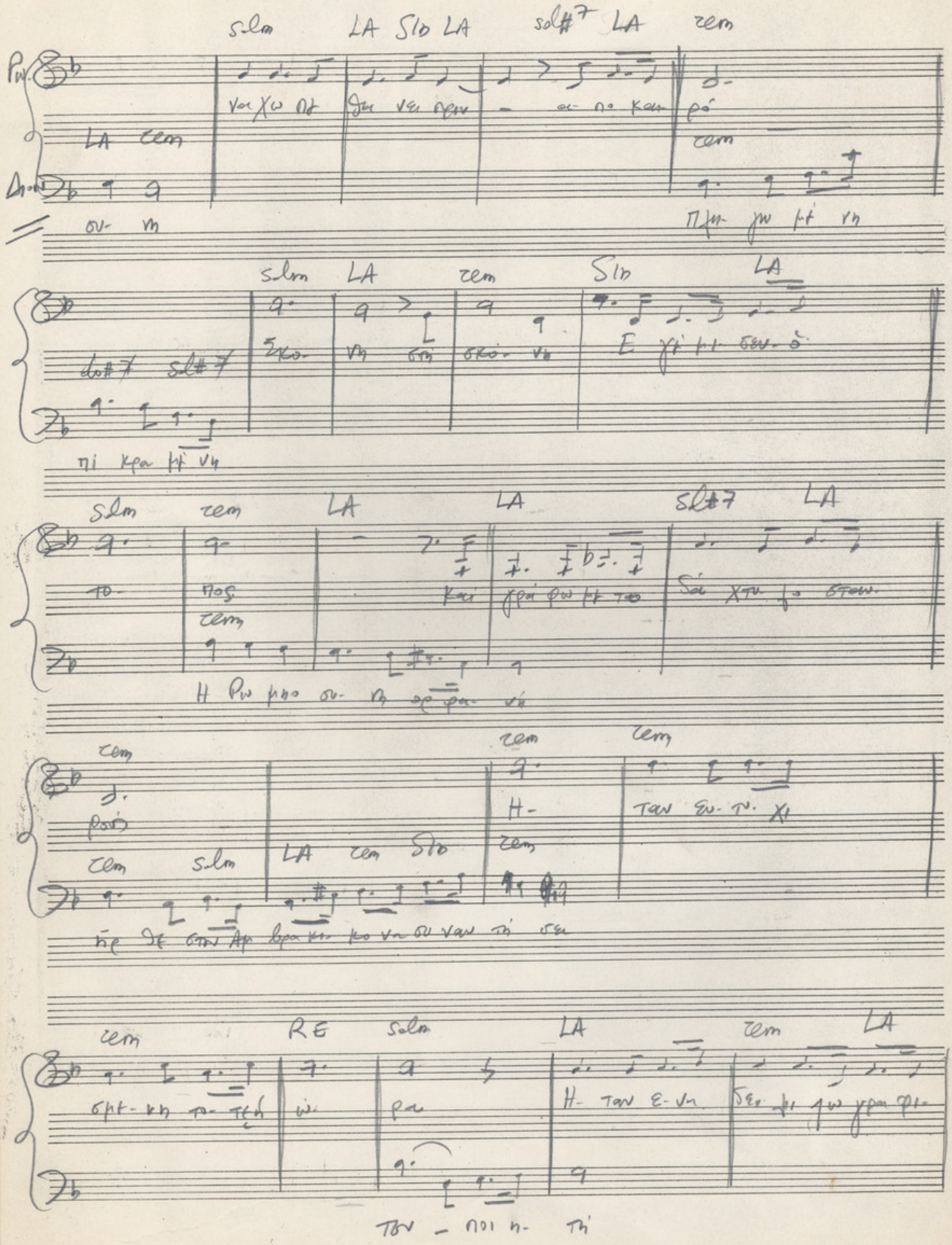
solm LA SID LA sol#7 LA rem
LA rem
rem
solm LA rem SID LA
do#7 sol#7
solm rem LA LA sol#7 LA
rem
rem
rem
rem
rem solm LA rem SID
rem
rem RE solm LA rem LA

rem rem rem rem

E χω πε θα-νει το- σα χρό-νια

rem rem LA rem

πού-με μιά με μιά σφαίρα στά μυα λα

RE solm LA rem LA rem

τω ρα Ε μει-νε το-πα ρά δυ ρο κλει στό

ή-λιους ε-κτυ φλωτι- κούς Ε σκορ-πη-

rem sol#7 rem Sib LA solm

Ε χω πε θα- νει τό σα χρό νια τω

rem LA rem

σε μές στα σκο τά δια

LA LA sol#7 LA rem

ρα κί ε μει νε τό πα ρά δυ-ρο κλει στό

LA solm rem

το δρα μα αυ- το σε - λι γο

Πιό Αργά

4 M1 3 M1

(Μπαίνει ὁ Καρυωτάκης
Η Ρωμηοσύνη και ὁ
Διστυχής φεύγουν
δρακριτικά)

sol# LA Do lam M1

θα ξε τυ-λι χτει μπρο στα σας Μπαινειόποιη-τής

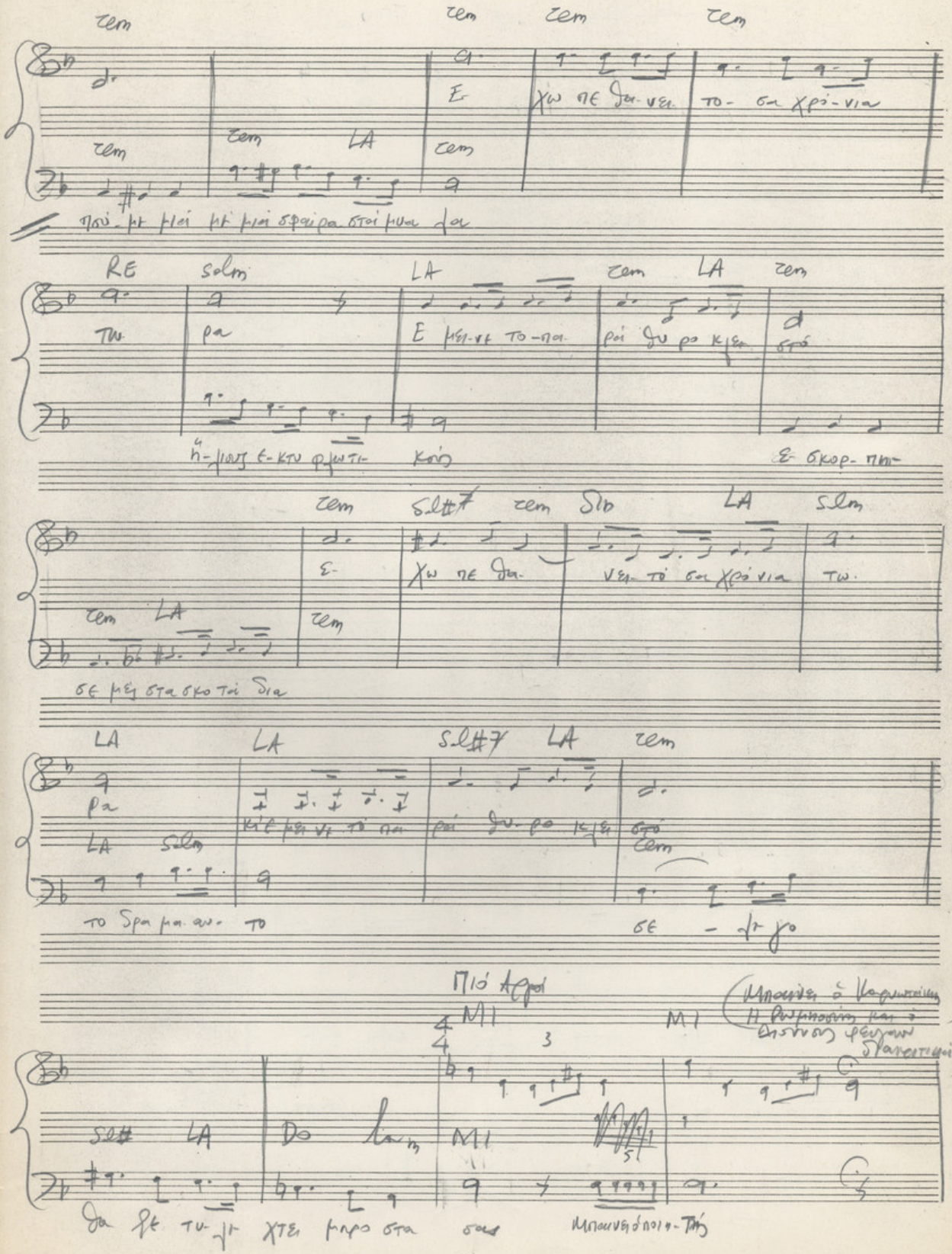

ΠΟΙΗΤΗΣ tem — solm tem do#7 tem —

Δεντραμου Δεντραμου Δεν- τραν

Ξε φυλ λα τή νυ χτα του Δε

ΠΟΙΗΤ tem solm tem tem LA tem

κέμ ben στή σκο τει- νη

Βα δεν δε νδρο στοι χε α

tem solm

tem

solm tem sol#7 —

μαλπη- γαι νά με

μαι λι- καιή με ρα δα μας

sol#7

solm tem

ε- βρει ω-

ε ρη με κα δλι με-

lam tem lam MI sol#7 sol#m

sol#m mi4 sol# — do#m sol#

να μου στοι χει α

Δεντραμου Δεντραμου

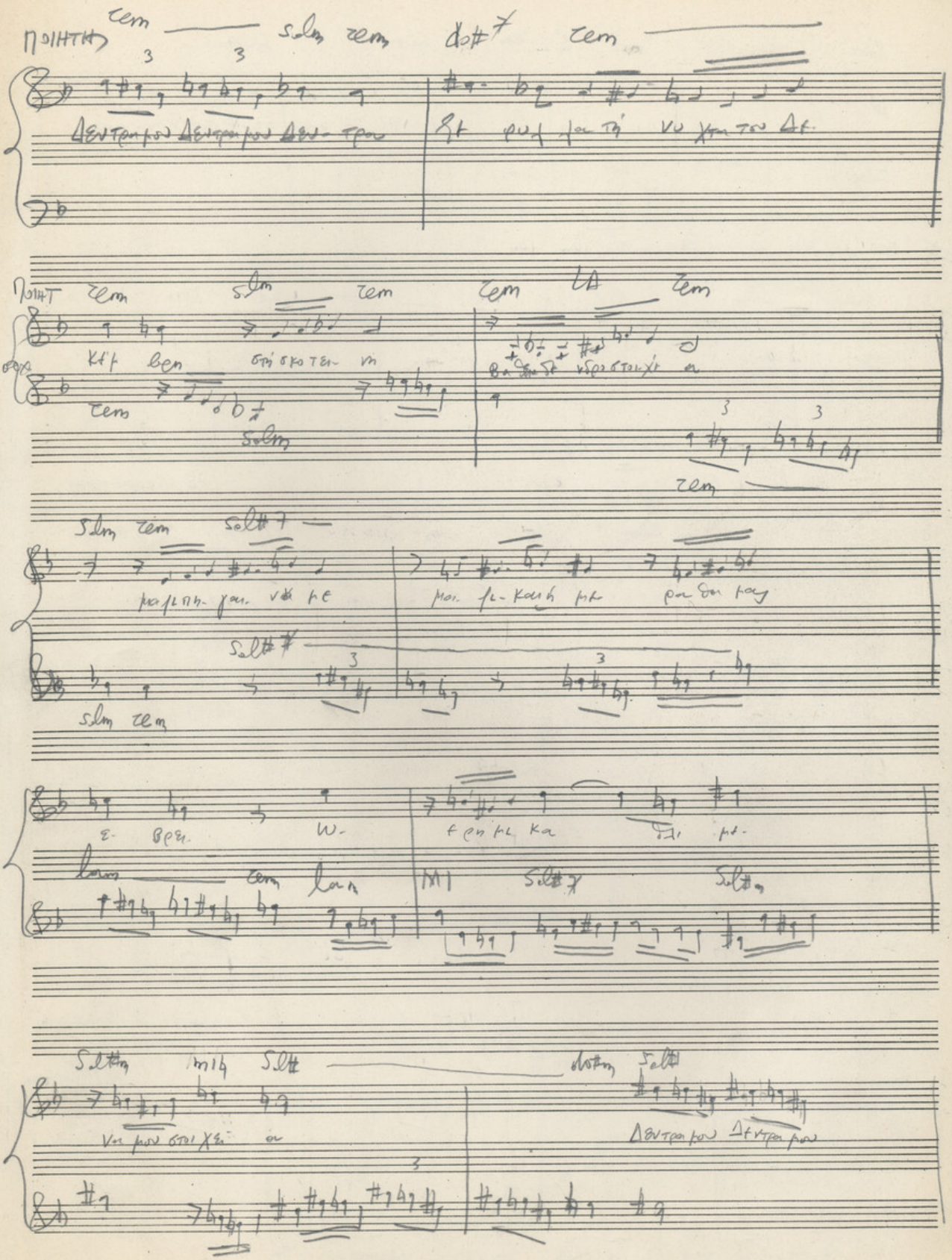

21

ΤΡΑΓΩΔΙΑ ὁ σκ. Καρυδιάκη

ΣΟΥ ΑΝΒΡΑΚΙΚΟ

Σχεδία

(original)

ΚΑΡΥΣΤΑΚΗΣ, ΟΠΕΡΑ ΜΠΟΥΡΑ

(4 ΑΝΤΙΓΡΑΦΑ)

Μίκης Θεοδωράκης

ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΣΤΟΝ ΑΜΒΡΑΚΙΚΟ

ΟΠΕΡΑ ΛΑΪΚΗ

ΜΙΚΗΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ

ΚΑΡΥΩΤΑΚΗΣ

ΟΠΕΡΑ ΜΠΟΥΦΑ ΜΕ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

(A ΣΚΗΝΙΚΟ (B

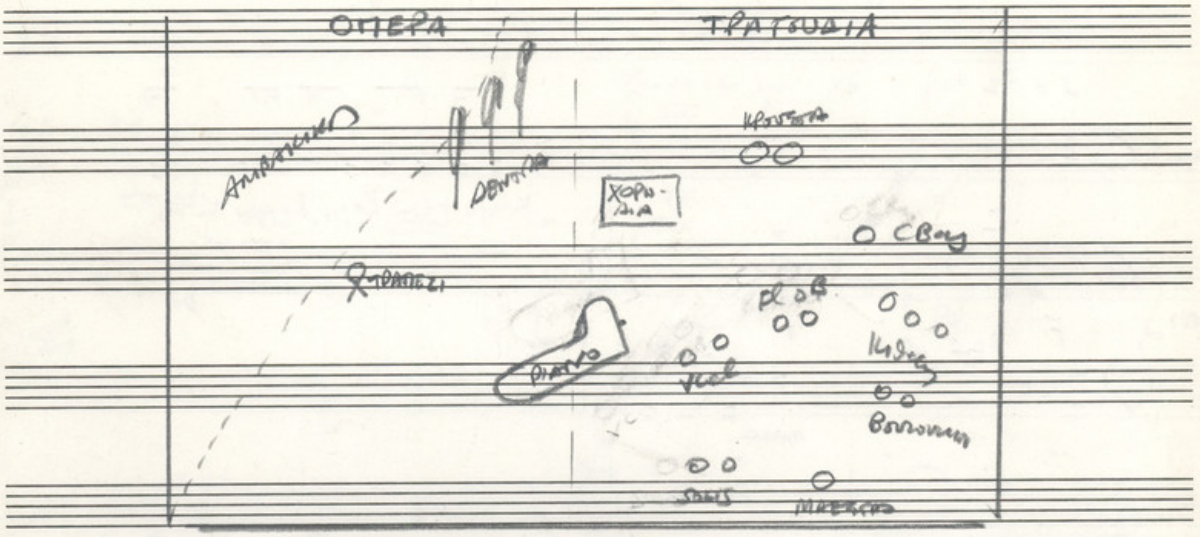

ΟΠΕΡΑ

Κείμενο: Μίκης Θεοδωράκης

ΔΙΑΝΟΜΗ:

Καρυωτάκης : ΒΑΡΥΤΟΝΟΣ
Δημητριάδης : Τενόρος
Φαίδρα : Σοπράνο
Ρωμανούλη : Κοντράλτο
Καρούσος : Τενόρος
Διόνυσος : Μπάσσος

ΣΥΝΟΔΕΙΑ:

SOLO PIANO

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

Ποίηση: Κώστας Καρυωτάκης

ΔΥΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙΣΤΕΣ:
(Γυναίκα - Άντρας)

Ορχήστρα:

Φλάουτο
Όμποε
Βιολιά I. II
Κλασικές Κιθάρες
Ηλεκτρικές Κιθάρες
Ακουστική Κιθάρα
Vcelli I. II
Ηλεκτρικό Μπάσσο
Κρουστά
Χαρμόνια (3)

Το έργο παίζεται χωρίς διάλειμμα

ΠΛΕΥΡΑ (B). Αρχίζει το Τραγούδι. ΔΕΝΤΡΑ ΜΟΥ (Ημίφως) - ΠΛΕΥΡΑ (A) ΣΚΟΤΑΔΙ.
Πρός το τέλος του τραγουδιού φωτίζεται πολύ λίγο η ΠΛΕΥΡΑ (A). Μέσα από τα δέντρα έρχεται αργά ο Καρυωτάκης. Κοιτάζει τον Δημητριάδη. Τέλος κάθεται στο τραπεζάκι. Στο τέλος του τραγουδιού πλησιάζει διακριτικά ο Δημητριάδης μαζί του φωτίζεται η ΠΛΕΥΡΑ (A) και ταυτόχρονα σκοτάδι στην ΠΛΕΥΡΑ (B). ΣΚΗΝΗ Α.

ΚΑΡΩΝΤΑΚΗΣ

ΣΚΗΝΗ Α

- ΚΑΡΩΝΤΑΚΗΣ - ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ -

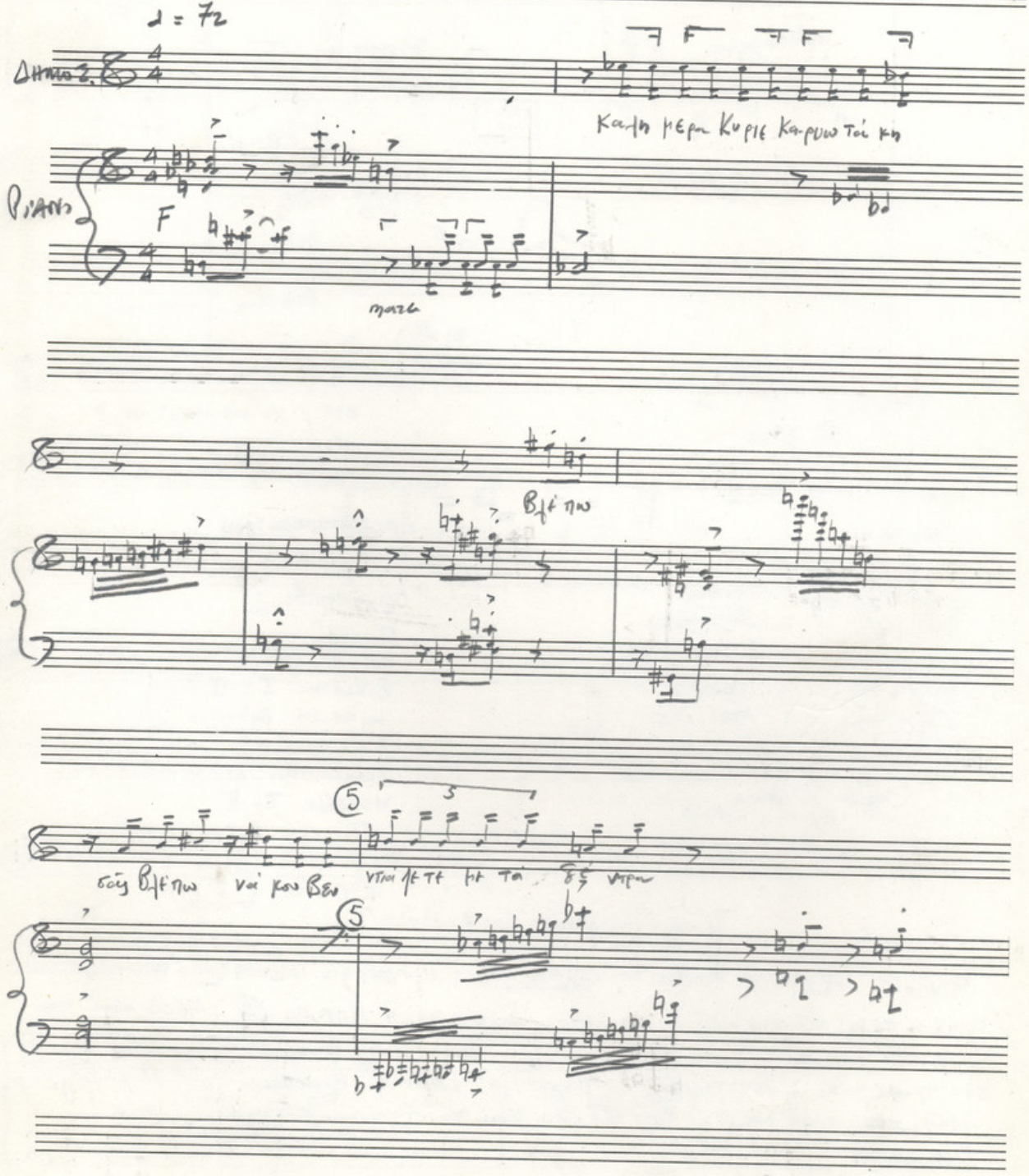

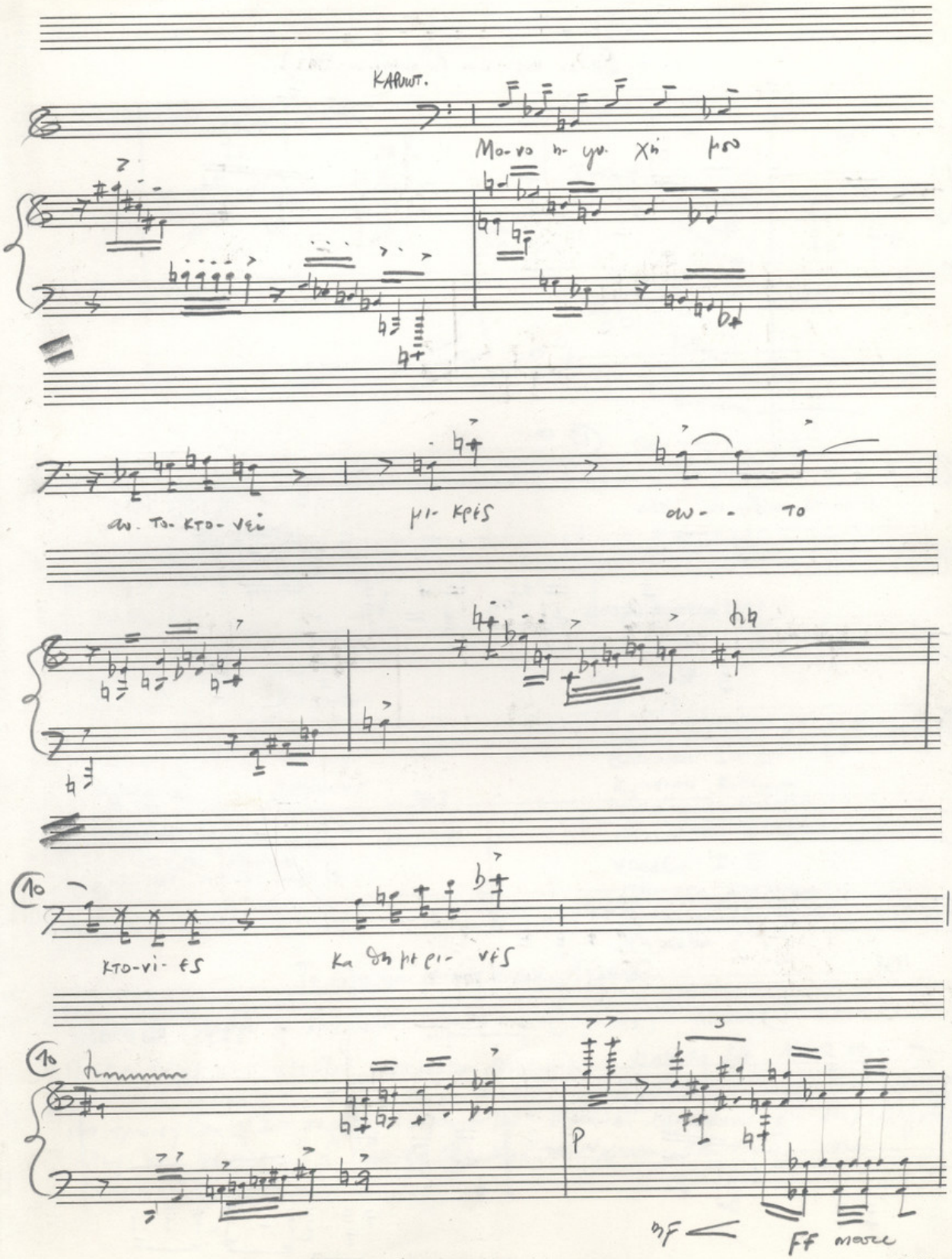
KAPUWT.
Mo-vo n- yv. Xn μσ
αυ- το- κτο- νεί
μι- κρές
αυ- - το
κτο-νι- ες
Ka δη με ρι- νές
p
mF
FF morce

ΔΗΜ.

Ο- Αμ- βρο- κι κός θα- α- φι- ο- ποι- ο- θεί

Α- πο- τίς- κυ- βερ νή σεις

15

Του μεγ λου-

ΚΑΡ.

ΔΗΜ.

ντος αύ- τό

δεν σάς συγ- κι νεί

ΚΑΡ.

Η προ. ο- πτι- κη. αύ-

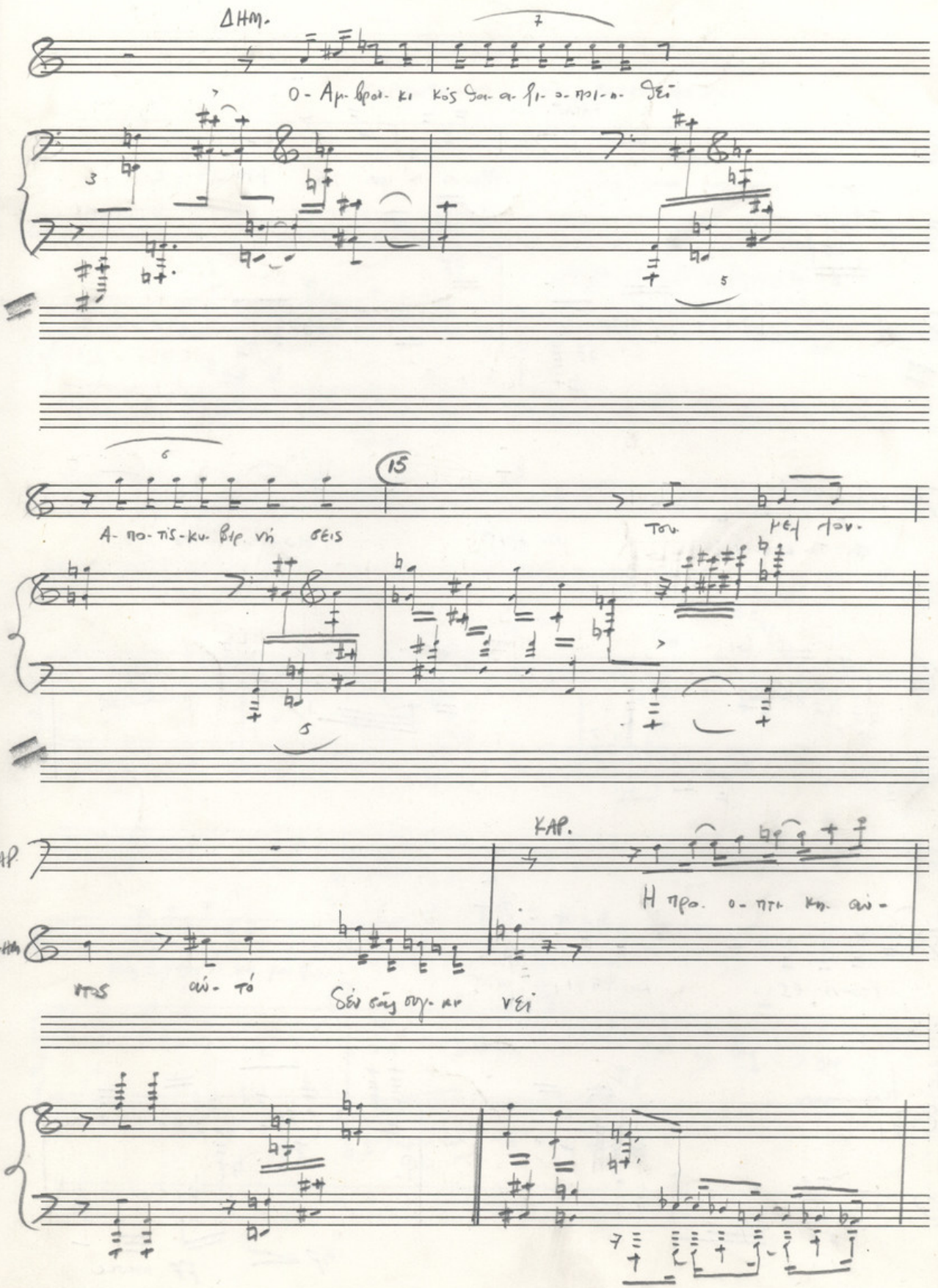

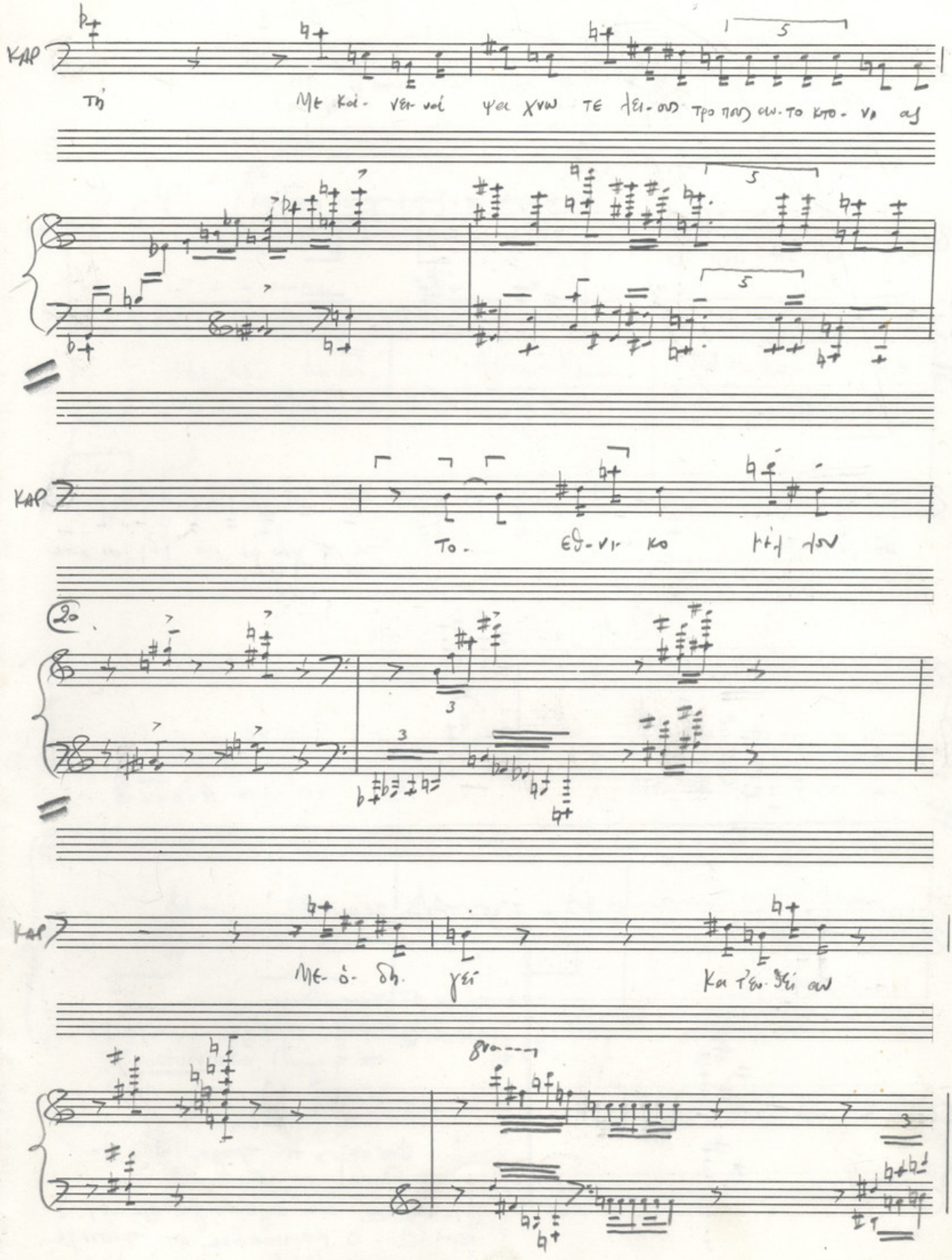
ΚΑΡ
τή Με κά- νει- νά ψα χνω τε λει- ους τρο πους αν- το κτο- νο ας
ΚΑΡ
το- εθ- νι- κο μέλ λον
20
ΚΑΡ
Με- ό- δη- γεί Κα τ'ευ- θεί αν
8va

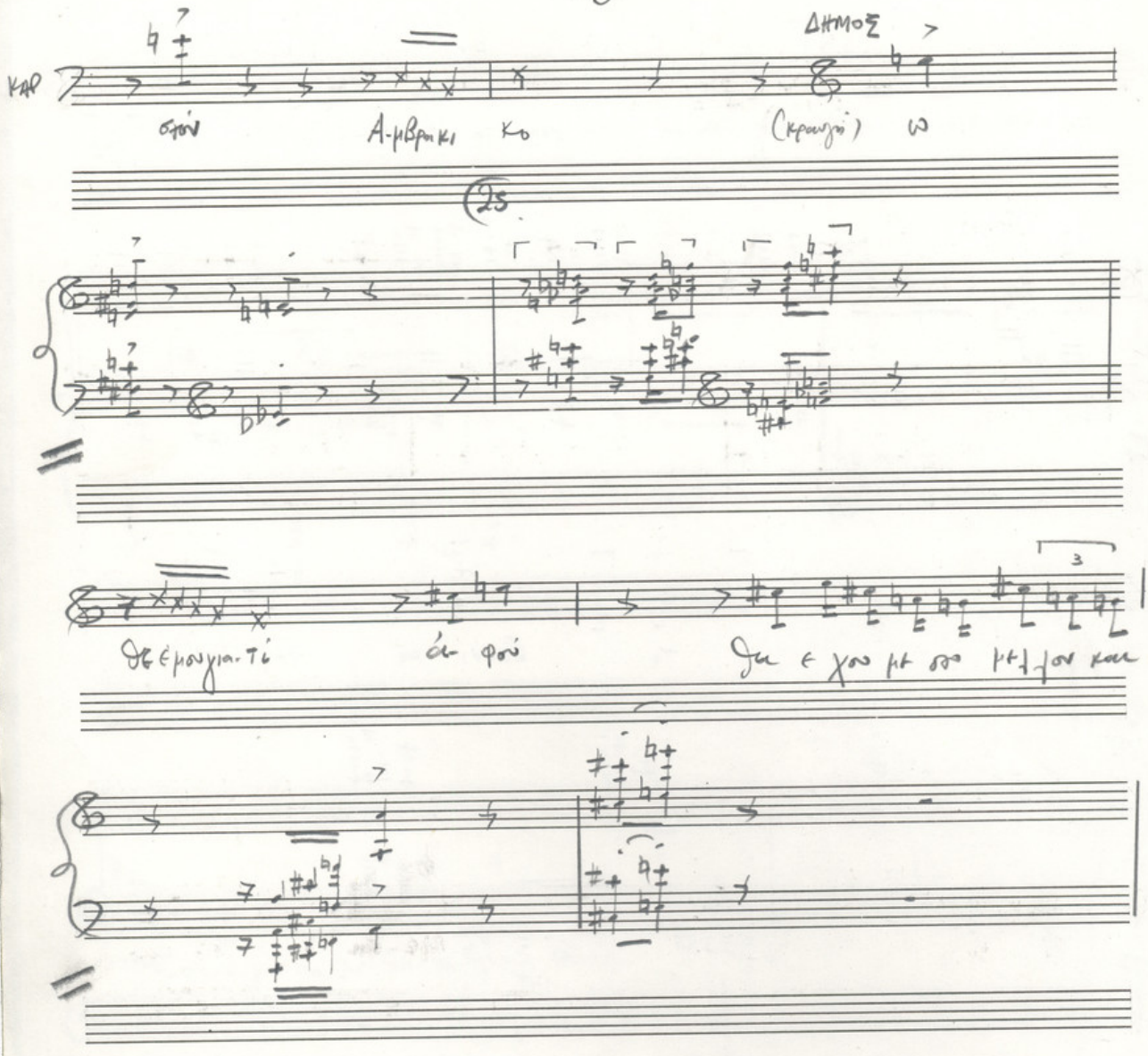

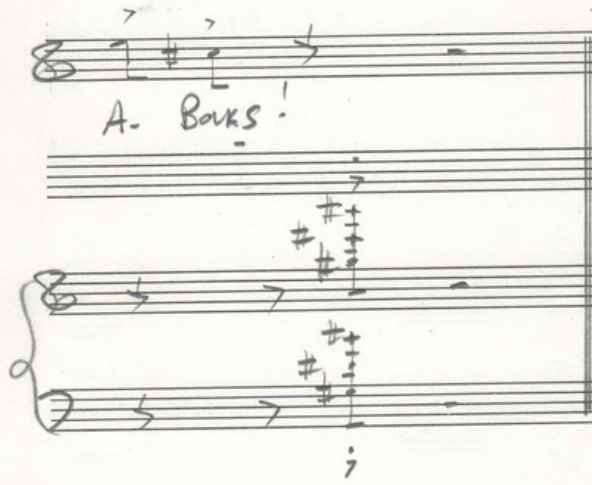

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ Α' ΣΚΗΝΗΣ

ΠΛΕΥΡΑ (A) Σκοτάδι.

ΠΛΕΥΡΑ (B) Φως - σιγά σιγά. μαλί μέ τό τραγούδι ΜΠΡΟΥΤΖΙΝΟ ΓΥΦΤΟΣ τοῦ ἀρχίζει ἀπαλα στο τέλος σου Α ΣΚΗΝΗΣ Στό τέλος τοῦ τραγουδοῦ ἰδιοδιαθήσια. Σκοτάδι σου

ΠΛΕΥΡΑ (B) καί σιγά - σιγά φωτισμός σου (A) - ὁ Καρυωτάκης στό τραπέζι ρεμβάζει πρός του Ἀμβρακικό. ὁ Δημοσιογράφος ὄρθιος στό πλευρό του.

ΣΚΗΝΗ Β

ΚΑΡΩΤΑΚΗΣ. ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ. ΦΑΙΔΡΑ.
ΡΩΜΗΟΣ ΣΥΝΗ. ΚΑΡΝΑΔΑΣ. ΔΙΟΝΥΣΟΣ

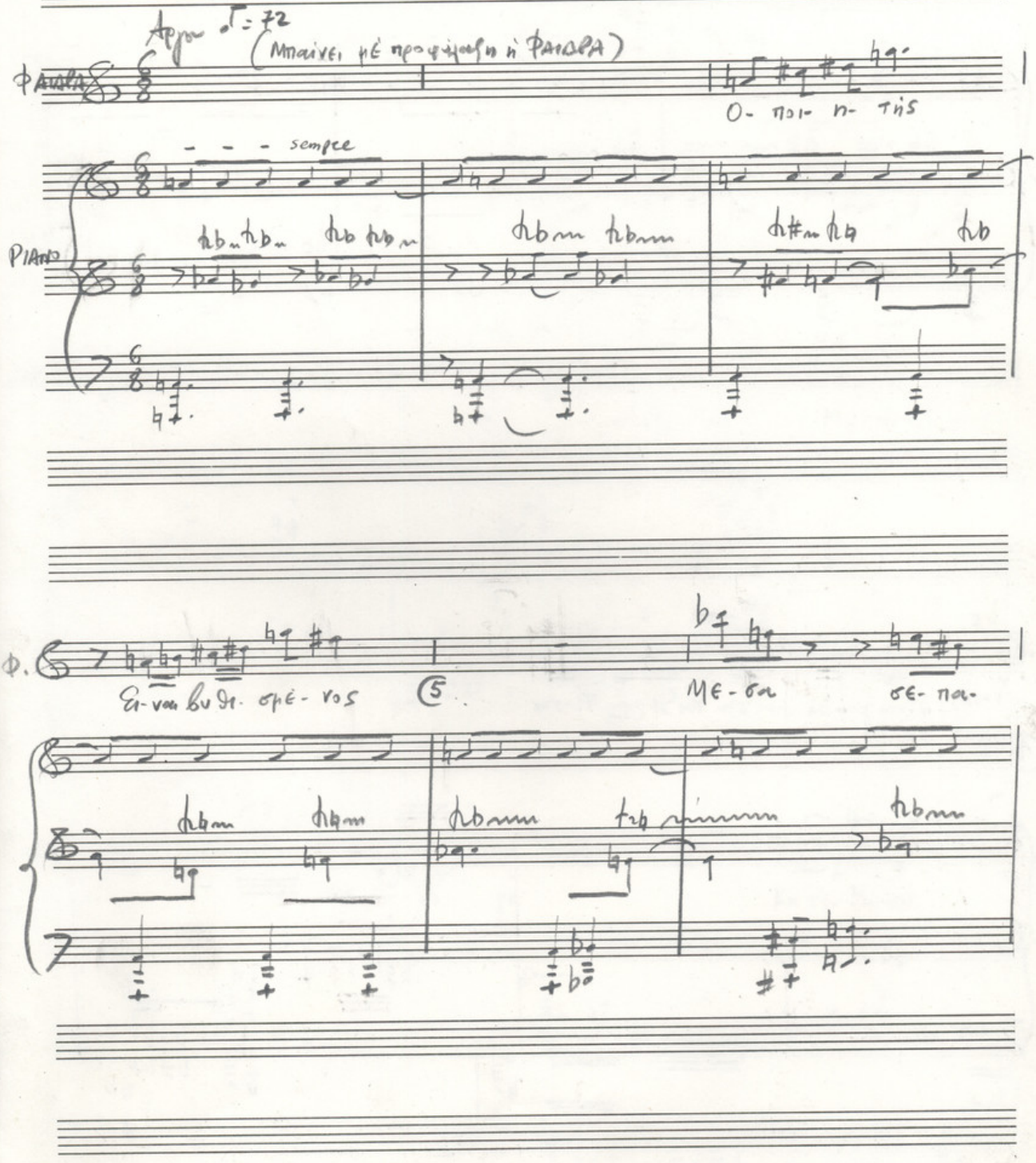

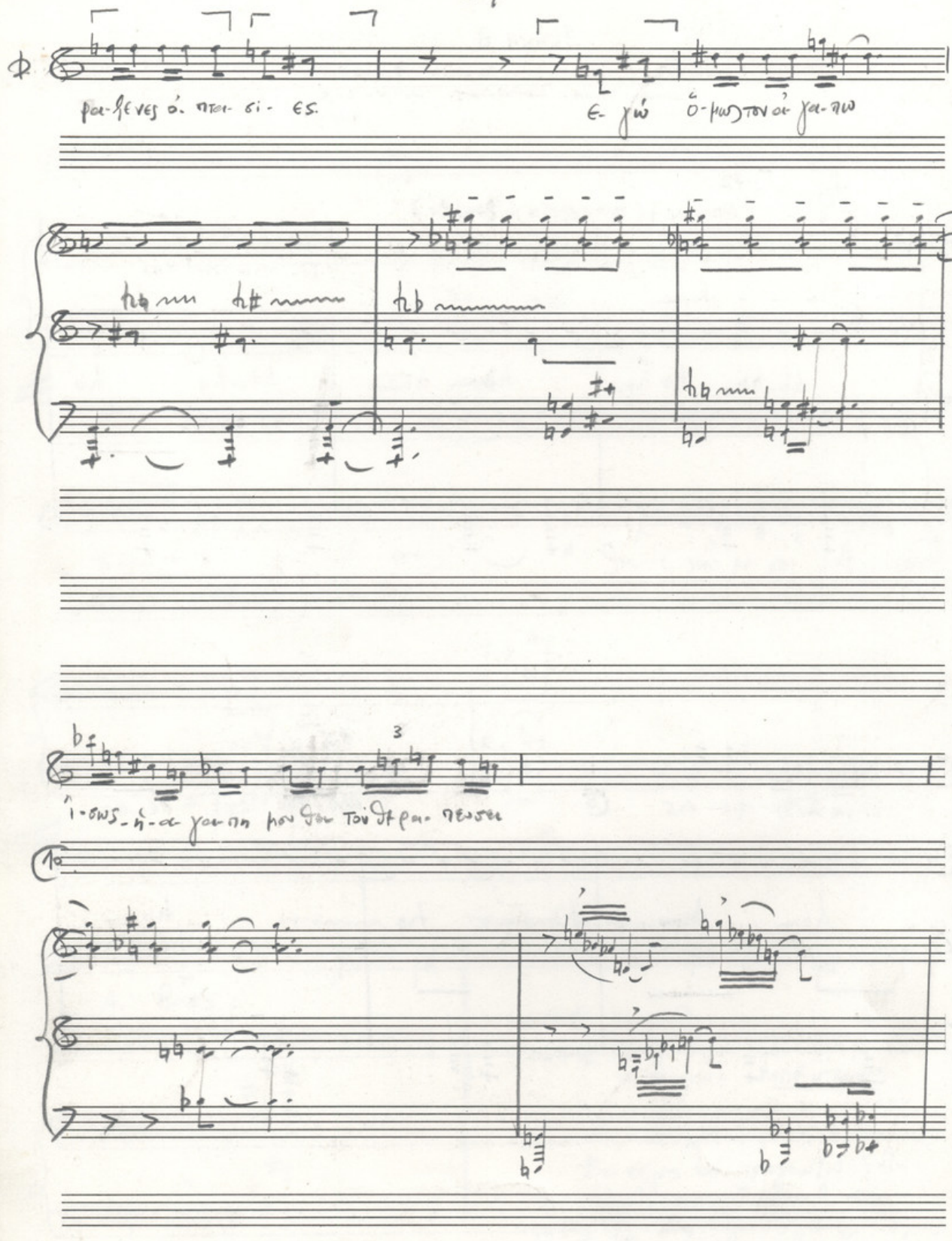
ρα-ξενες ό-πτα-σι-ες.
ε-γώ ὅ-μως τον ἀ-γα-πω
ἴ-σως-ἡ-α-γα-πη μου θεν τον θε-ρα-πευσει

(Η ΦΑΛΑΡΑ με βηματάκια πλησιάζει τὸ ΚΑΡΥΝΤΑΚΗ.)

cresc.

ΔΗΜΟΣ. (πρὸς τὸ κοινό)

15

Ε- να ε ρω τι- κο ρεπορ-τάζ σι-γου ρα θα μαλα κώ σει-τή-ψυ-

Χη τσο για. τις τη-λε-ο- ρα σεις τὸ-μεγγο-ντος

ΔΗΜ

Ὅ-μως ει-δη-ση ει-ναι μό-νο- ἡ αυ- τό κτο

ΔΗΜ

νι-α

ΦΑΙΔΡΑ

Κω σταμ'α- κός. σου με γα ω μ'α κούς

Η ΦΑΙΔΡΑ τοῦ [illegible]

[illegible]

Ο ΚΑΡΥΩΤΑΚΗΣ σά νά βγαίνει

[illegible]

Ὅμως σα νά τό θαμπώνει κατιοιο

ἱερό φέγγος δεν βγέπει ακόμα καλά

25

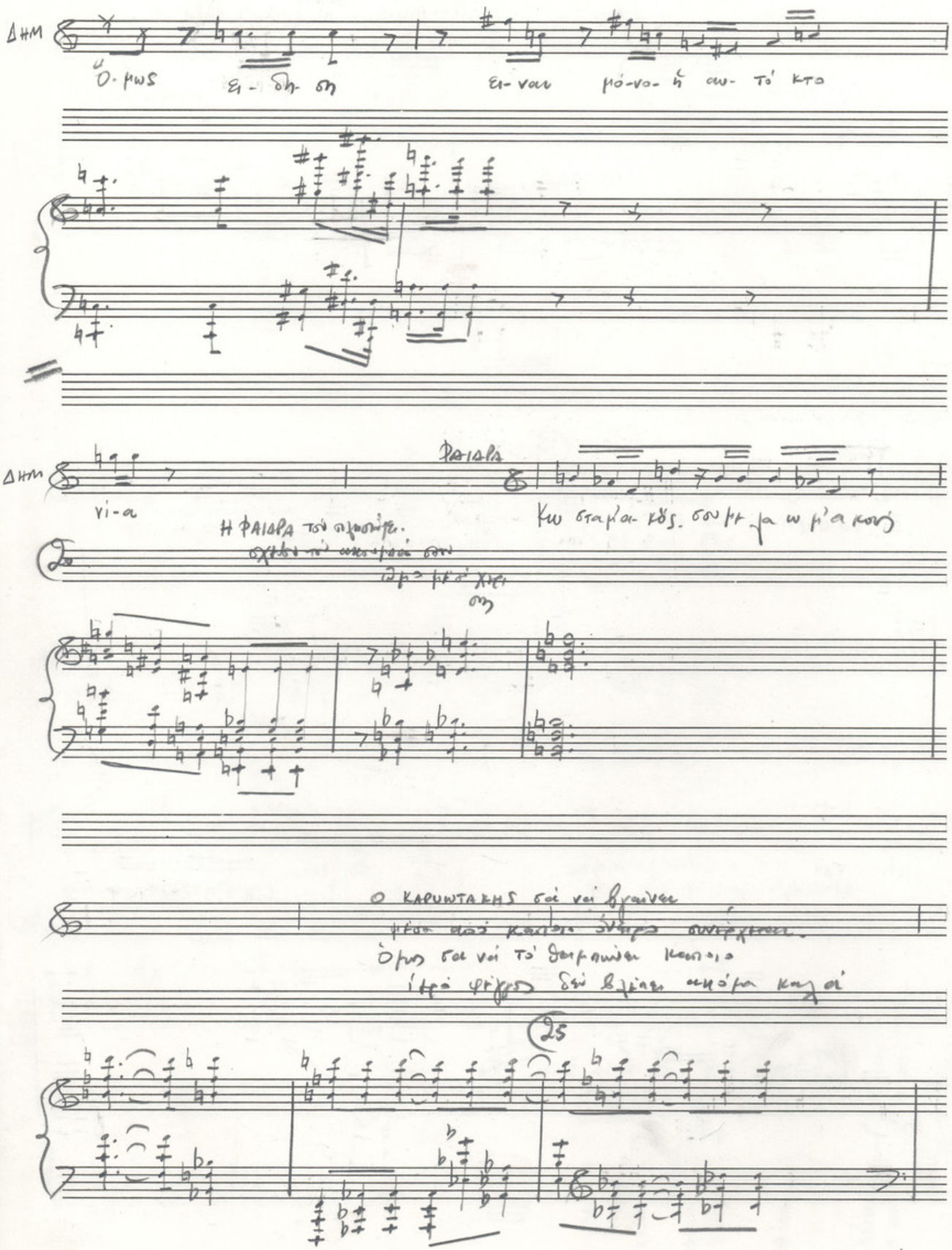

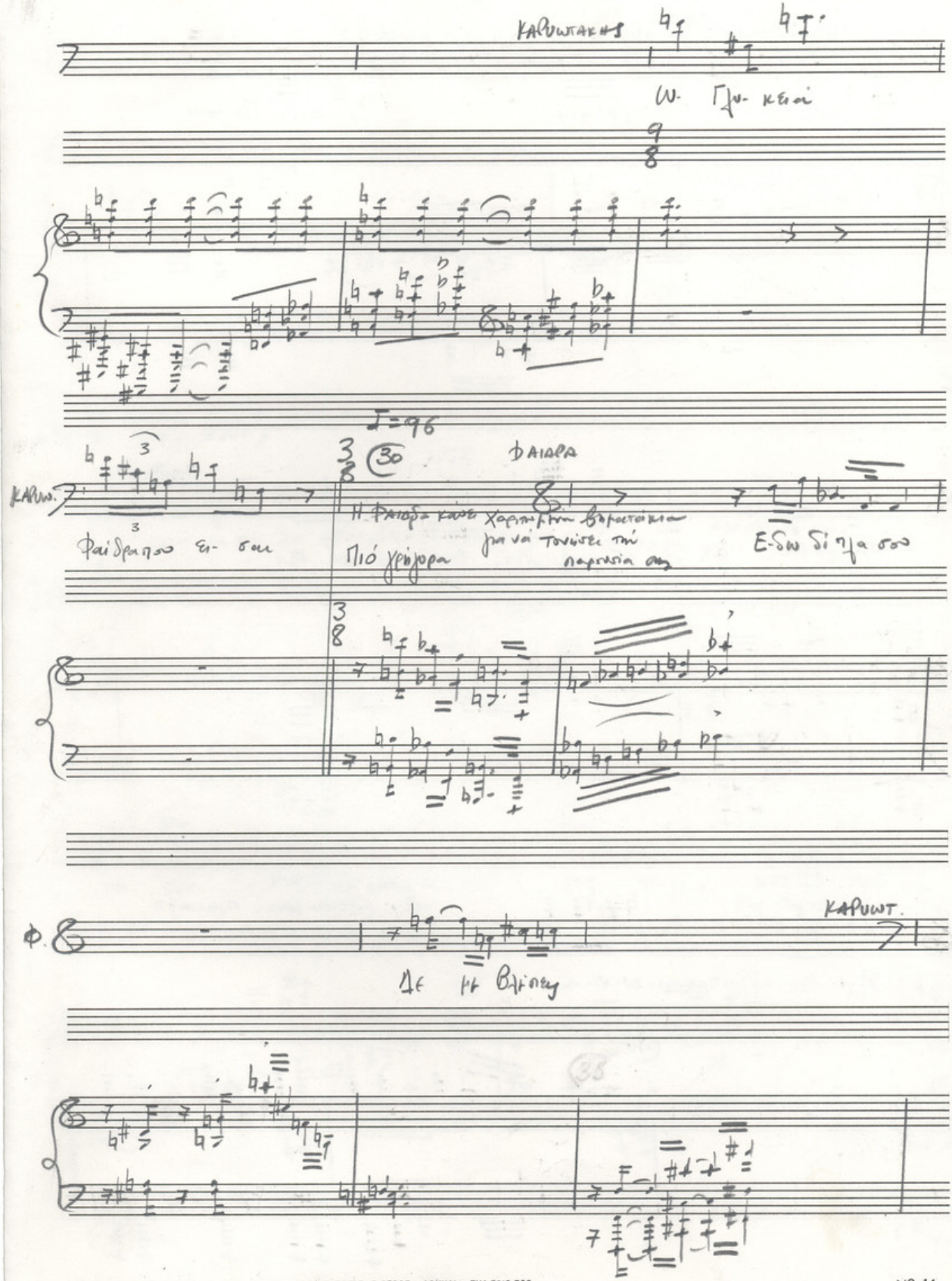
ΚΑΡΥΩΤΑΚΗΣ
Ω. Γλυ- κειά
♩=96
30
ΦΑΙΔΡΑ
ΚΑΡΥΩ.
Φαίδρα που ει- σαι
Η Φαιδρα κάνει χαριτωμένα βηματάκια
Πιό γρήγορα
για νά τονώσει τήν παρουσία σας
Ε-δω δί πλα σου
Φ.
Δε μι βλέπεις
ΚΑΡΥΩΤ.

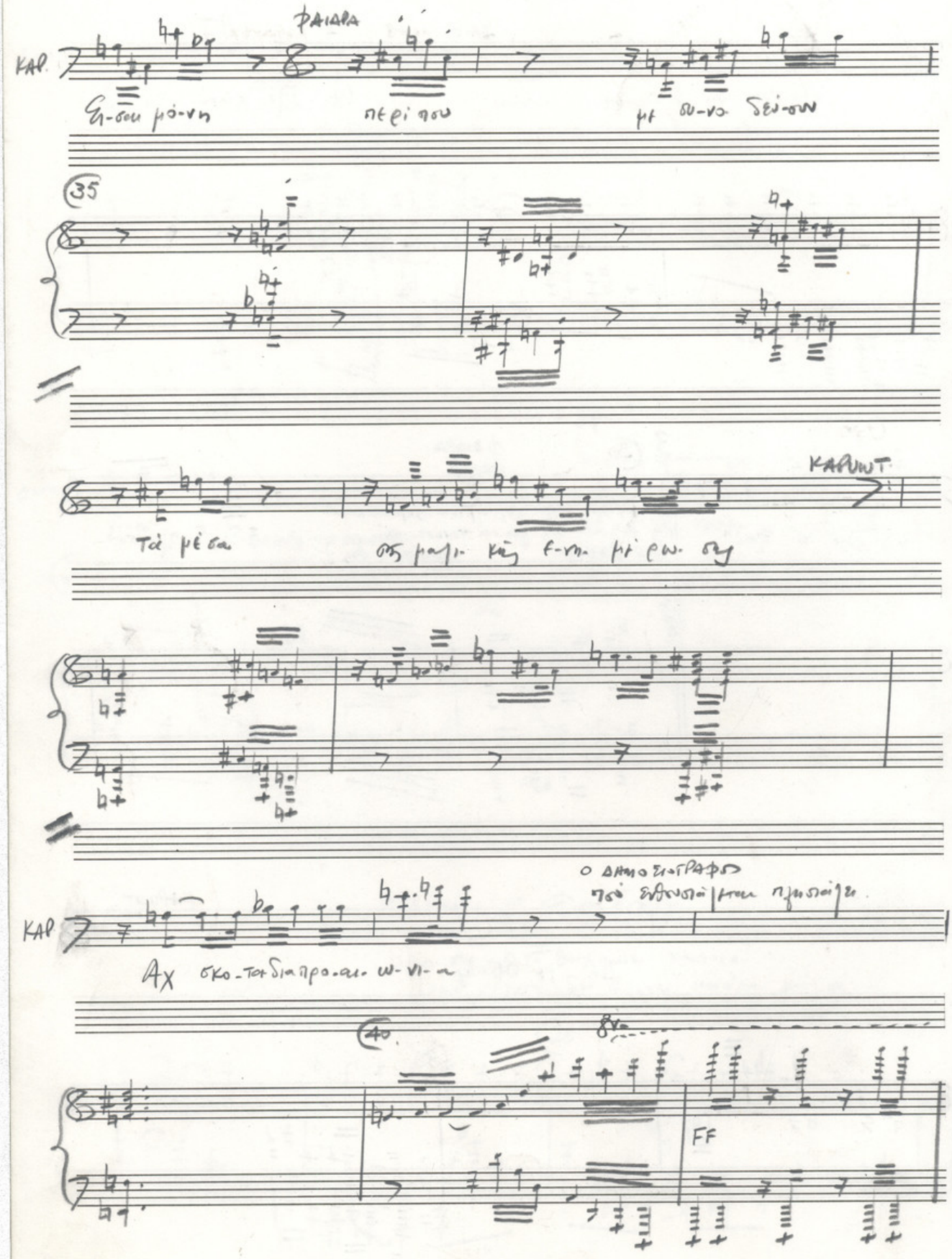
ΦΑΙΑΡΑ
ΚΑΡ.
35
ΚΑΡΩΝΤ
ΚΑΡ
40
8va
FF

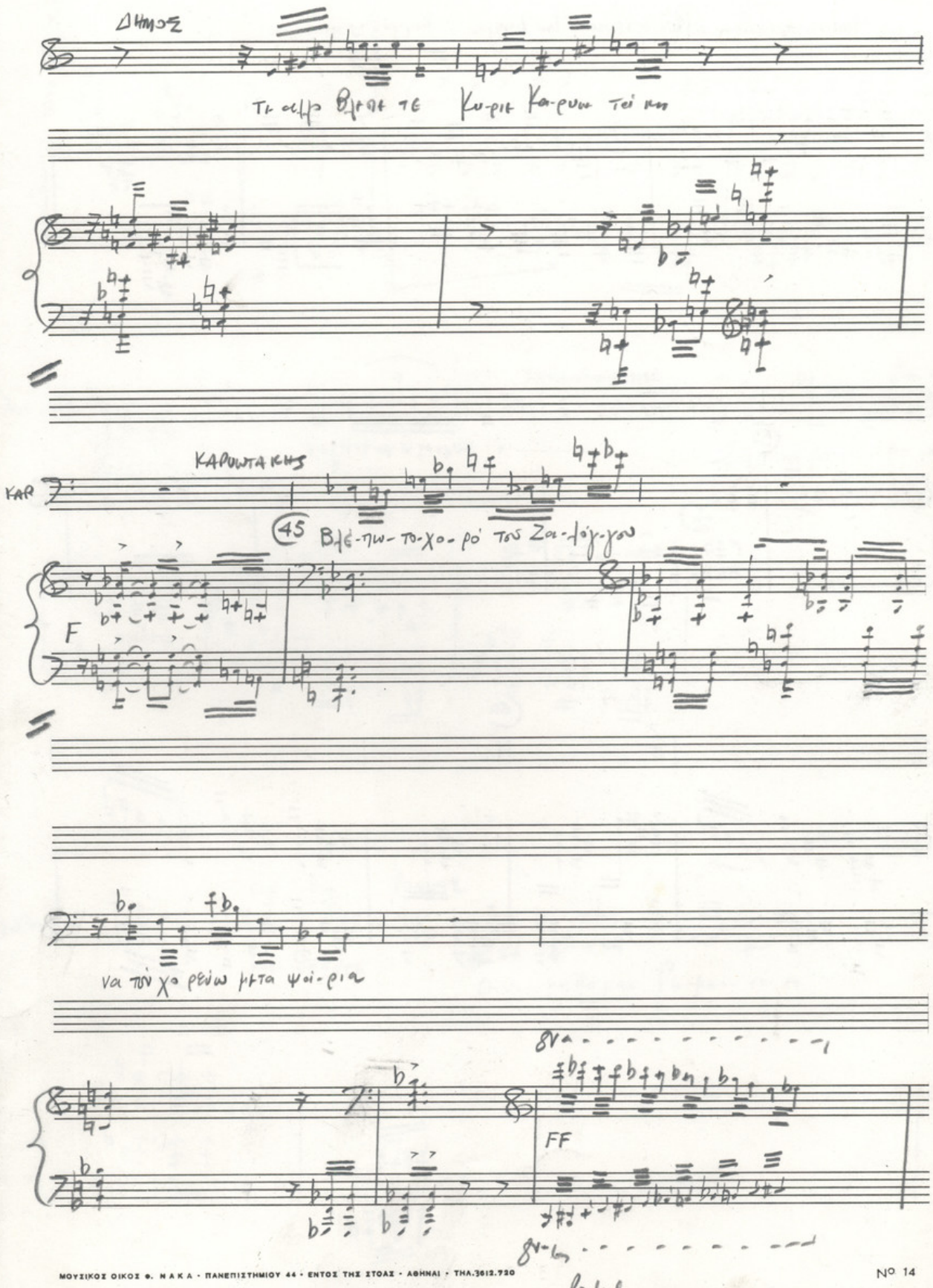
ΔΗΜΟΣ
Τι αλλο Βλεπε τε Κυ-ριε Κα-ρυω τοι κη
ΚΑΡΩΝΤΑΚΗΣ
ΚΑΡ
45 Βλε-πω-το-χο-ρό του Ζα-λόγ-γου
F
να τον χο ρεύω μετα ψοι-ρια
8va
FF
8va
fedal

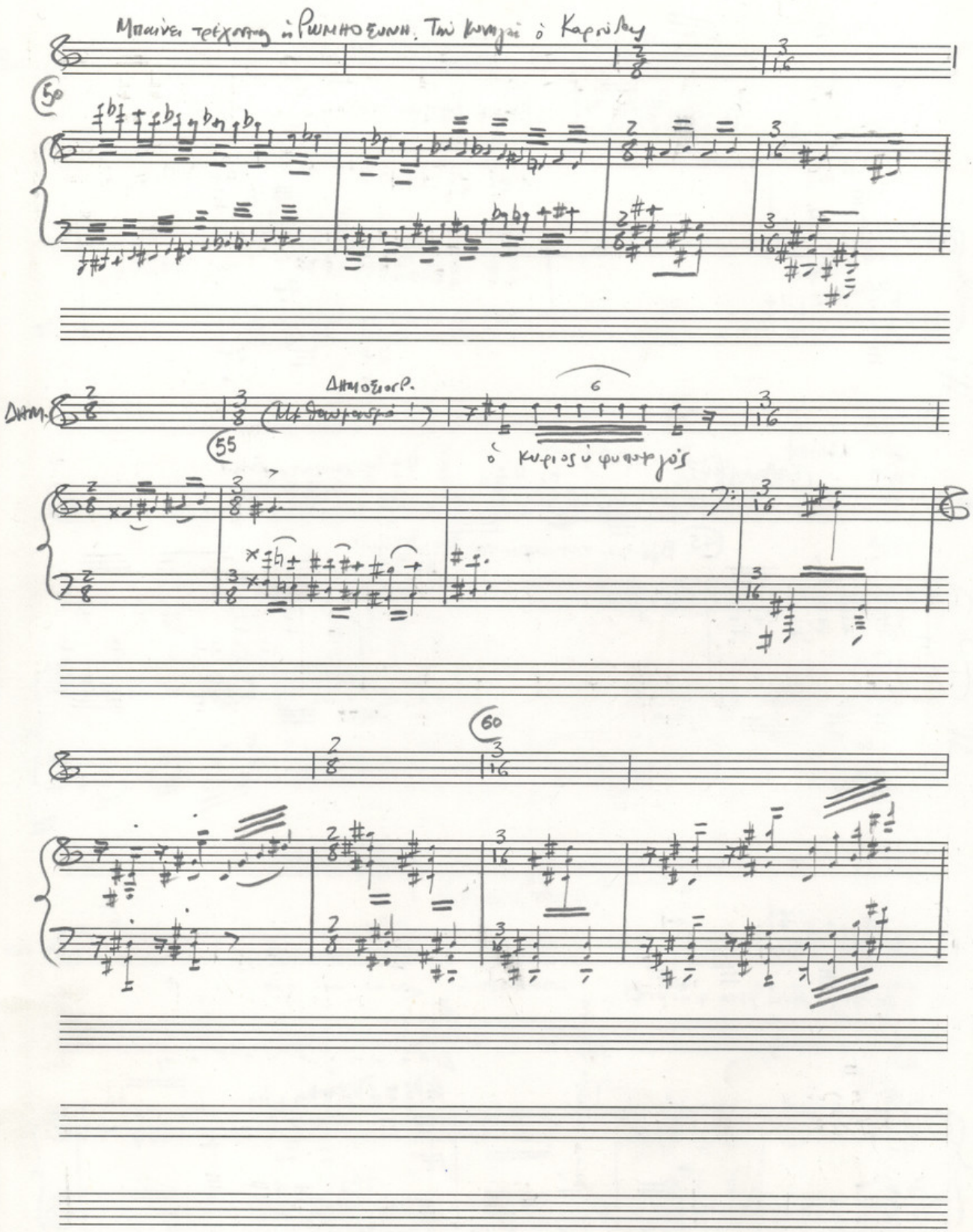
Μπαίνει τρέχοντας ἡ Ρωμηοξυνη. Τὴν κυνηγὰ ὁ Καρνίδας
50
ΔΗΜ.
ΔΗΜΟΣΙΟΓΡ.
55
ὁ κυριος ὑφυπουργός
60

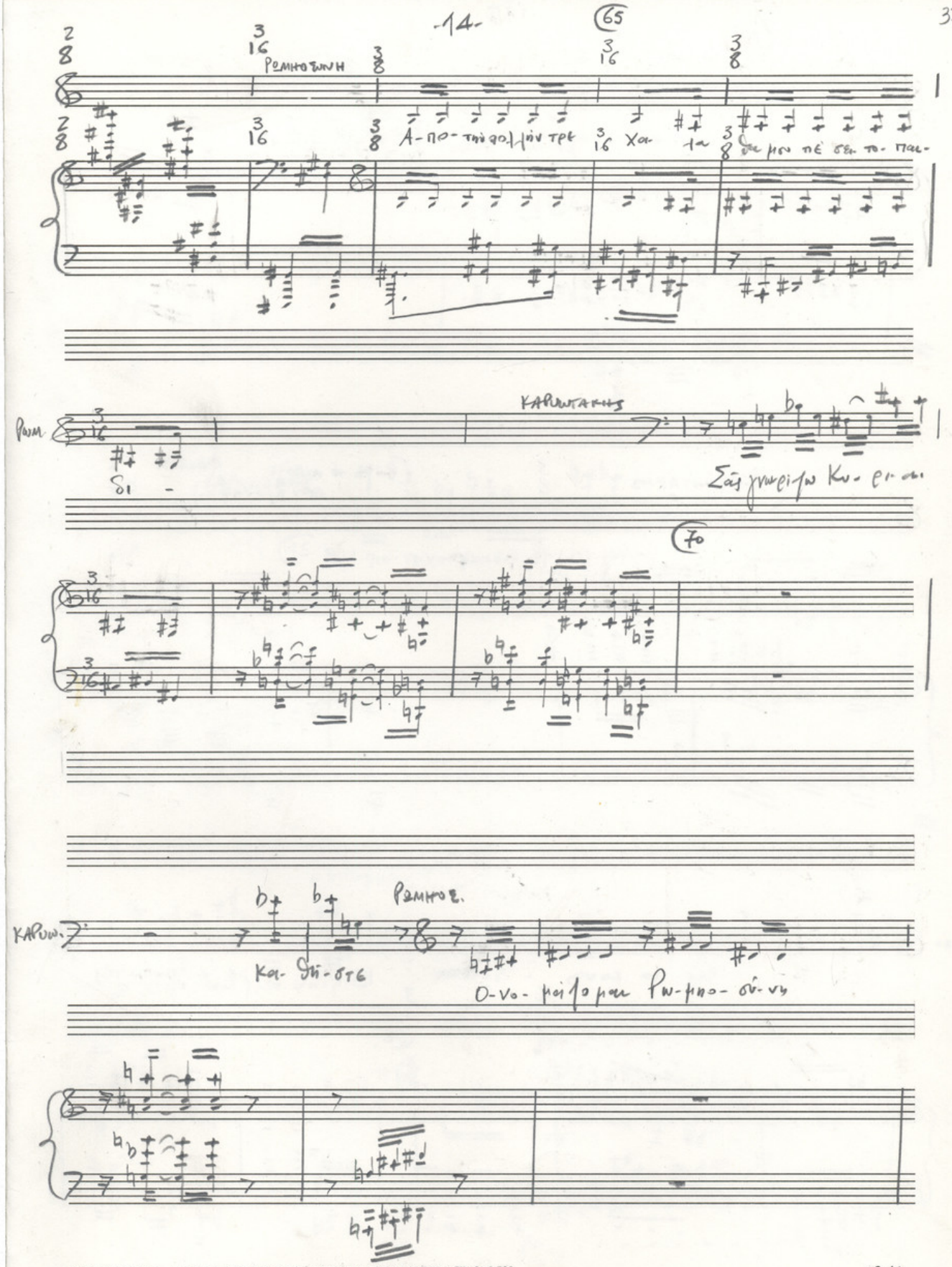
65
Ρωμηοσύνη
Α-πο-τὴν ἀο-λλὴν τρε
Χα-λα
Δα μου τὲ σει-το-παι-
Ρωμ.
δι -
Καρυωτακης
Σὰς γνωρίζω Κυ-ρι-αι
70
Καρυω.
Κα-θή-στε
Ρωμηοσ.
Ο-νο-μάζομαι Ρω-μηο-σύ-νη

75

Ρωμ.

Κίαν. τόσ-ό- τυ- πος- με κυ- νη-

ΚΑΡΩΩΤΑΚΗΣ

(Βάζει τό σιδόξι σόν κρόταφο.)

ΦΑΙΔΡΑ

Ρω- μηο- συ- νη

Μή

80

ΚΑΡΩΩΤ. (πρός τή Ρωμηοσύνη)

ΦΑΙ.

τί πας να κα νεις - Α-πι-στη με- ποιόν με α- πατη- σες

85

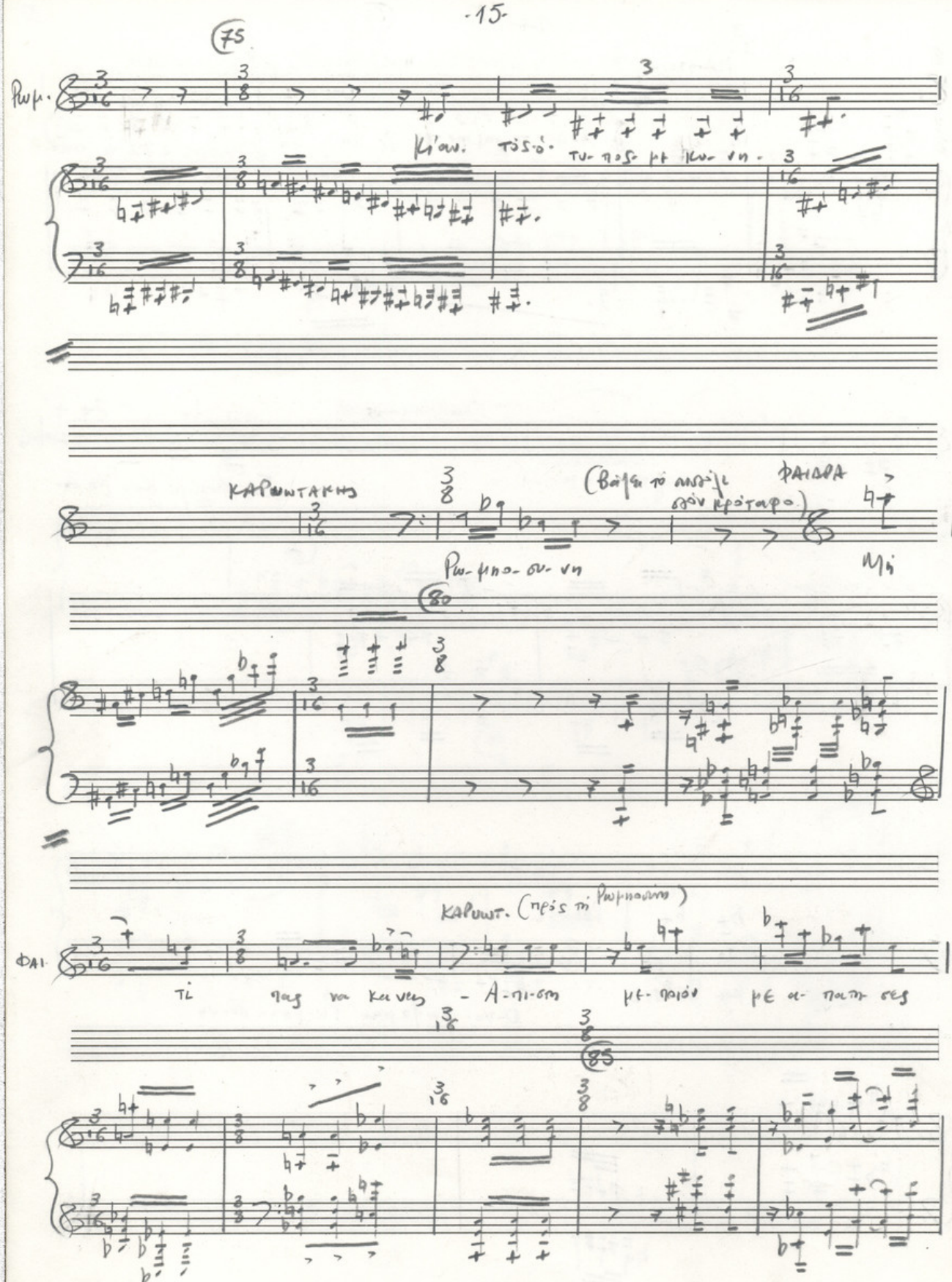

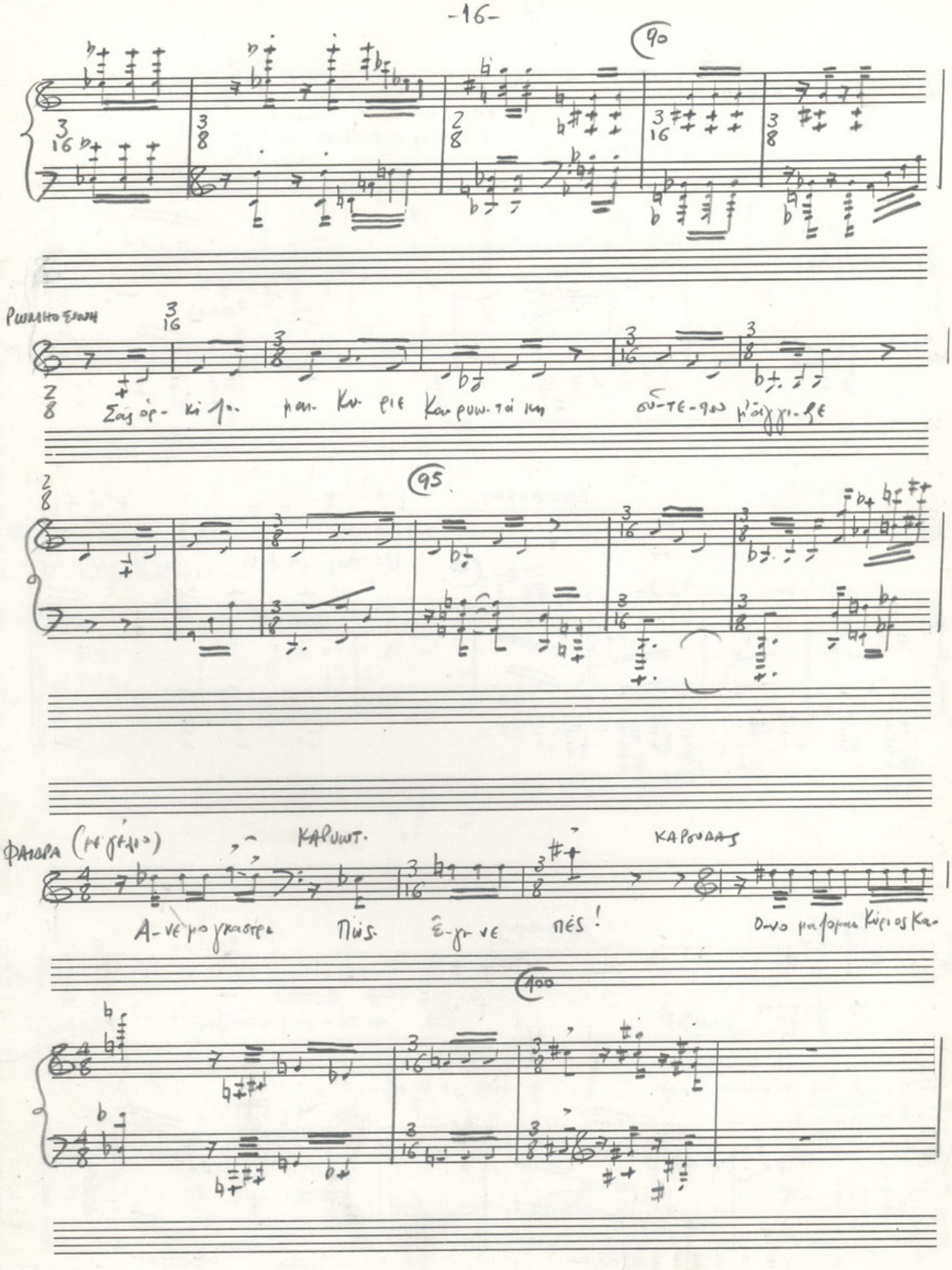
90
95
100

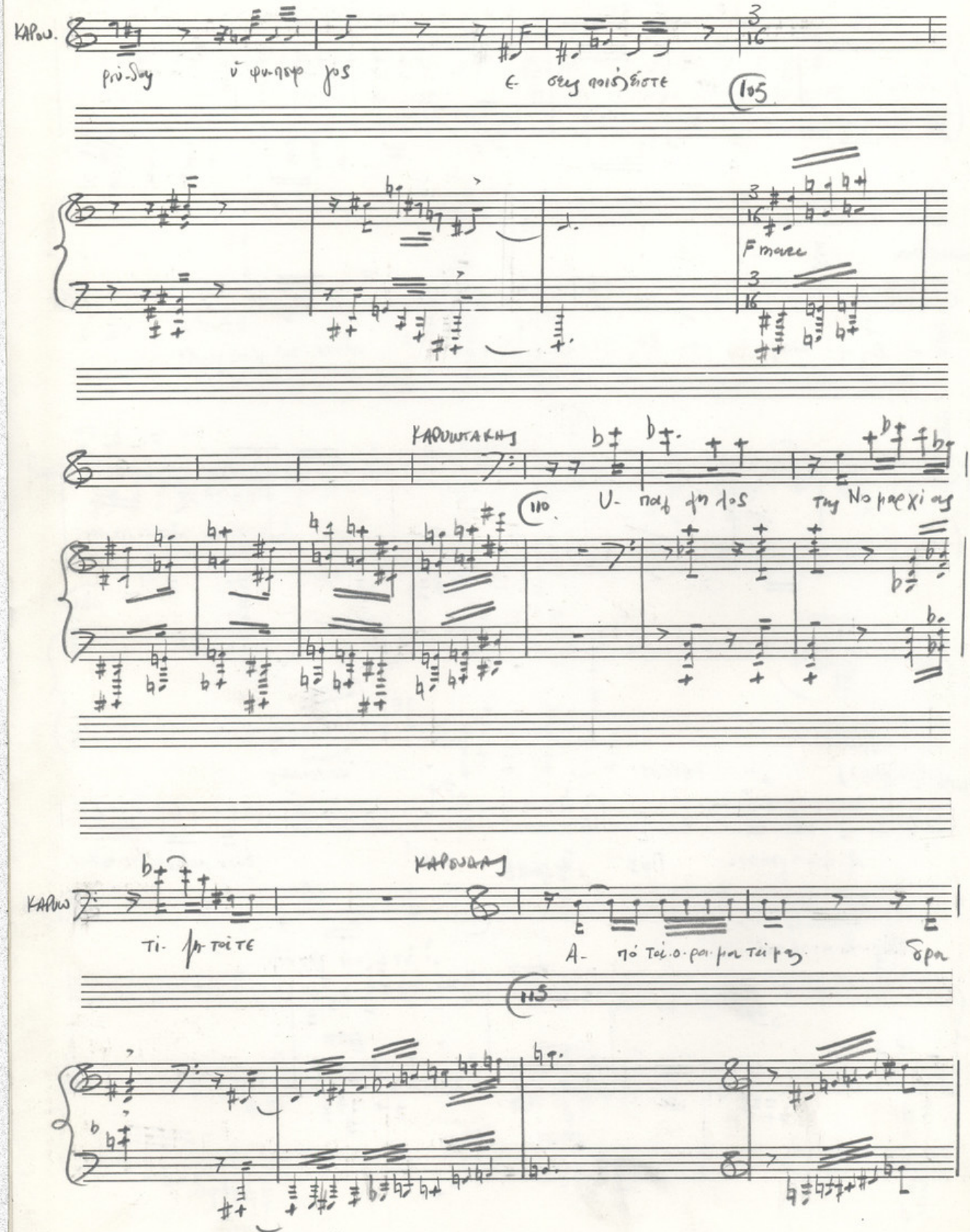
ΚΑΡΩ.
ρύ-δας ὑ φυ-πόφ γος
ε- σεις ποιήσεισ τε
105
F marc
ΚΑΡΩΝΤΑΚΗΣ
110
U- παρ χη λος της Νο μαρ χι ας
ΚΑΡΩ
ΚΑΡΩΝΔΑΣ
Τι- μη τοί τε
Α- πό τοι ο ρα μα τοι μας δρα
115

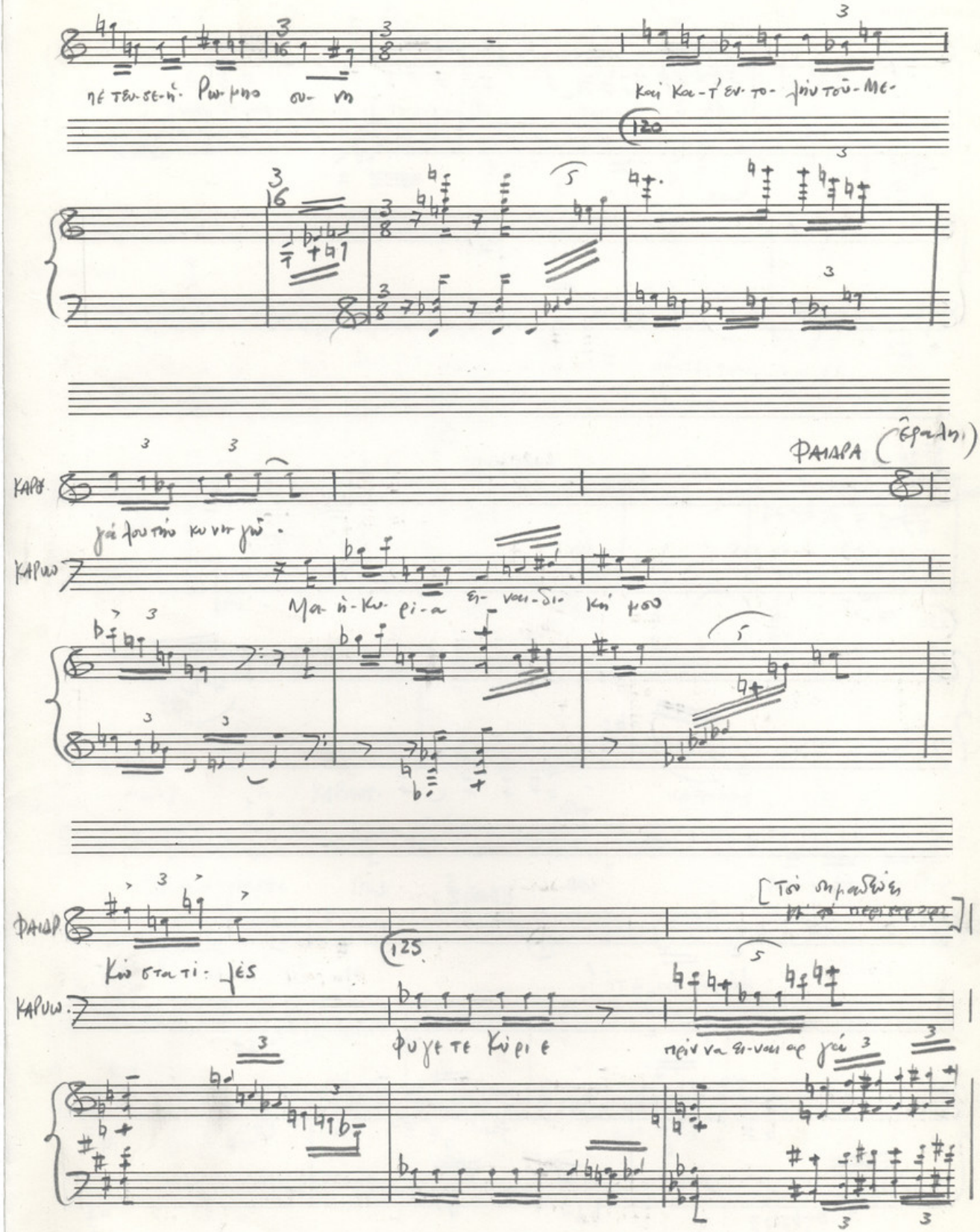
ΦΑΙΔΡΑ (ἐφάλη)
ΚΑΡΥ
ΚΑΡΥΩ
ΦΑΙΔΡ
ΚΑΡΥΩ

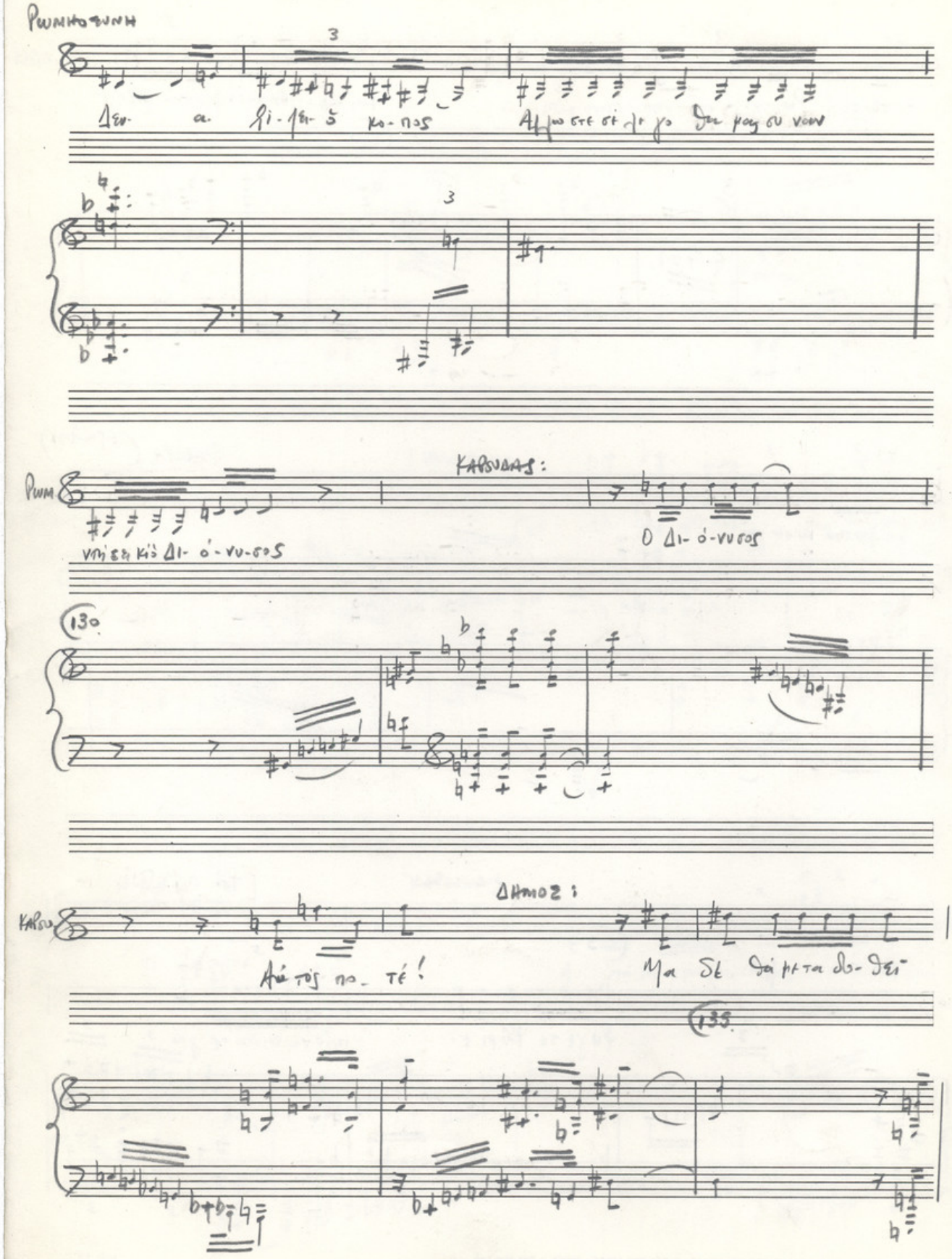
PLUMHOTUNH
3
Δεν- α- ρι- μει- ὁ κο- πος
3
PLUM
ΚΑΡΣΟΔΑΣ:
O Δι- ό- νυ- σος
130
ΔΗΜΟΣ:
Αὐ- τός πο- τέ!
135

ΚΑΡΟΥΔΑΣ:

ΔΑΜ

σπὺ ΕΡΤ δύ-ο. "Ο-Χι! ει-ναι εκ-

κτός κλί-μα-τος Αλλωστεπρόρενεί αλλεργία στοναρχη-γό

ΚΑΡΥΩΤΑΚΗΣ

140

ΚΑΡΥΩ.

Αυ-τός σε κα τέστησε ἔγγυ-ο Ρωμηο συ-νη

145

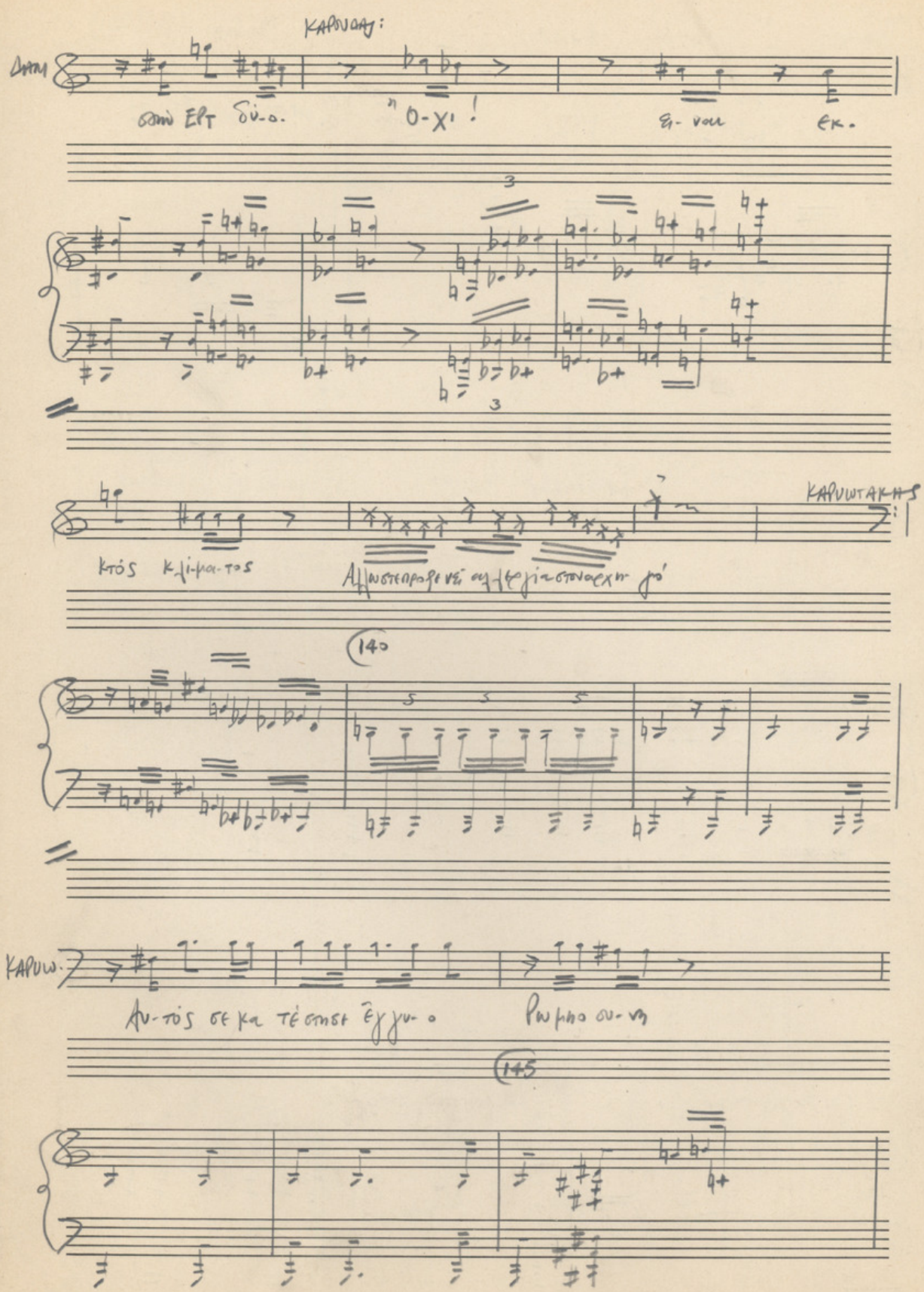

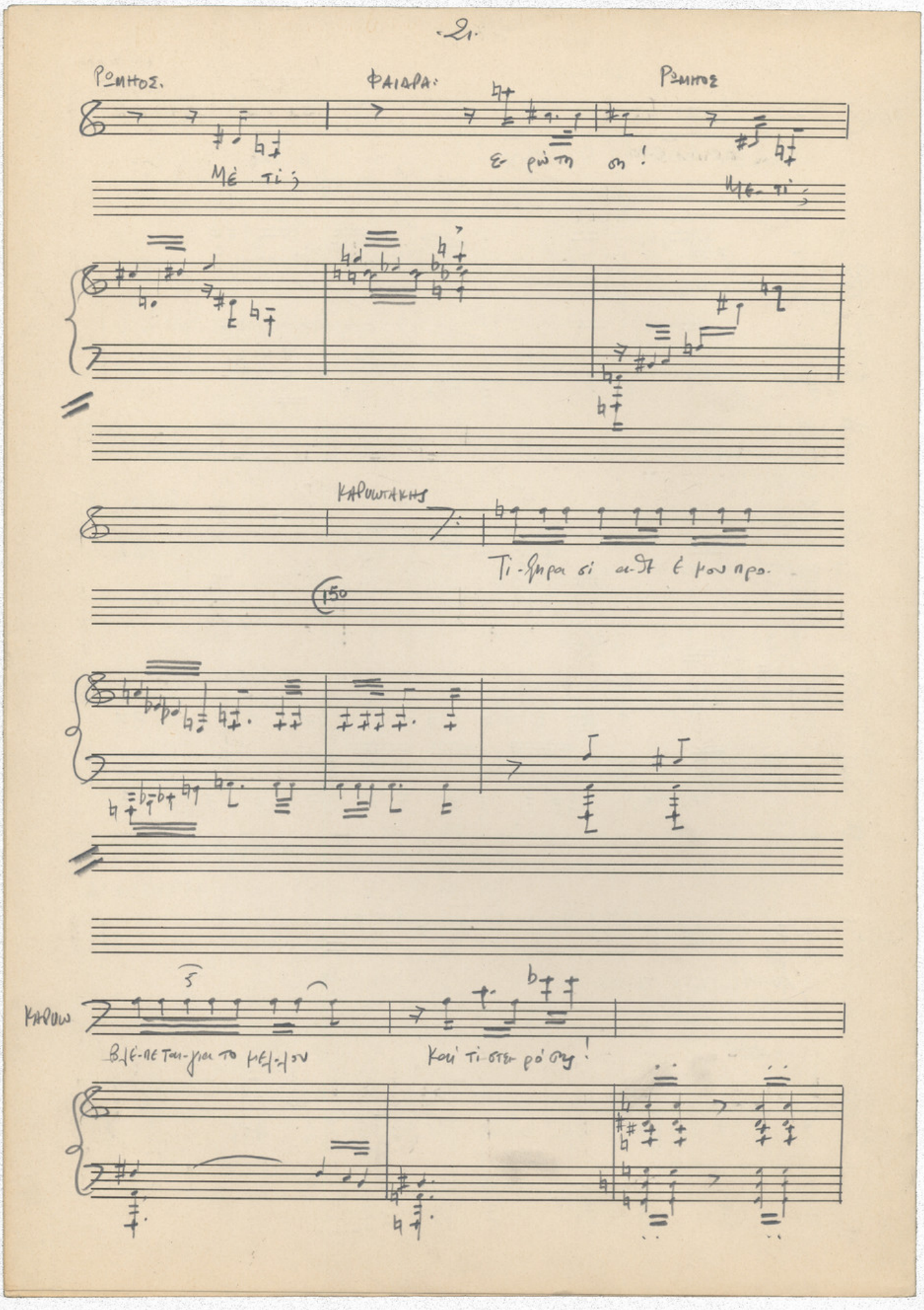
ΡΟΜΗΟΣ.
ΦΑΙΔΡΑ:
ΡΟΜΗΟΣ
Μὲ τί;
Ἐρώτη ση!
Μὲ τί;
ΚΑΡΩΩΤΑΚΗΣ
Τί-ζηρα σι α-δε ἐ μου προ.
150
ΚΑΡΩΩ
Βλέ-πε τα-για το μέλ-λον
Καὶ τί στε-ρό σης!

155

ΚΑΡΩΛ

ΔΗΜΟΣ.

Ε-νας πα-π-τής δεύθα μπο

πώς φούσκωνες ἔ-τσι;

ρε-σει-να-σης γά. Βει-πο-τέ

τὴν δύ-να μιν τὼν ὁ ρα- μά τὼν

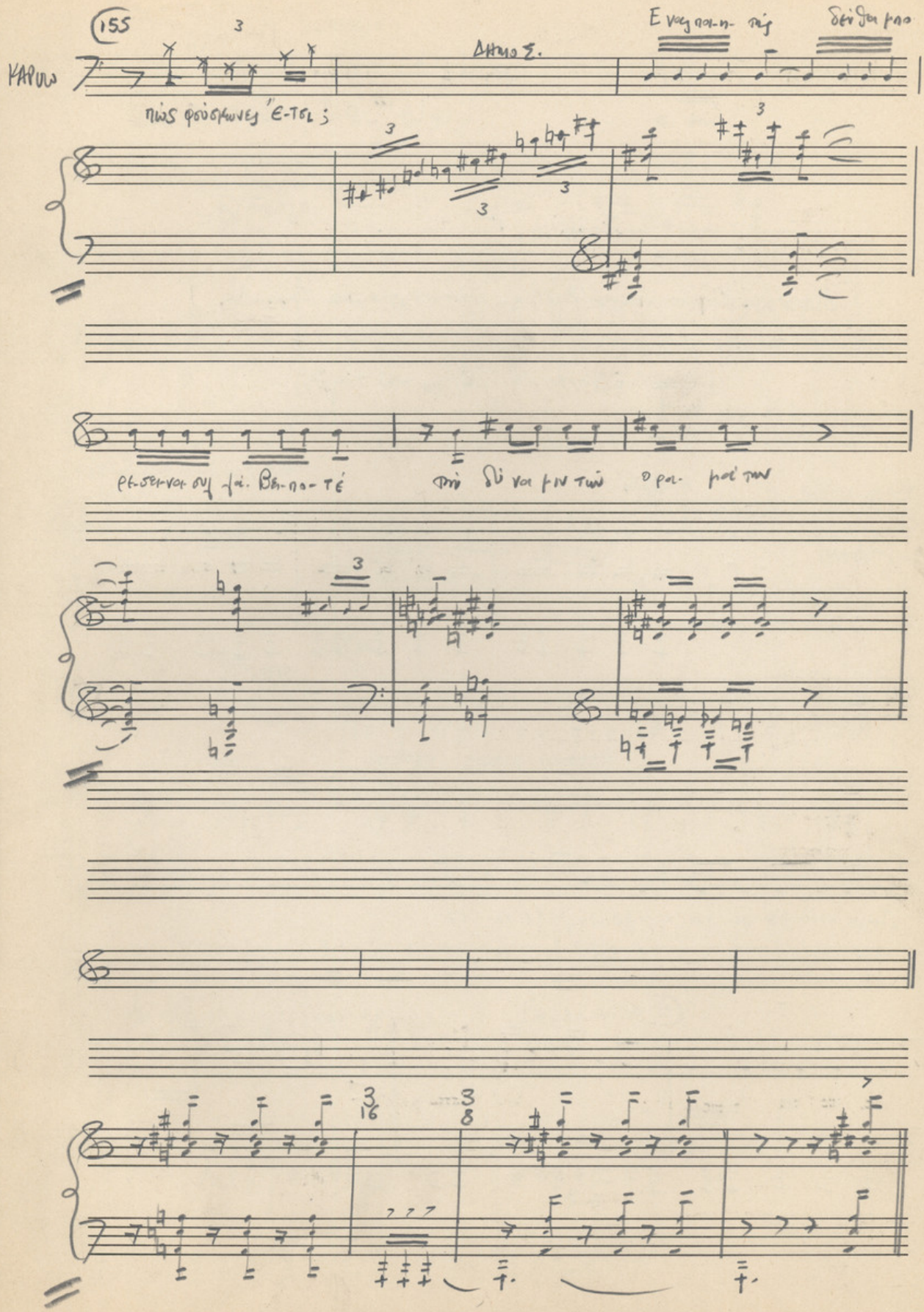

ΠΛΕΥΡΑ (A) ΣΚΟΤΑΔΙ ΠΛΕΥΡΑ (B) Τραγουδι:

"Ο ΜΙΧΑΛΙΟΣ"

ΣΚΟΤΑΔΙ
Ανάβει αυστόνα ή
πλευρα (A)

ΣΚΗΝΗ Γ

[Διόνυσος - Καρυωτάκης - Φαίδρα - Δημοσιογράφος - Καρτύλης]

[Τραγουδάει Χορευτικά πηλιώτας σαν Τραγος] F

ΔΙΟΝΥΣΟΣ 9/16 ♪ = 112-120

Μα την κνη-κνήμη-τσο

martelé

PIANO F 9/16 9/16

nF

ΔΙΟΝ

Δι-α που με φι-λο που με φι-λο ξέ νη-σε

(5)

F

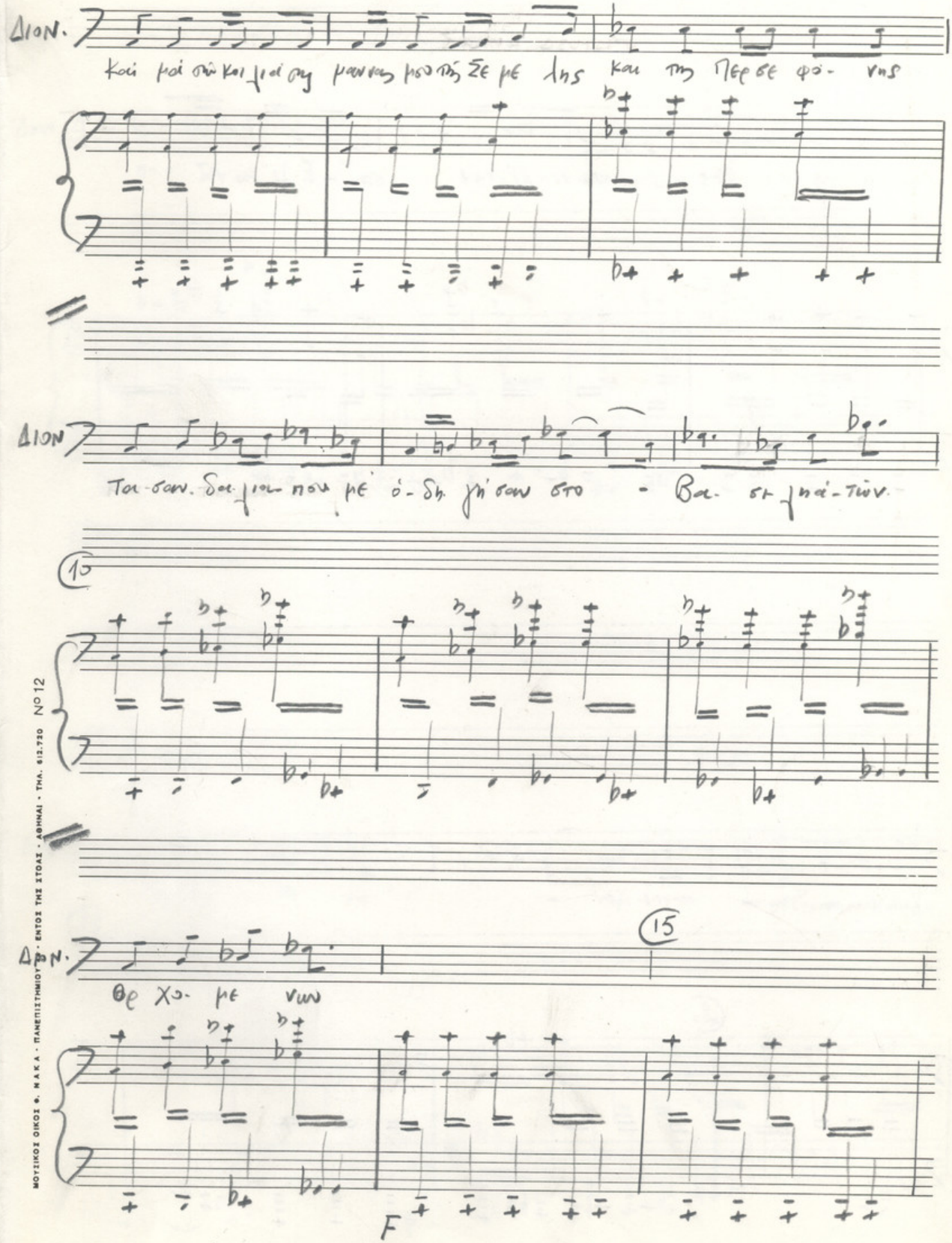

ΜΟΥΣΙΚΟΙ ΟΙΚΟΙ Φ. Κ.Α.Κ.Α. - ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 9 - ΕΝΤΟΣ ΤΗΣ ΣΤΟΑΣ - ΑΘΗΝΑΙ - ΤΗΛ. 612.730 Νο 12

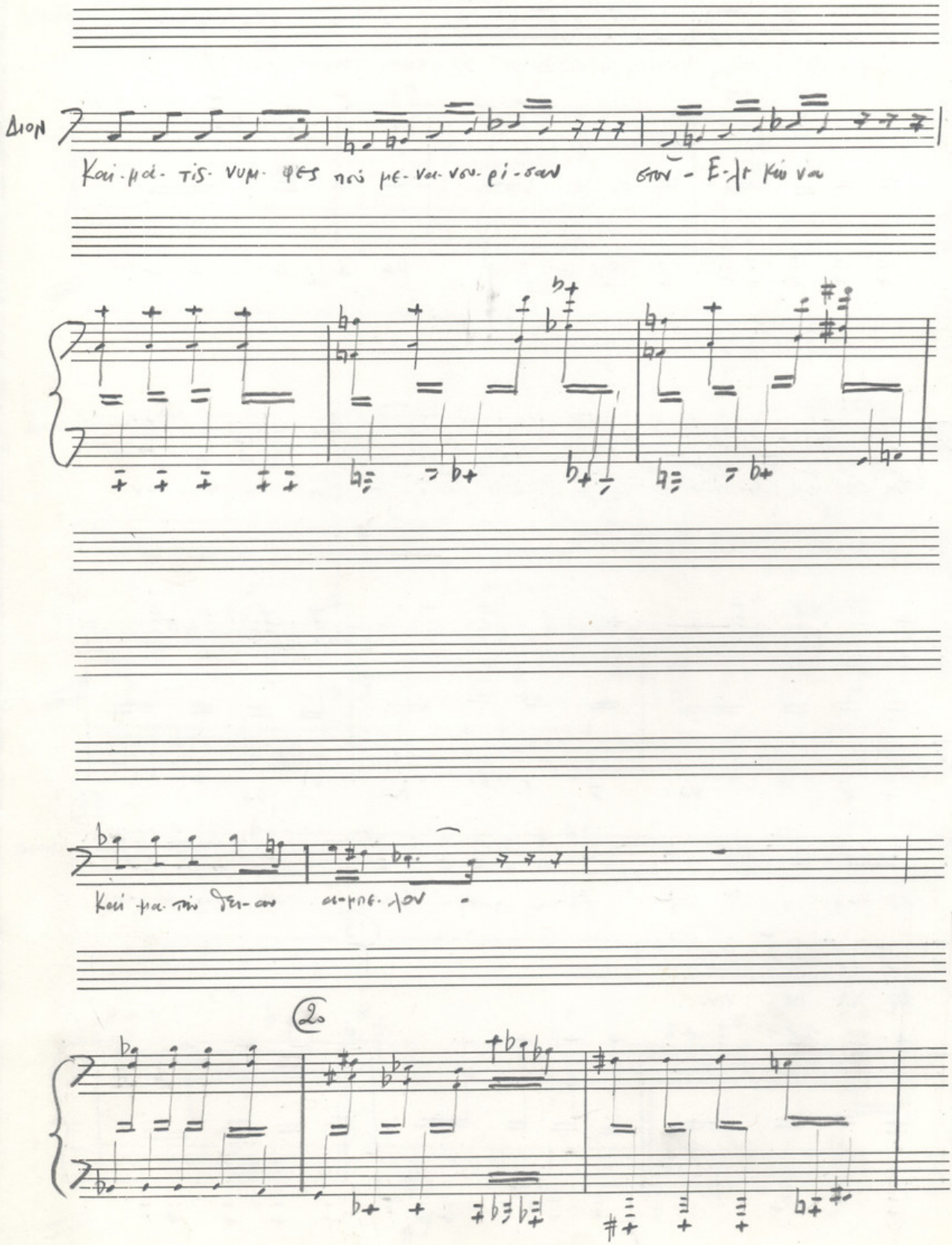
ΔΙΟΝ
Και-μά-τις-νυμ-φες που με-να-νου-ρί-σαν στον - Ε-λι κώ-να
Και μα-τιν δει-αν α-μπε-λον
20

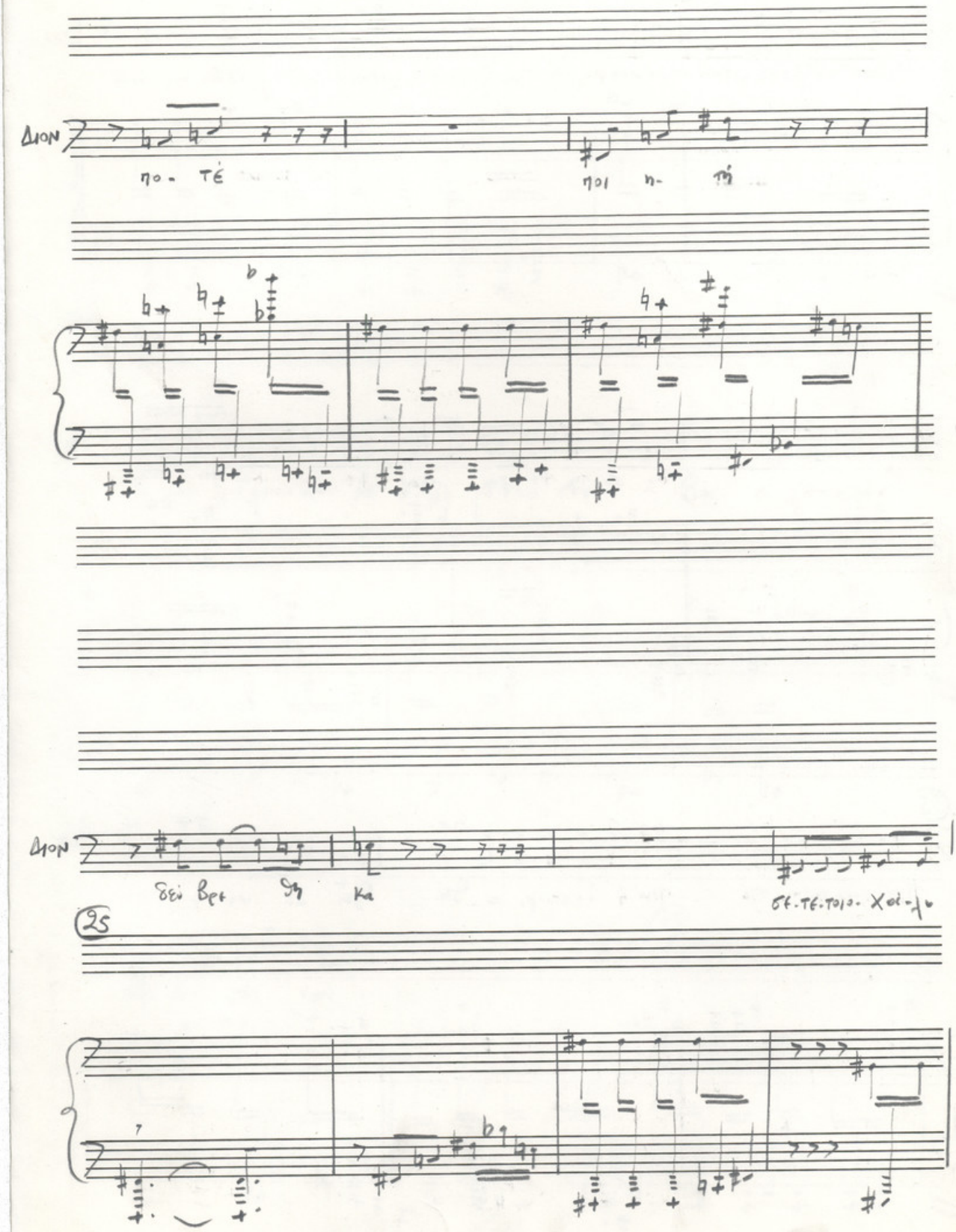
ΔΙΟΝ
ΠΟ- ΤΈ
ΠΟΙ Η- ΤΉ
ΔΙΟΝ
δεύ βρε δη κα
σε-τε-τοιο- χοί-λυ
25

30

Διον

συ- τε ὁ- τον με- κομ- μα τιαι- μαν οἱ- Τι- τοί- νες

Διον

ὅ- σο- τη με ρα πού με- δι- κα- μαν στήν

35

Διον.

πνυ- κα- αύ- τοί που ἡ- ἱ- στο- ρι, α δεί δει- ὁ- νο μοί- σει

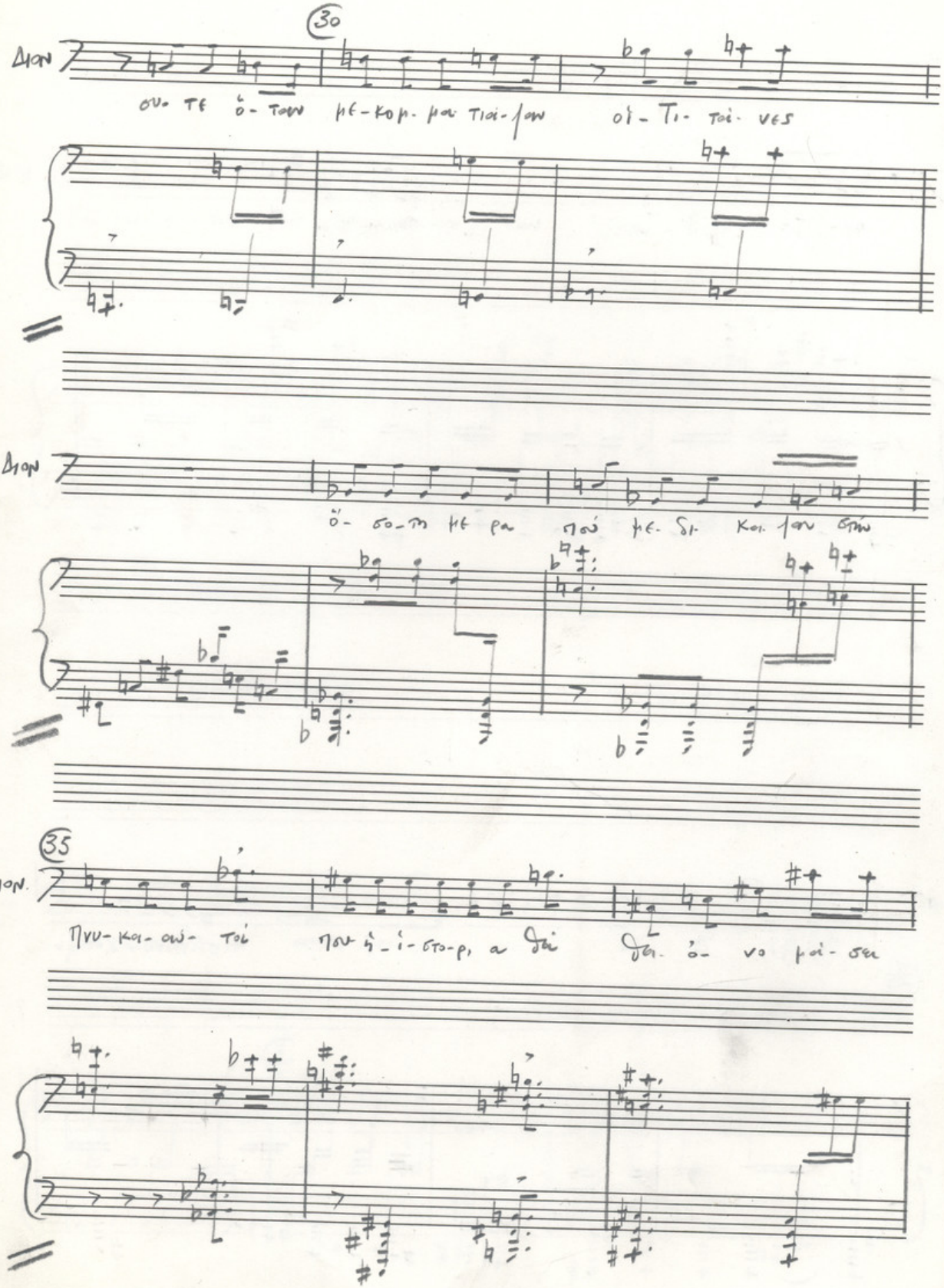

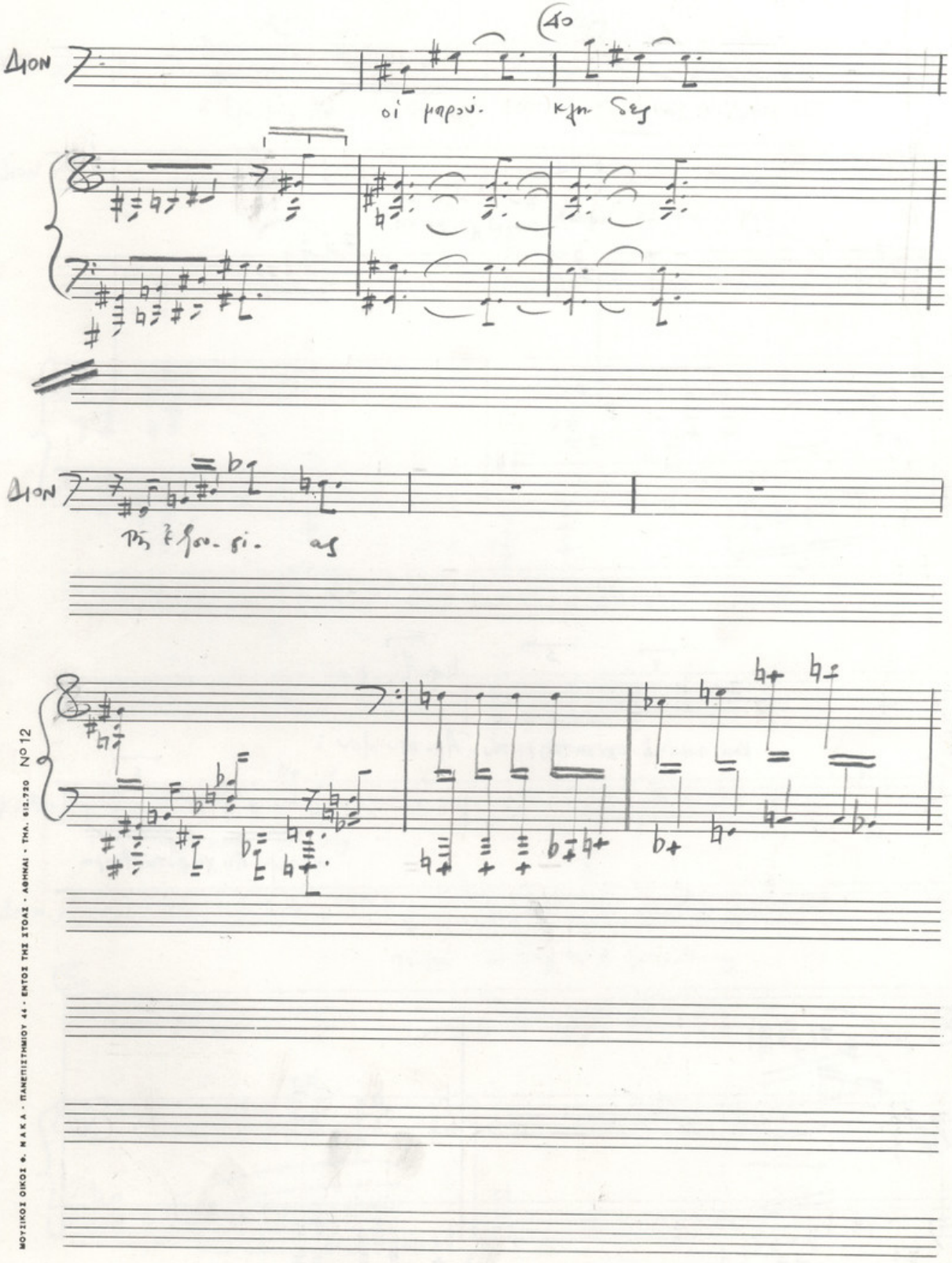

ΜΟΥΣΙΚΟΙ ΟΙΚΟΙ Φ. ΝΑΚΑ - ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 44 - ΕΝΤΟΣ ΤΗΣ ΣΤΟΑΣ - ΑΘΗΝΑΙ - ΤΗΛ. 612.730 ΝΟ 12

Αργά ♩=80-84

45

ΚΑΡΩΛΙΤ.

Τι-μορφή-ε-χων

ΔΙΟΝ

συ-γκε-χυ-με-νη

ΚΑΡΩΛ.

Και ποιά-ή σχεσή τους με-τάν Ἀμ-πε-λον;

ΔΙΟΝ

Αμπελος στη χω-ρα τών Φα-ρα

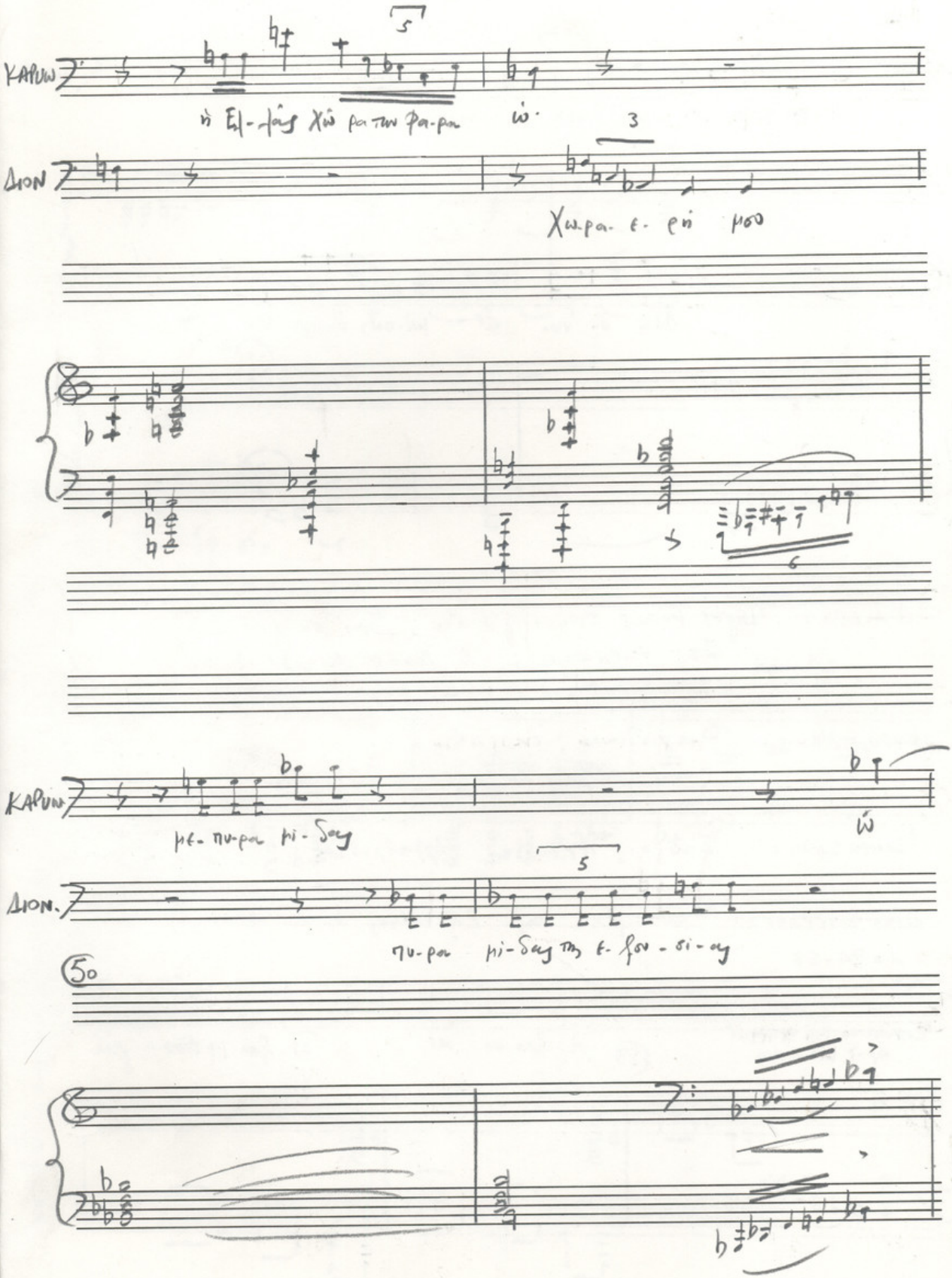
KAPUW
ἡ Ἐλ-λάς χώ-ρα τῶν φα-ρα ὡ.
ΔΙΟΝ
Χω-ρα ε-ρή μου
KAPUW
με-πυ-ρα μι-δας
ὡ
ΔΙΟΝ.
πυ-ρα μι-δας τῆς ε-λευ-σι-ας
50

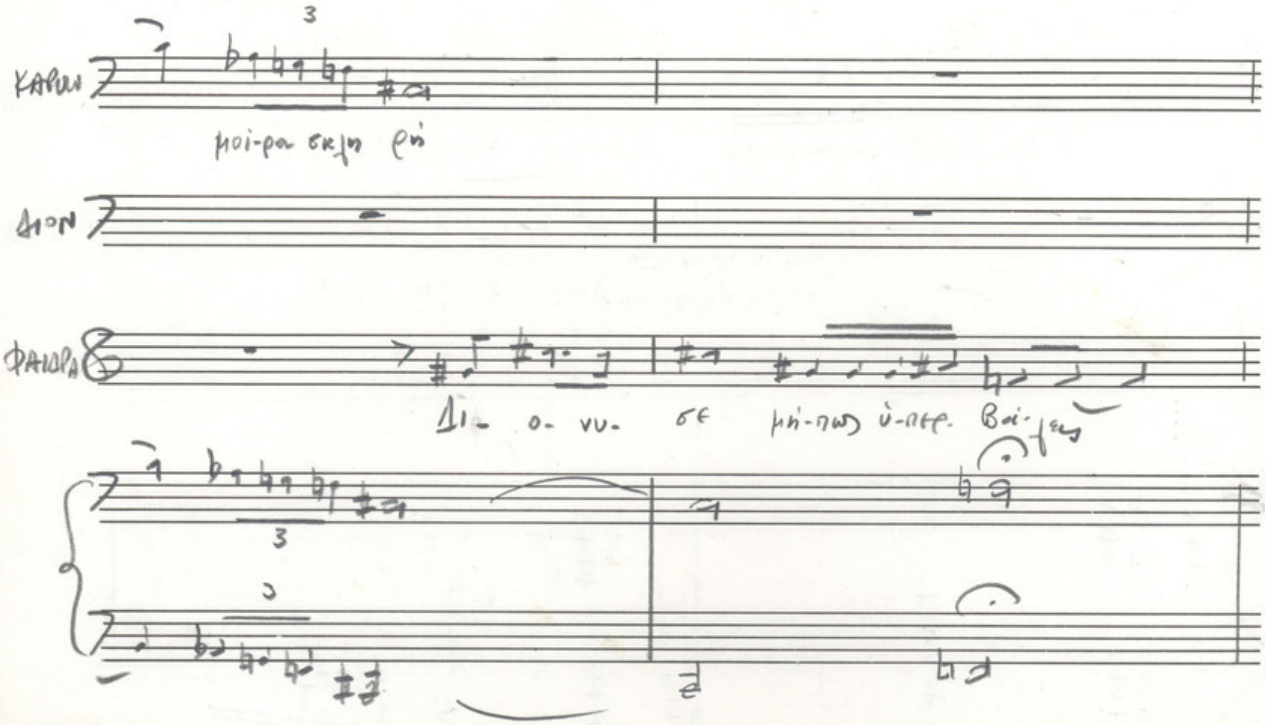

ΦΑΙΔΡΑ: Πῆγες μήπως στά φαγάδικα; Στά σκυλάδικα;
Στίς ντισκοτέκ; Ο Λαός εὐτυχεῖ!

ΚΑΡΥΩΤΑΚΗΣ: Φαγάδικα, σκυλάδικα;
Ποιοί συχνάζουν ἐκεῖ; Οἱ σκύλοι;

ΡΟΜΗΟΞΩΝΗ: Σκύλοι, Ἀρκούδες, Μαϊμούδες!

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Στελέχη τῆς Ἐξουσίας!

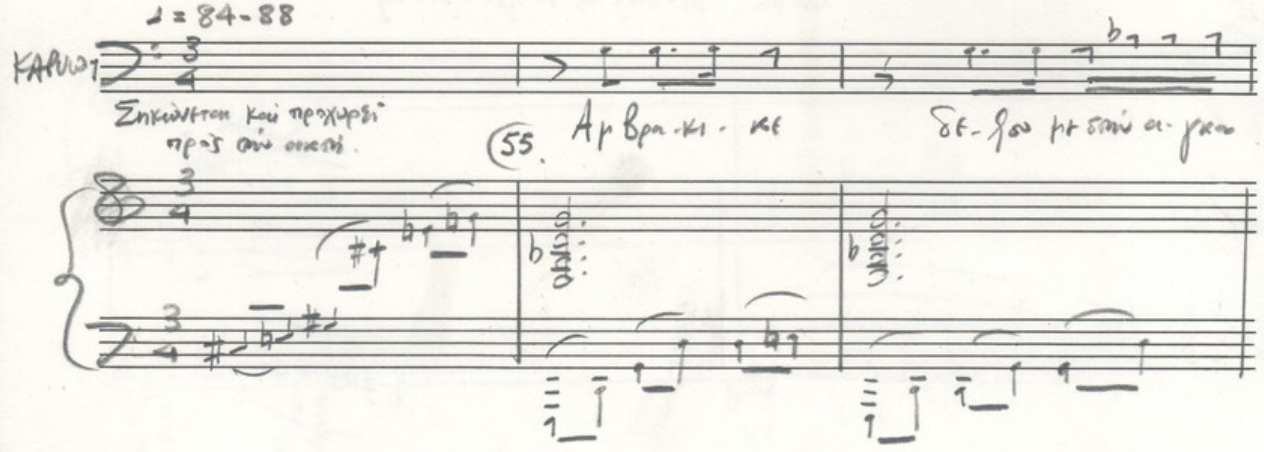

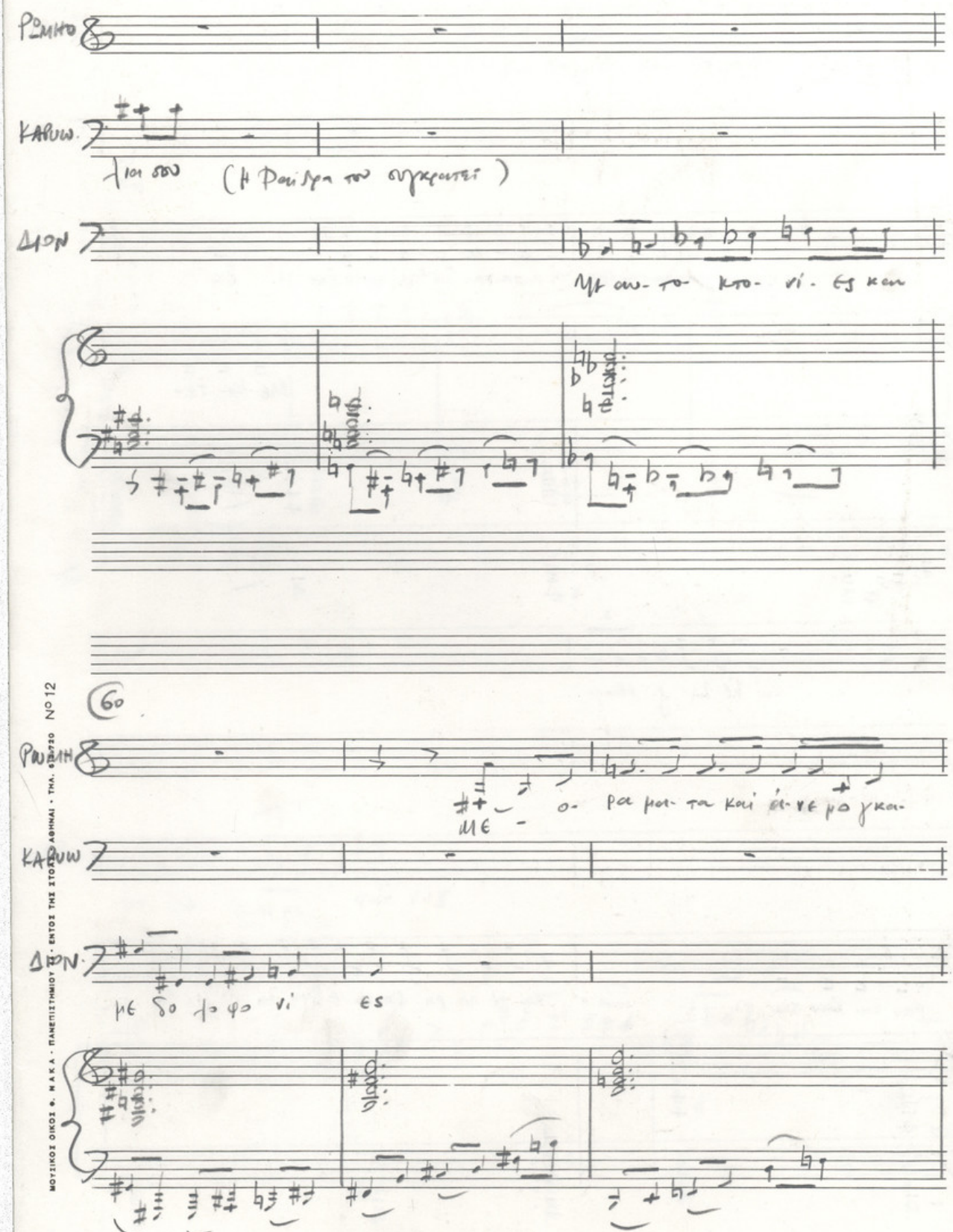

ΜΟΥΣΙΚΟΙ ΟΙΚΟΙ Φ. Ν.Α.Κ.Α. - ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ · ΕΝΤΟΣ ΤΗΣ ΣΤΟΑ ΑΘΗΝΑΙ · ΤΗΛ. 6972930 Νο 12

ΡΩΜΗΟ

στρω- μα- τα

ΚΑΡΩΩ

ΔΗΜΟΣ

Με προ-προ γράμ-μα-τα σου θή-μα-τα-και δι-ε θνεί πρωτο βου λι- ες

ΔΙΟΝ.

Με Μι- τε-

ΡΩΜ.

και με Ελ- γι νει-α

ΚΑΡ

ΔΗΜ

ΔΙΟΝ

ραν και Καν τα φι

και με πε ρή φα νη ε θνι κή πο λι- τι

65

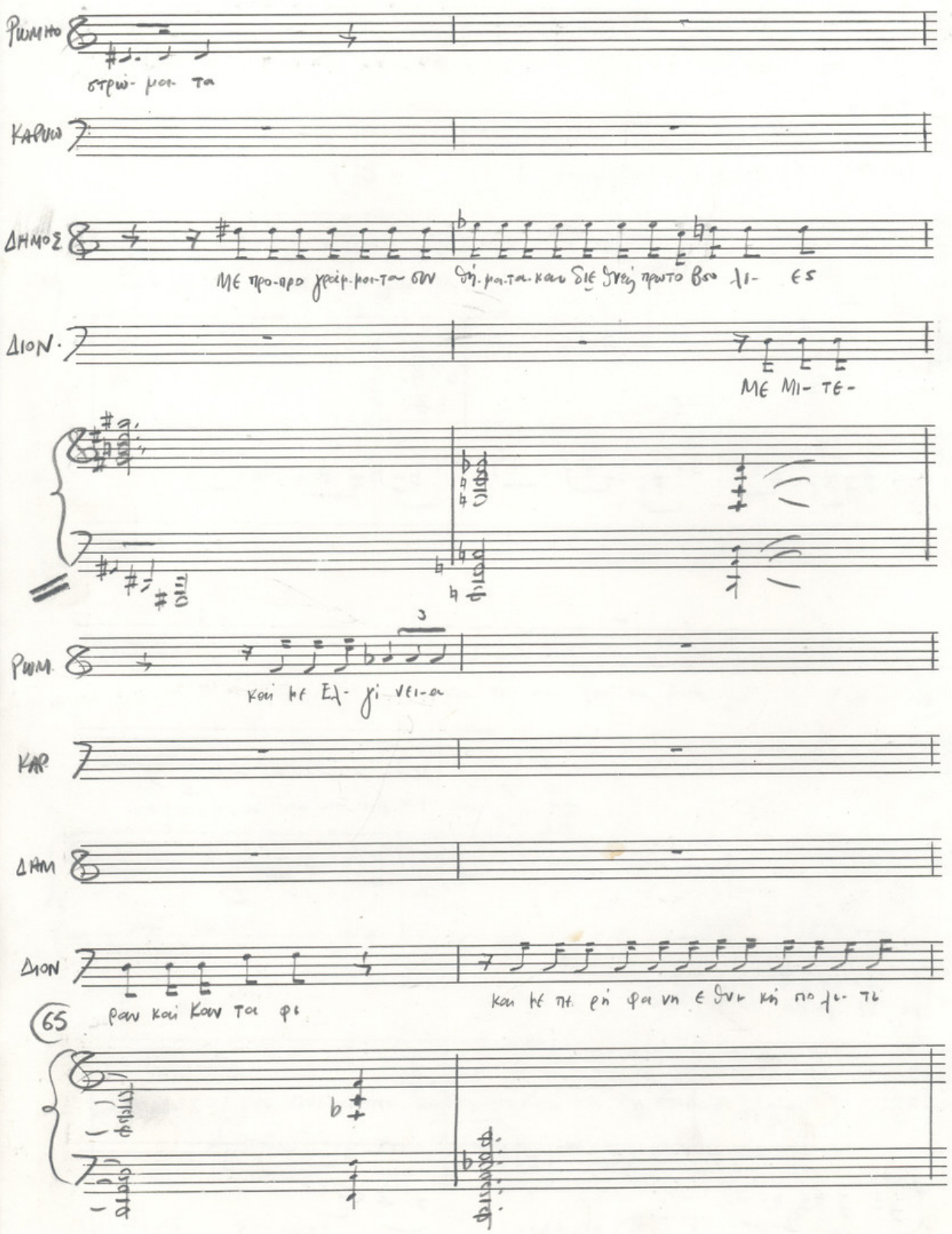

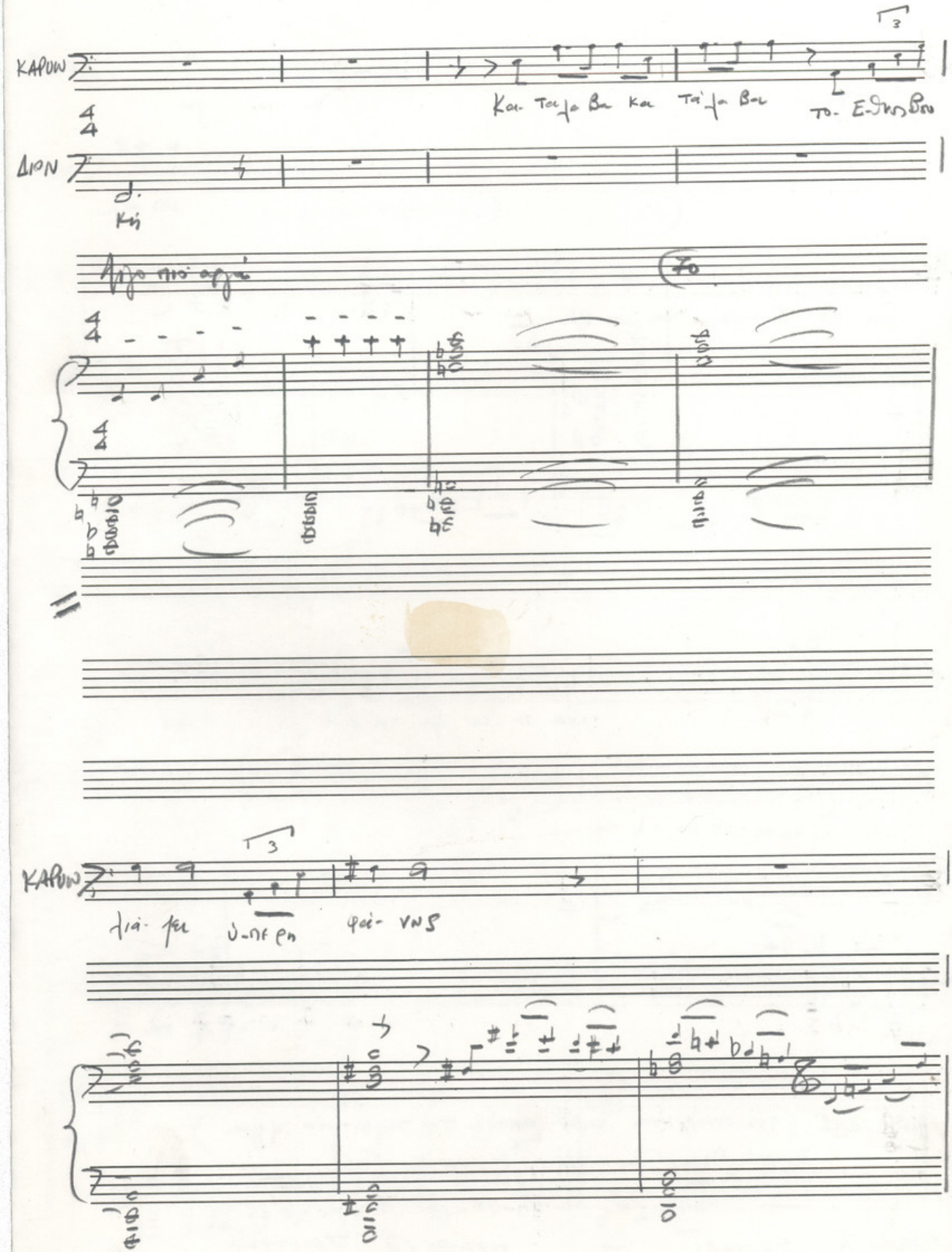
KAPUN
ΔΙΟΝ
KAPUN

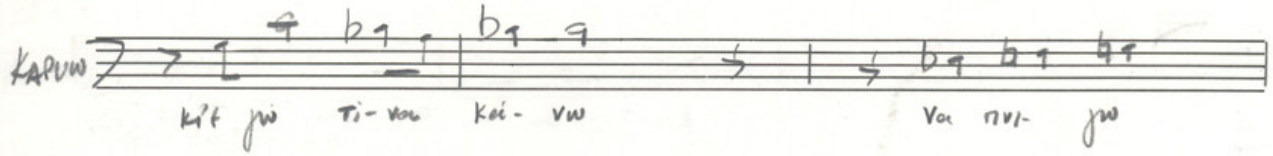

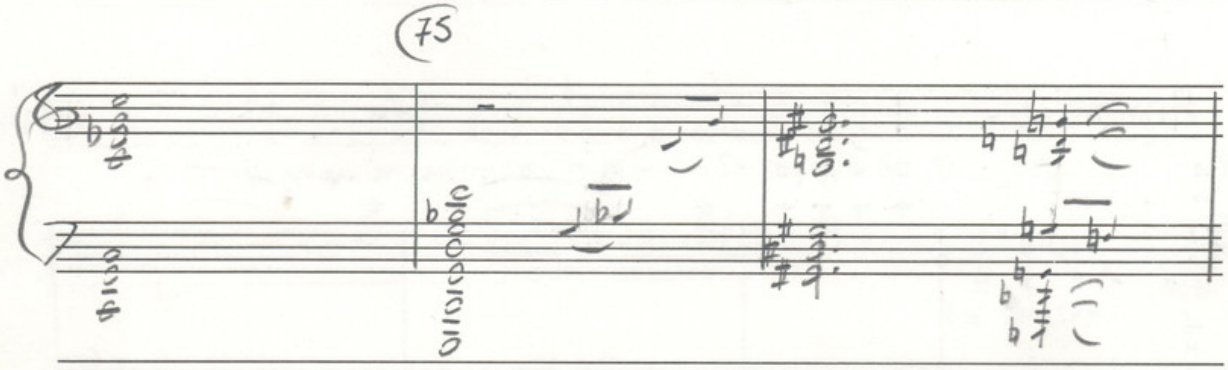

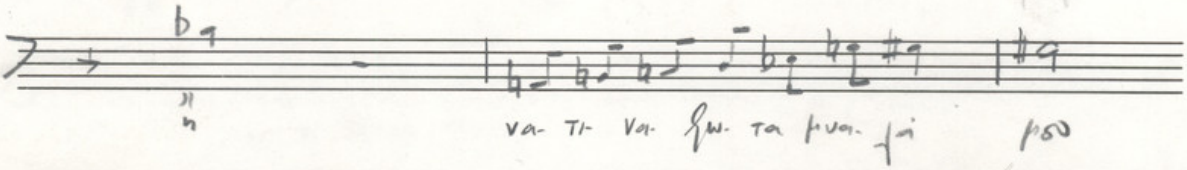

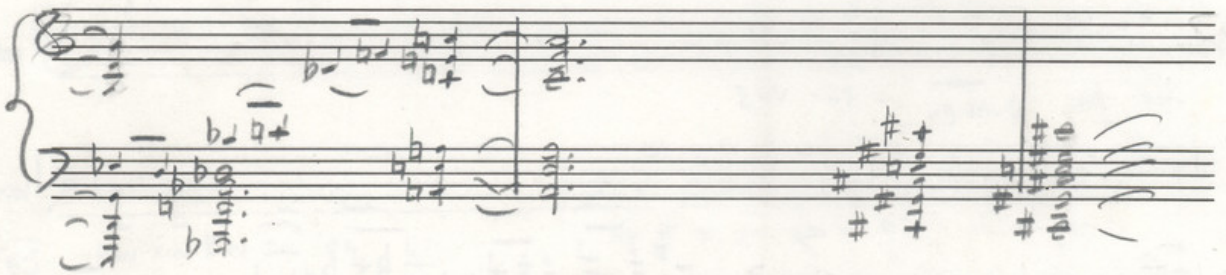

ΚΑΡΩΔΑΣ: (πού συνέρχεται καθώς ακούει τά τελευταία λόγια)

– Απευθυνθείτε στό Υπουργείο Νέας Γενιάς –

διά νά ά-να-νε-ω-θεί-τε !

ΠΛΕΥΡΑ (Α ΣΚΟΤΑΔΙ

ΠΛΕΥΡΑ (Β Τραγούδι

„ΔΗΜΟΣΙΟΙ ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ"

ΣΚΗΝΗ Δ

(Ρωμηοσύνη - Διόνυσος - Φαίδρα. Καρυωτάκης. Δημοσιογράφος και Καρσύδας.)

ΡΩΜΗΟΣΥΝΗ (Κινεῖται σχεδὸν χορευτικαὶ ἀνάμεσον σὲ ὄλους. Τραγουδεὶ πάντα πρὸς τὸ κοινό)

PIANO

F staccattissimo

ΡΩΜΗ

Υ-πηρ ϝα- πα ντω ευ-τυ χής

PIANO

ΡΩΜΗ

PIANO

PIANO

ΜΟΥΣΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ Φ. ΝΑΚΑ - ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 24 - ΕΝΤΟΣ ΤΗΣ ΣΤΟΑΣ - ΑΘΗΝΑΙ - ΤΗΛ. 612.720 Nº 12

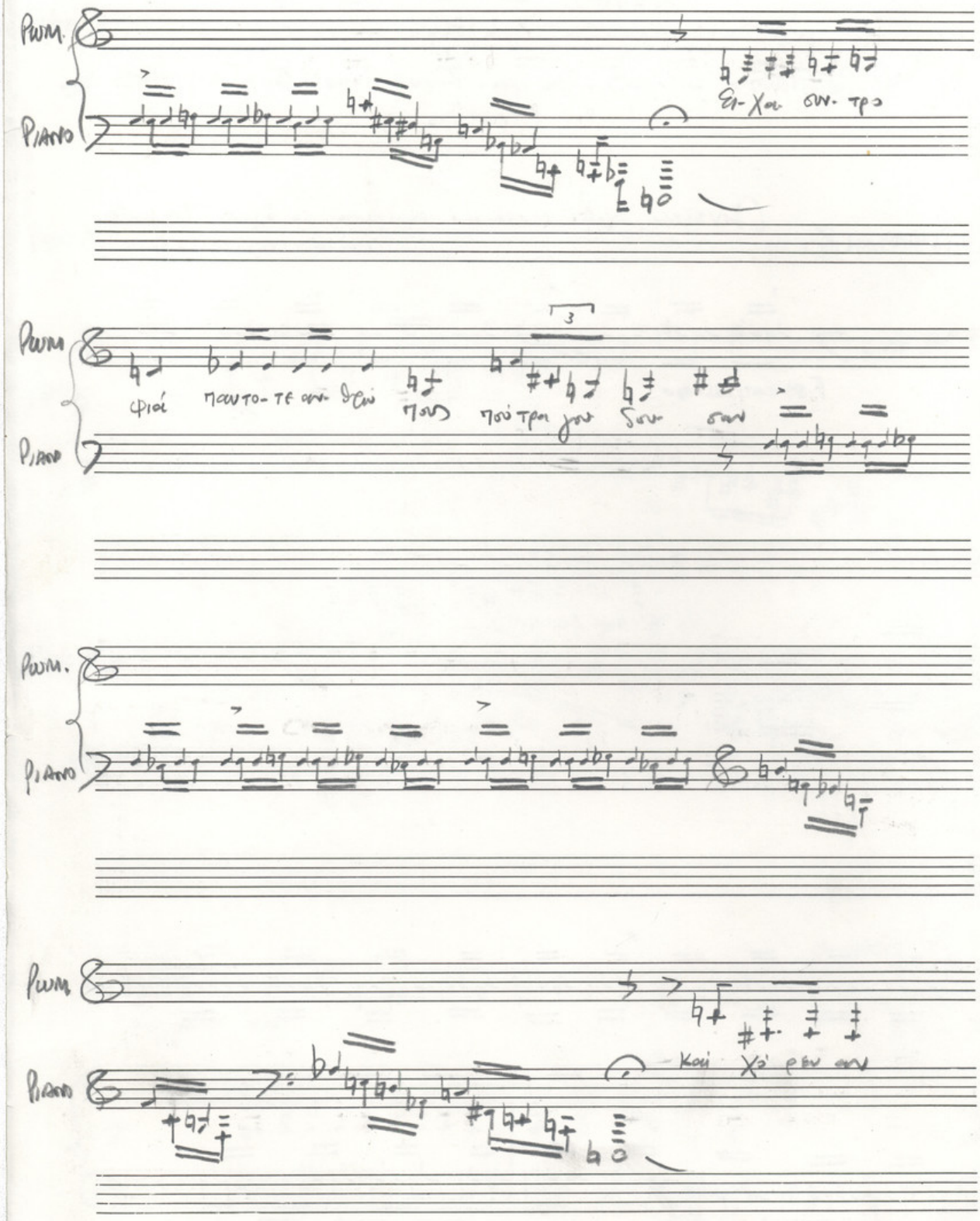
PIUM.
PIANO
ει- χαι συν- τρο
φιά παντο- τε αν- θρώ
πους πού τρα γου δου- σαν
3
Καὶ χό ρευ αν

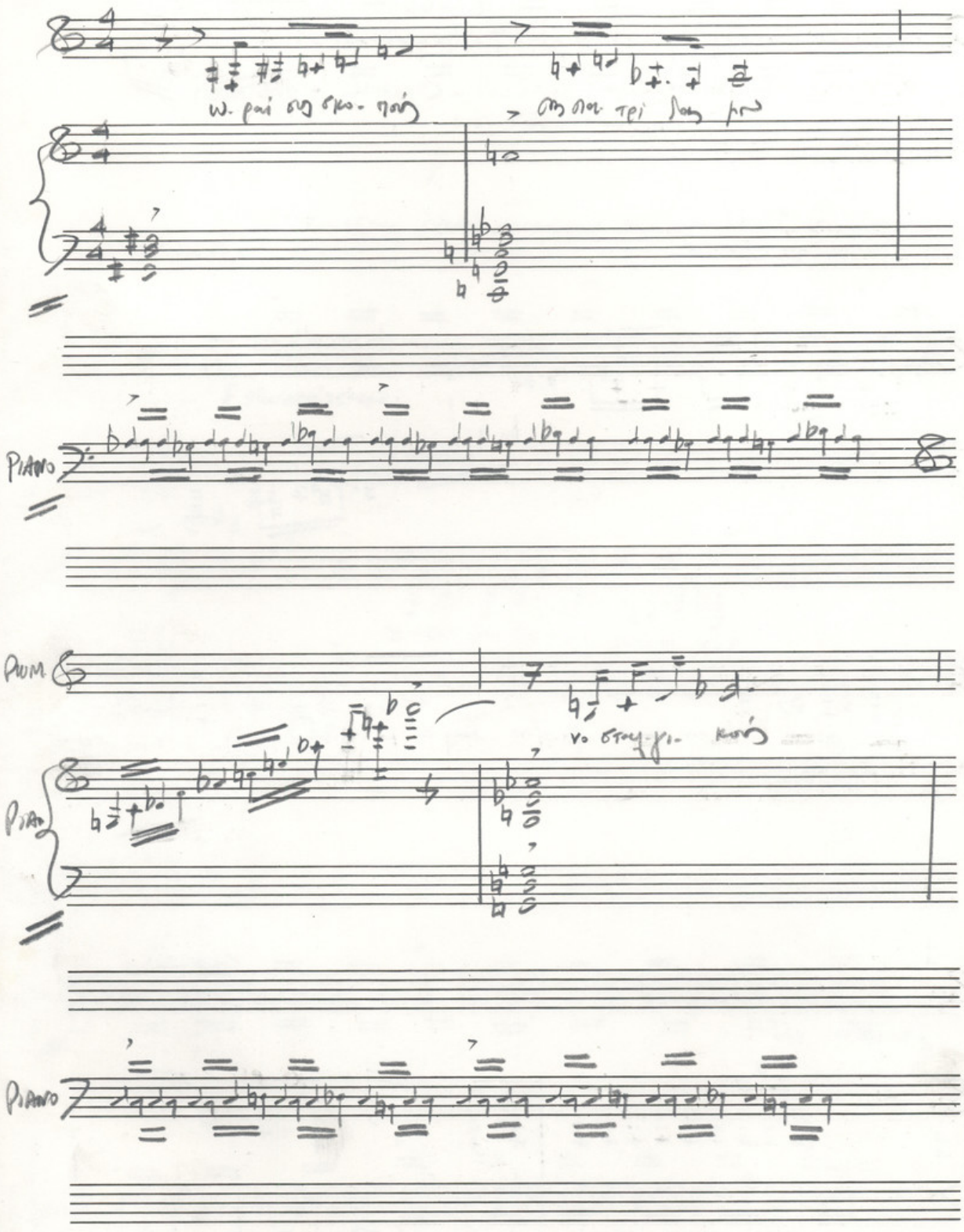
PIANO
PIANO
PIANO

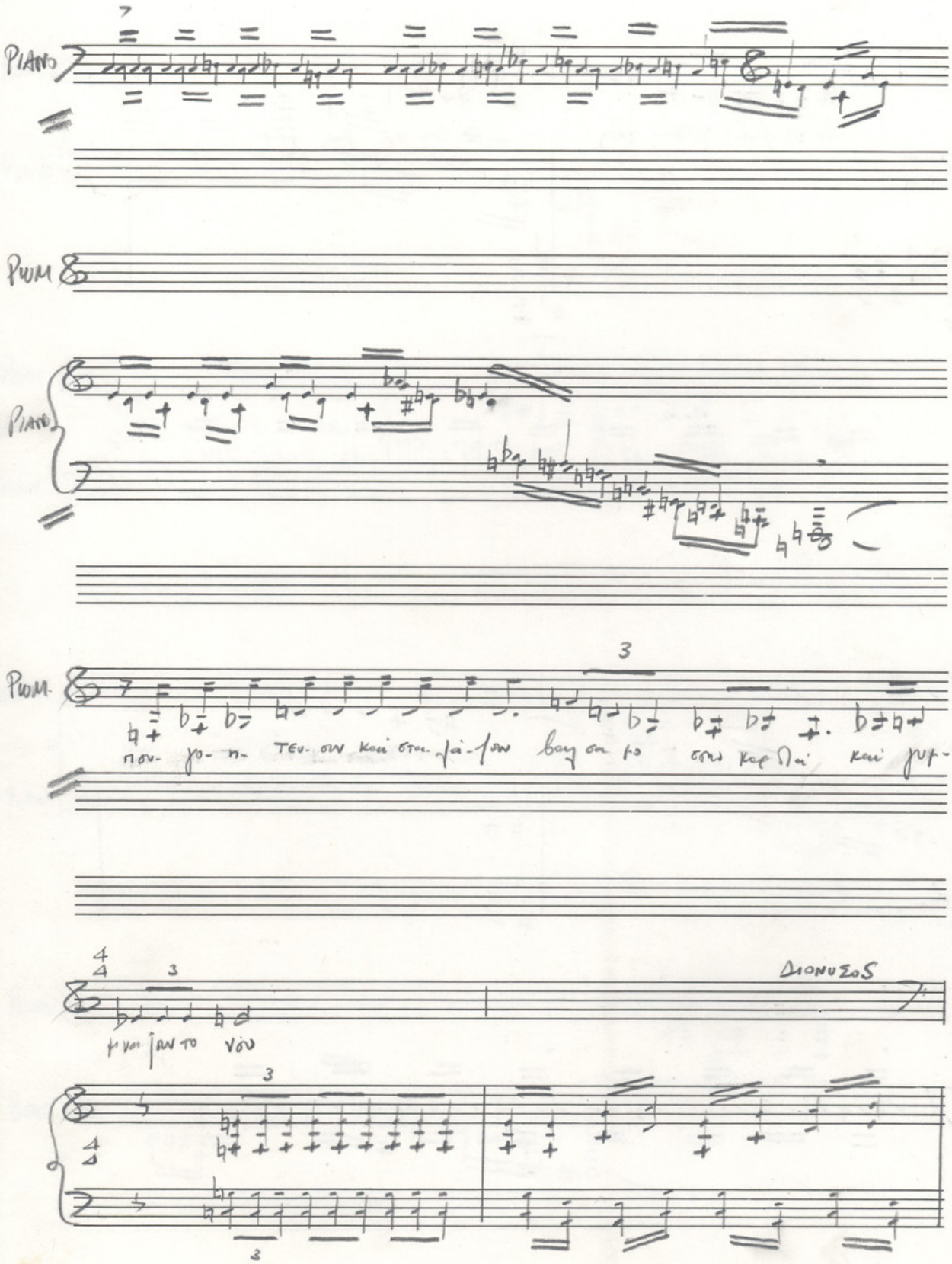
PIANO
PIUM
PIANO
PIUM
ΔΙΟΝΥΣΟΣ

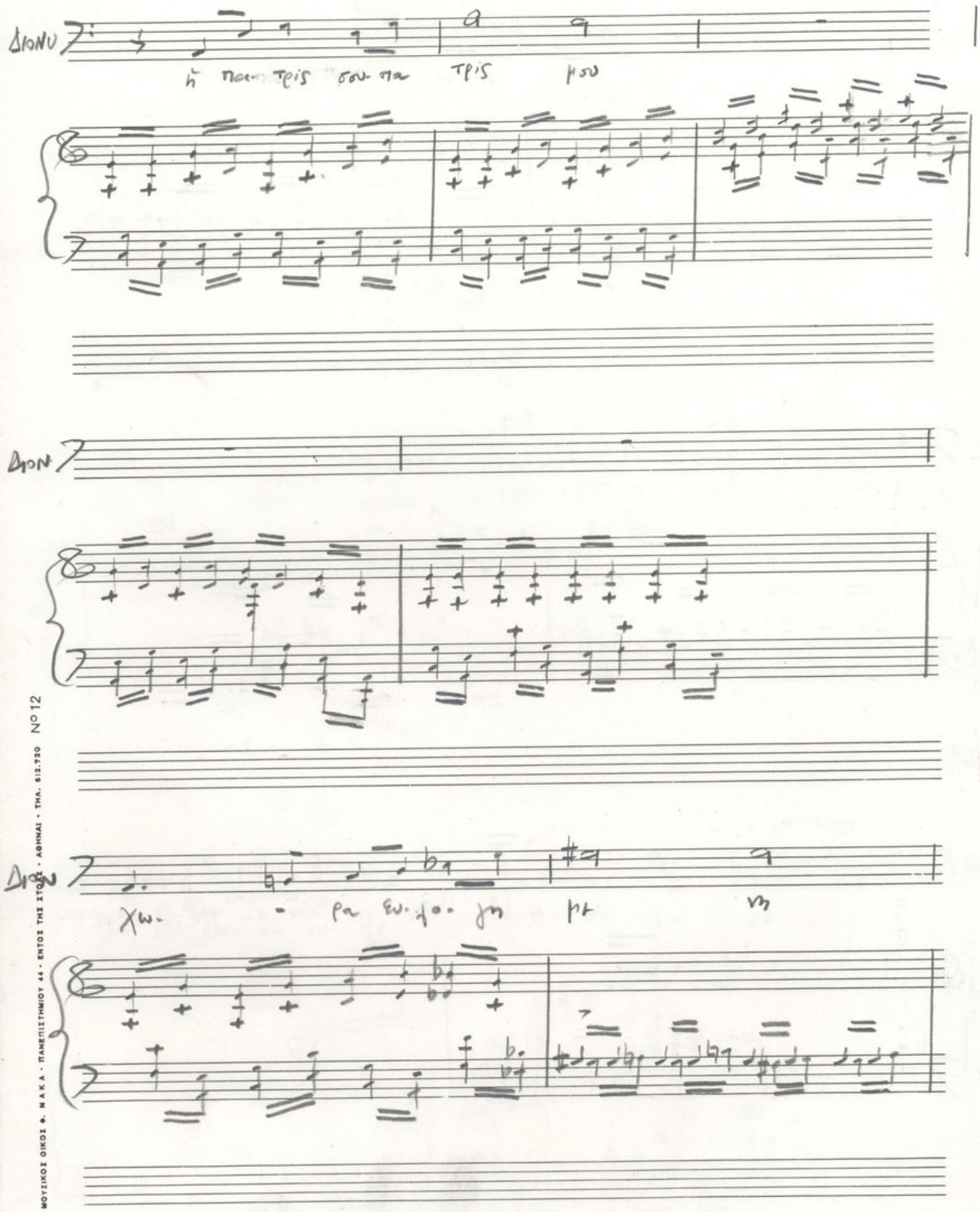

ΜΟΥΣΙΚΟΙ ΟΙΚΟΙ Φ. Ν Α Κ Α - ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 44 - ΕΝΤΟΣ ΤΗΣ ΣΤΟΑΣ - ΑΘΗΝΑΙ - ΤΗΛ. 612.720 Νο 12

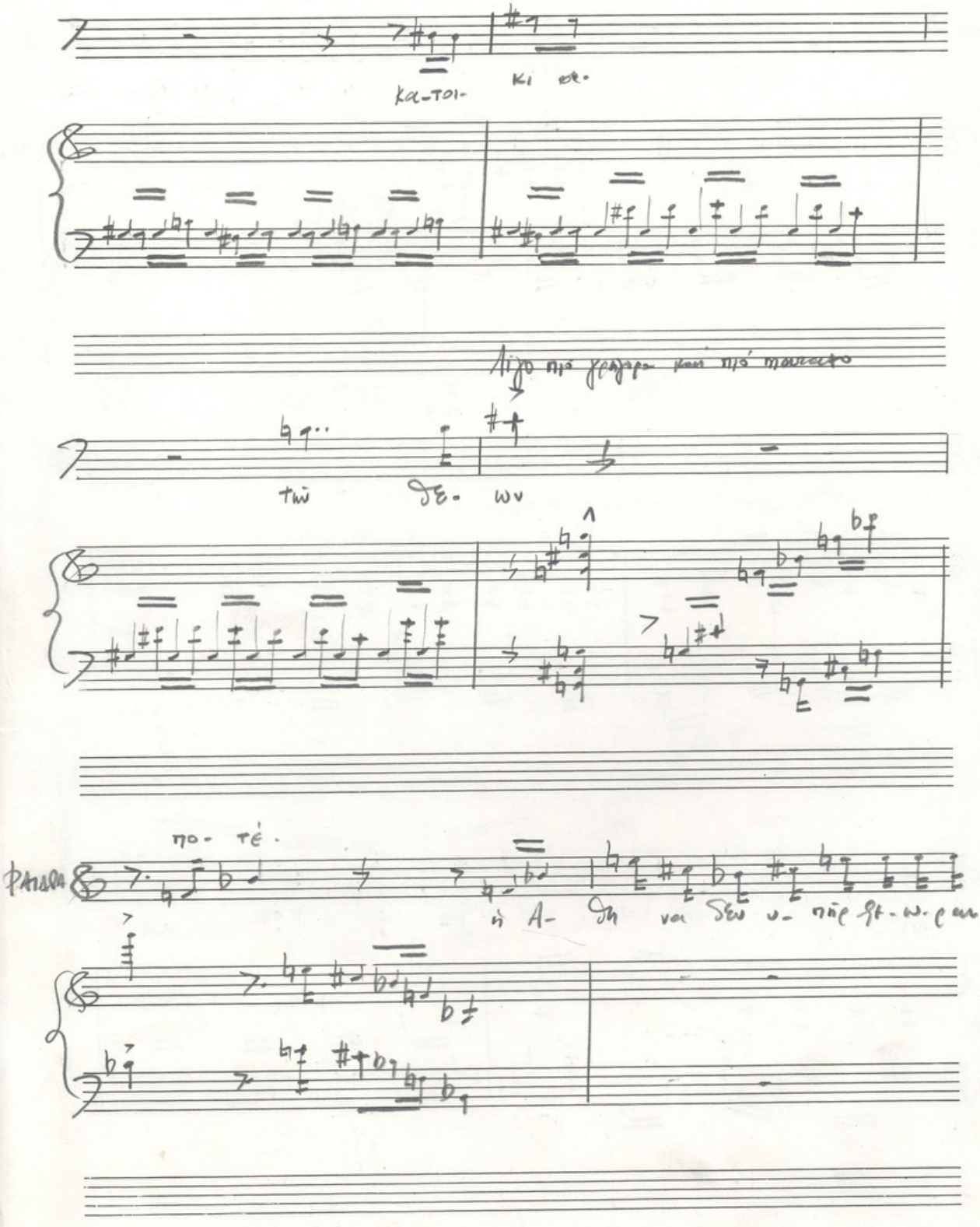
κα-τοι-
κι σε-
τὼν δε-
πο-τέ.
Φαιδρα

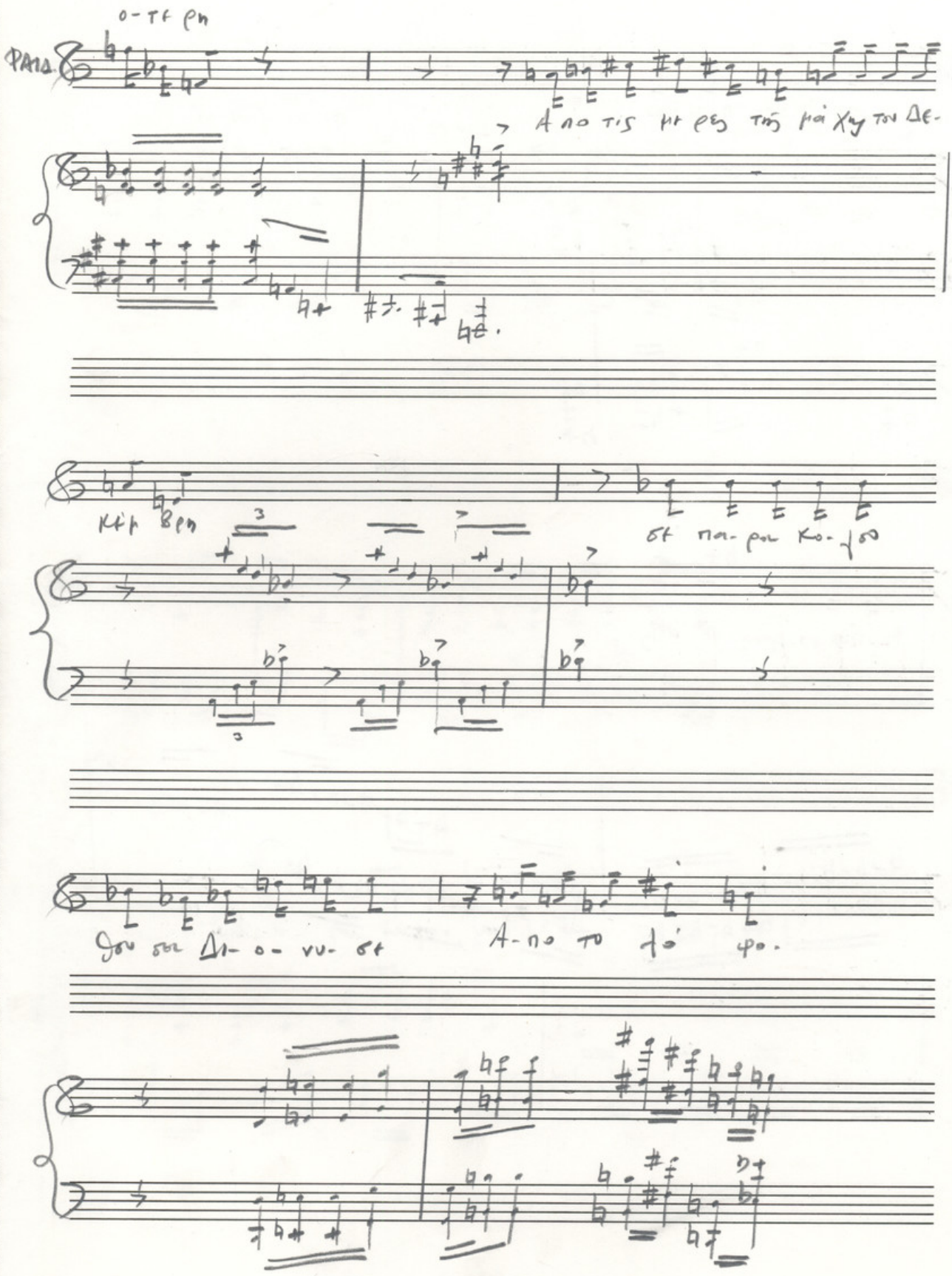
ο-τε ρη
ΦΑΙΔ.
Α πο τις με ρες τῆς μαί χης του Δε-
κέμ βρη
σε πα-ρα κο-λου
θου σε Δι-ο-νυ-σε
Α-πο το λό φο.

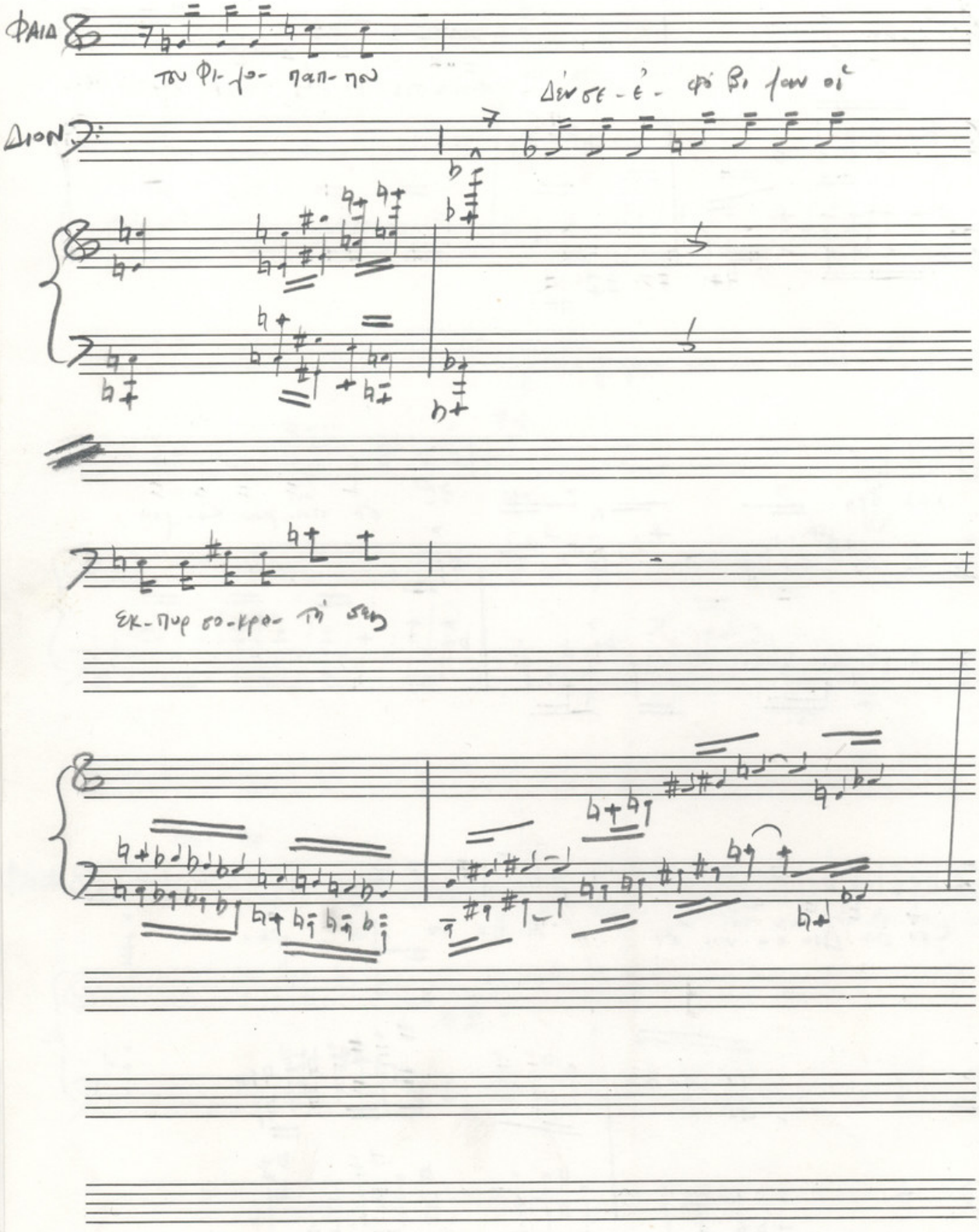
ΦΑΙΔ
ΔΙΟΝ

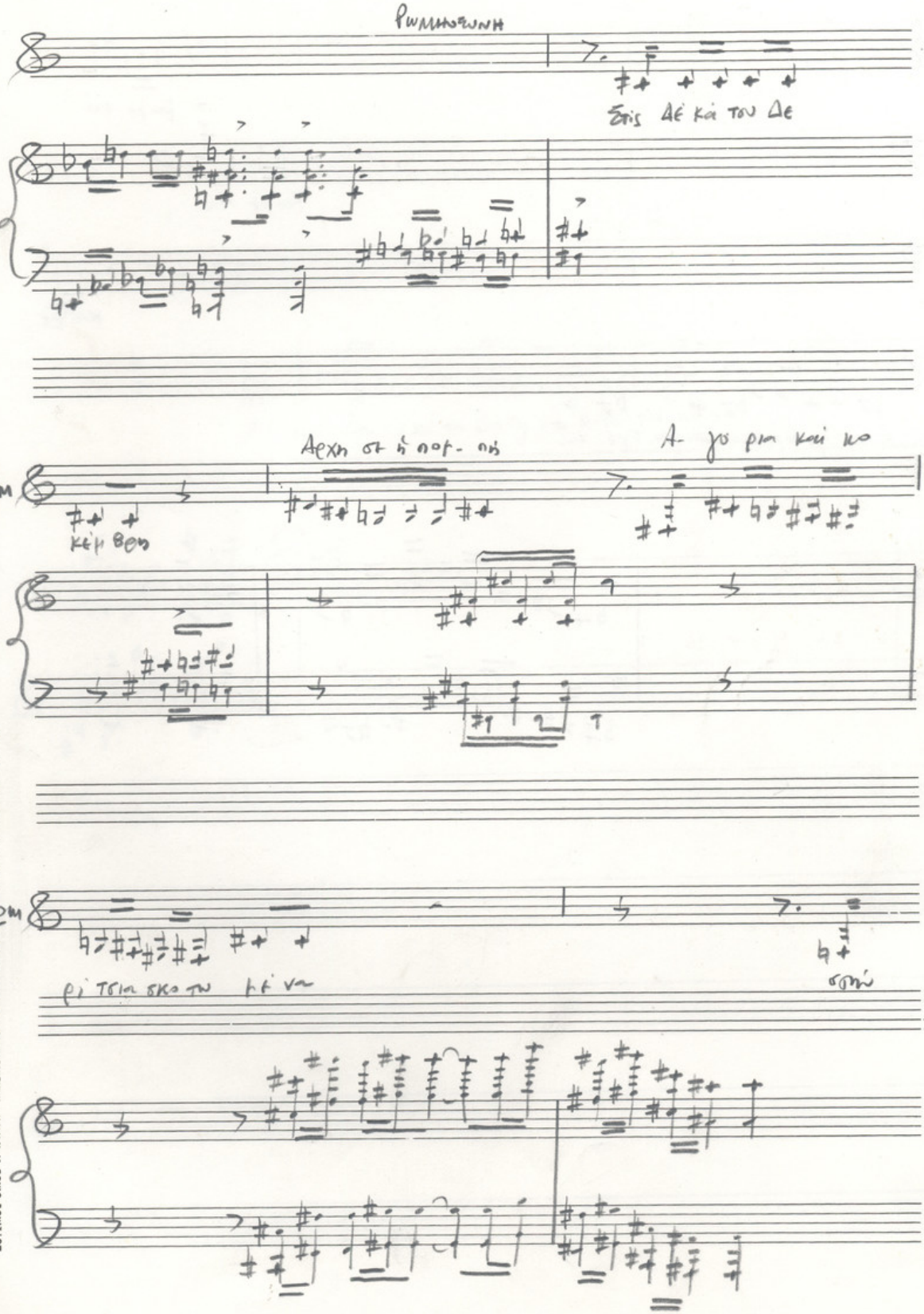

ΜΟΥΣΙΚΟΙ ΟΙΚΟΙ Φ. ΝΑΚΑ - ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 44 - ΕΝΤΟΣ ΤΗΣ ΣΤΟΑΣ ΑΘΗΝΑΙ - ΤΗΛ. 612.730 Νο 12

ΦΑΙΔΡΑ

Καιμε τοι

ΚΑΡΩΝ

Καιμε τα

ΔΙΟΝ

Καιμε

ΡΩΜ.

Α-νοι. Ζωπερνοω αγκαζια. σμε να

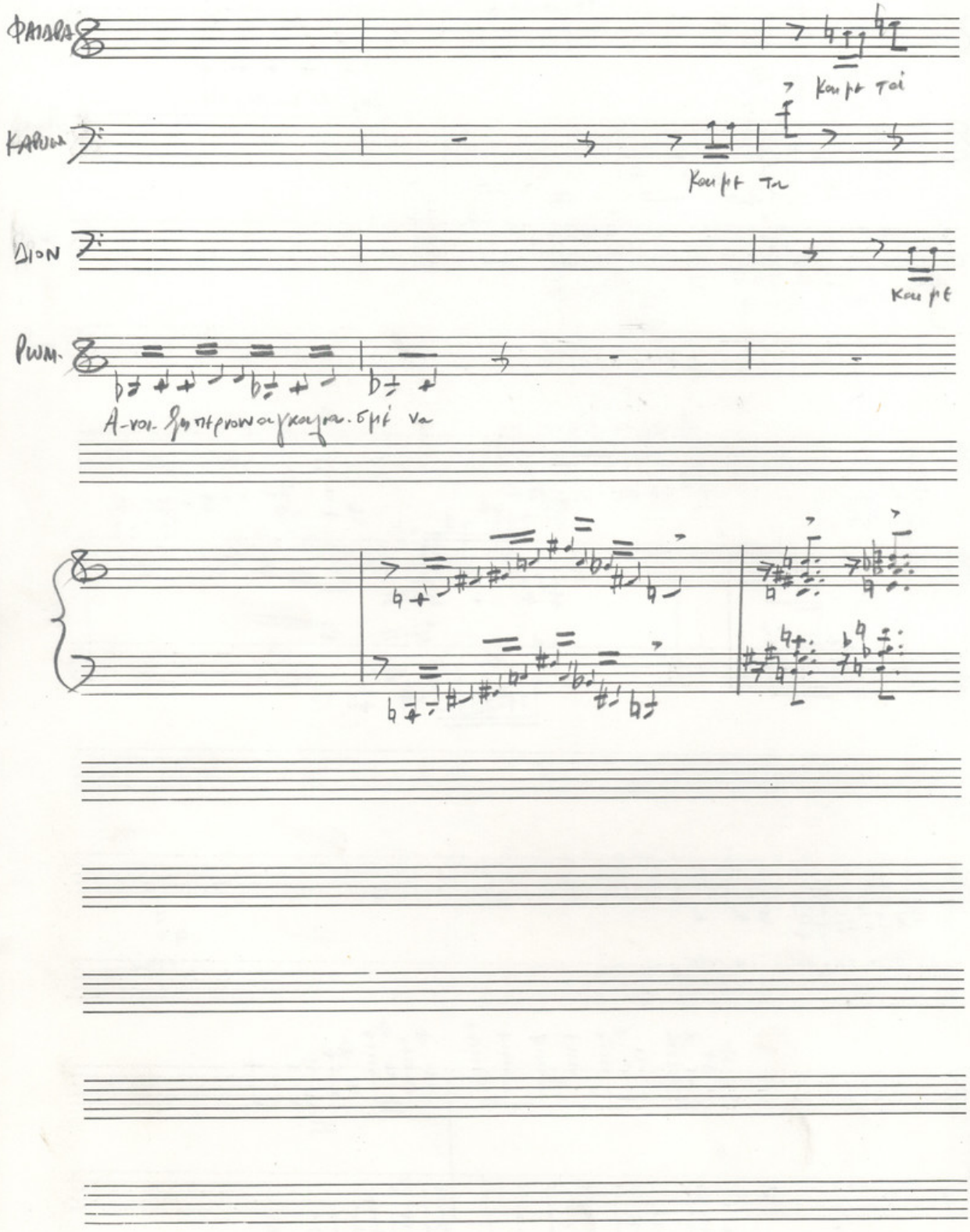

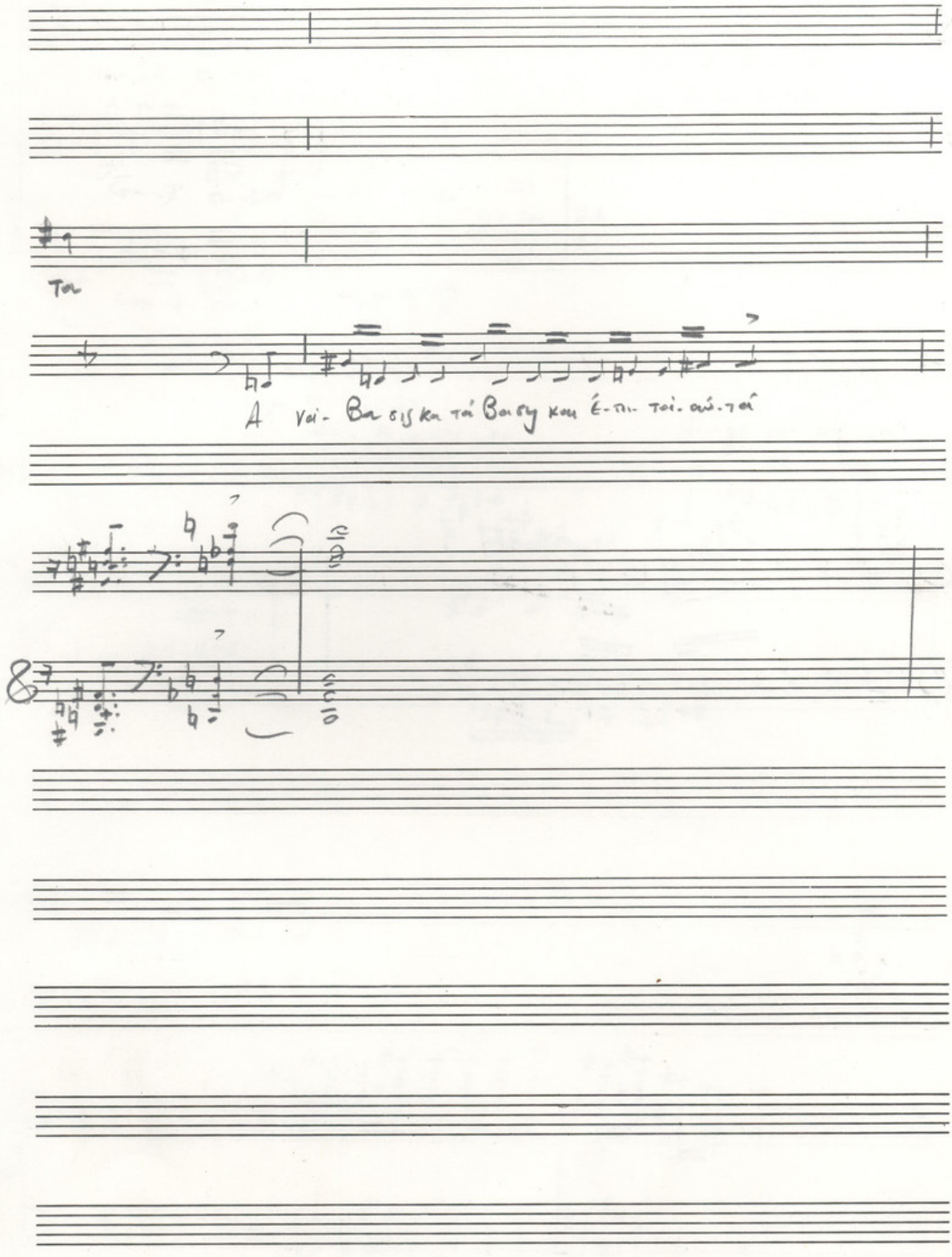
Τα
Α ναί- Βα σις κα τά Βα σις και έ-πι- τοί- αύ-τά

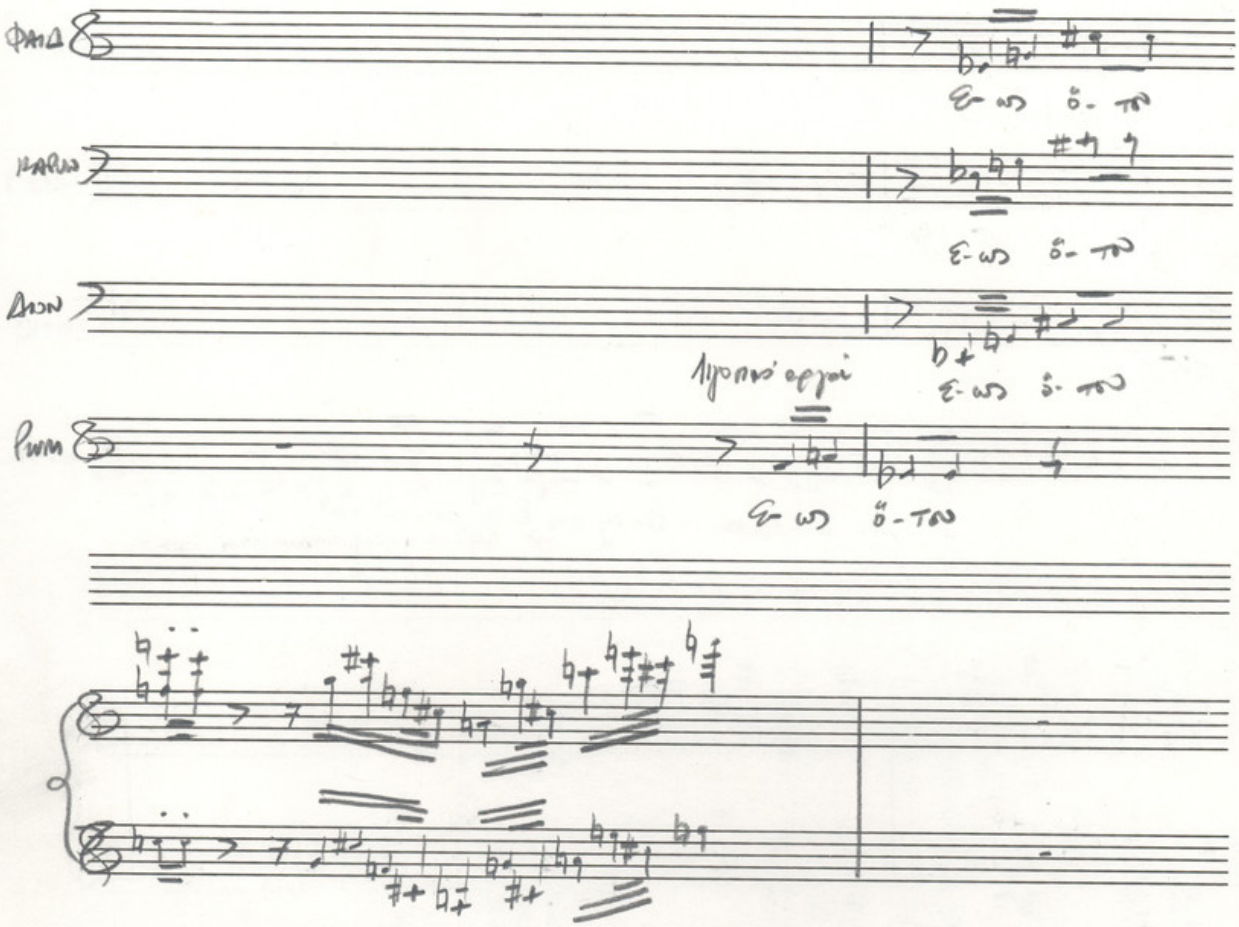
ΦΑΙΔ
ΚΑΡΩΝ
ΔΙΟΝ
ΡΩΜΑ
Ε-ως ὅ-του
Ε-ως ὅ-του
Ε-ως ὅ-του
Ε-ως ὅ-του

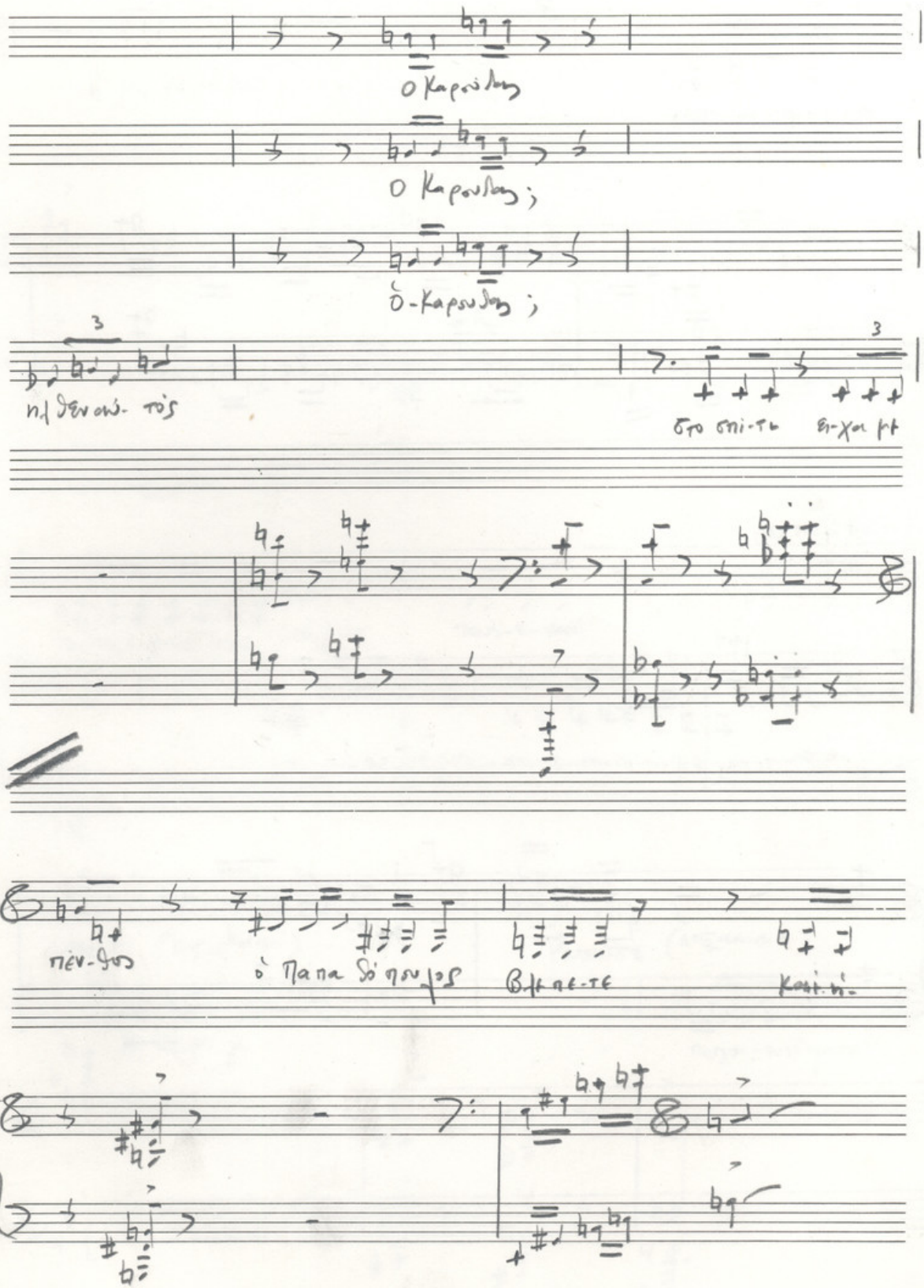

ΜΟΥΣΙΚΟΙ ΟΙΚΟΙ Φ. ΝΑΚΑ - ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 44 - ΕΝΤΟΣ ΤΗΣ ΣΤΟΑΣ - ΑΘΗΝΑΙ - ΤΗΛ. 612.730 ΝΟ 12

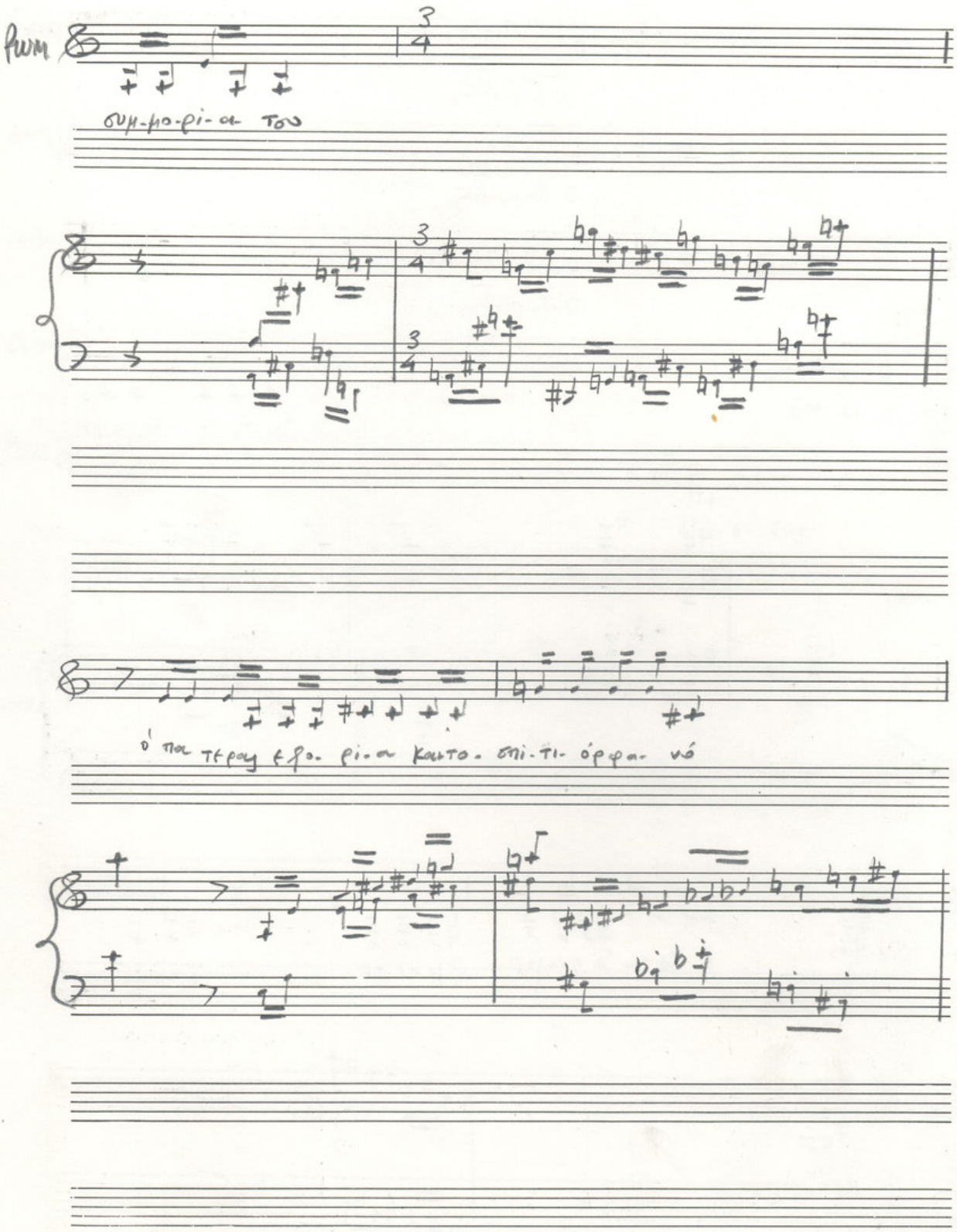
Pwm
συμ-μο-ρί-α του
ό πα τέρας εξο-ρί-α κα-το-σπί-τι-όρφα-νό

3 3

ἡ μη τε ρα μου μό-νη

Ρεμ

ρω τα ἡ μη-τε ρα

το- τε ε-χτυ-πη σεν ἡ πό-ρτα

ποιός-ει-ναι

Δημοε. (κοροϊδευτικά)

Ρωμηοε (μιαπορία)

Δημ

Η Αλ-λα γή

πωστομεντέ γατε;

SF

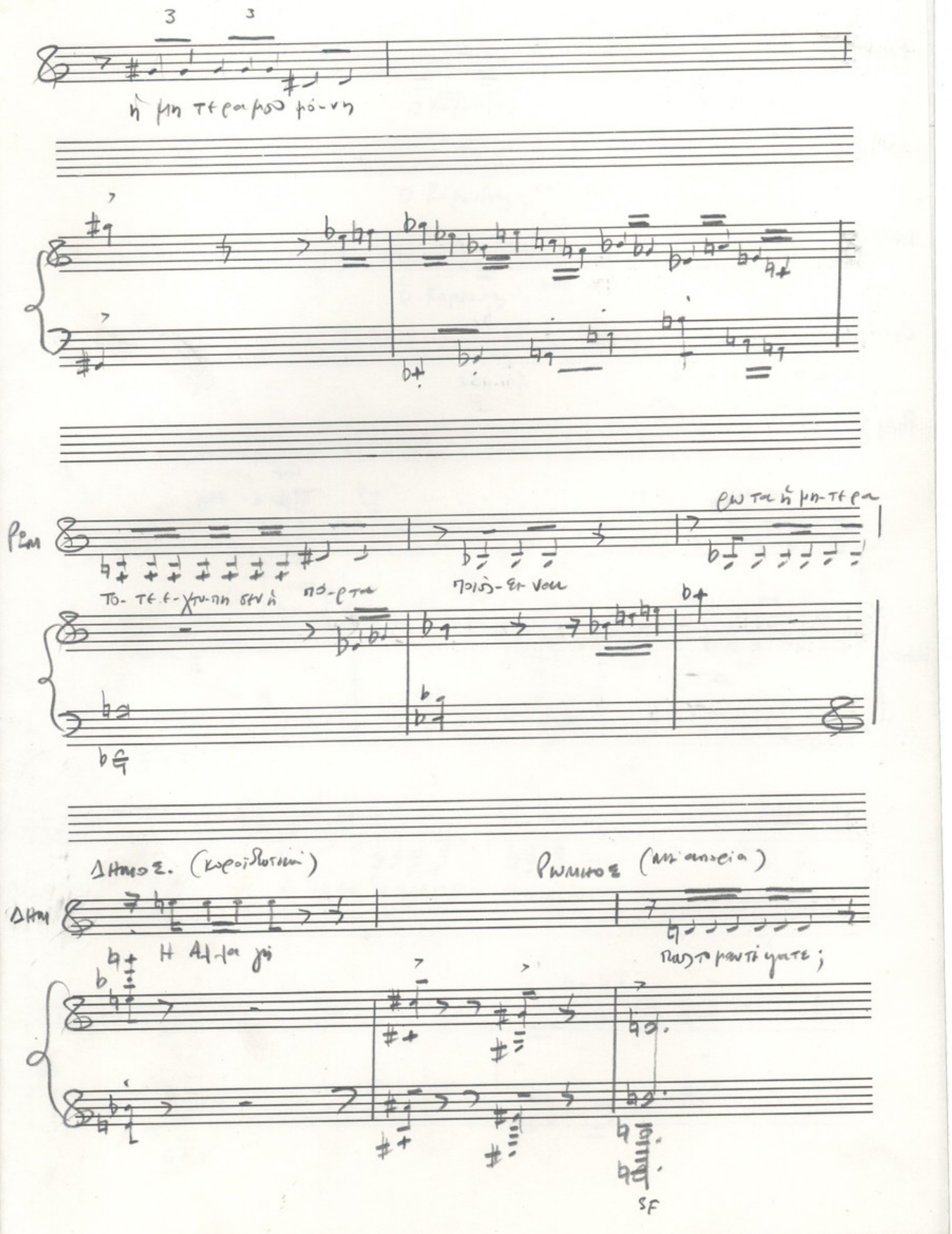

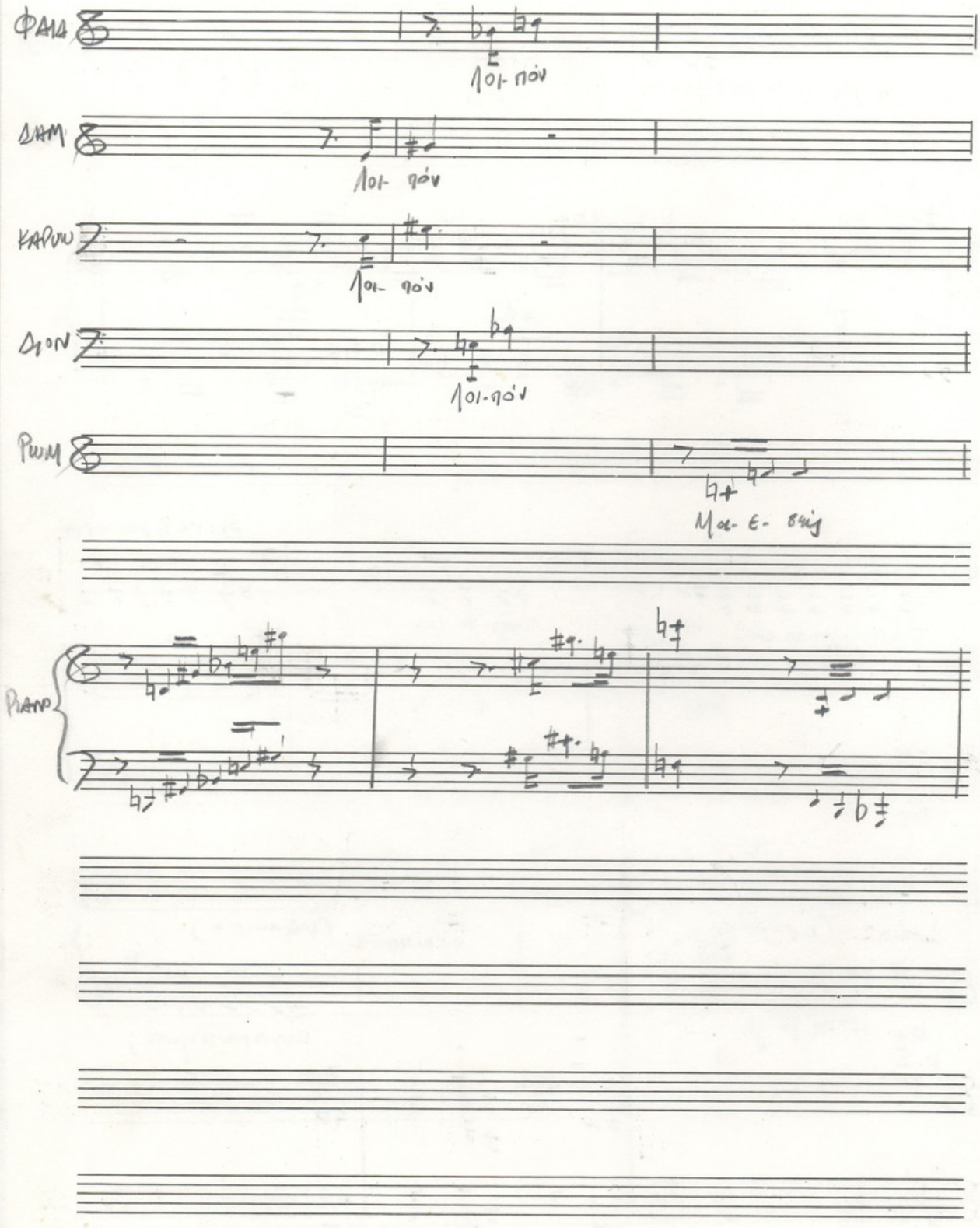
ΦΛΑΣ
λοι- πόν
ΣΑΞ
λοι- πόν
ΚΛΑΡΙΝ
λοι- πόν
ΤΡΟΜ
λοι-πόν
ΠΙΑΝ
Μα- ε- στής

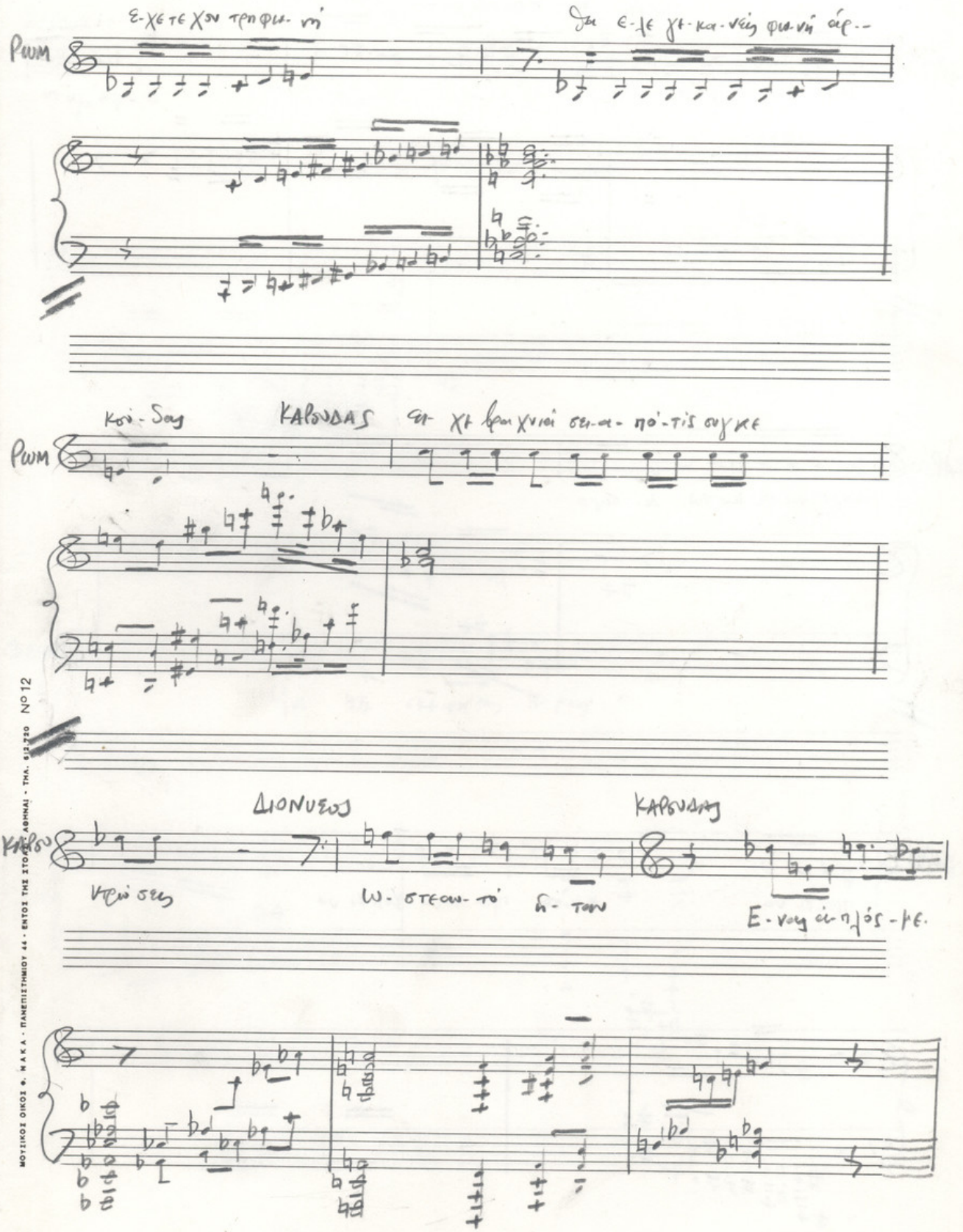

ΜΟΥΣΙΚΟΙ ΟΙΚΟΙ Φ. Ν.Α.Κ.Α. - ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 44 - ΕΝΤΟΣ ΤΗΣ ΣΤΟΑΣ ΑΘΗΝΑΙ - ΤΗΛ. 612220 Νο 12

σαι-λων Ερμη- νευ- ωτη- σκέ ψη- του αρ χη- γού

ΚΑΡΣΟΔ

ο - φεί λω το

Το- ά- σπρο

ΚΑΡΣΟ

μαυρο- να το κά νω ά- σπρο

ΚΑΡΣΟ

πρά- σι- νο κα- το πρα- σι- νο κοκκι νο

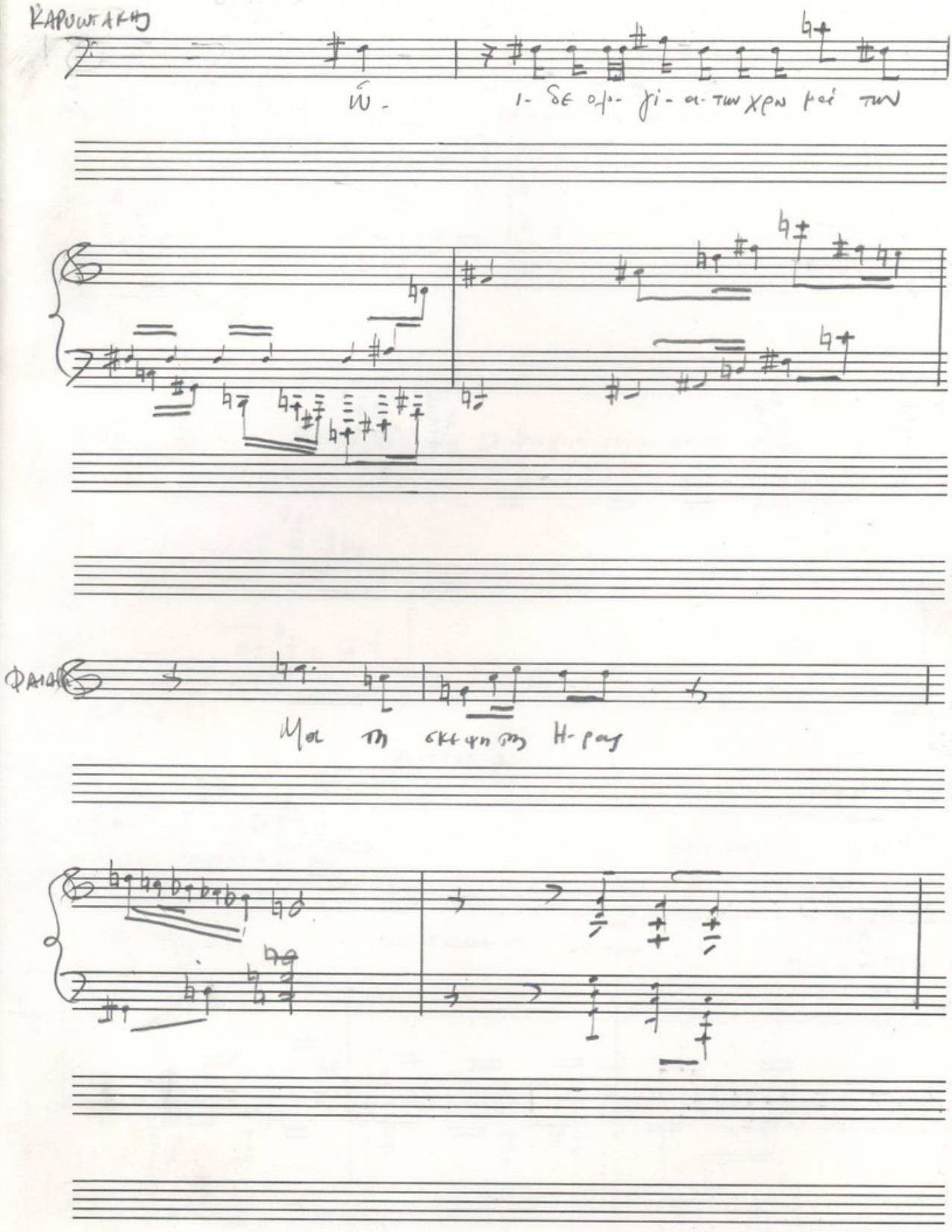
ΚΑΡΩΤΑΚΗΣ
ΦΑΙΔΩΝ

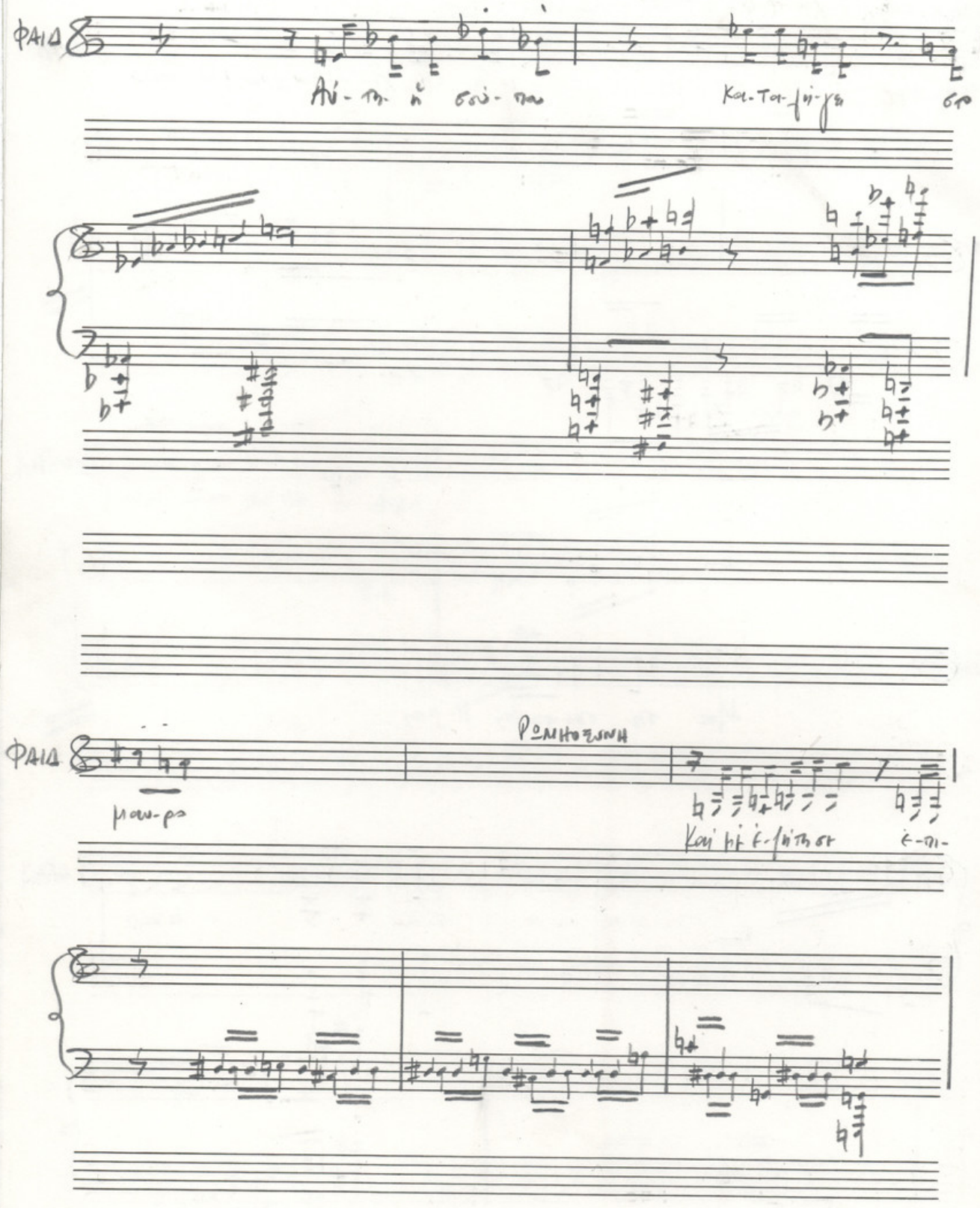
ΦΑΙΔ
ΦΑΙΔ

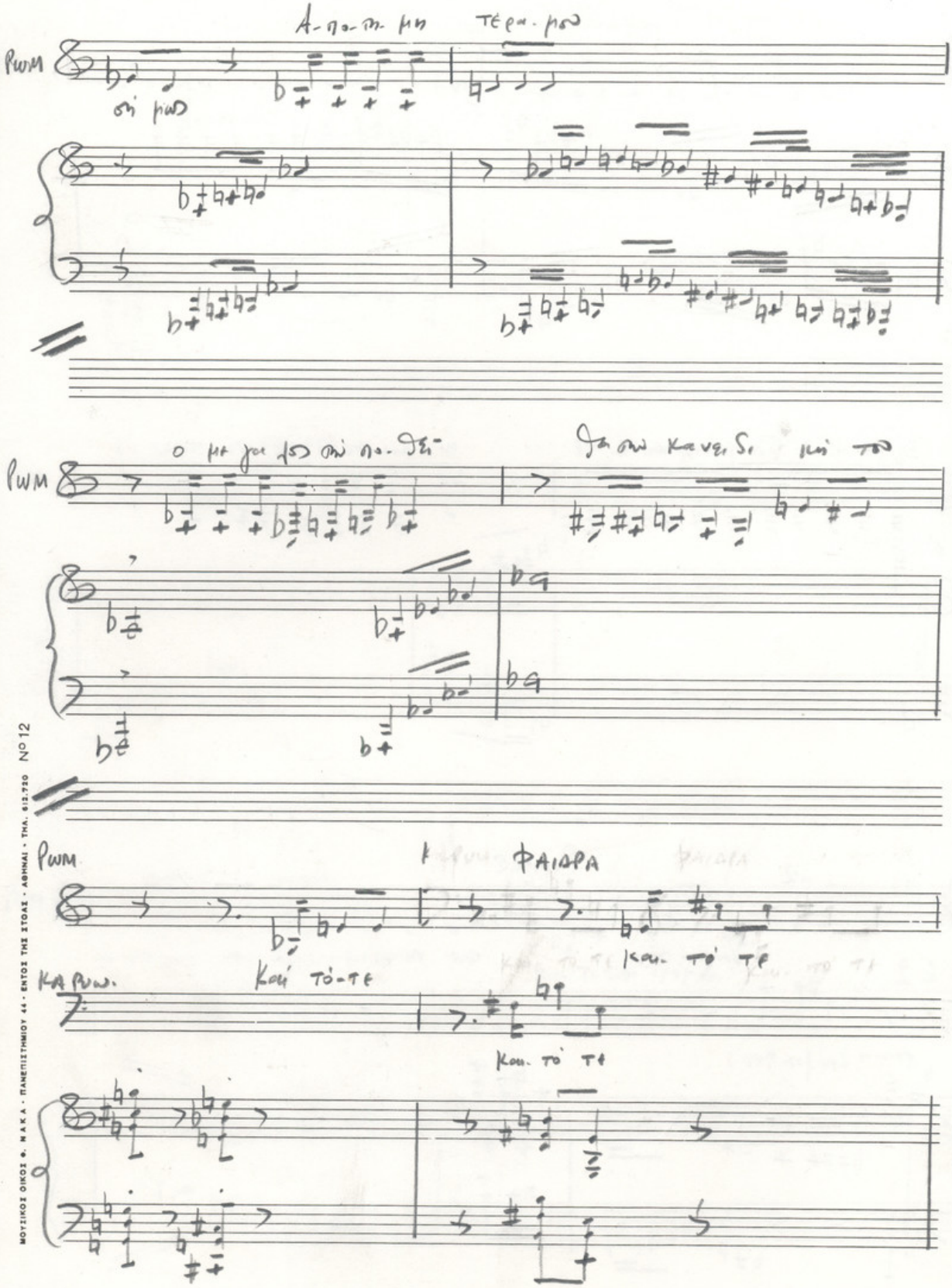

ΜΟΥΣΙΚΟΙ ΟΙΚΟΙ Φ. ΝΑΚΑ - ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 44 - ΕΝΤΟΣ ΤΗΣ ΣΤΟΑΣ - ΑΘΗΝΑΙ - ΤΗΛ. 612.720 Νο 12

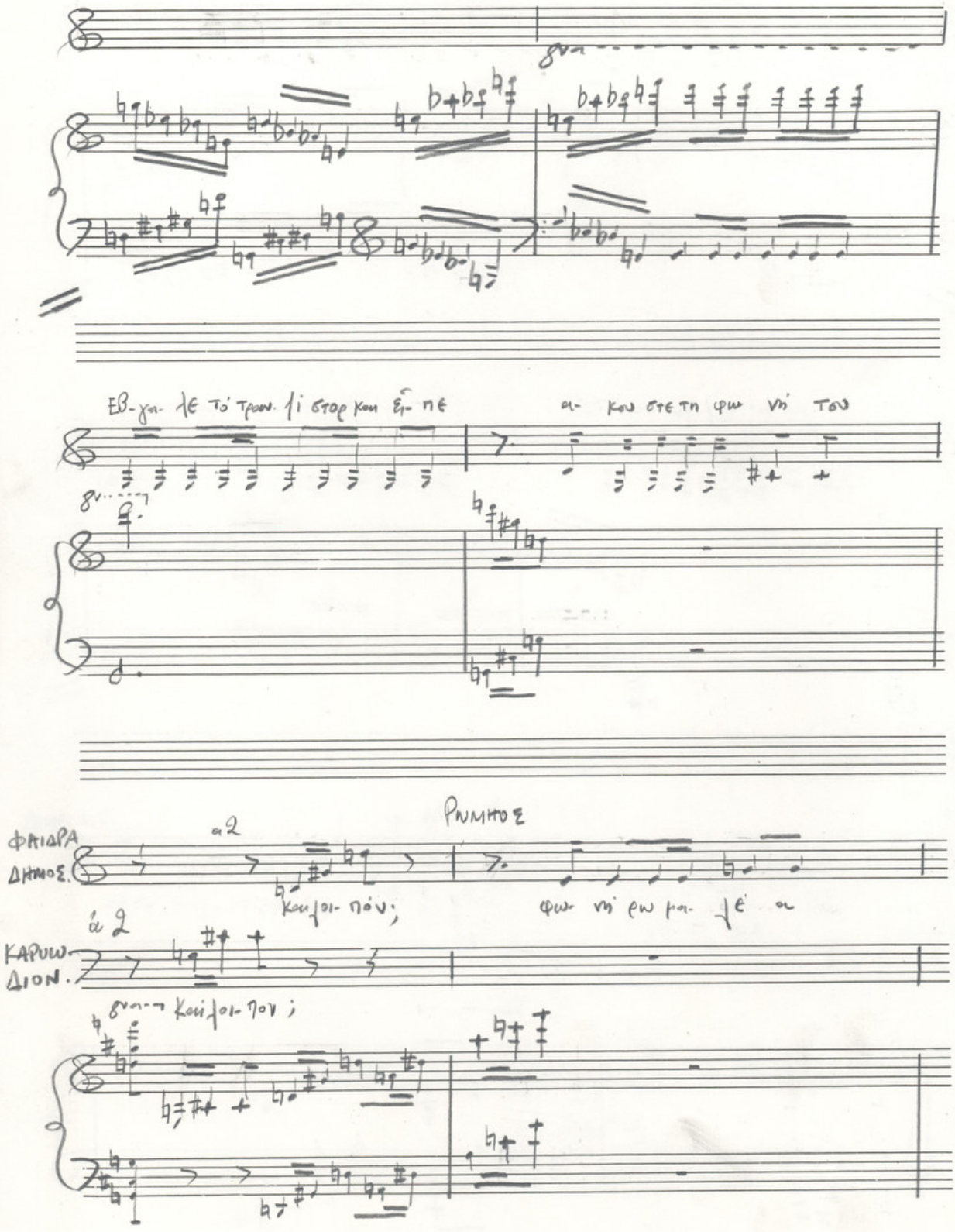
8va
Εβ-γα- λε τό τραν. λι στορ και ἔι- πε
α- κου στε τη φω νή του
8va
ΦΑΙΔΡΑ
ΔΗΜΟΣ.
α 2
Ρωμηος
καιλοι- πόν;
φω νή ρω μα- λέ α
ΚΑΡΥΩ-
ΔΙΟΝ.
α 2
8va
καιλοι- πον;

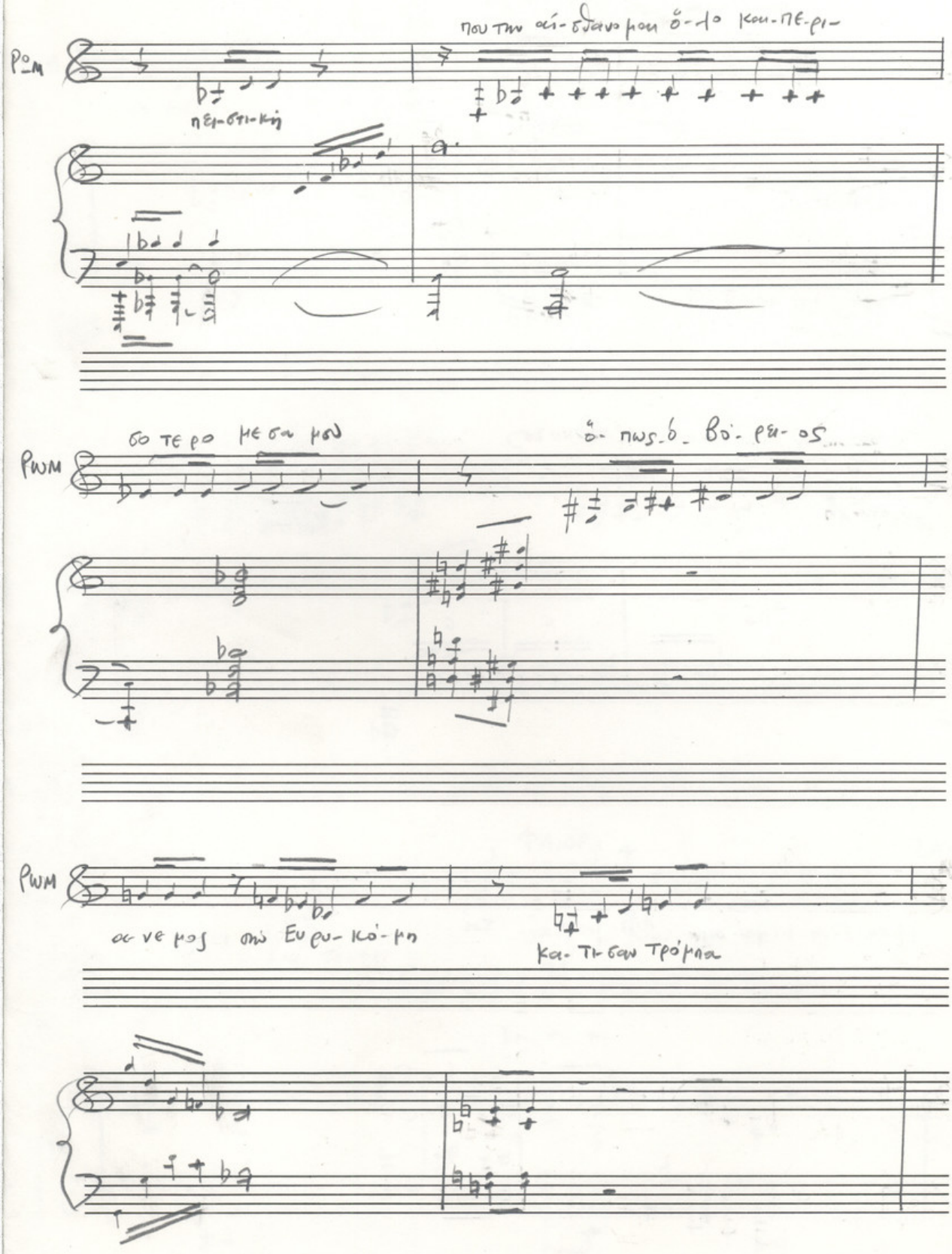
Ρο_Μ
πει-στι-κή
που την αί-σθανο μαι ὅ-λο και-πε-ρι-
Ρωμ
σο τε ρο με σα μου
ὅ-πως-ὁ Βό-ρει-ος
Ρωμ
α-νε μος σὴν Ευρυ-κό-μη
κα-τι-σαν Τρόμπα

ΦΑΙΔΡΑ

ΠΟΥ-ΦΟΥ-ΣΚΩΝΕΙ ΣΑΙ Λαί-στι-χο

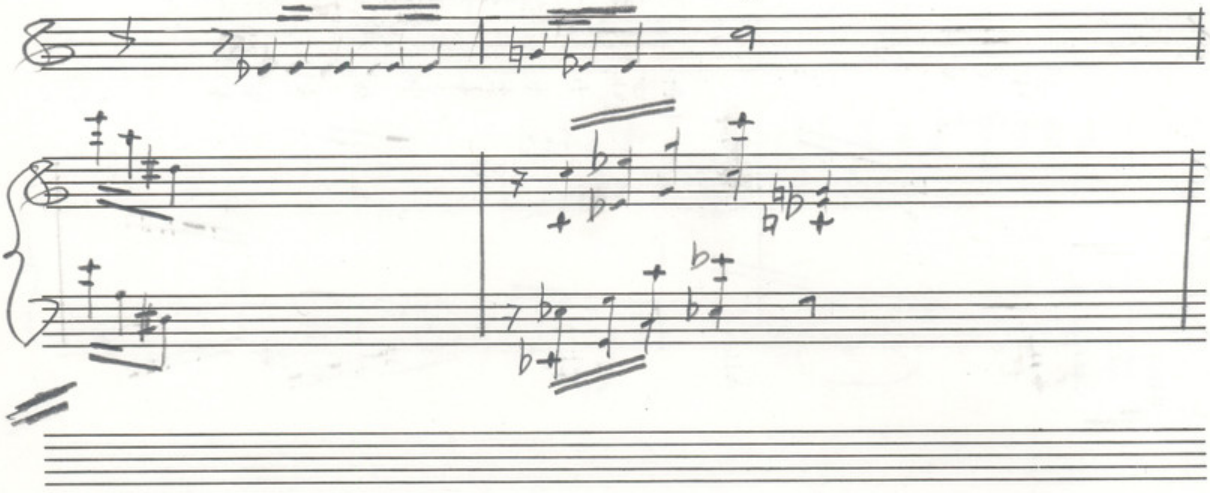

ὦ

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

δύ στυ-χη

Καὶ τά

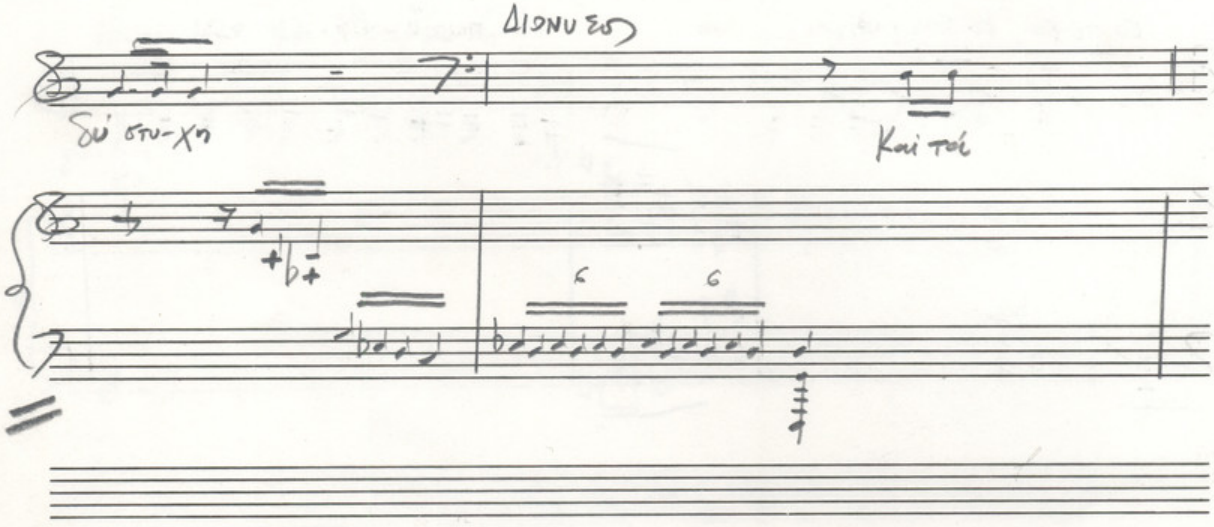

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

μέσα ε-νη-με-ρω-σας Μι-ξαγιάν- τά

εκ-πο- μπες

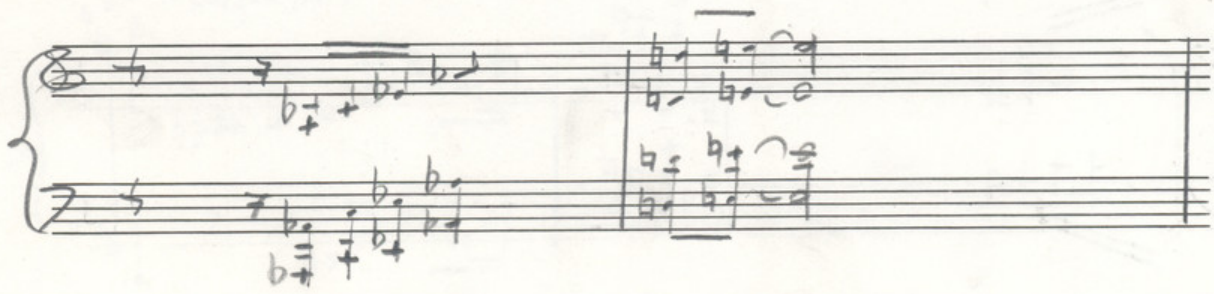

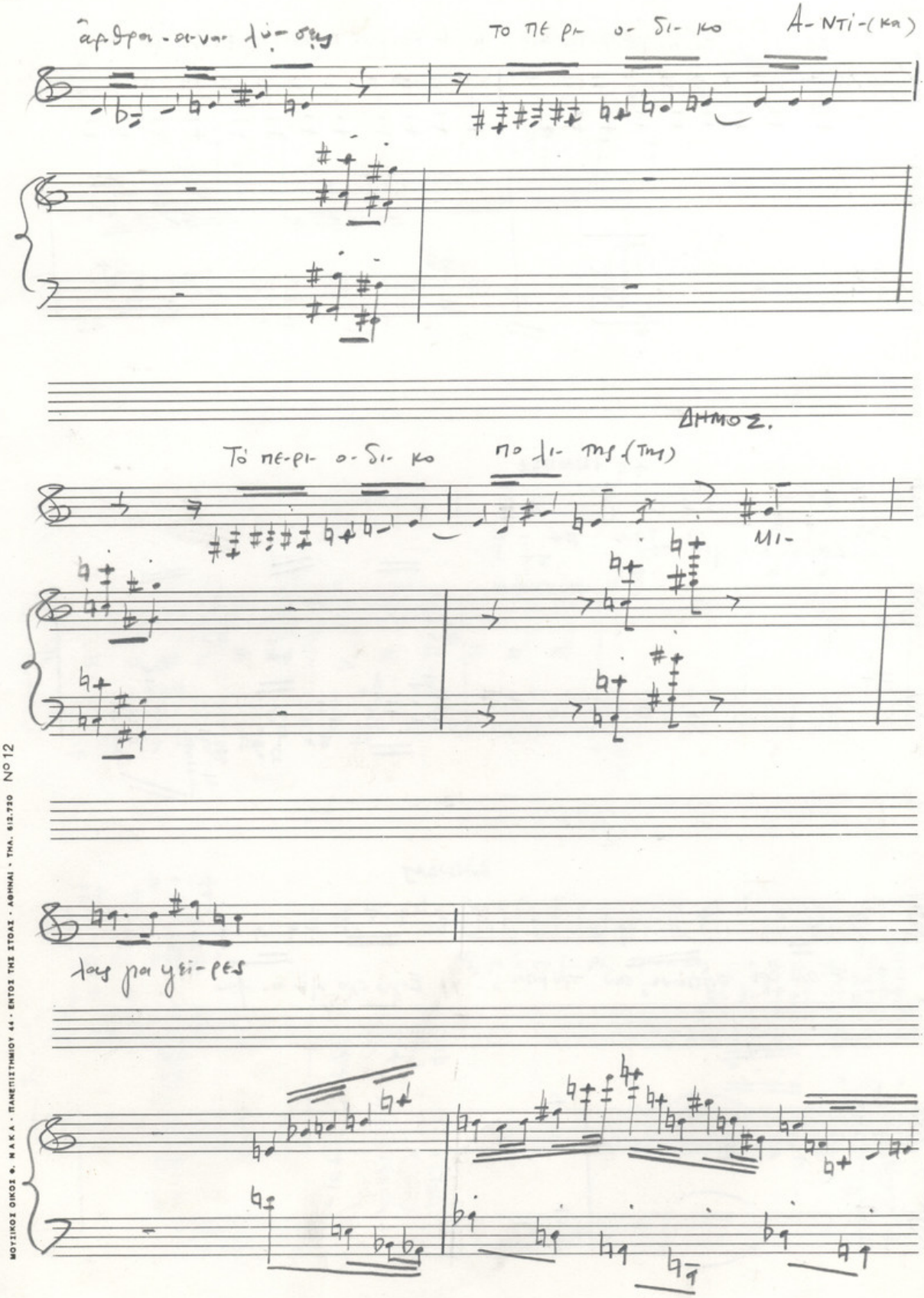

ΜΟΥΣΙΚΟΙ ΟΙΚΟΙ Φ. ΝΑΚΑ - ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 44 - ΕΝΤΟΣ ΤΗΣ ΣΤΟΑΣ - ΑΘΗΝΑΙ - ΤΗΛ. 612.730 Νο 12

Κυ ρι ως τα ο- ρα- μα τα που ή λε κτρί σων του πε ρή φα νο κο λί γο

ΡΩΜ.

ΡΩΜΗΟΣ

ΚΑΡΩΩΤ

Και- ή- κοι- λιά σου

φου σκω- νε

ΚΑΡΩΔΑΣ

ΔΙΟΝ

Ε σύ- βρε φουσκωνες τὴν τρόμπα; Ε- γώ σχο λί- α- σα

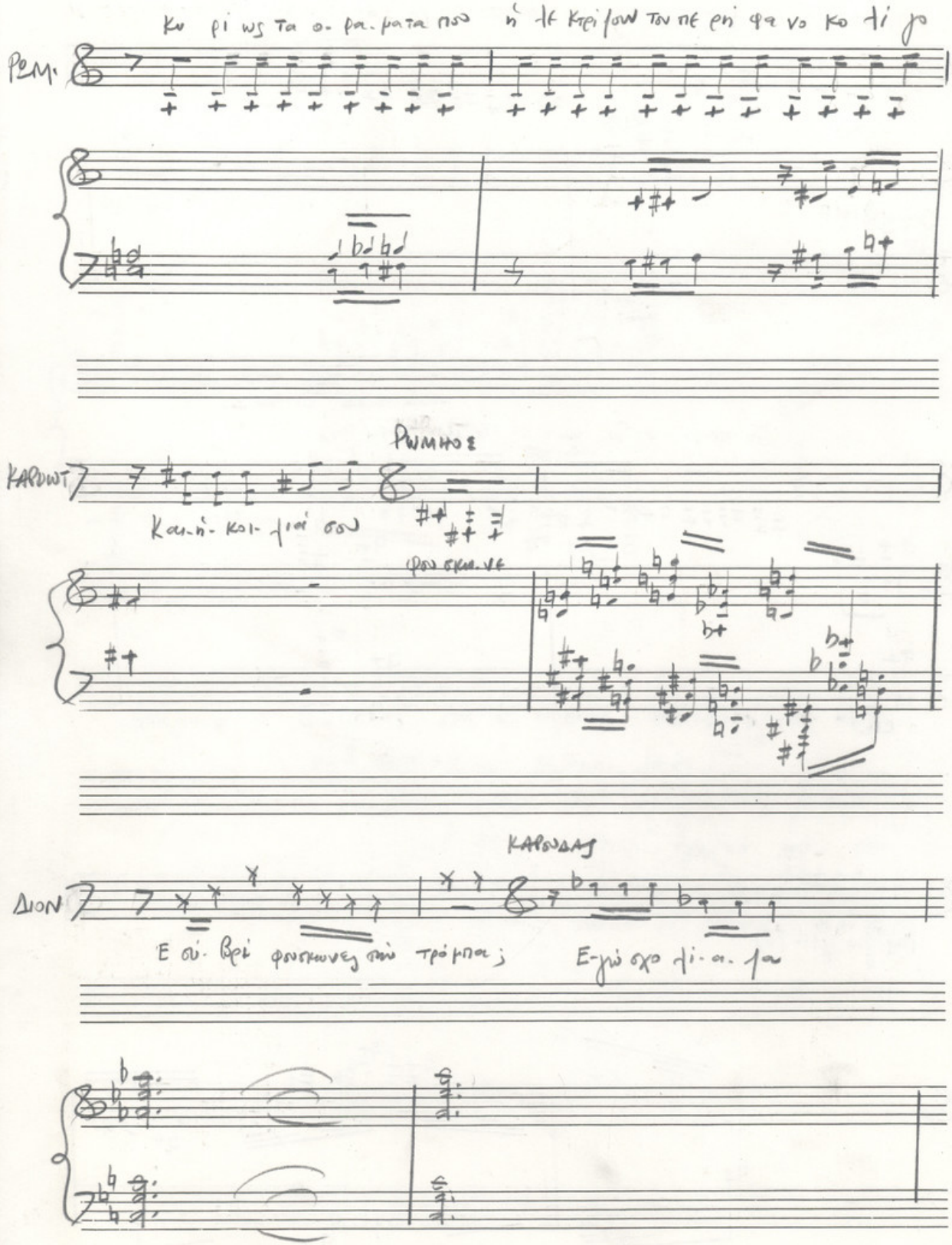

Διονυσος και ποιος φουσκωνε ;

gva

F

Αλτ! πυ-ρο Βο

λω-το μέλ-λον

Εις το ο νο μοι σας ποιη σας

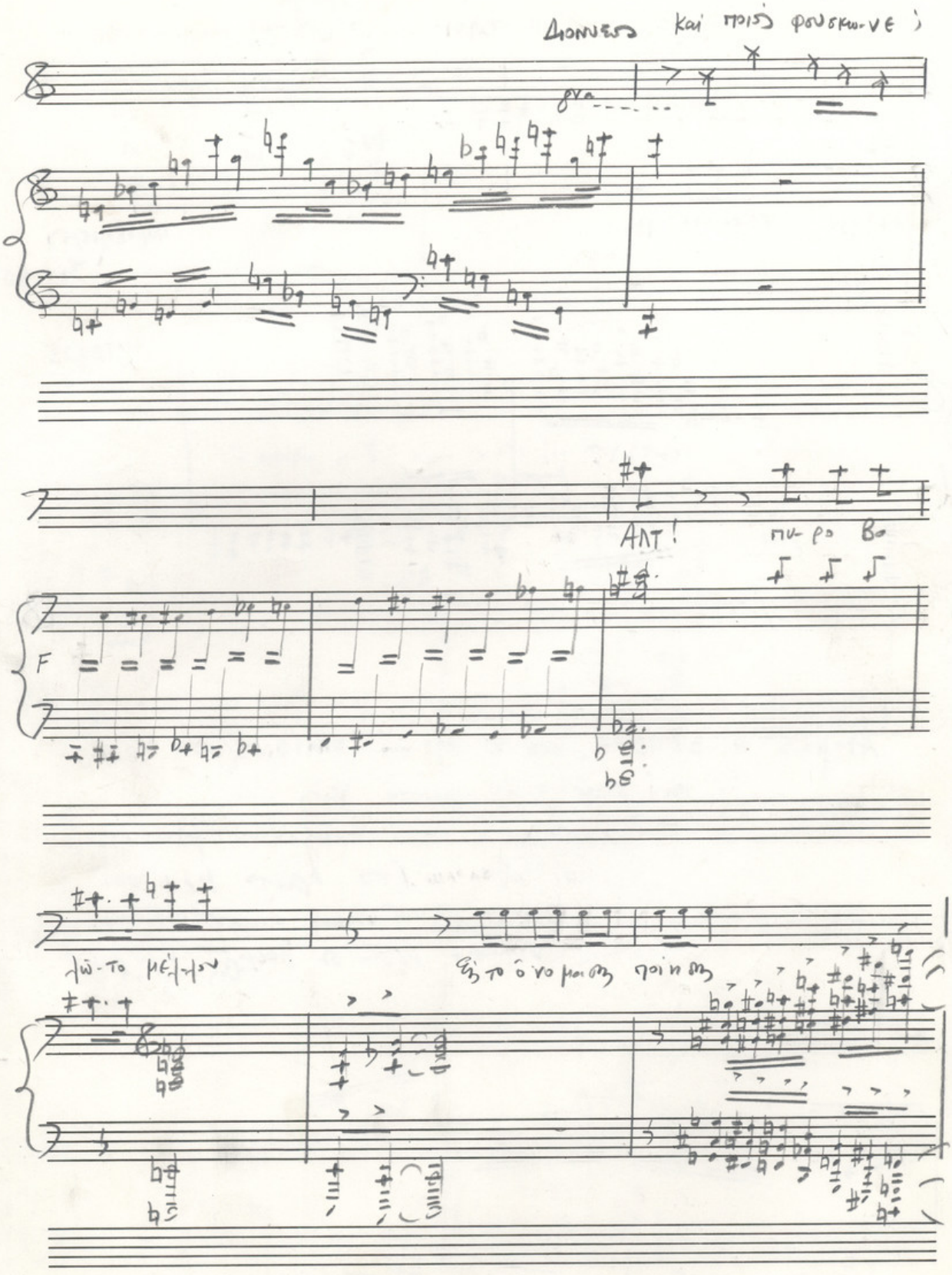

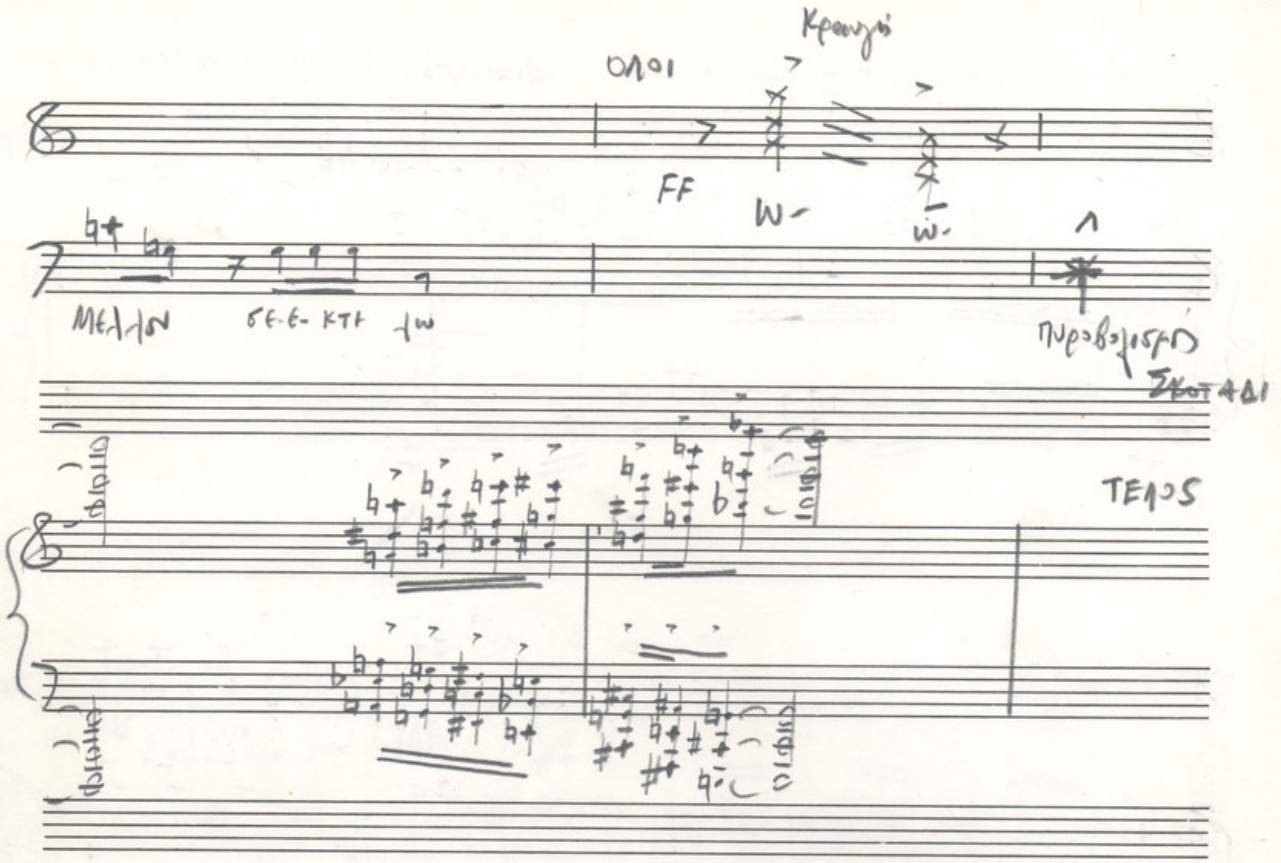

Ακολουθεί η ΕΣΠΕΡΑ, στη Β πλευρά ηλιφως (στη αρχή) από σιγά-σιγά γίνεται φως.

Τά χορωδιακά τά τραγουδούν Pianissimo οι ήθοποιοί. (τό πρώτο μέρος στο σκοτάδι.) Γίνεται ένα tableau vivant μέσα σε θαμπό ήμιφως.

4

— ΔΕΝΤΡΑΛΙΣ
ΣΚΗΝΗ Α
— ΜΠΡΟΥΤΖΙΝΟ ΤΥΠΟ
ΣΚΗΝΗ Β
— ΜΙΧΑΛΗΣ
ΣΚΗΝΗ Γ
— ΔΗΜΟΣΙΟΙ ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ

ΜΙΚΗΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ

ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΣΤΟΝ ΑΜΒΡΑΚΙΚΟ

ΟΠΕΡΑ ΛΗΨΗΣ

ΜΙΚΗΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ
ΚΑΡΥΩΤΑΚΗΣ
ΟΠΕΡΑ ΜΠΟΥΦΑ ΜΕ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

Ⓐ ΣΚΗΝΙΚΟ Ⓑ

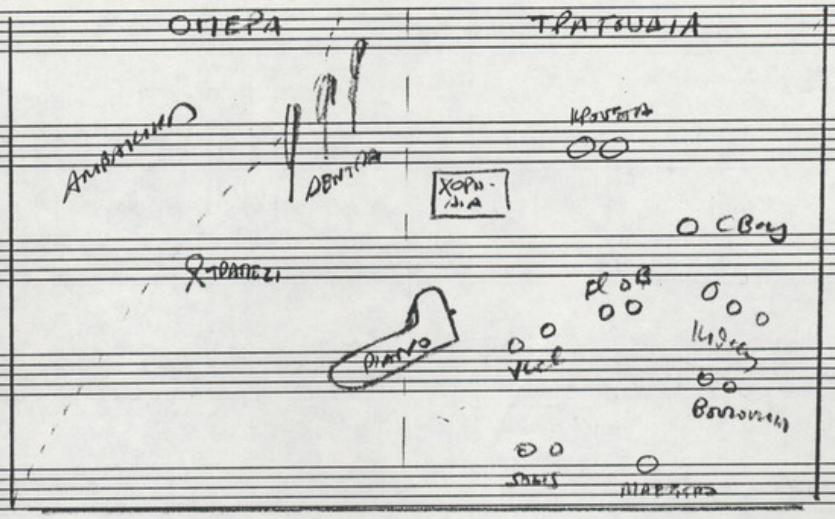

ΟΠΕΡΑ

Κείμενο: Μίκης Θεοδωράκης

ΔΙΑΝΟΔΙΗ:

Καρυωτάκης : ΒΑΡΥΤΟΝΟΣ
Δημοσιογράφος : Τενόρος
Φαίδρα : Σοπράνο
Ρωμηοπόνος : Κοντράλτα
Καρύωνος : Τενόρος
Διόνυσος : Μπάσος

ΣΥΝΟΔΕΙΑ:
SOLO PIANO

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

Ποίηση: Κώστας Καρυωτάκης

ΔΥΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙΣΤΕΣ:
(Γυναίκα - Άντρας)

Ορχήστρα:
Flauto
Oboe
Βουλουκι I · II
Κλασική Κιθάρα
Ηλεκτρική Κιθάρα
Ακουστική Κιθάρα
Vcelli I · II
Cbasso Ηλεκτρικό
Κρουστά
Χορωδία (;)

Τό έργο παίλεται χωρίς διάλειμα

ΠΛΕΥΡΑ Ⓑ. Αρχίλει τό Τραγουδι. ΔΕΝΤΡΑ ΜΟΥ (Ημίφως). ΠΛΕΥΡΑ Ⓐ Σκοτάδι. Πρός τό τέλος τοῦ τραγουδιοῦ φωτίλεται πολύ λίγο ἡ ΠΛΕΥΡΑ Ⓐ. Μέσα αἰσό τα δέντρα ἔρχεται ὁρθοί ὁ Καρυωτάκης. Κυτάλει τοῦ Αμβρακικό. Τέλος κάθεται στο τραπελάκι. Στό τέλος τοῦ τραγουδιοῦ μπαίνει βιαστικά ὁ Δημοσιογράφος. Μαλί του φωτίλεται ἡ ΠΛΕΥΡΑ Ⓐ και ταυτόχρονα σκοτάδι στο ΠΛΕΥΡΑ Ⓑ. ΣΚΗΝΗ Α.

ΚΑΡΥΩΤΑΚΗΣ

ΣΚΗΝΗ Α

- ΚΑΡΥΩΤΑΚΗΣ - ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ -

♩ = 72

ΔΗΜΟΣ.

Κα-λη μέρα Κυρίε Κα-ρυω τά κη

PIANO

F

marc

Βλέπω

5

σάς Βλέπω νά κου Βεν

ντιά λε τε με τά ἐξ ντρα

5

4 5

ΚΑΡΩΝΤ.

Μο-νο η-γυ- χη μου

6

αυ- το- κτο- νεί μι- κρές αυ- - το

7 8

10

κτο-νι- ες κα δη με ρι- νές

10

p

3

mf

FF marc

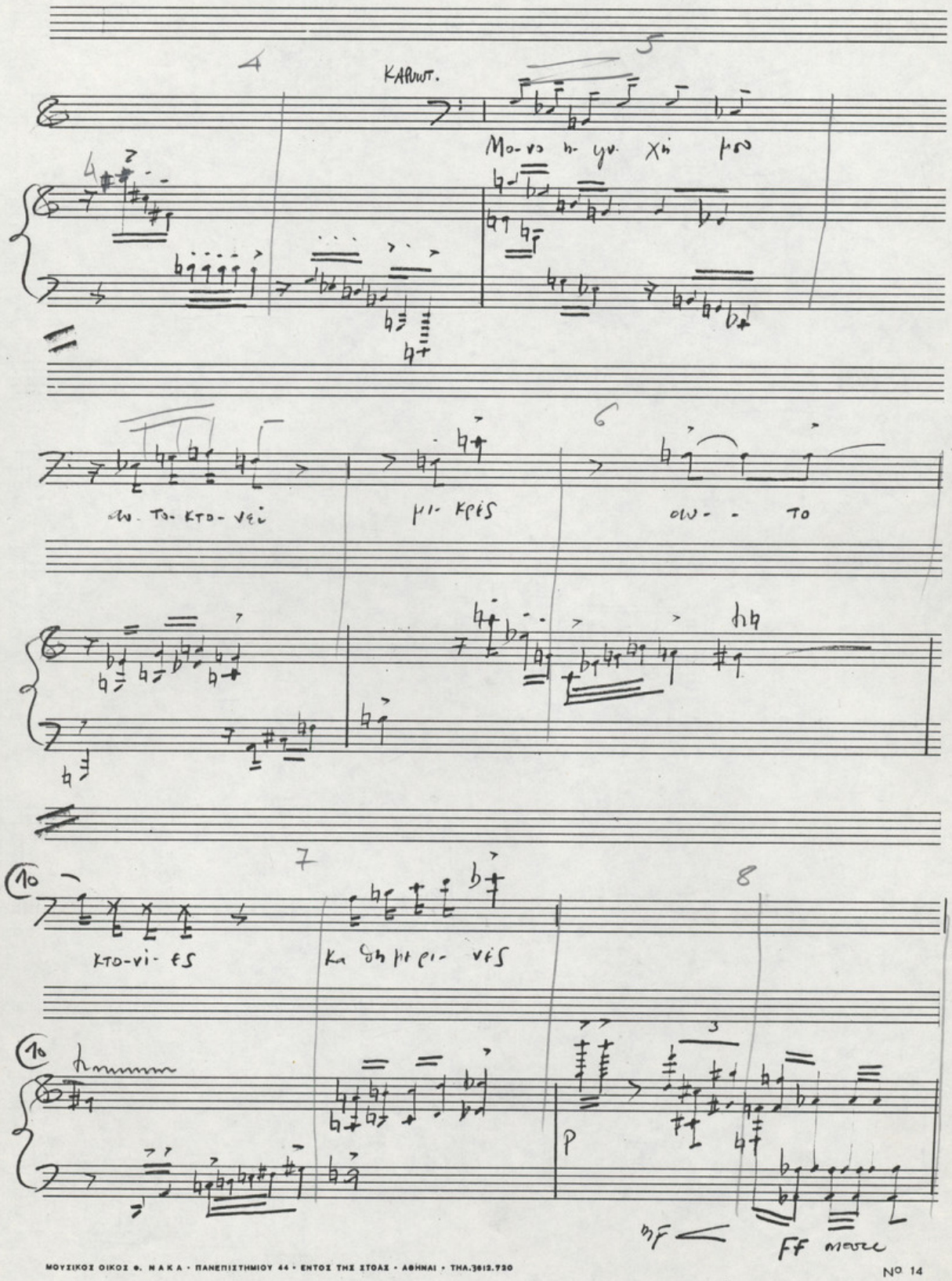

ΔΗΜ.

Ο-Αμ-βρο-κι κός δα-α-φι-ο-ποι-η-θεί

Α-πο-τίς-κυ-βερ νή σεις

Του μεγ-λον-

θεί α-πο-τίς κυβερ νή σεις

ΚΑΡ.

Η προ-ο-πτι-κη αύ-

ΔΗΜ.

ντος αύ-τό δεν σάς συγ-κι νεί

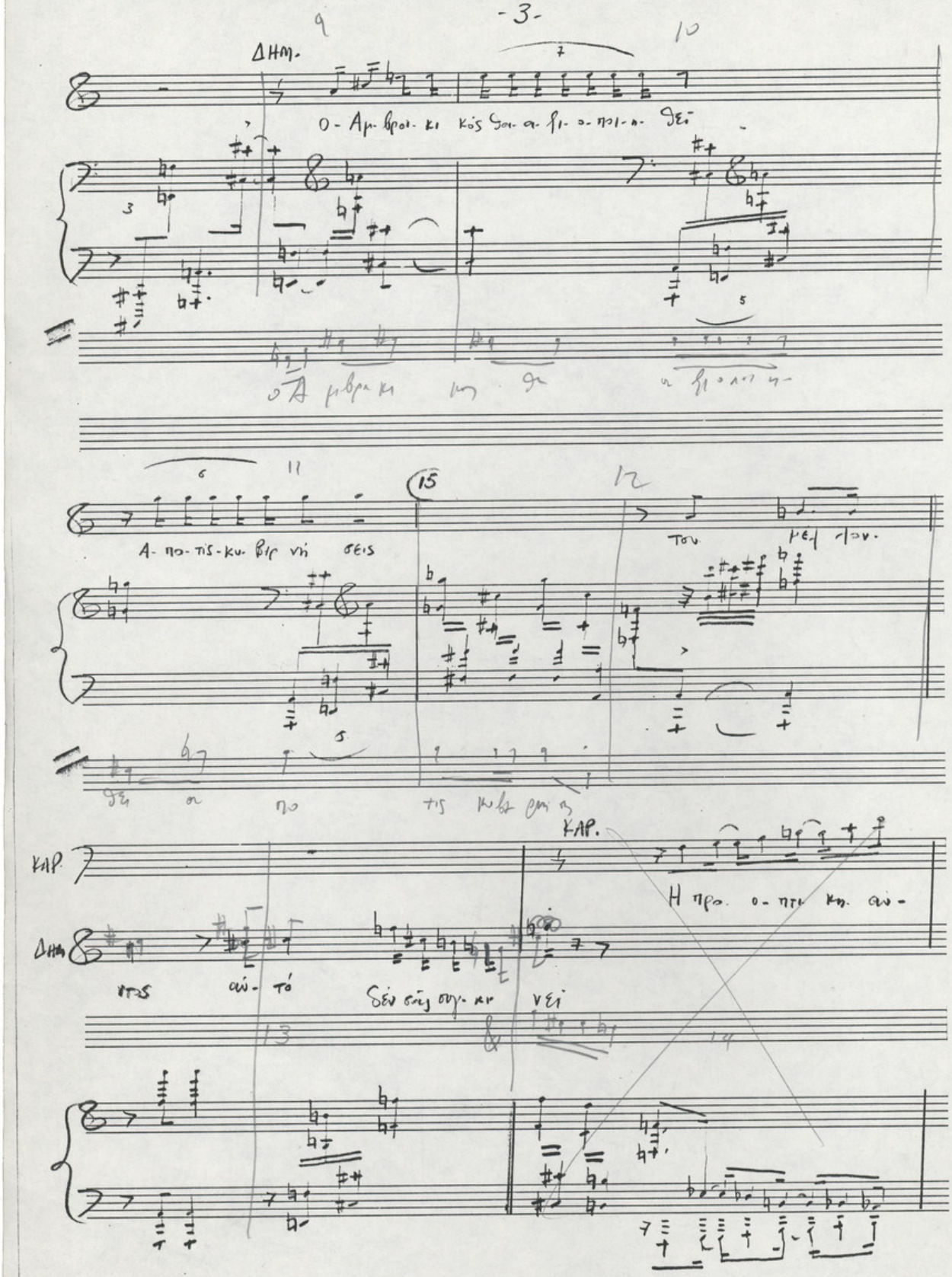

ΚΑΡ

Τή Με κοί- νει- νοί ψει χνω τε λει- ους τρο πους αν- το κτο- νι ας

ΚΑΡ

Το- εθ- νι- κο μέλ λον

20.

ΚΑΡ

Με- ό- δη γεί Και τ'ευ- θεί αν

8va

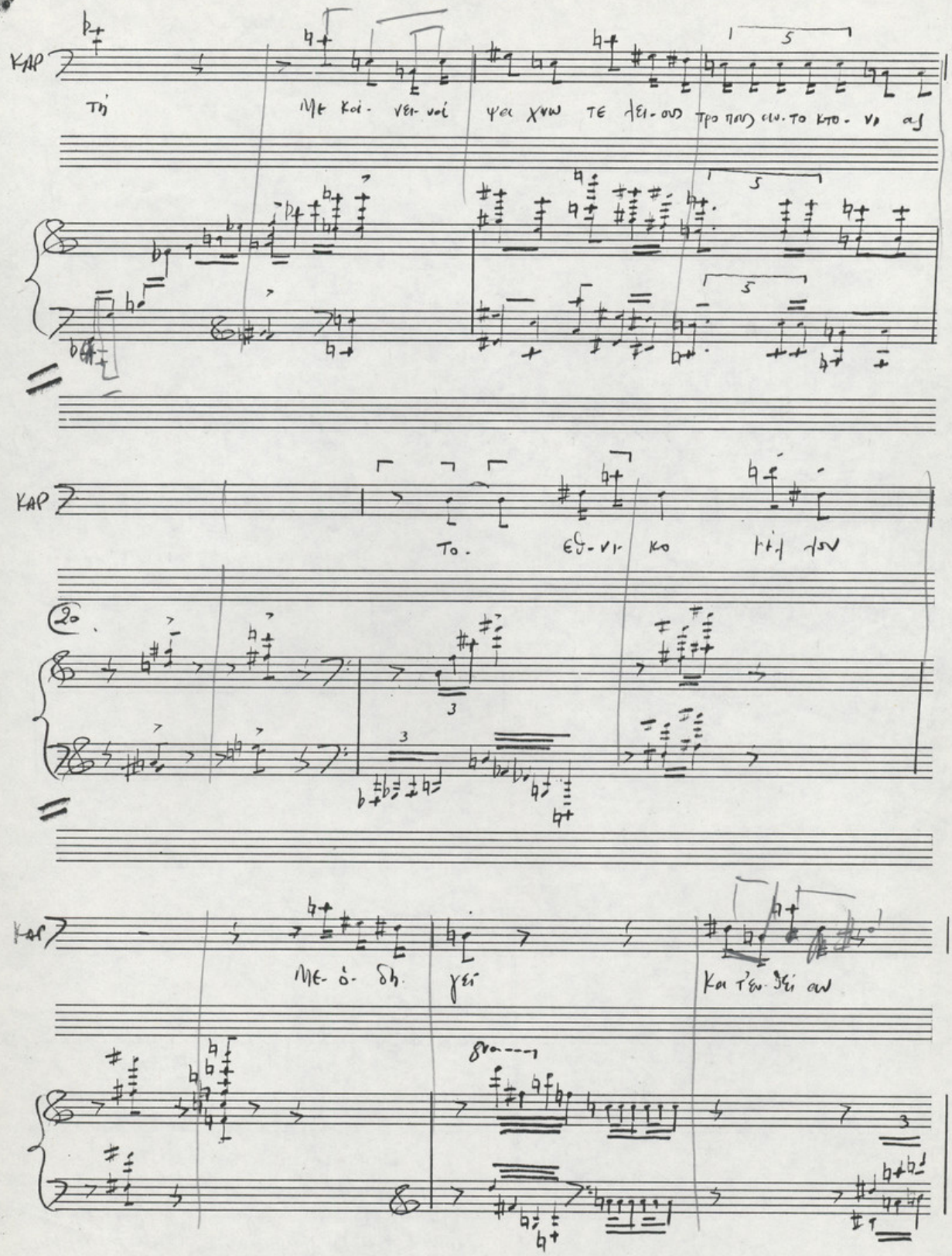

ΚΑΡ

στόν Α-μβρακι κο

ΔΗΜΟΣ

(κραυγή) ω

(25

θε ε μουγια-τί ά- φού

θα ε χου με στο μεγ γου και

Α- Βακς!

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ Α' ΣΚΗΝΗΣ

ΠΛΕΥΡΑ (Α) Σκοτάδι.

ΠΛΕΥΡΑ (Β) Φως - σιγά σιγά - μαλί με τό τραγούδι ΠΙΠΡΟΥΤΖΙΝΟΣ ΓΥΦΤΟΣ πού ἀρχίζει αλλάκα στο τέλος σου Α ΣΚΗΝΗΣ Στό τέλος τοῦ τραγουδοῦ ἰδι-ολαθηασία. Σκοτάδι σου

ΠΛΕΥΡΑ (Β) Καί σιγά - σιγά φωτισμός σου (Α) - ὁ Καρυωτάκης στό τραπέζι ρεμβάζει ἀρχίς του Ἀμβρακικό. ὁ Δημοσιογράφος ὄρθιος στό πλευρό του.

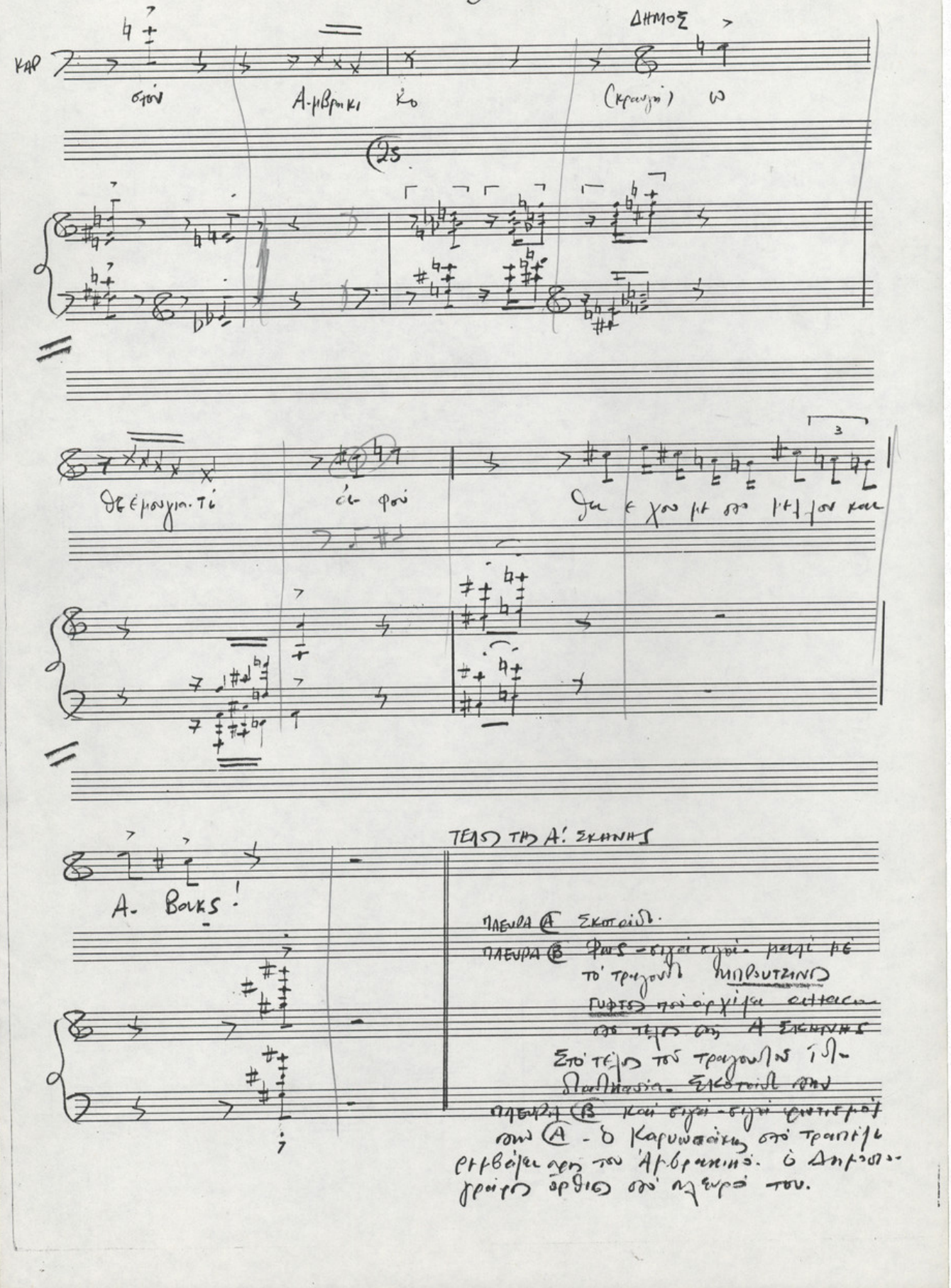

ΣΚΗΝΗ Β

ΚΑΡΥΩΤΑΚΗΣ - ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ - ΦΑΙΔΡΑ -
ΡΩΜΗΩΣΥΝΗ - ΚΑΡΣΥΔΑΣ - ΔΙΟΝΥΣΟΣ

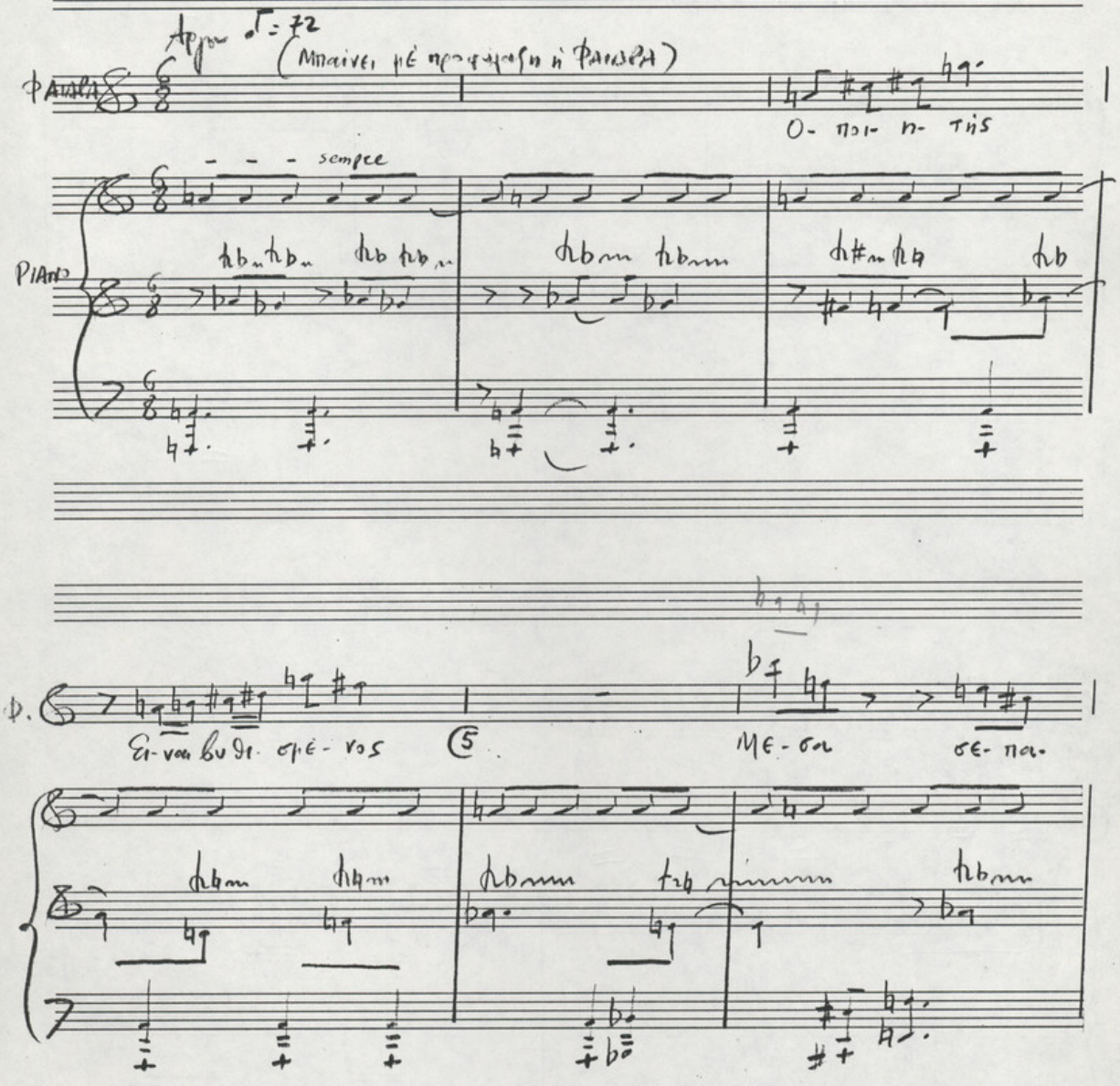

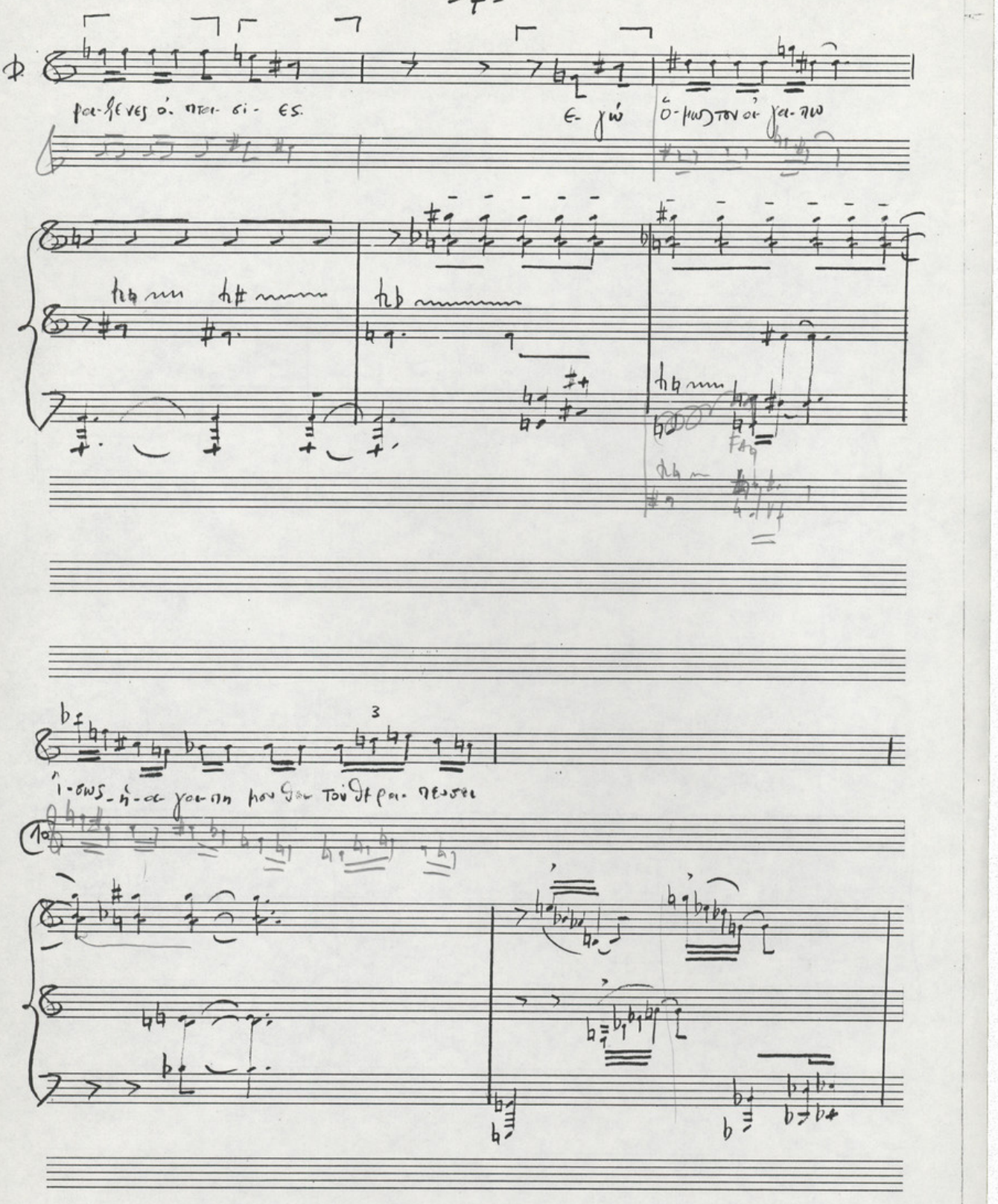
3

(Η ΦΑΛΑΡΑ με βηματάκια πλησιάζει τον ΚΑΡΥΝΤΑΚΗ.)

cresc.

Ε- να ε ρω τι

ΔΗΜΟΣ. (προς το κοινό)

15

Ε- να ε ρω τι- κο ρεπορ-τάζ σι-γου ρα δα μαλα κώ σει-τή-ψυ-

Χη τσο για τίς τη-λε-ο- ρα σεις τ-μεζ-ο-ντος

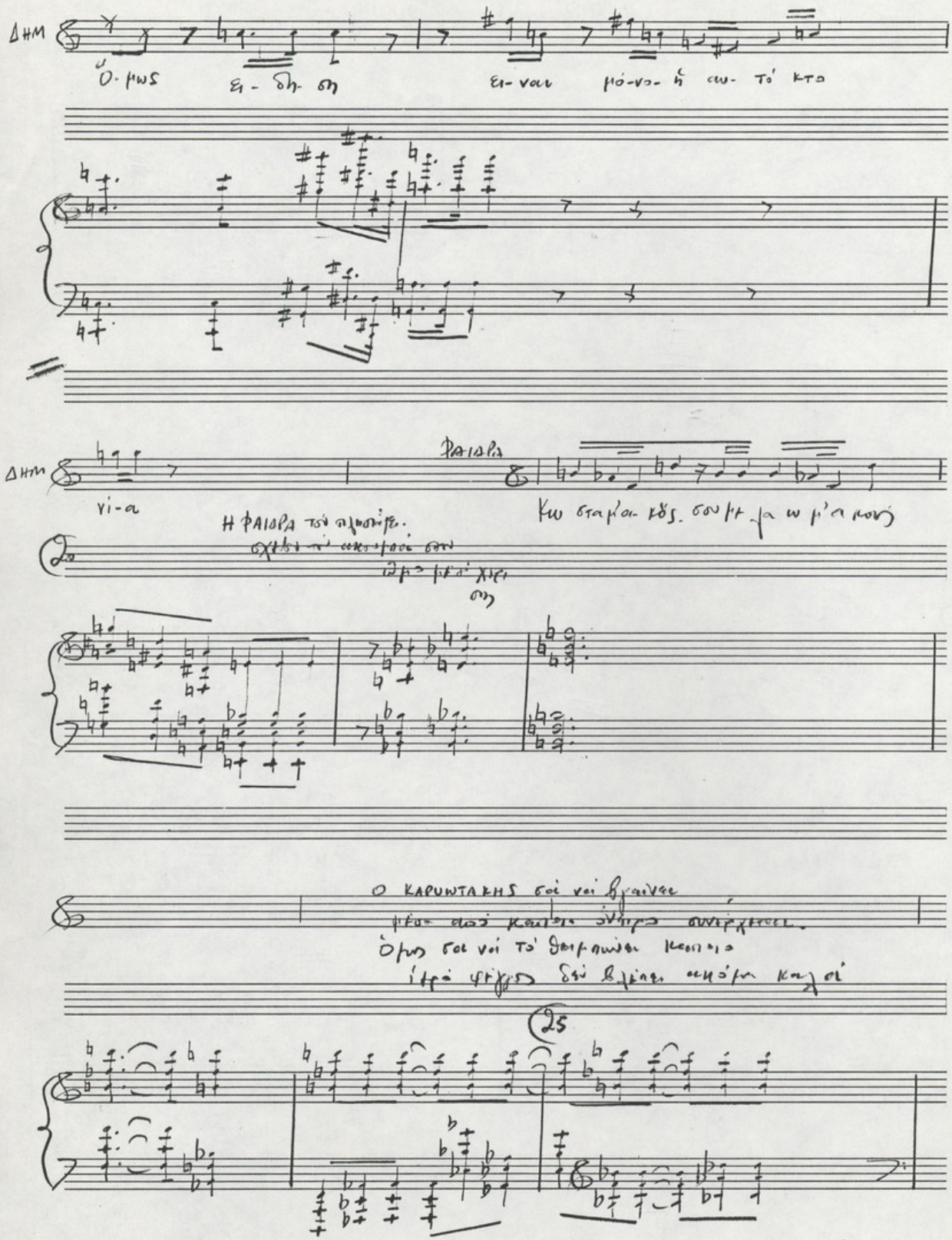
ΔΗΜ
Η ΦΑΙΔΡΑ
25

KAPUWTAKHS

Ω- Γλυ- κειά

♩=96

30

ΦΑΙΔΡΑ

KAPUW.

Φαίδρα πού ει- σαι

Η Φαιδρα κάνει χαριπομένα βηματάκια για νά τονώσει τήν παρουσία σας

Πιό γρήγορα

Ε-δω δί πλα σου

NAI

Φ.

Δε μ' βλέπεις

KAPUWT.

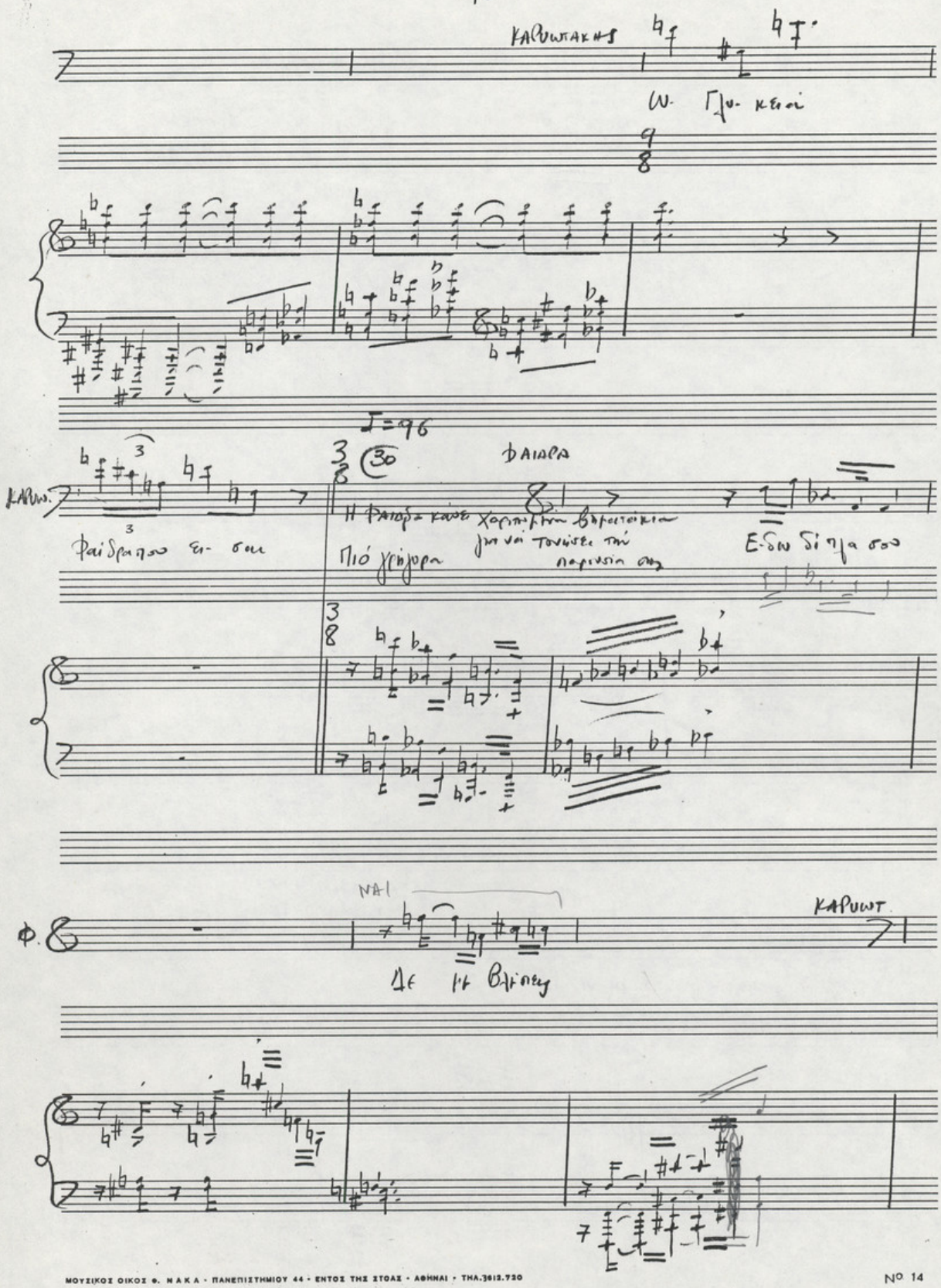

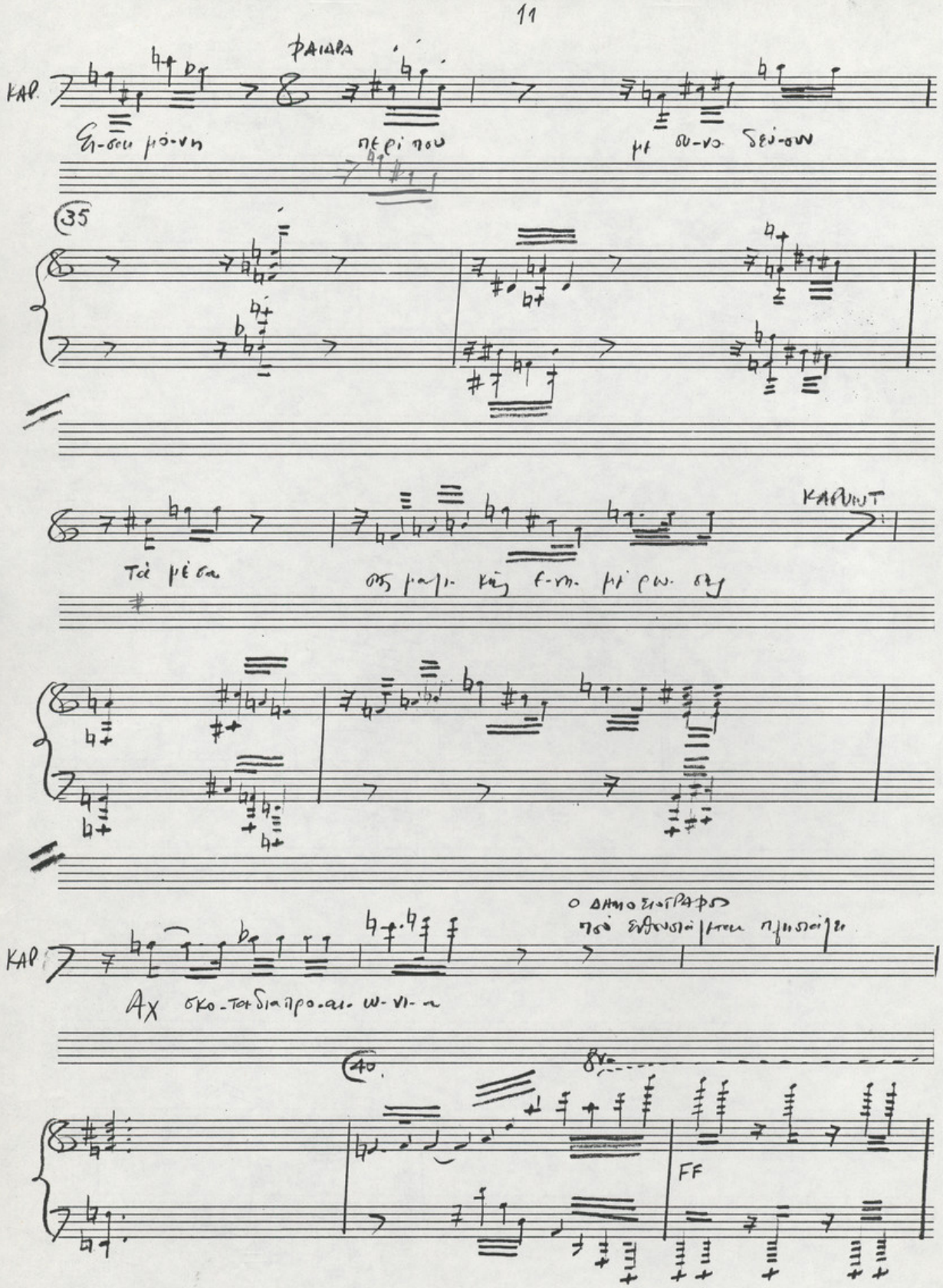
ΦΑΙΔΡΑ
ΚΑΡ.
35
ΚΑΡΝΙΤ
ΚΑΡ.
40
8va
FF

ΔΗΜΟΣ

Τι αλλο βλεπε τε Κυριε Καρυωτακη

ΚΑΡΥΩΤΑΚΗΣ

KAR

45 Βλε-πω το χο-ρό των Ζα-λόγ-γων

F

να τον χο ρεύω μετα ψοι-ρια

8va

FF

8va

Pedal

ΜΟΥΣΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ Φ. Ν Α Κ Α · ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 44 · ΕΝΤΟΣ ΤΗΣ ΣΤΟΑΣ · ΑΘΗΝΑΙ · ΤΗΛ.3612.730

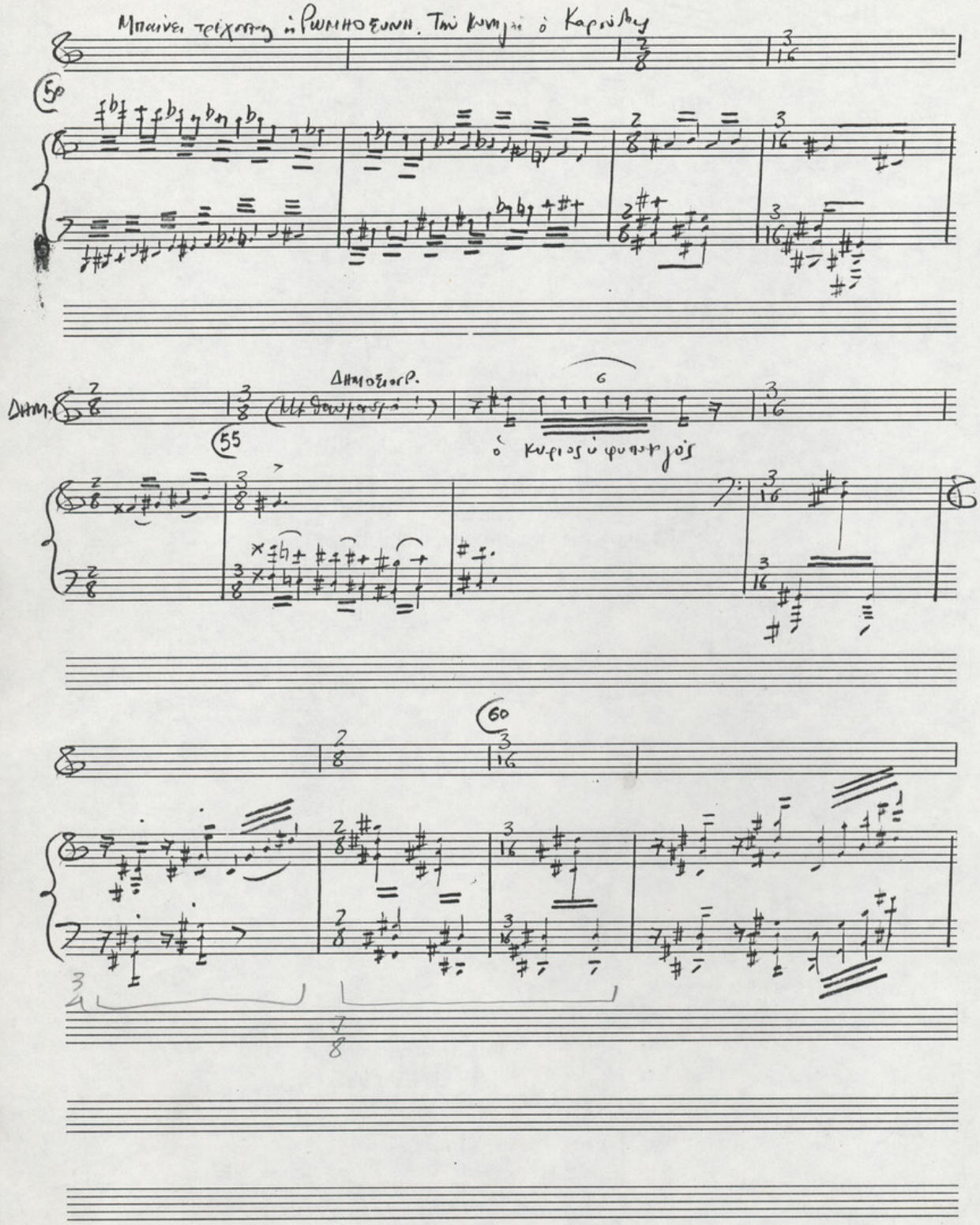
Μπαίνει τρέχοντας ἡ Ρωμηοξυνη. Τὴν κυνηγεῖ ὁ Καρνύβας
50
ΔΗΜ.
ΔΗΜΟΣΙΟΣ Ρ.
55
ὁ κυριος ὁ φυπτοφόρος
60

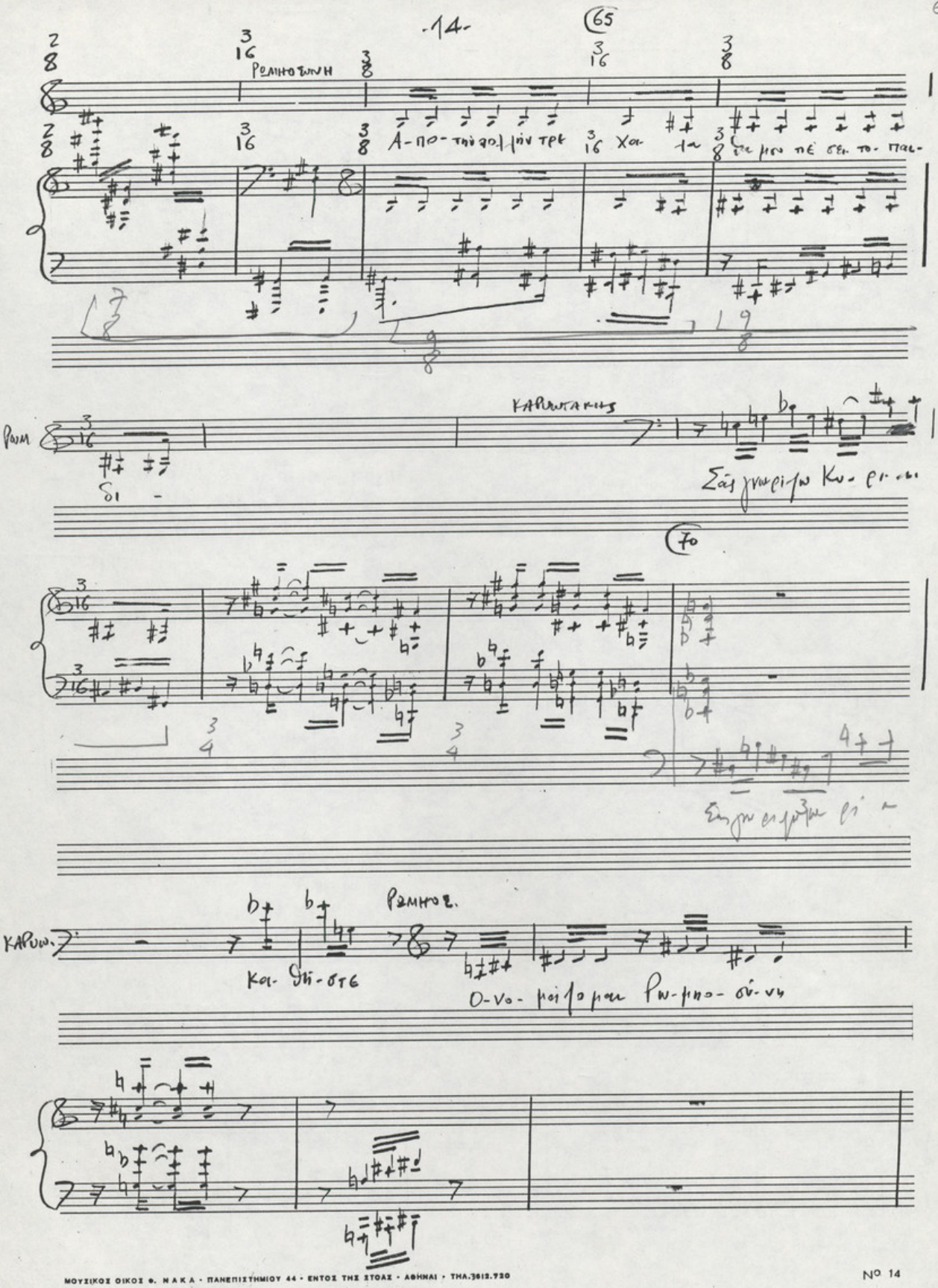
65
Ρωμηοσύνη
Α-πο-τὴν ἀρ-χὴν τρε
Χα-λα
Δα μου πέ σει το-πα-
Ρωμ
Δι -
Καρυωτάκης
Σὰς γνωρίζω Κυ-ρι-αι
70
Καρυω.
Κα-θή-στε
Ρωμηοσ.
Ο-νο-μάζομαι Ρω-μηο-σύ-νη

(75)

Ρωμ.

Κι'αν. τόσ.ό. τυ-πος-με κυ-νη.

ΚΑΡΩΝΤΑΚΗΣ

(Βάζει τὸ σιδόξι σὸν κρόταφο)

ΦΑΙΔΡΑ

Ρω-μηο-συ-νη

Μή

(80)

ΚΑΡΩΝΤ. (πρός τὴ Ρωμηοσύνη)

ΦΑΙ.

τί πας να κανες - Α-πι-στη με-ποιόν με α-πατη-σες

(85)

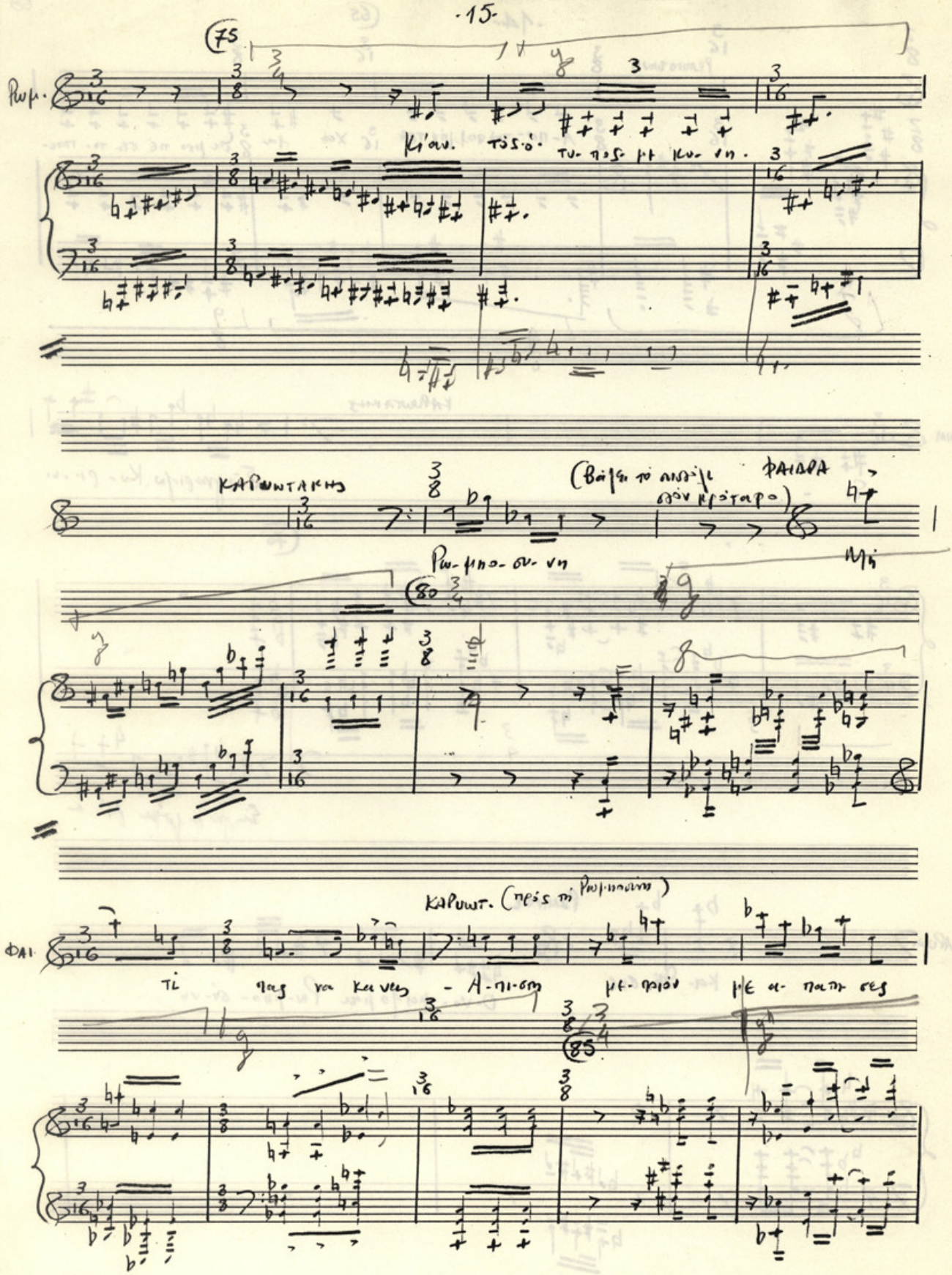

90

ΡΩΜΗΟΣΙΝΗ

Σας ὀρ- κί- ζο- μαι- Κυ- ρίε Καρυω- τά κη σύ- τε- τον μ' ἀγγι- ξε

95

ΦΑΙΔΡΑ (μέγεθος)

ΚΑΡΥΩΤ.

ΚΑΡΟΥΔΑΣ

Α- νε μο γκαστρι Πώς ἔ- γι- νε πές! Ο- νο μαφομαι Κύριος Κα-

100

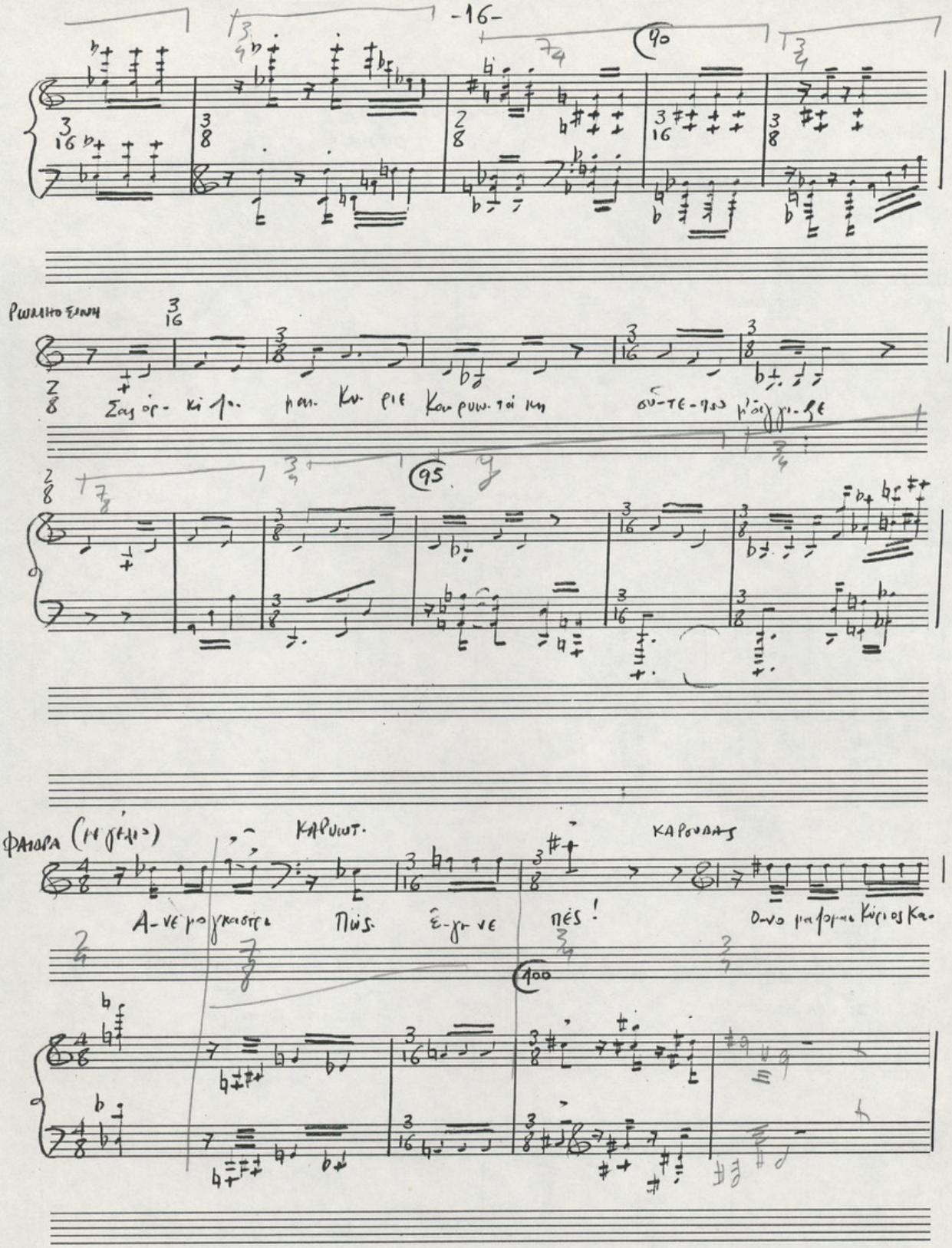

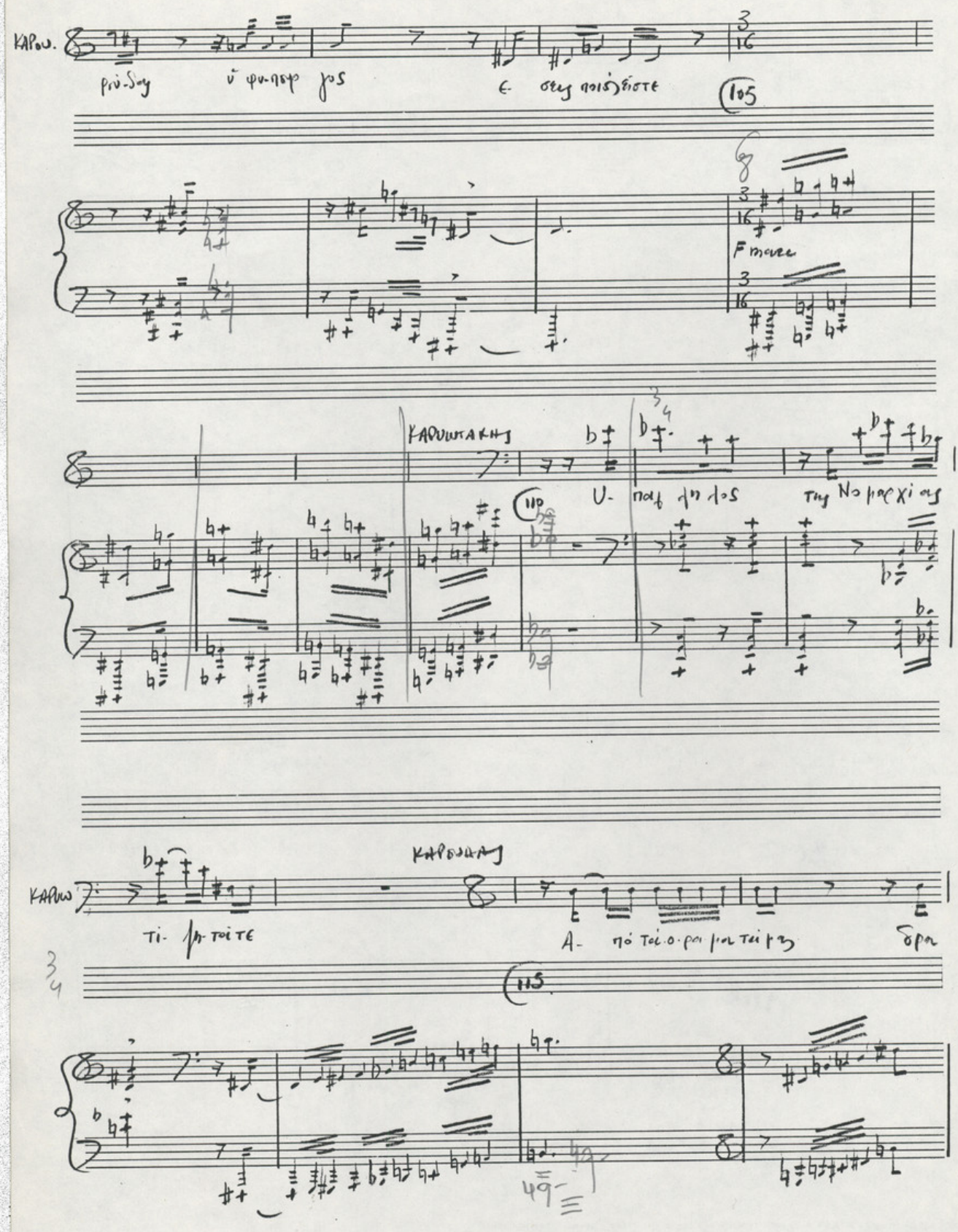
ΚΑΡΟΥ.
ρυ-δας ὑ φυ-πο φ γος
ε- σεις ποιήσιστε
105
F marc
ΚΑΡΟΥΩΤΑΚΗΣ
110
U- παρ λη λος της Νο μαρχι ας
ΚΑΡΟΥ
ΚΑΡΟΥΩΑΣ
τι- μη-τοι τε
Α- πό τοι ο-ρα μα τοι μας δρα
115

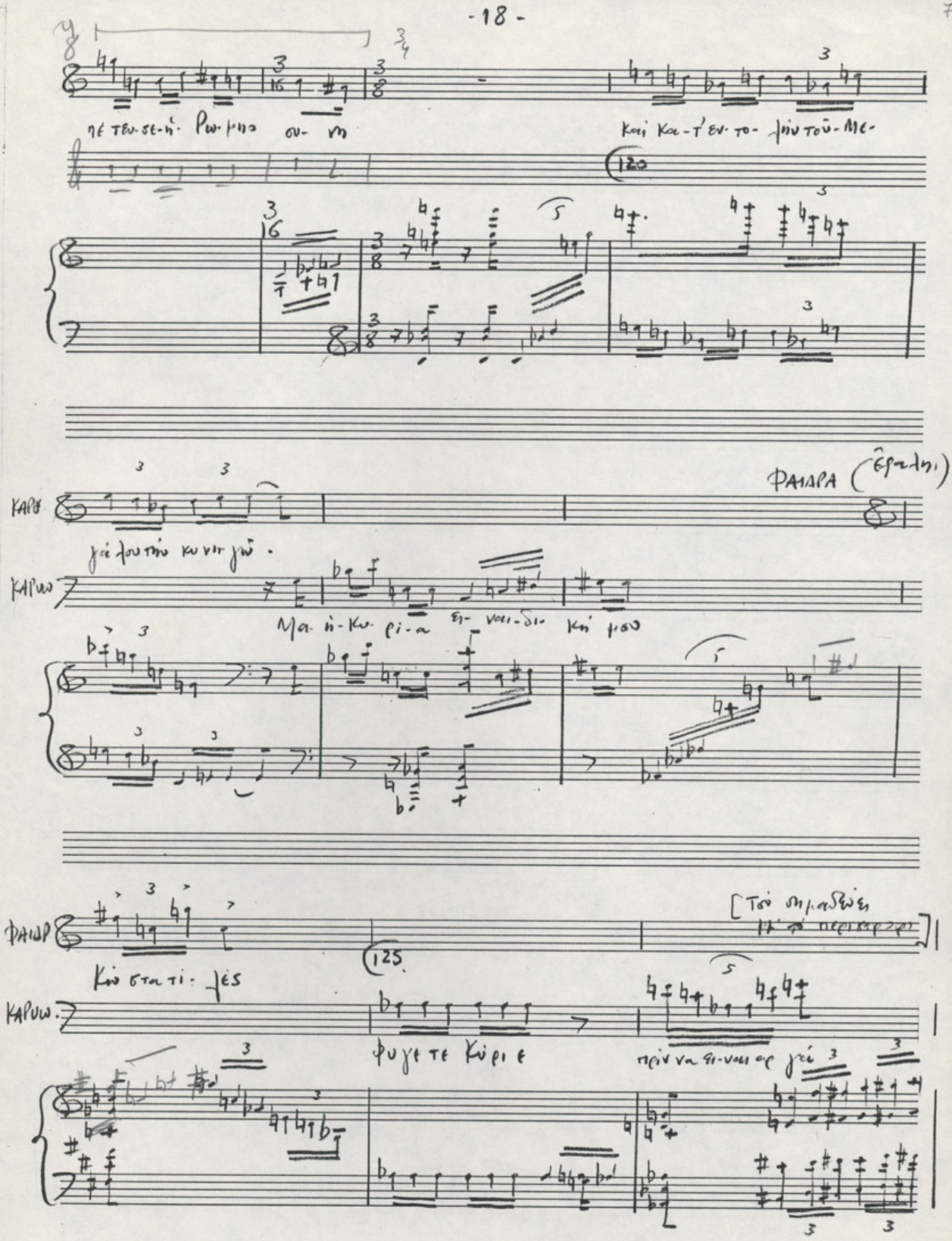
ΦΑΙΔΡΑ (ἐρᾶλη)
ΚΑΡΩ
ΦΑΙΔΡ
ΚΑΡΩ

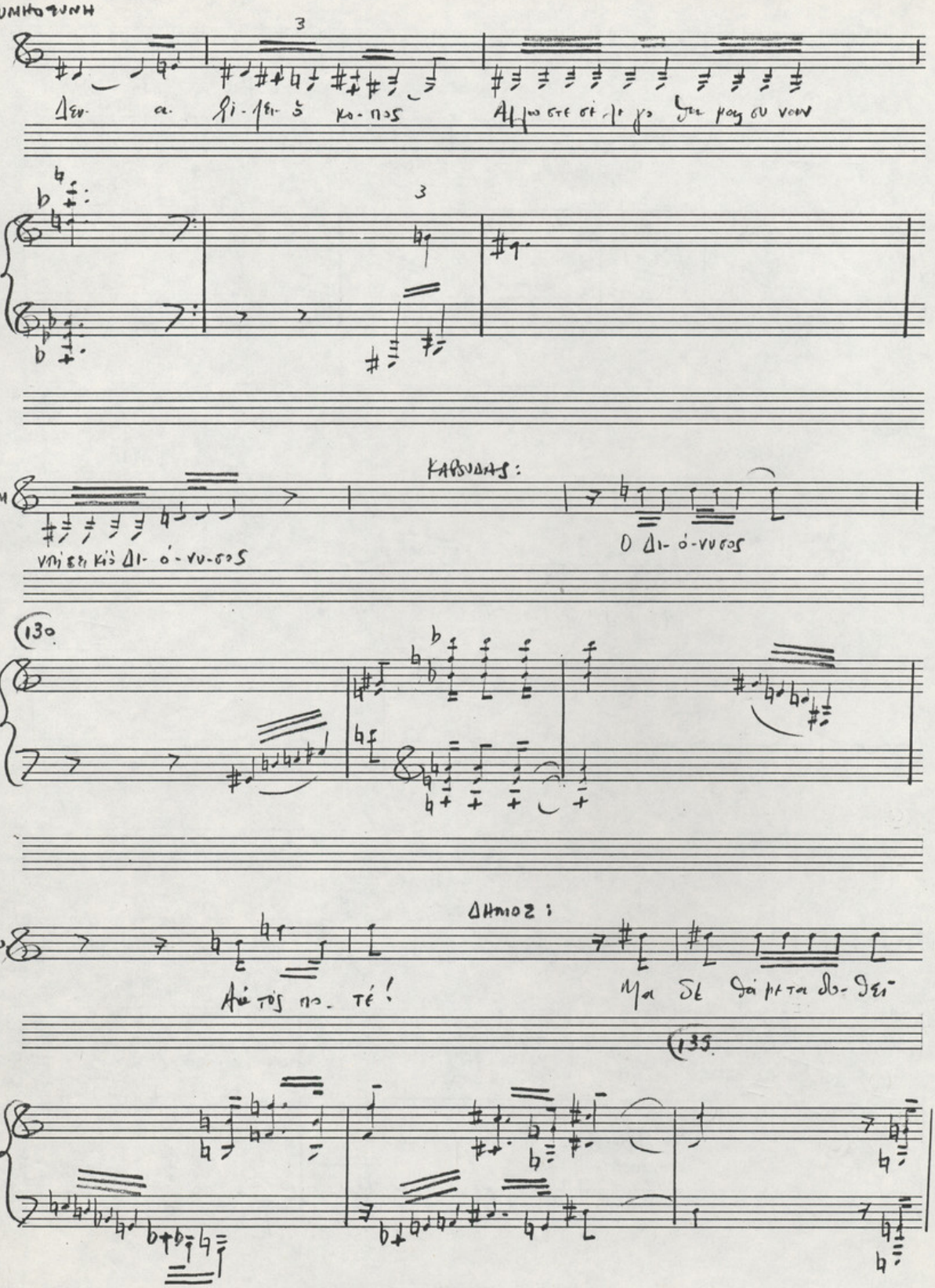
PLUMHOTUNH
3
Δεν α. ρι-ρει ὁ κο-πος
3
PLUM
ΚΑΡΣΟΔΑΣ:
Ο Δι-ό-νυσος
130
ΔΗΜΟΣ:
Αὐ τός πο-τέ!
135

ΚΑΡΟΥΔΑΣ:

ΔΑΜ

σπὺ ΕΡΤ δύ-ο. "Ο-Χι! ει-ναι εκ-

κτός κλί-μα-τος Αλλωστεπροξενεί αλλεργίαστοναρχη-γό

ΚΑΡΥΩΤΑΚΗΣ

140

dott

ΚΑΡΥΩ.

Αυ-τός σε κα τέστησε ἔγγυ-ο Ρωμηο συ-νη

145

dott

Ρομηος.

Μέ τι;

Φαιαρα:

Ε- ρώ τη ση!

Ρομηος

Μέ- τι;

Καρυωτακης

Τι- μηρα σι αθε ε μου προ.

150

Καρυω

Βλέ-πε ται-για το μελ-λον

Και τι στε- ρό σης!

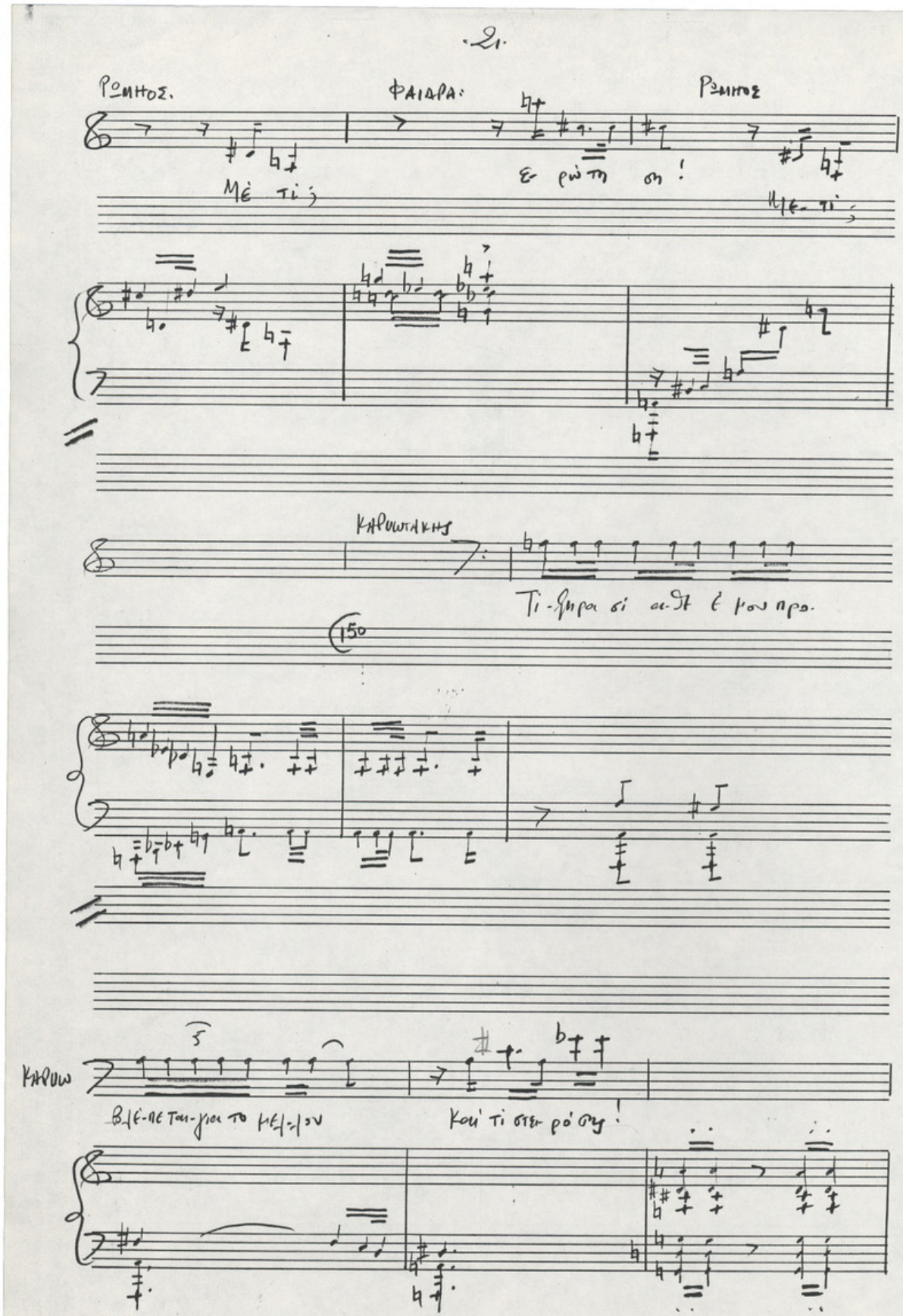

155

ΚΑΡΩΩ

ΠΙΩΣ ΦΟΥΣΚΩΝΕΣ Ε-ΤΕΣ;

ΔΗΜΟΣ.

Ε ναι πα-η- τής δεύθα μπο

ρε-σει-να-συς-μά. Βει-πο-τέ

τὴν δύ-να μιν τὼν ο ρα- μαί τον

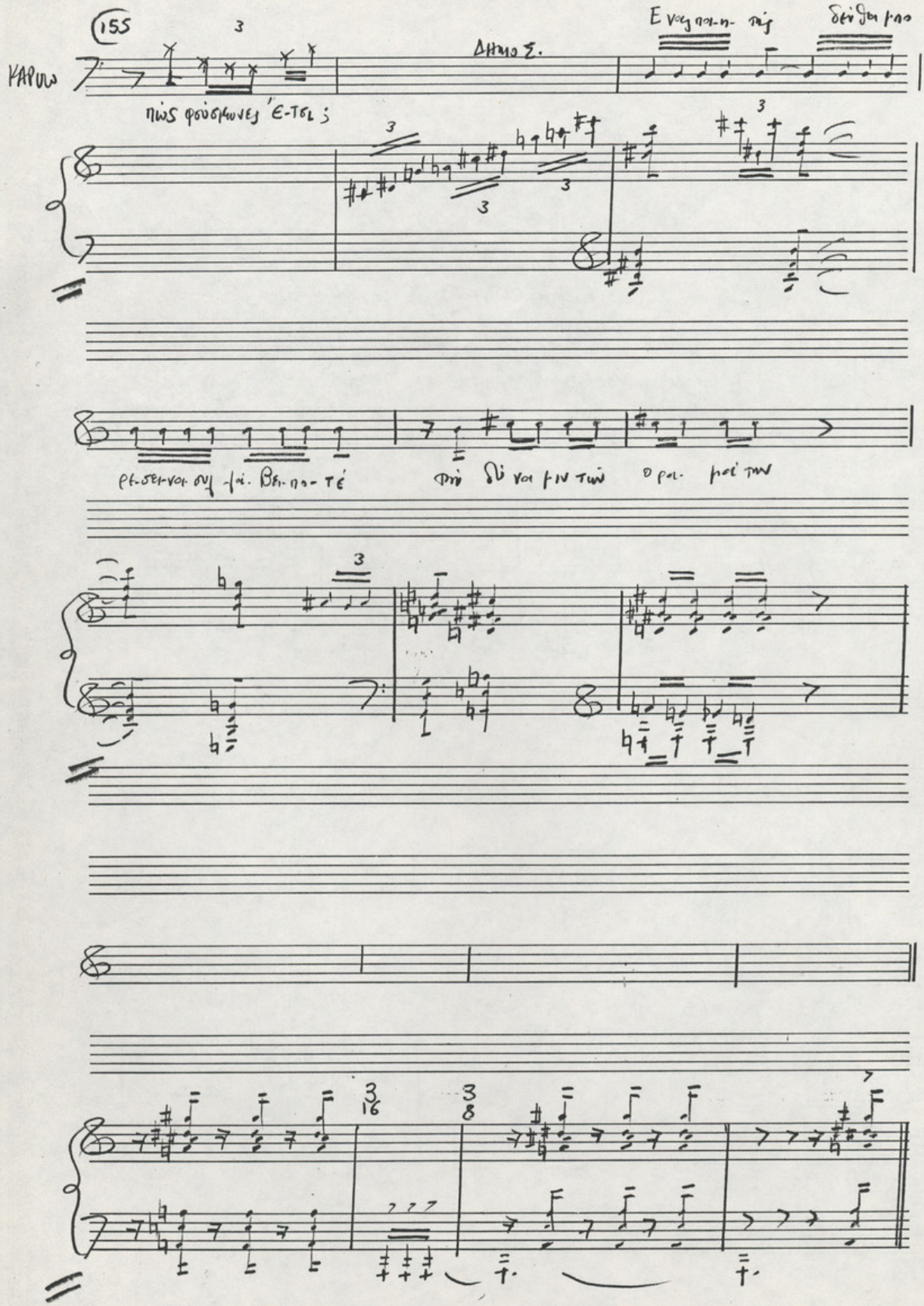

ΠΛΕΥΡΑ (A) ΕΚΟΤΑΔΙ ΠΛΕΥΡΑ (B) Τραγουδι:

"Ο ΜΙΧΑΛΙΟΣ"

ΣΚΟΤΑΔΙ
Ανάβει αυτόματα ή
πλευρα (A)

ΣΚΗΝΗ Γ

[Διόνυσος - Καρυωτάκης - Φαίδρα - Δημοσιογράφος - Καρτούλης]

[Τραγουδάει Χορευτικά πηλιώτας σαν Τραγος] F

ΔΙΟΝΥΣΟΣ 9/16 ♩ = 112-120

Μα την κνη-κνήμη-τσο

martelé

PIANO 9/16 F 9/16

nF

ΔΙΟΝ

Δι-α που με φι-λο που με φι-λο ξέ νη-σε

(5)

F

2

73

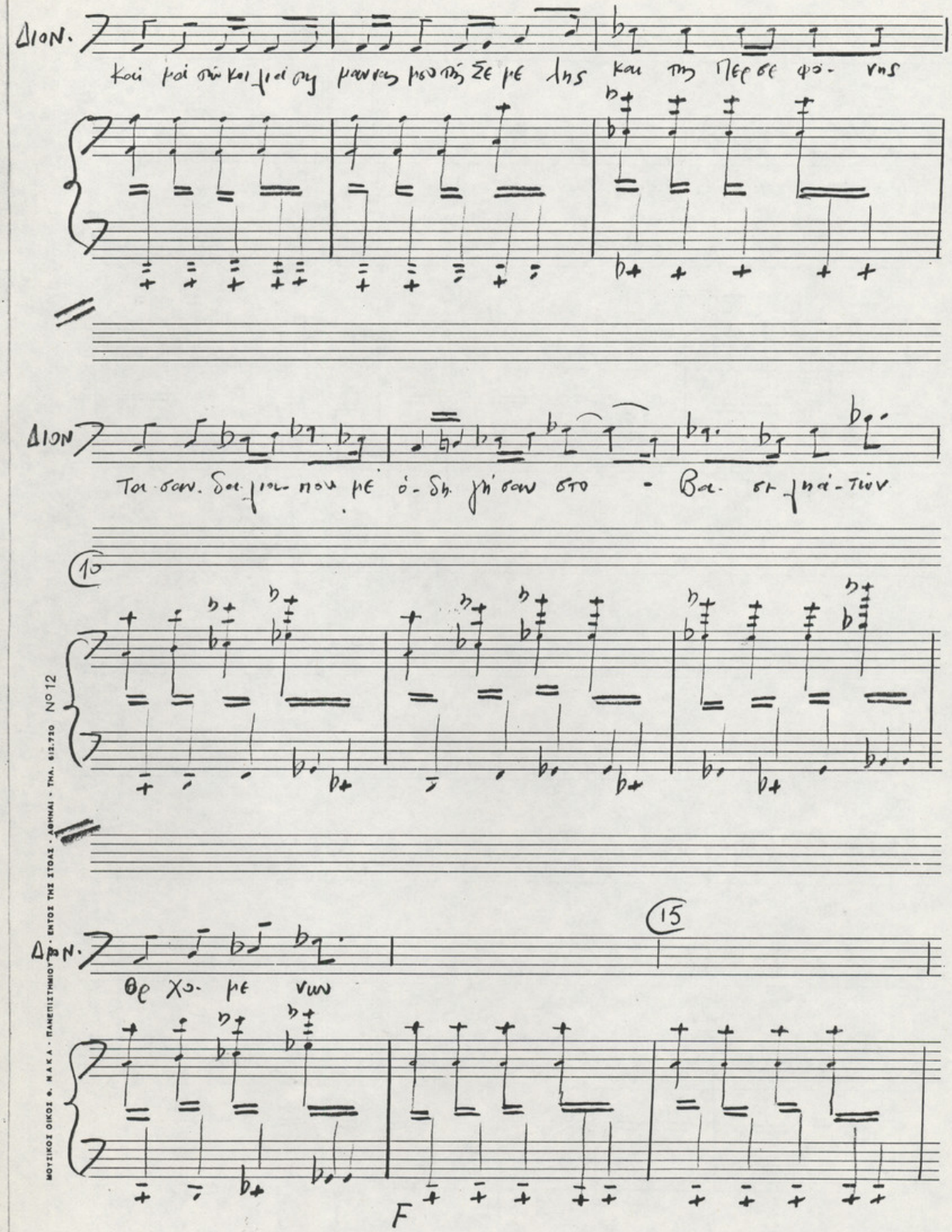

ΜΟΥΣΙΚΟΙ ΟΙΚΟΙ Φ. ΝΑΚΑ - ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 9 - ΕΝΤΟΣ ΤΗΣ ΣΤΟΑΣ - ΑΘΗΝΑΙ - ΤΗΛ. 612.720 Νο 12

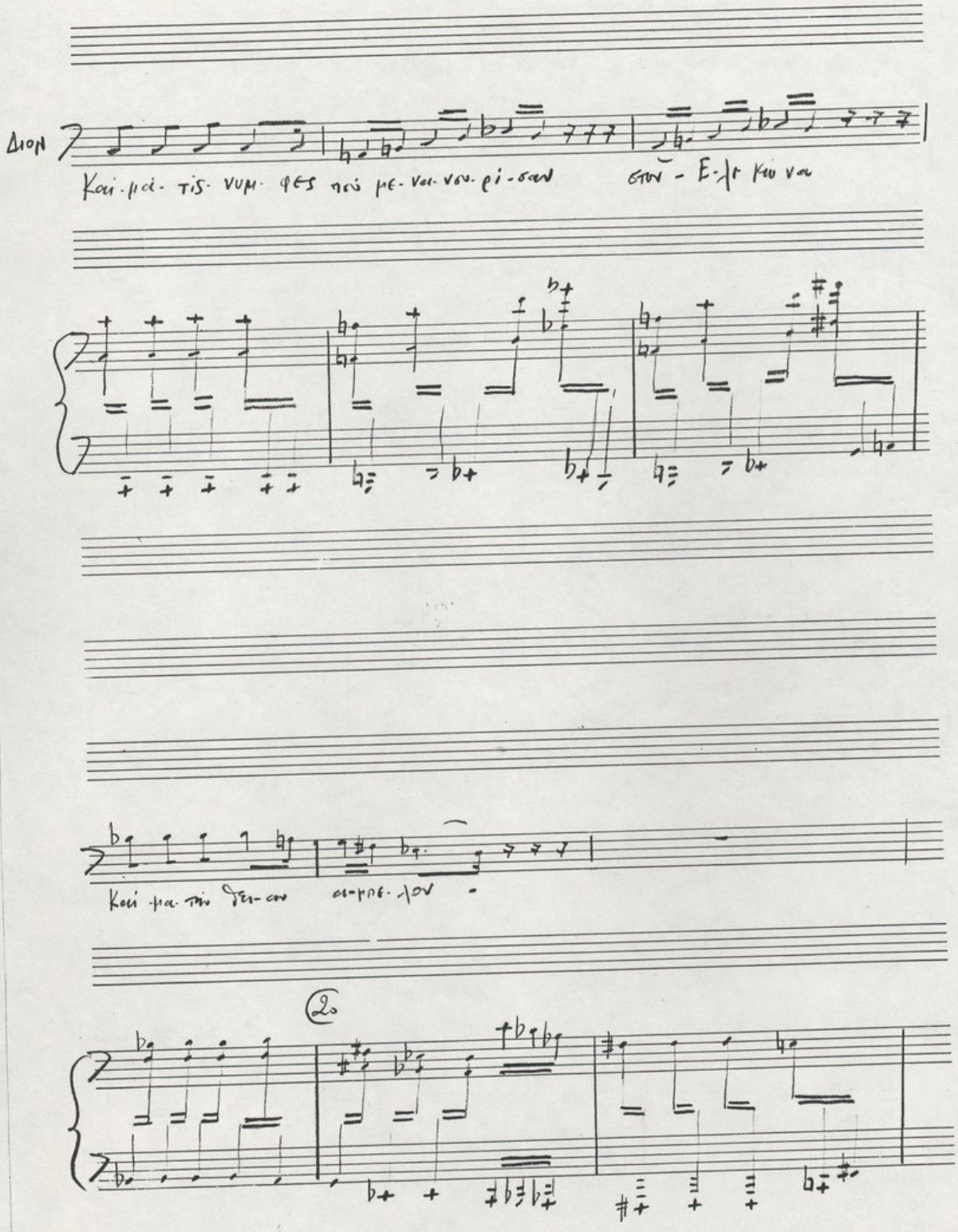
Διον
Και·μά·τις·νυμ·φες που με·να·νου·ρί·σαν στον - Ε·λι κω·να
Και·μα·τιν δει·αν αι·μπε·λον
2o

4

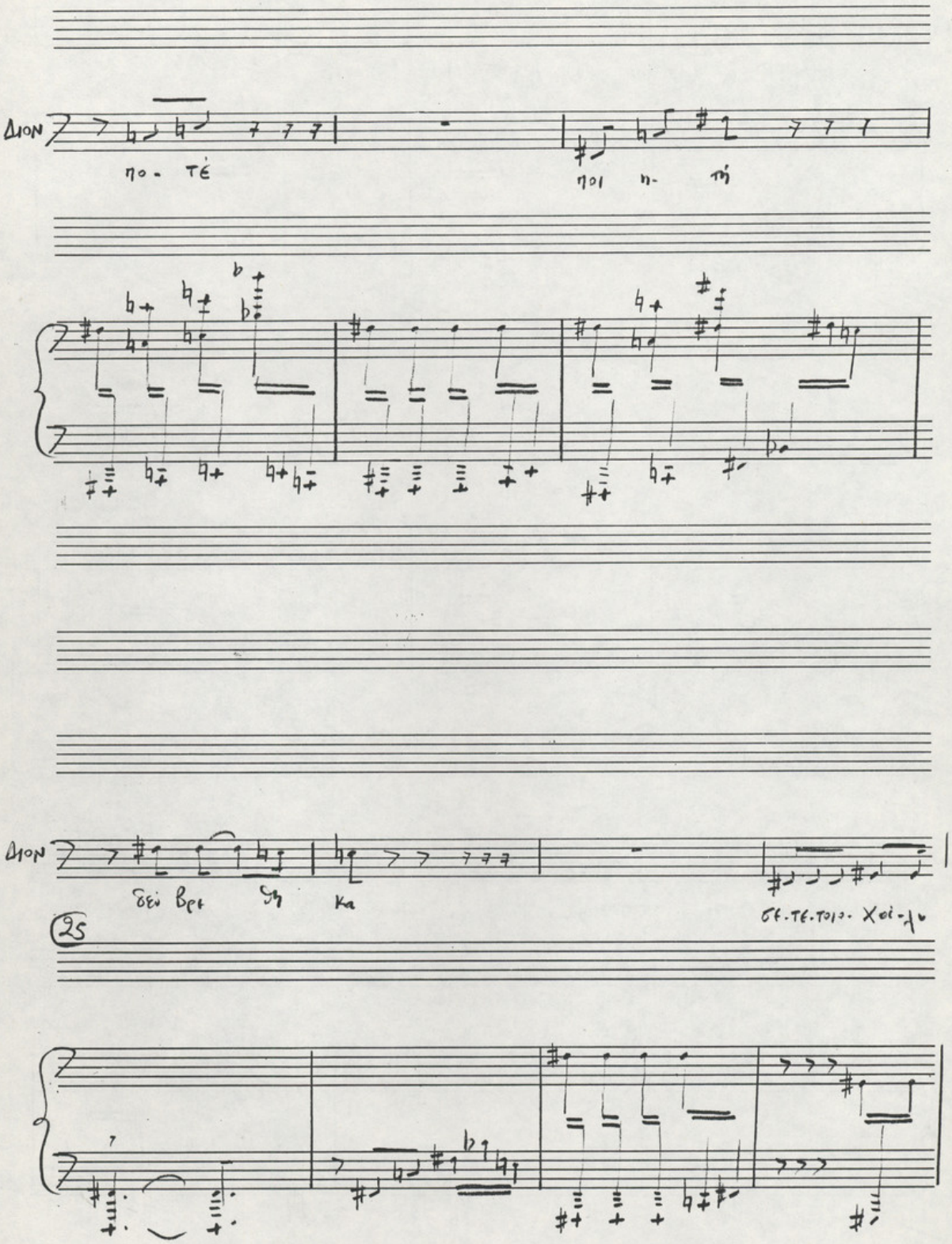

30

Διον

ου- τε ὁ- τον με- κομ- μα τιαι- ρον οἱ- τι- τοι- νες

Διον

ὅ- σο- τη με ρα πού με- δι- κοι- ρον στήν

35

Διον.

πνυ- κοι- αν- τοί που ἡ- ἱ- στο- ρι, α δεῖ δει- ὁ- νο μοί- σει

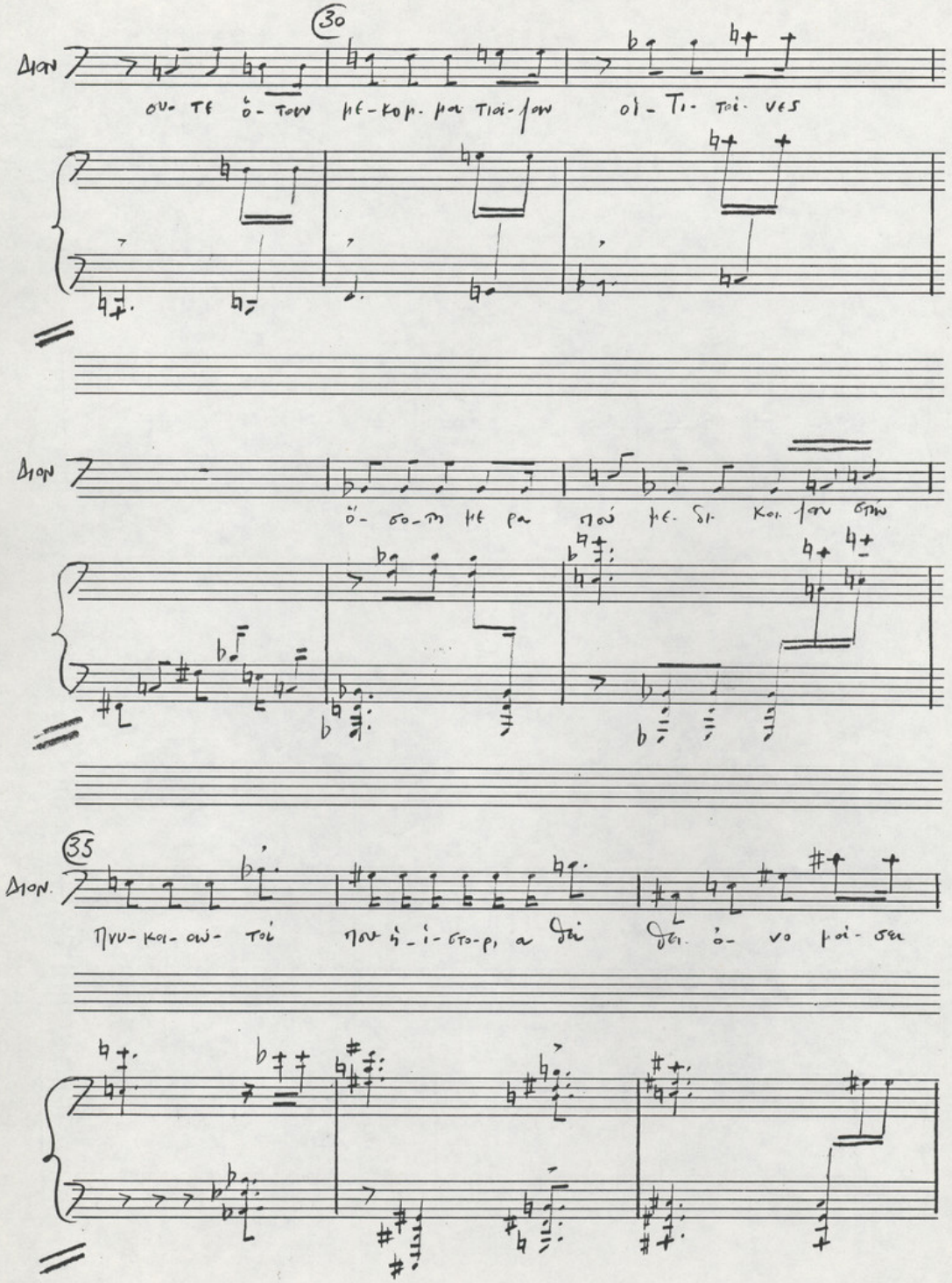

(40

ΔΙΟΝ

οἱ μαρου- κμη δες

ΔΙΟΝ

Τῆς ἐξου- σι- ας

ΜΟΥΣΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ Φ. ΝΑΚΑ · ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 44 · ΕΝΤΟΣ ΤΗΣ ΣΤΟΑΣ · ΑΘΗΝΑΙ · ΤΗΛ. 612.720 Nº 12

Αργά ♩=80-84

45

ΚΑΡΩΛΩΤ.

Τι-μορφή-ε-χων

ΔΙΟΝ

συ-γκε-χυ-με-νη

ΚΑΡΩΛ.

Και ποιοί-ή σχεσή τους με-τάν Ἀμ-πε-λου;

ΔΙΟΝ

Αμπελος στη χω-ρα τών Φα-ρα

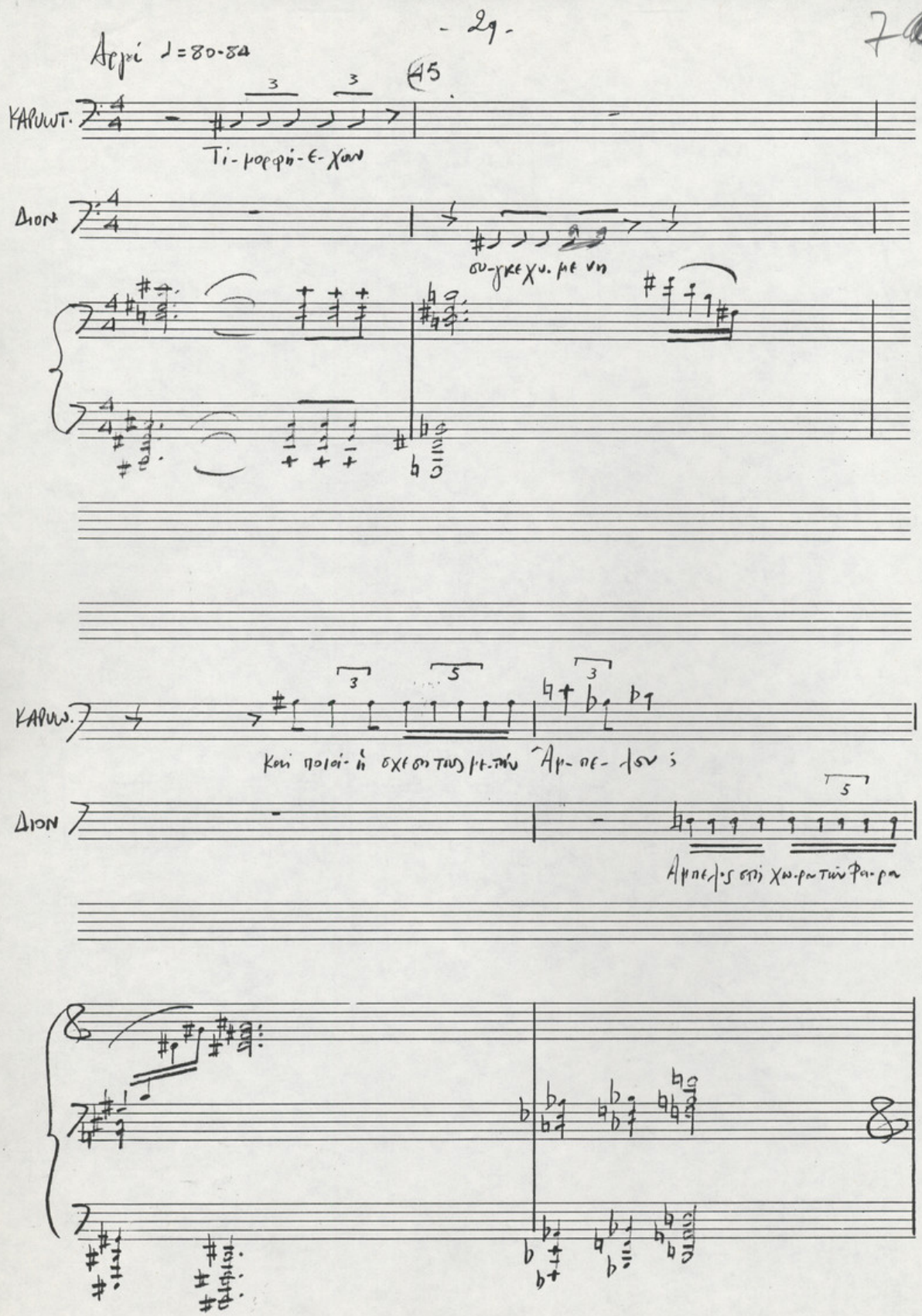

8

KAPUW

ἡ Ἐλ-λάς χώ-ρα τῶν Φα-ρα ὠ.

ΔΙΟΝ

ω

Χω-ρα ε-ρή μου

KAPUW

με-πυ-ρα μι-δας

ὠ

ΔΙΟΝ.

πυ-ρα μι-δας τῆς ε-λευ-σι-ας

50

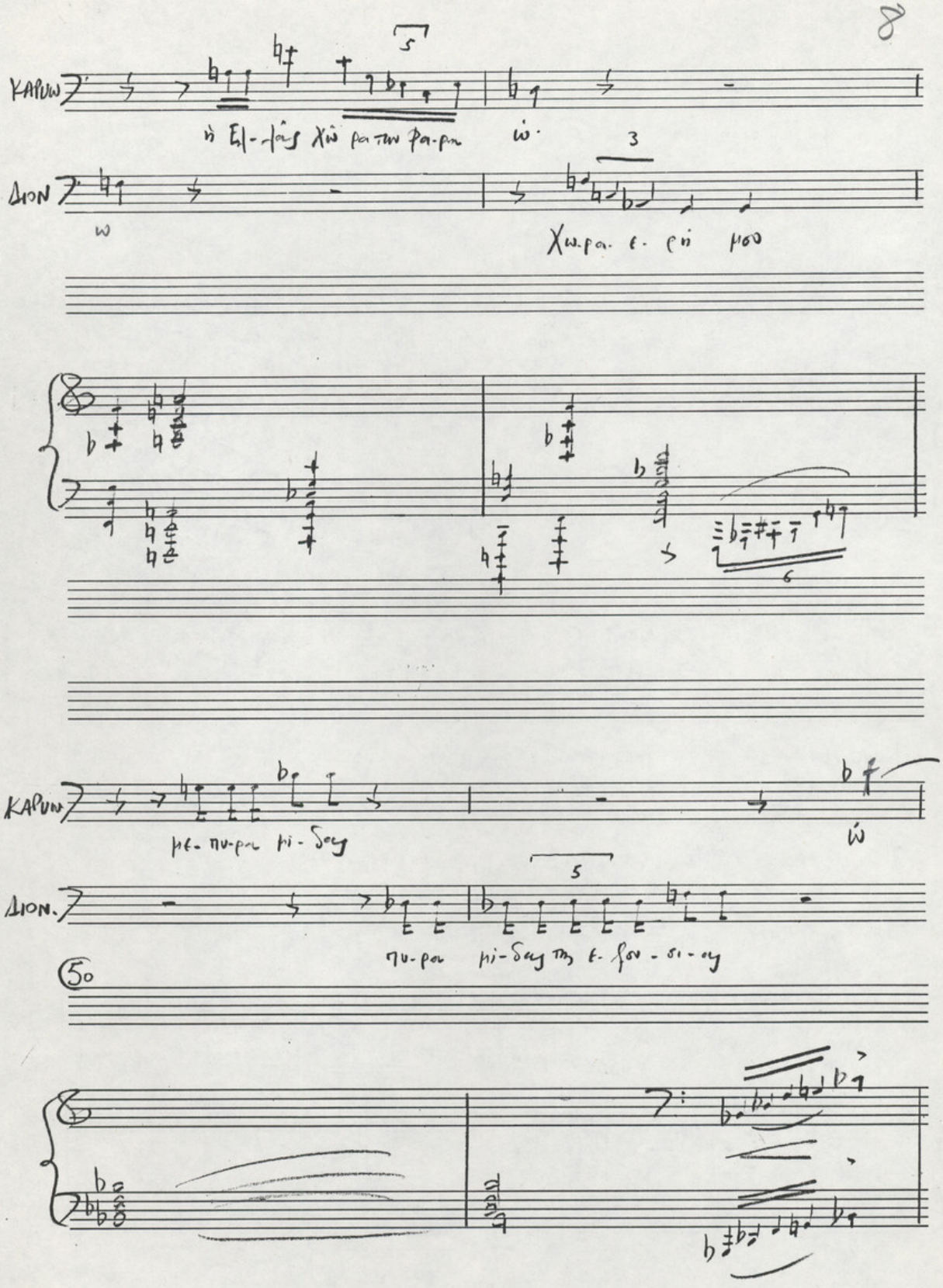

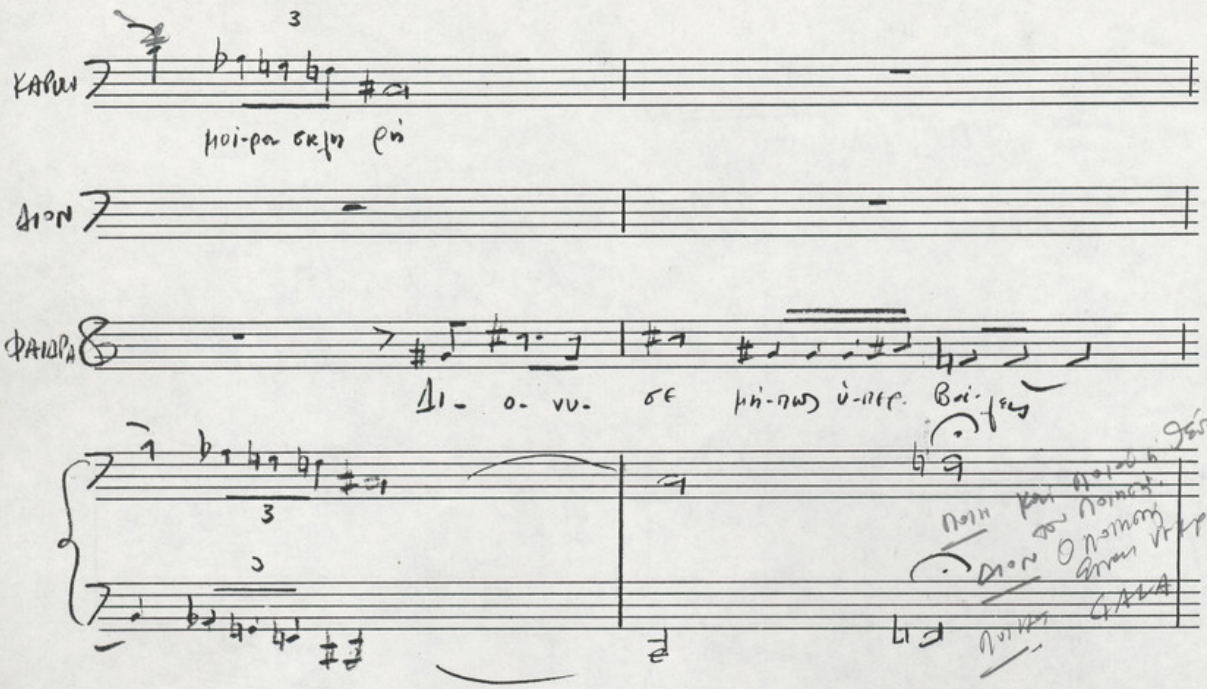

ΚΑΡΥΩ

μοί-ρα σκλη ρή

ΔΙΟΝ

ΦΑΙΔΡΑ

Δι- ο- νυ- σε μή-πως ὑ-περ- βοί-λεις

ΦΑΙΔΡΑ: Πῆγες μήπως στοὶ φαγάδικα; Στοὶ σκυλάδικα;
Στὶς ντισκοτέκ; Ο Λαός φύτυχοι!

ΚΑΡΥΩΤΑΚΗΣ: Φαγάδικα, σκυλάδικα;
ποιοὶ συχνάζουν ἐκεῖ; Οἱ σκύλοι;

ΡΩΜΗΟΞΑΝΗ: Σκύλοι, Ἀρκούδες, Μαϊμούδες!

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Στελέχη τῆς Ἐξουσίας!

♩ = 84-88

ΚΑΡΥΩ

Σηκώνεται καὶ πρόχυρεῖ πρὸς τὴν αἰκτή

(55. Αμ βρα-κι- κε δε-ξου με στὴν α-γκα

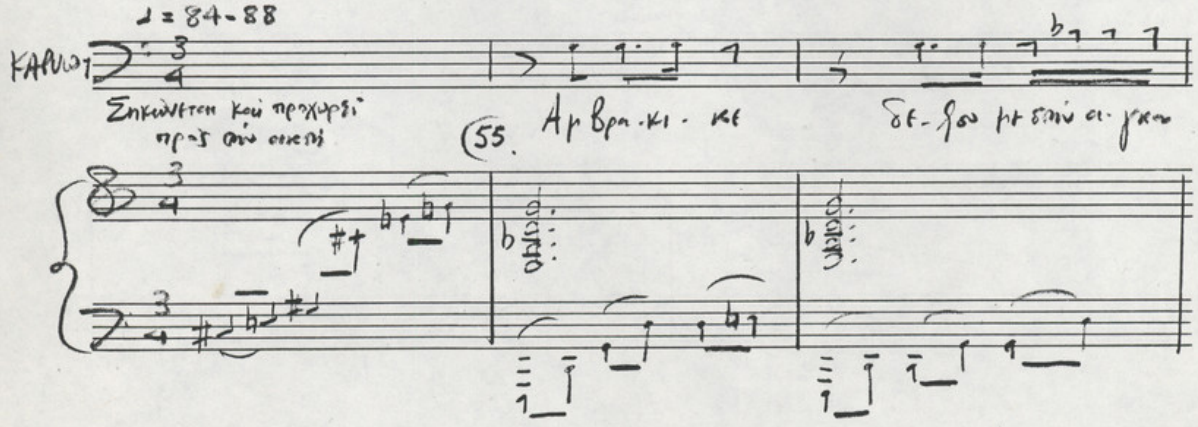

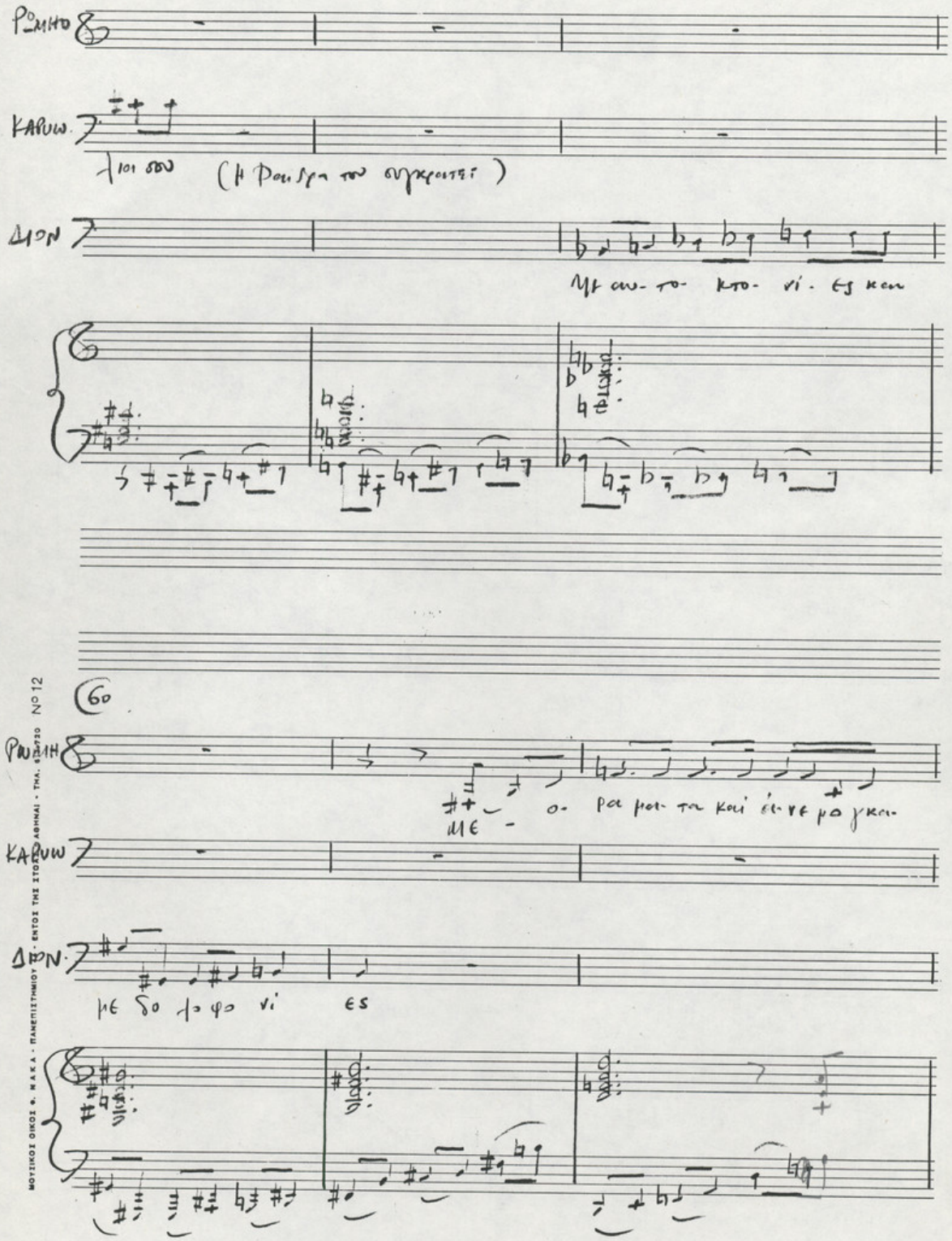

ΜΟΥΣΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ Φ. ΝΑΚΑ - ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ - ΕΝΤΟΣ ΤΗΣ ΣΤΟΑΣ ΑΘΗΝΑΙ - ΤΗΛ. 6[illegible]720 Nº 12

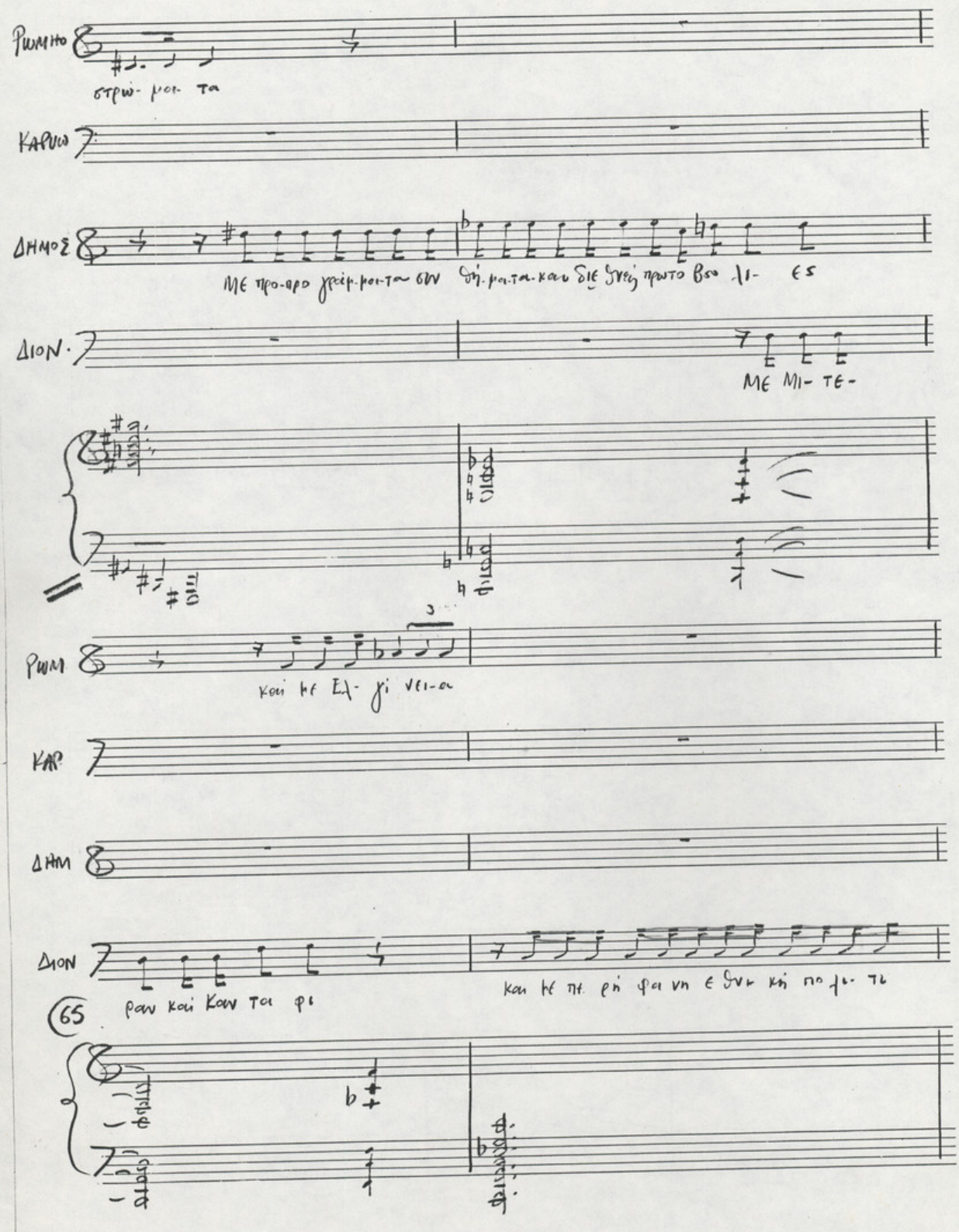
ΡΩΜΗΟ
στρω- μα- τα
ΚΑΡΩΩ
ΔΗΜΟΣ
ΔΙΟΝ.
ΜΕ ΜΙ- ΤΕ-
ΡΩΜ
ΚΑΡ
ΔΗΜ
ΔΙΟΝ
65

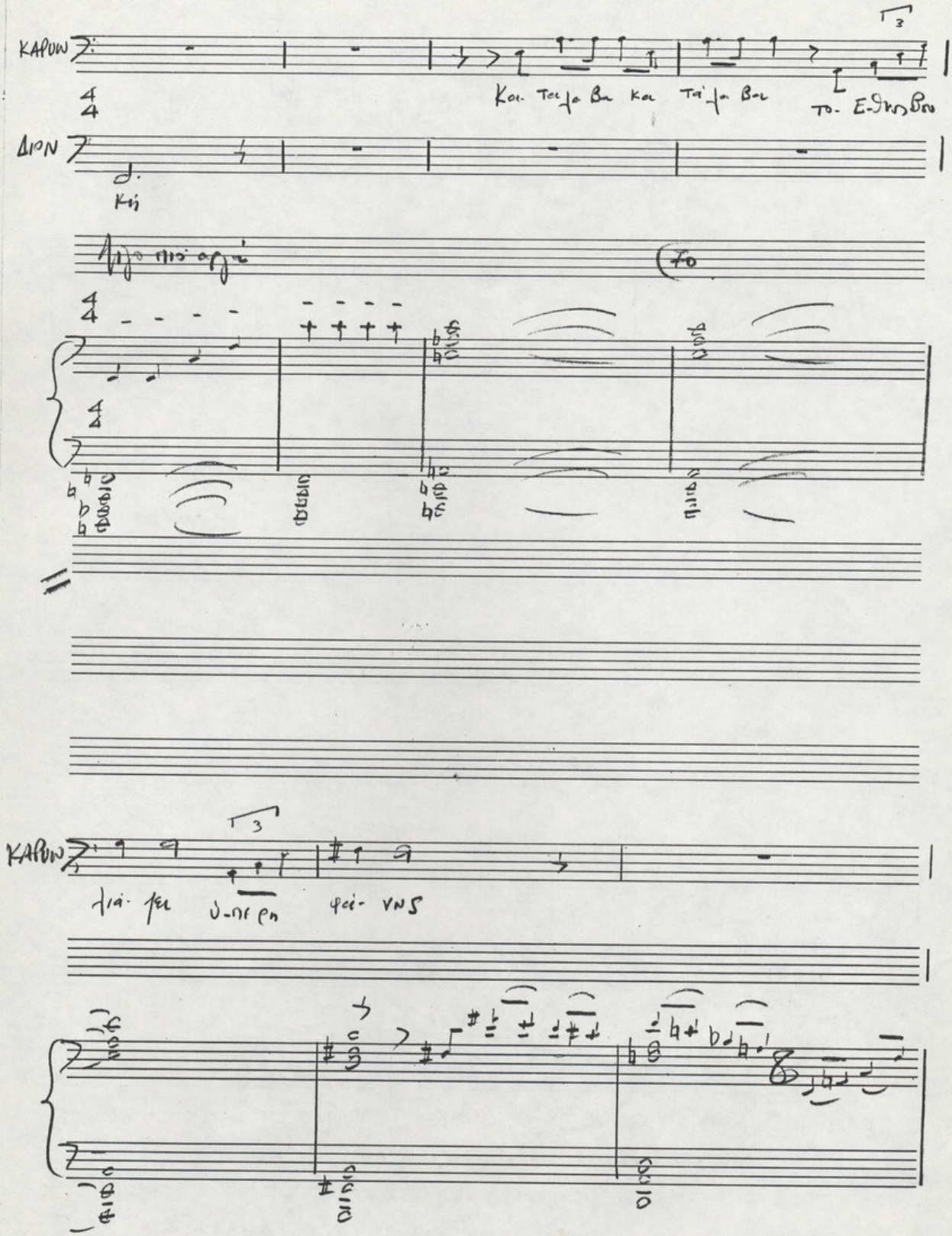
KAPUN
ΔΙΟΝ
KAPUN

13

KAPUW

kit jw ti-va kei-vw va mvi- jw

(75

va- ti- va- ḡw- ta ḡva- ḡi ḡsu

(Μπαινει Σεπερα)

ΚΑΡΣΥΔΑΣ: (πού σινήχεται καθώς ακούει τά τελευταία λόγια)

– Απευθυνθείτε στό Υπουργείο Νέας Γενιάς –

διά νά ά-να-νε-ω-θεί-τε !

ΠΛΕΥΡΑ (Α ΣΚΟΤΑΔΙ

ΠΛΕΥΡΑ (Β Τραγούδι

„ΔΗΜΟΕΙΟΙ ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ"

Δεύτερη ? Ηυχία.
Ακούστε τη Ρωμιοσύνη
Τραγουδά τό στερνό σας τραγούδι
βαλή βά τόν εχχυνε.

Η ΕΣΠΕΡΑ

~~Σαν Άσπασιο μου~~
σιγ-σιγή, σιγανά ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ ο λαος-
Σε σιγή συνεπεσεν ολος [illegible]

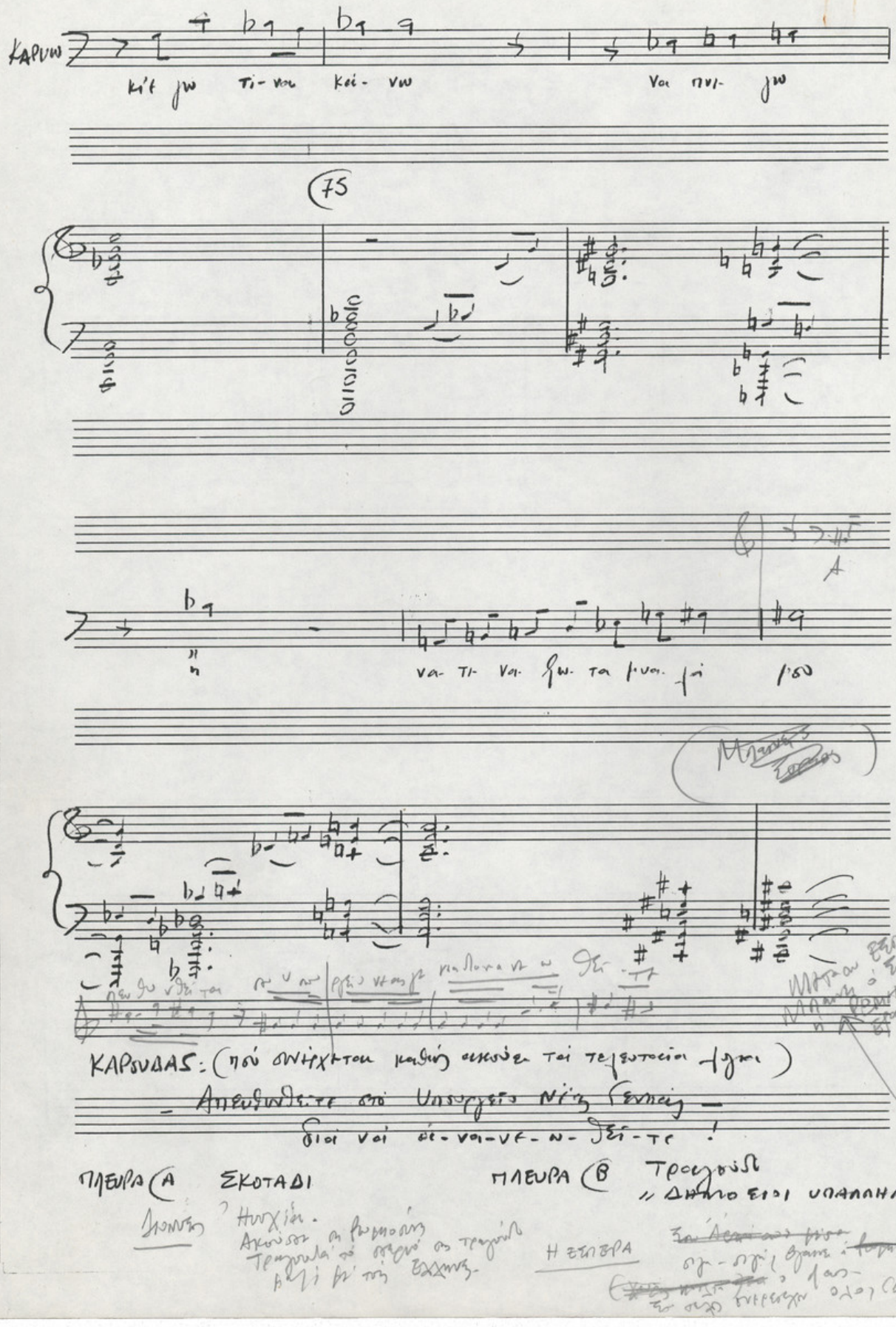

ΣΚΗΝΗ Δ

(Ρωμηοσύνη - Διόνυσος - Φαίδρα - Καρυωτάκης - Δημοσιογράφος και Καρούδας.)

(Κινείται σχεδόν χορευτικά ανάμεσα σε όλους. Τραγουδά παύτα στρος τ' κοινό)

ΡΩΜΗΟΣΥΝΗ

PIANO

In 8va

In 8va

F stacattissimo

ΡΩΜΗ

Υ-πηρ ξα- πα ντα ευ-τυ χης

PIANO

In 8va

ΡΩΜΗ

PIANO

PIANO

ΜΟΥΣΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ Θ. ΝΑΚΑ - ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 4 - ΕΝΤΟΣ ΤΗΣ ΣΤΟΑ - ΑΘΗΝΑΙ - ΤΗΛ. 612.720 Nº 12

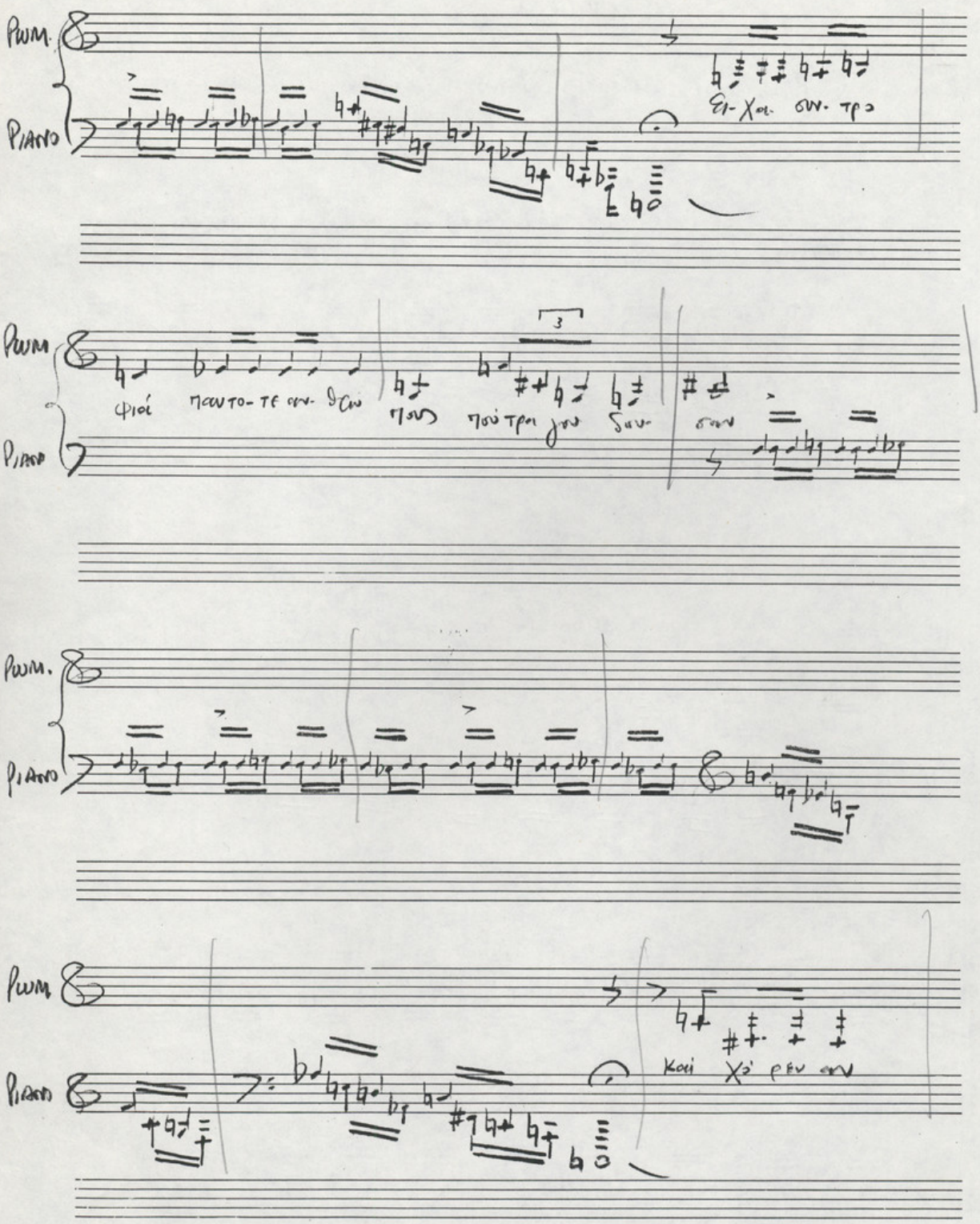
PIUM.
PIANO
Ει- χα- συν- τρο
φιά παντο- τε αν- θεώ
πους πού τρα γου δου-
σαν
Καί χό ρεν αν

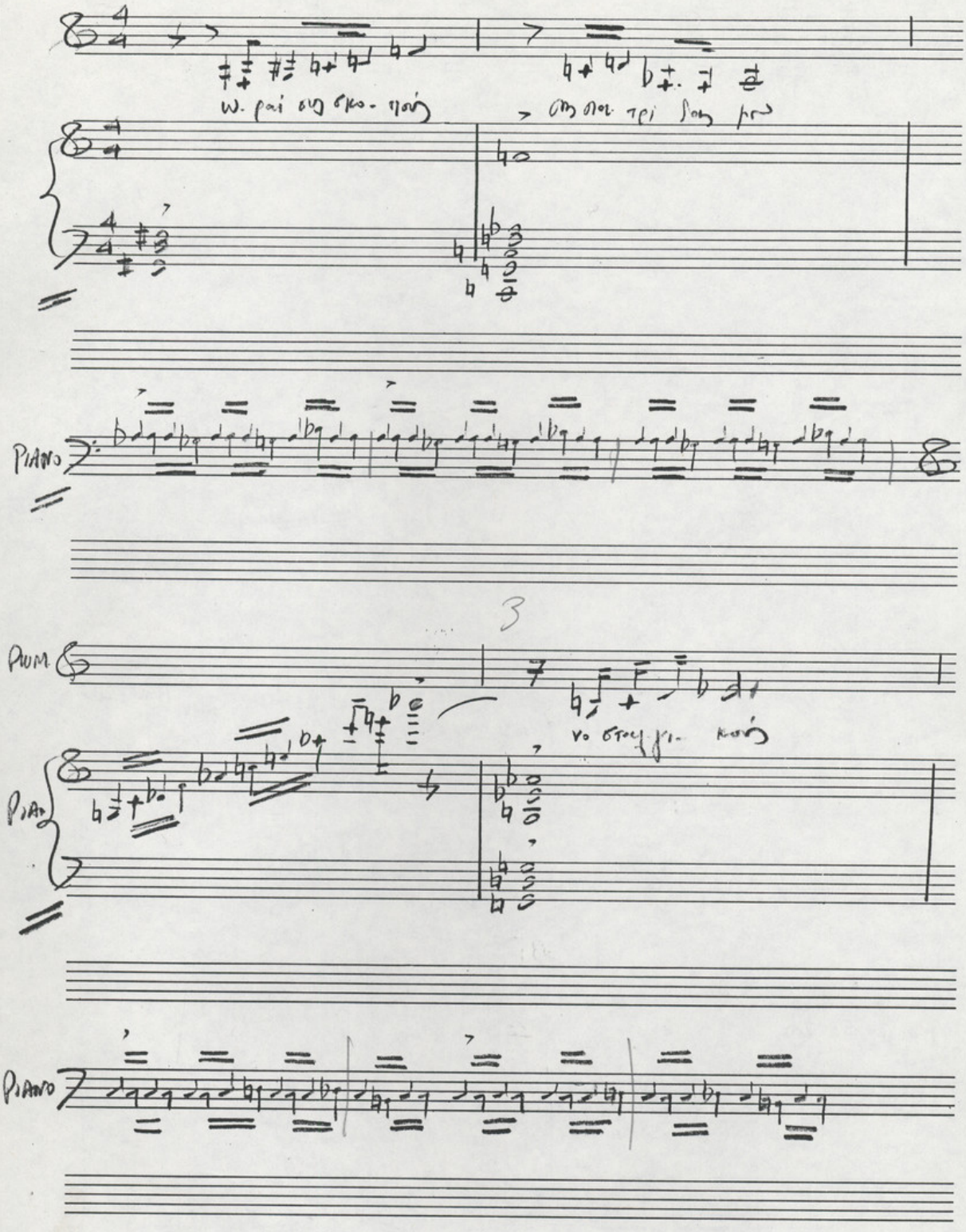
PIANO
3
PIANO
PIANO

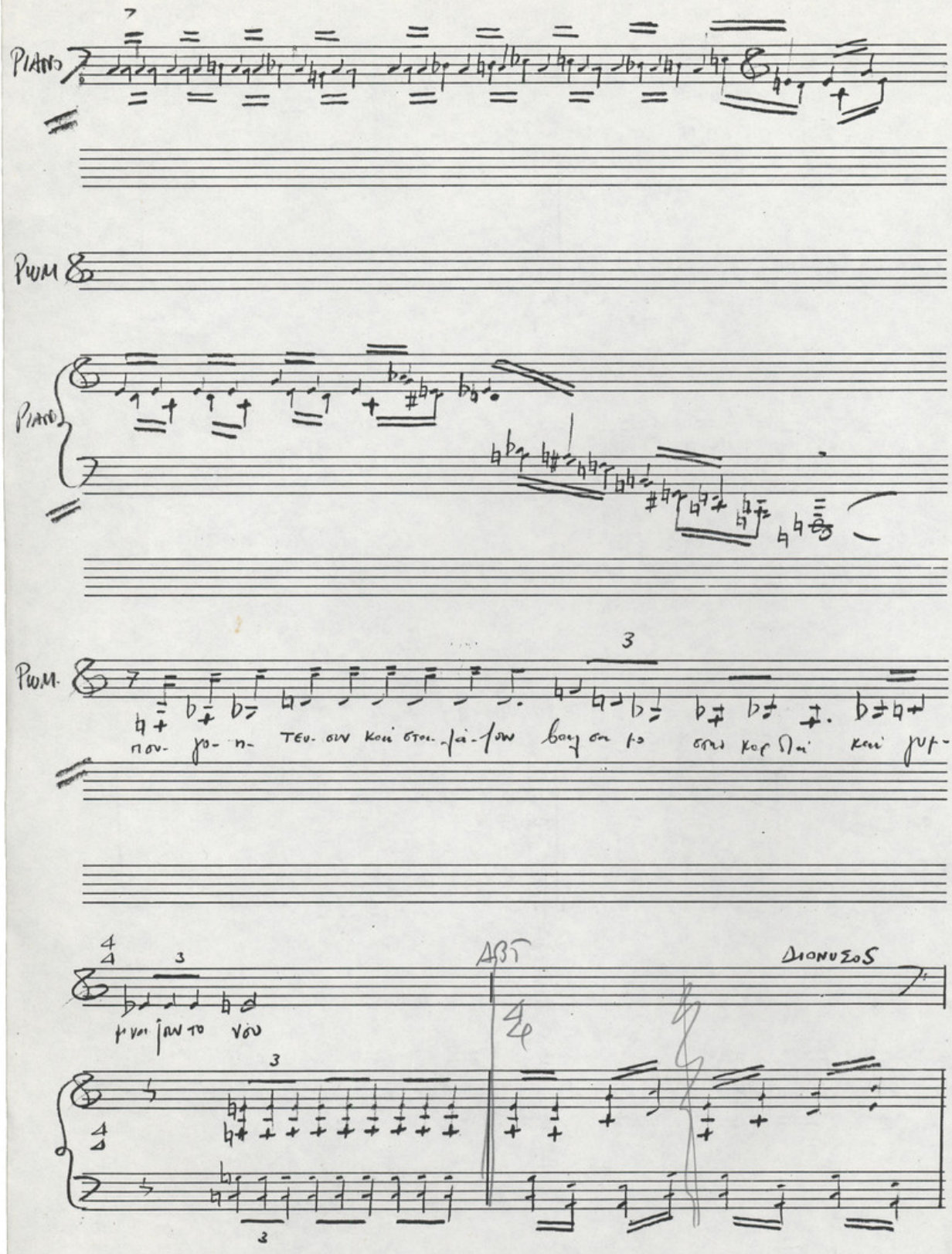
PIANO
PWM
PIANO
PWM.
ΔΙΟΝΥΣΟΣ

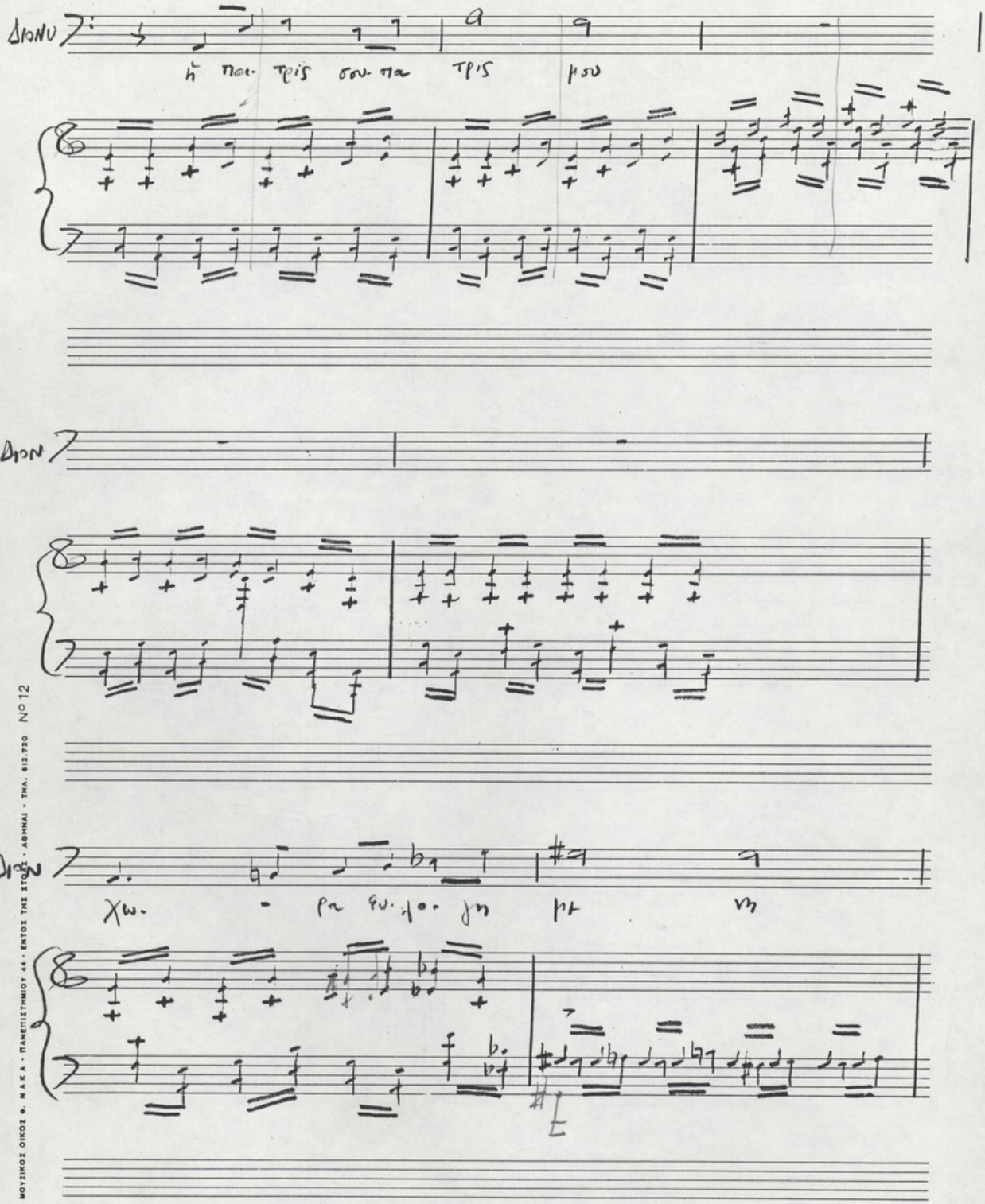

ΜΟΥΣΙΚΟΙ ΟΙΚΟΙ Φ. ΚΑΚΑ - ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 44 - ΕΝΤΟΣ ΤΗΣ ΣΤΟΑ - ΑΘΗΝΑΙ - ΤΗΛ. 612.730 Νο 12

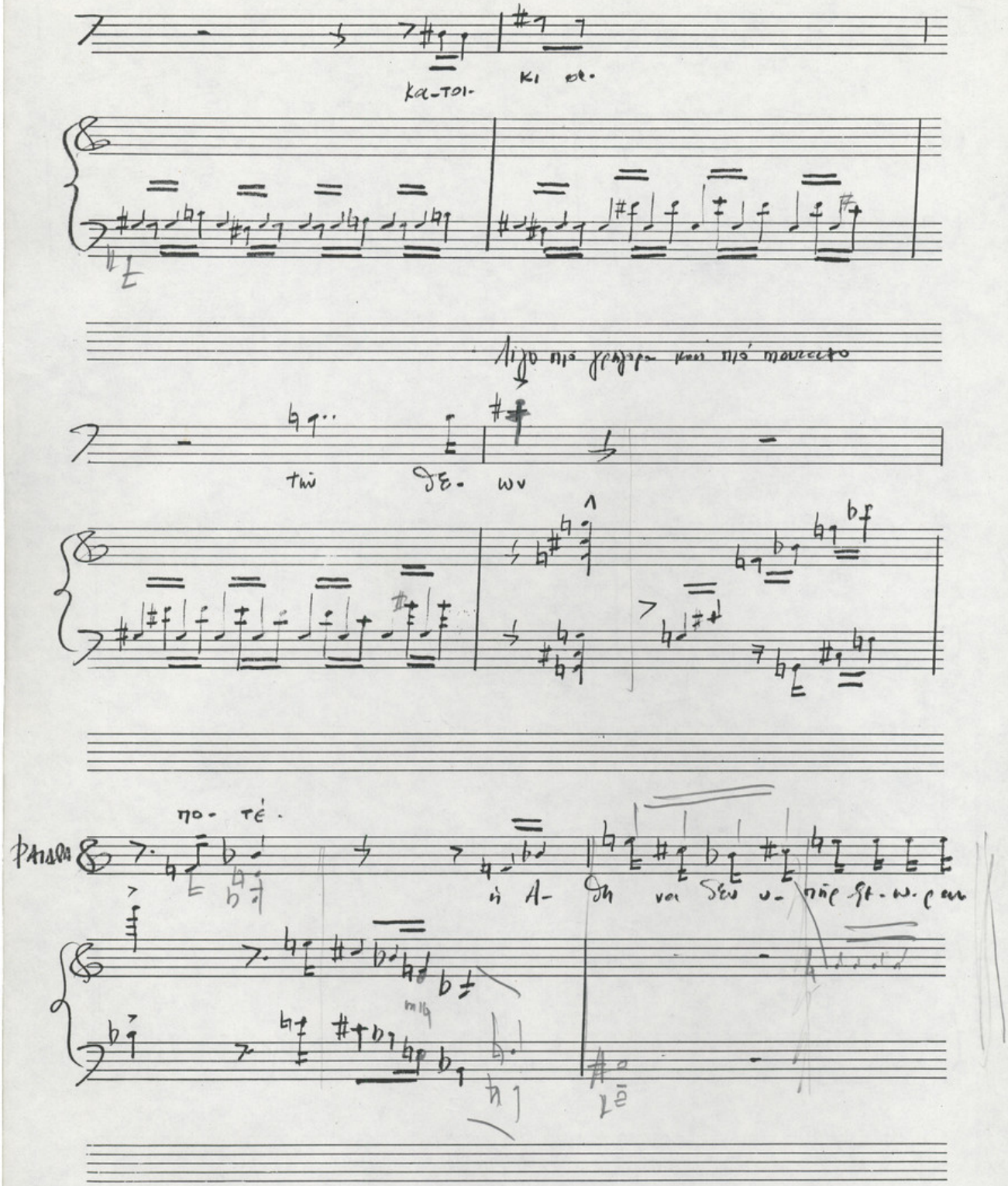
ΚΑ-ΤΟΙ-
ΚΙ ΟΙ-
Λίγο πιό γρήγορα κοί πιό πονεκτο
τὼν ΔΕ- ων
ΠΟ- ΤΈ.
ἡ Α- Δη νοι Δεν υ- πῆρ ξε- ω- ρεν

ο-τε ρη

ΦΑΙΔ.

Α πο τις με ρες της μά χης του Δε-

κέρ βρη

σε πα-ρα κο-λου

θου σε Δι-ο-νυ-σε

Α-πο το λό φο.

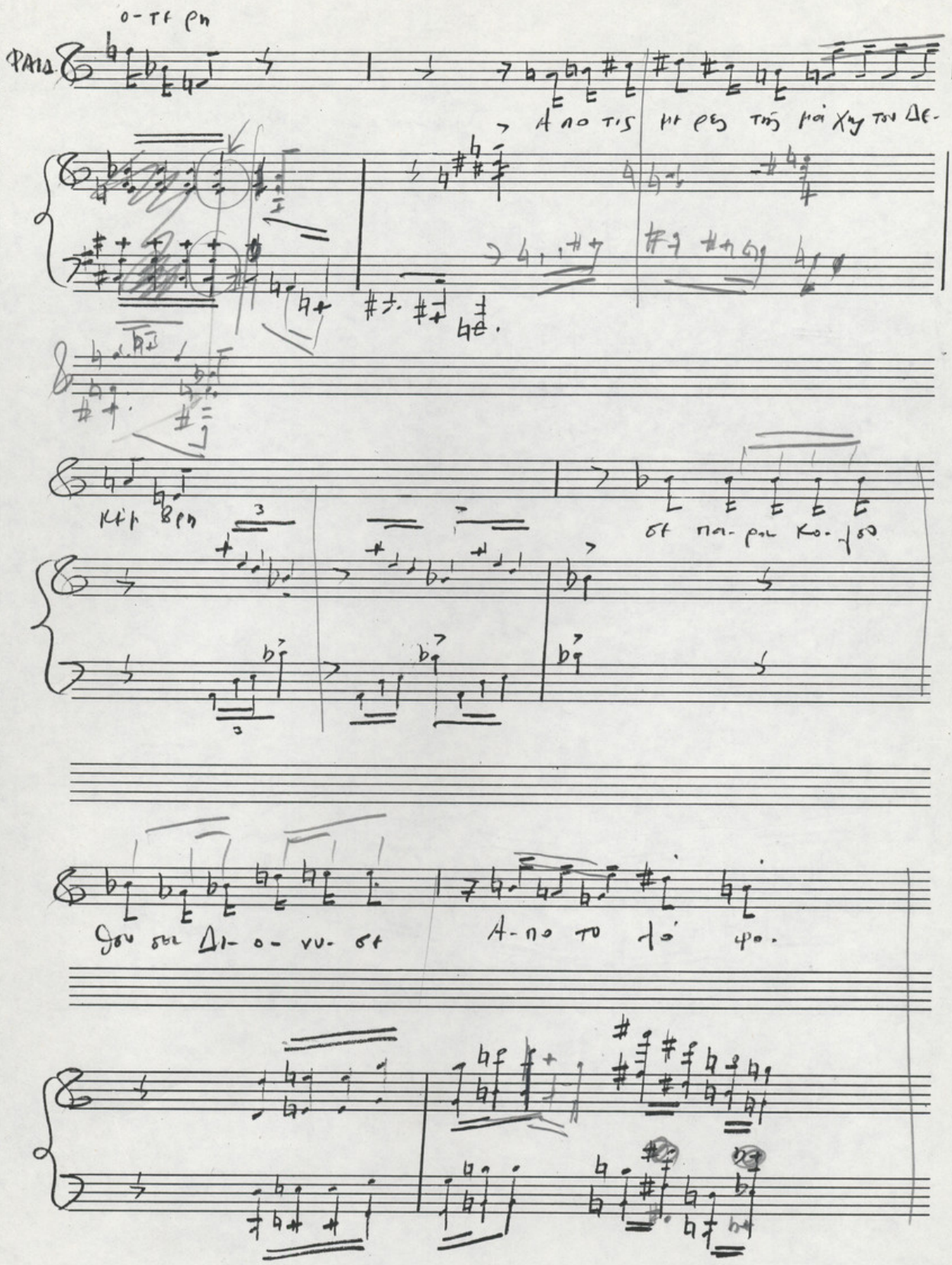

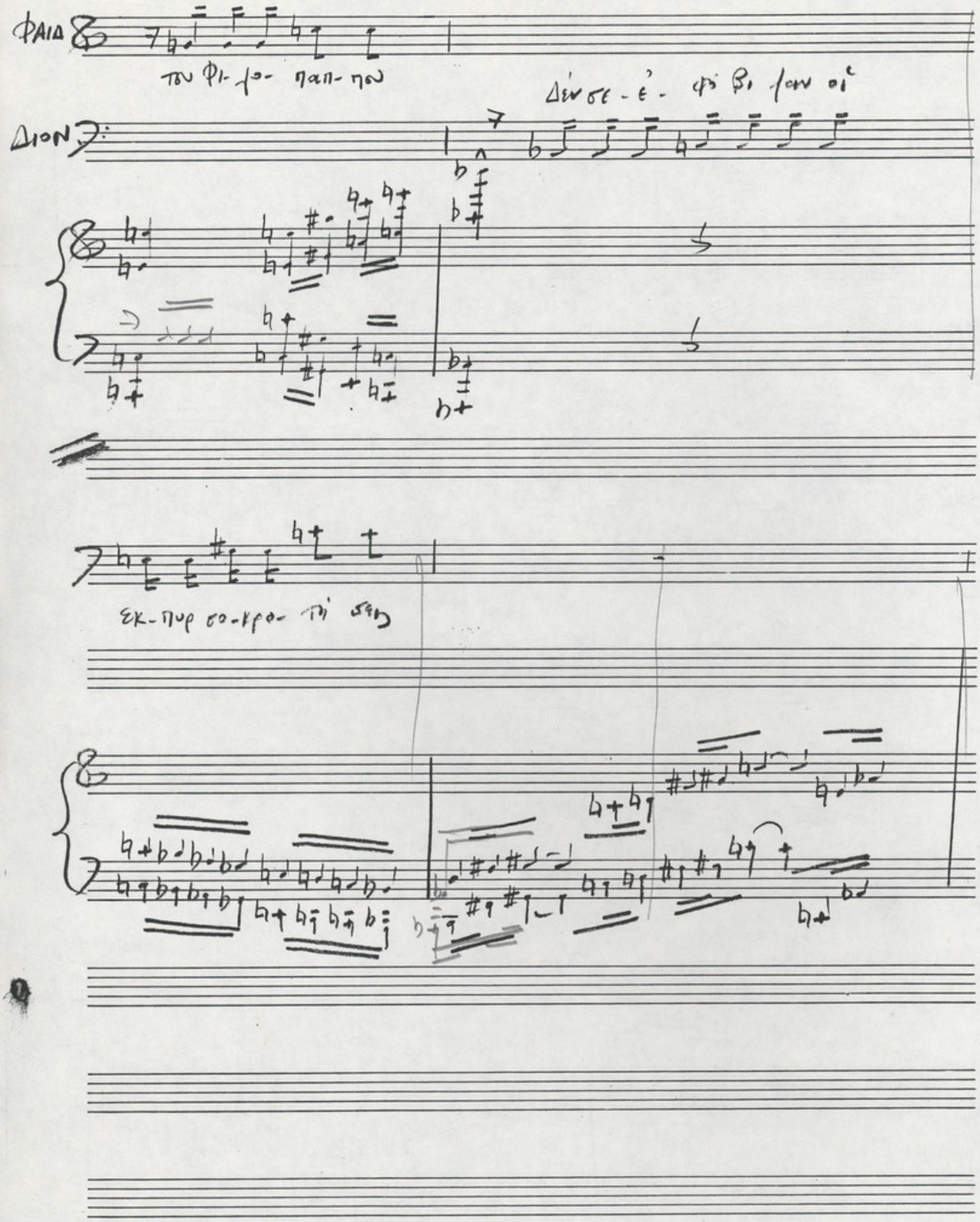
ΦΑΙΔ
ΔΙΟΝ

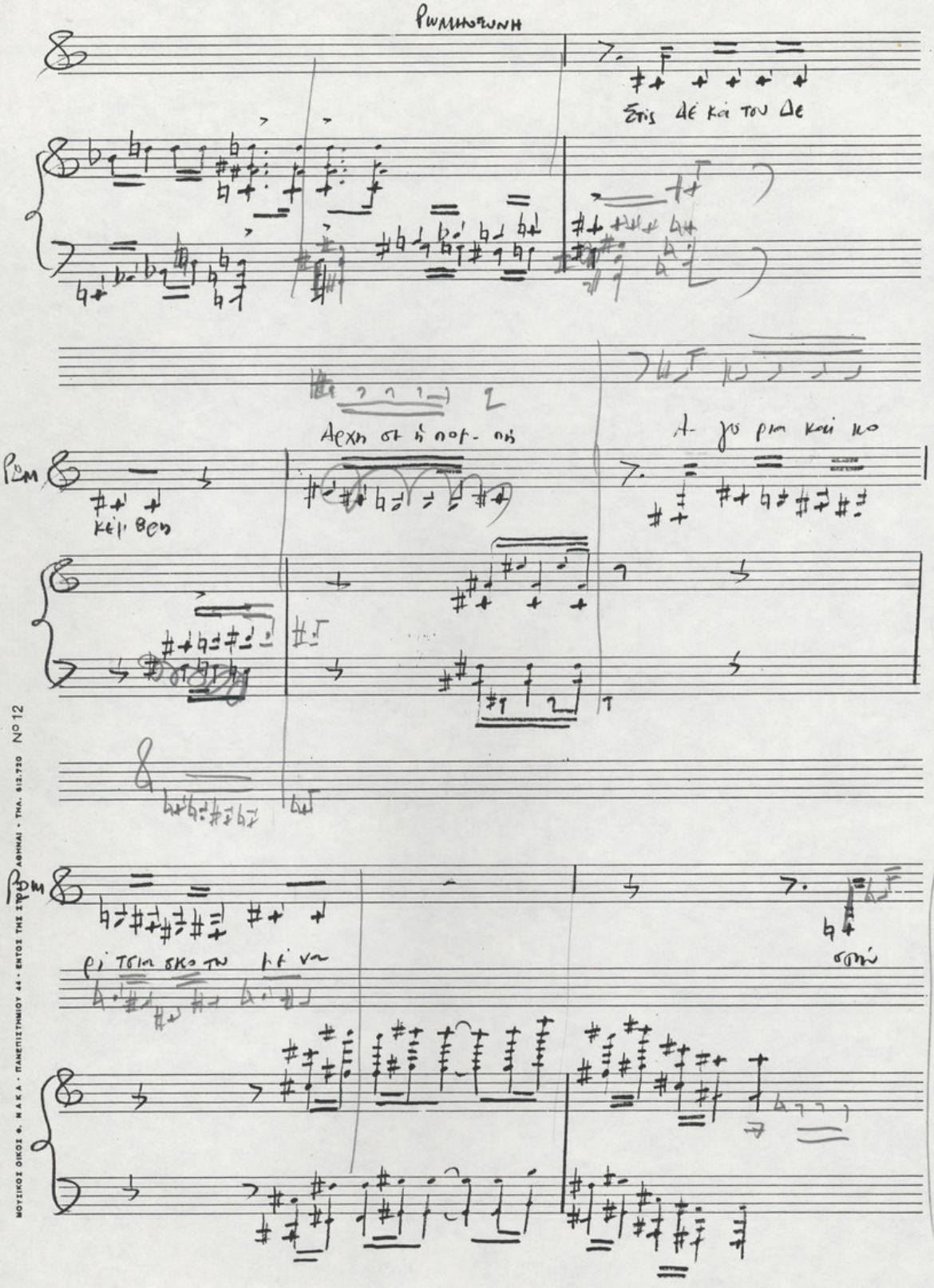

ΜΟΥΣΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ Φ. ΝΑΚΑ · ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 44 · ΕΝΤΟΣ ΤΗΣ ΣΤΟΑΣ ΑΘΗΝΑΙ · ΤΗΛ. 612.730 Νο 12

ΦΑΙΔΡΑ

Καιμε τοι

ΚΑΡΩΝ

Καιμε τα

ΔΙΟΝ

Καιμε

ΡΩΜ.

Α-νοι- [illegible] Καιμε. [illegible] να

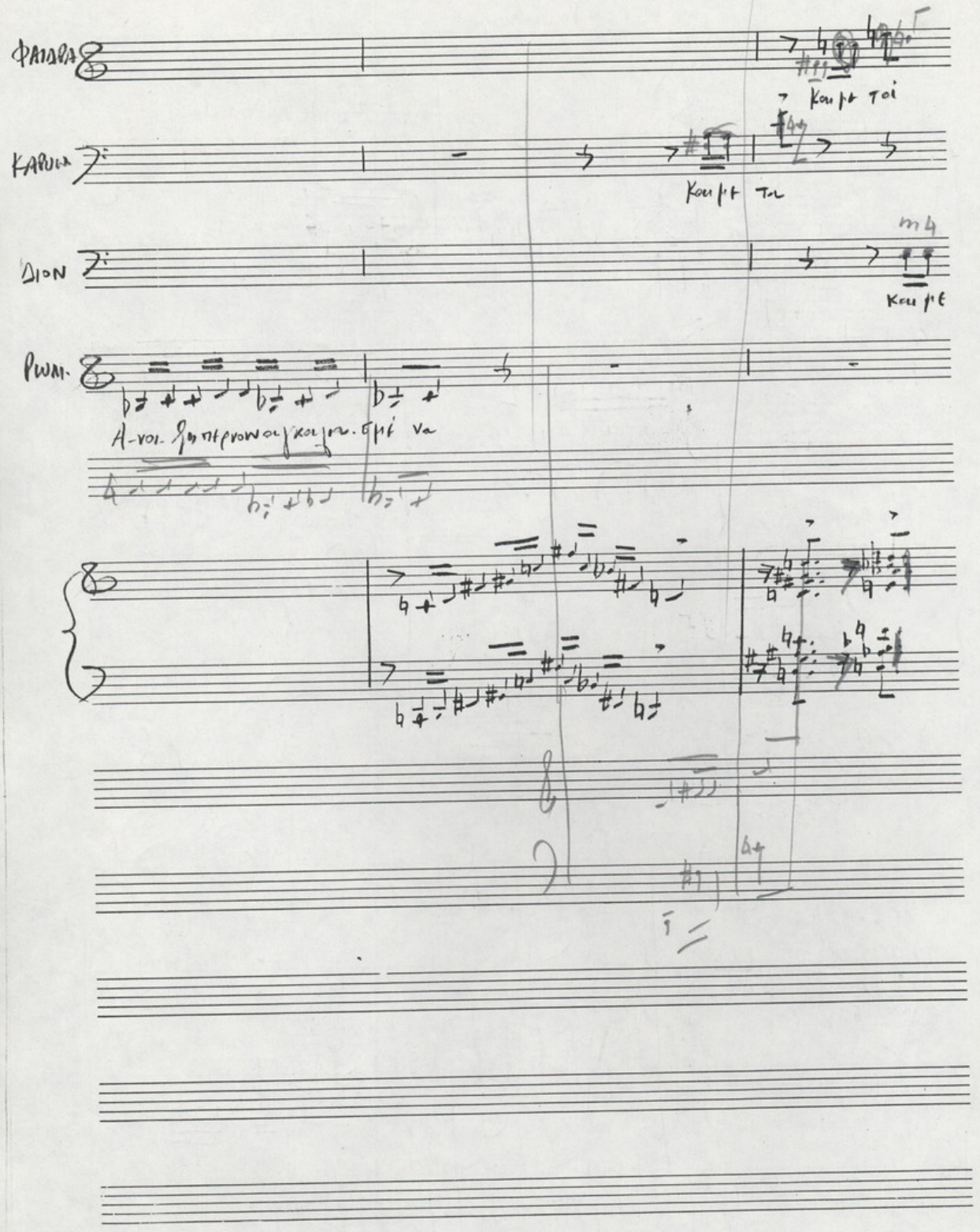

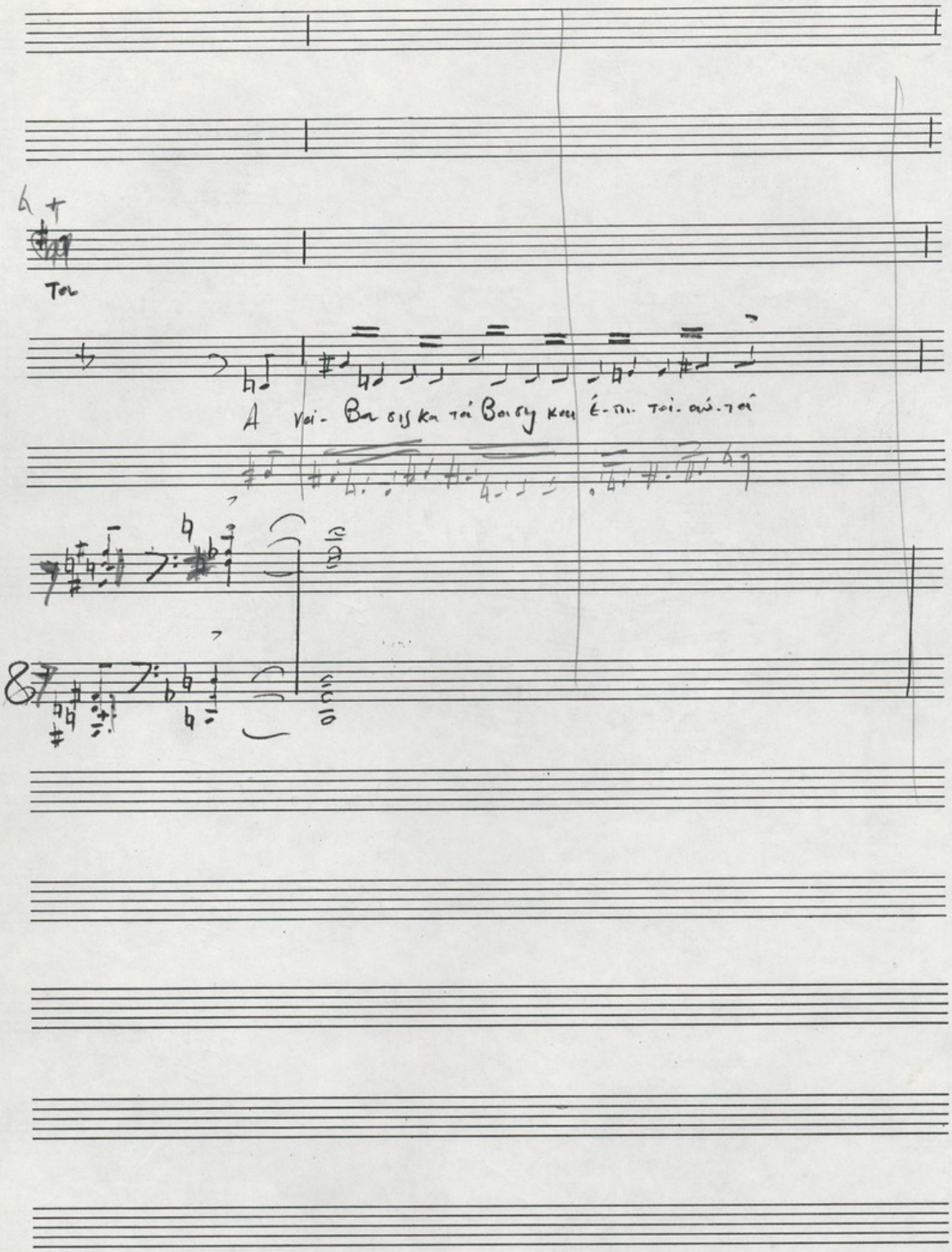
Τα
Α νοί- Βα σις κα τά Βοισις και έ-πι- τοί- αύ-τοί

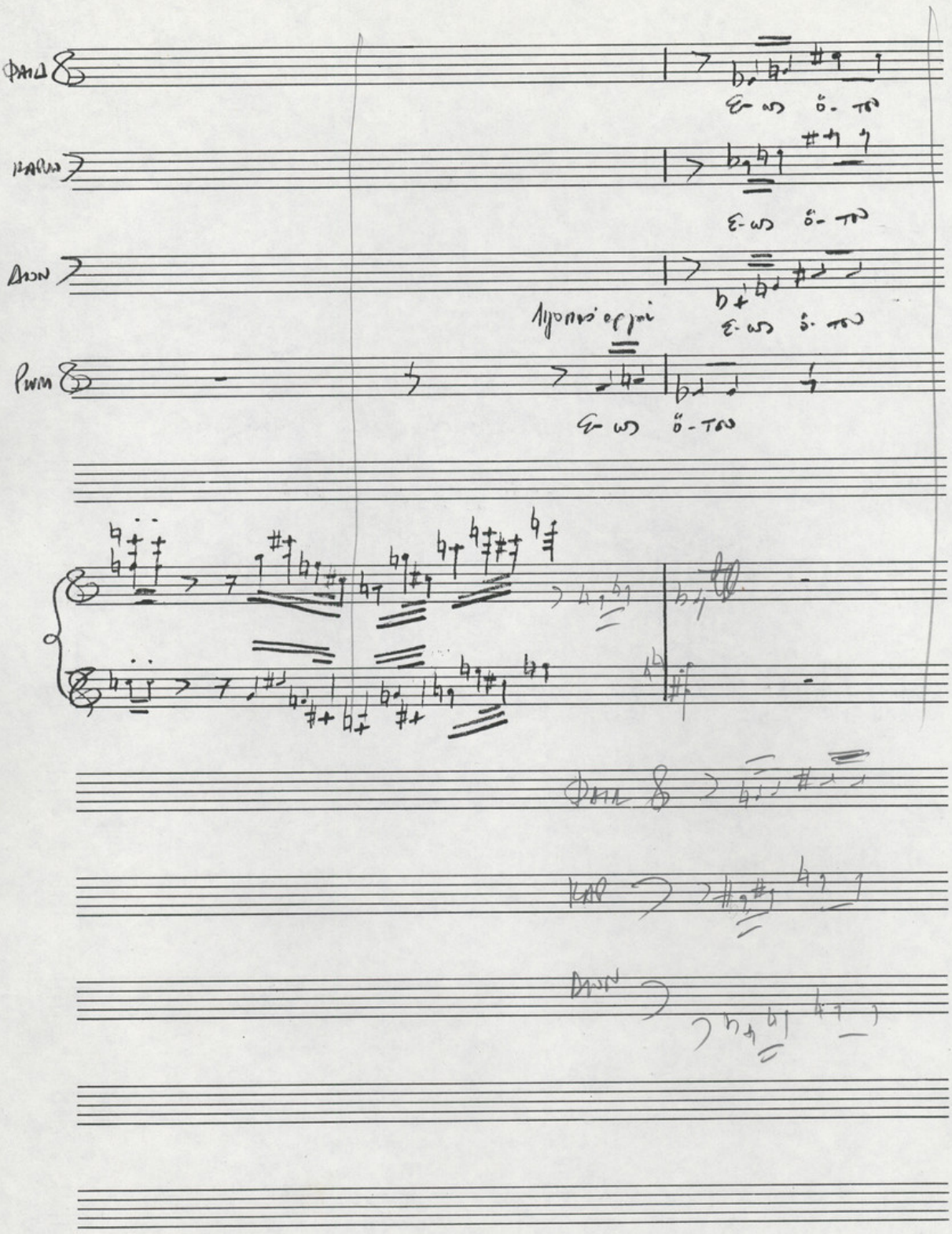

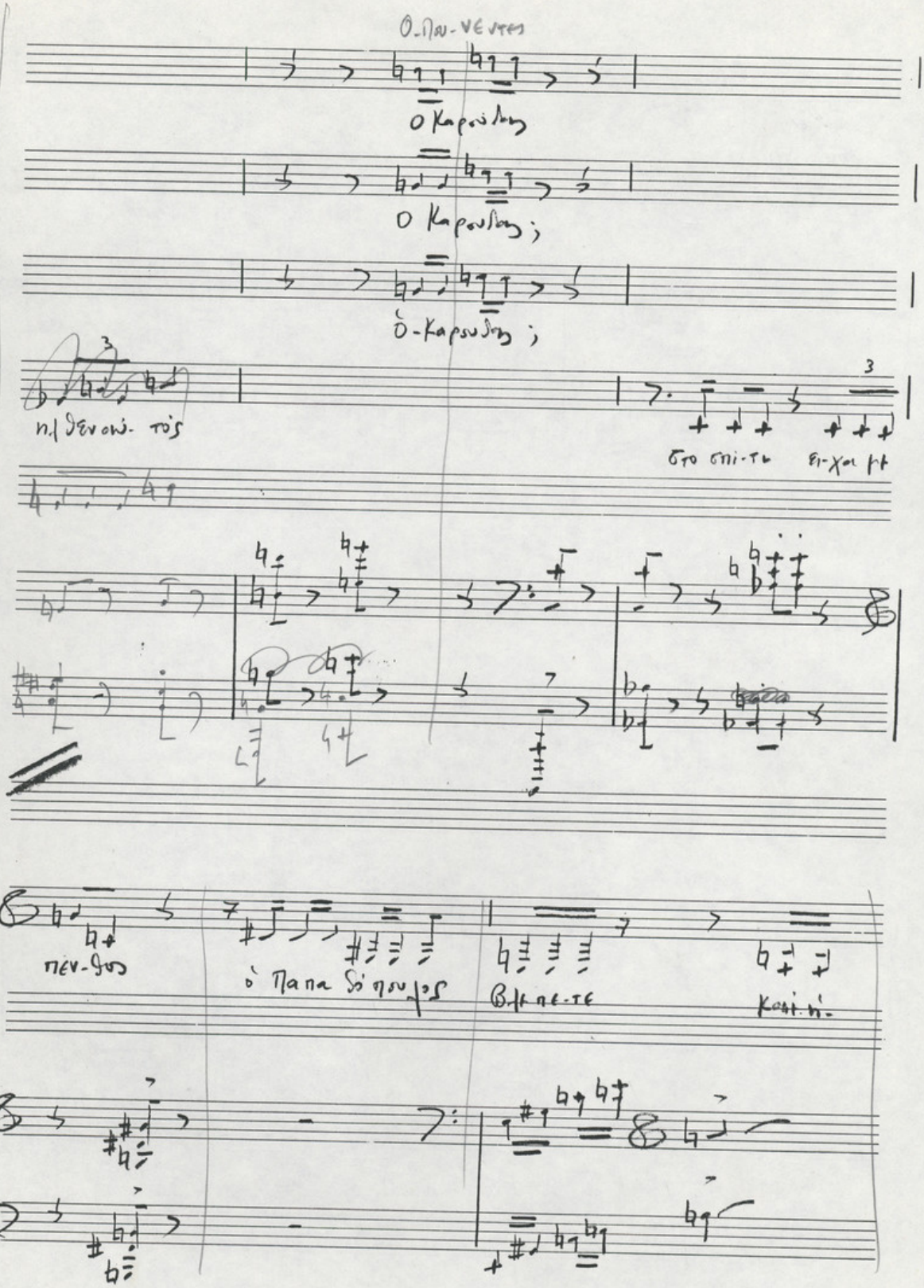

ΜΟΥΣΙΚΟΙ ΟΙΚΟΙ Φ. ΚΑΚΑ - ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 44 - ΕΝΤΟΣ ΤΗΣ ΣΤΟΑ - ΑΘΗΝΑΙ - ΤΗΛ. 612.720 ΝΟ 12

ΑΒΤ →

Ρωμ

συμ-μο-ρί-α του

Μιλαμε γρίφος

Η Δαλασσα Δ' αδειάσει

ό πα τέρας ε-ξο-ρί-α κα-το-σπί-τι-όρφα-νό

Ποιητη

Μιλαμε γρί φος

Ρωμ

Η Δαλασσα Δα δειάσειαπο σω κορ

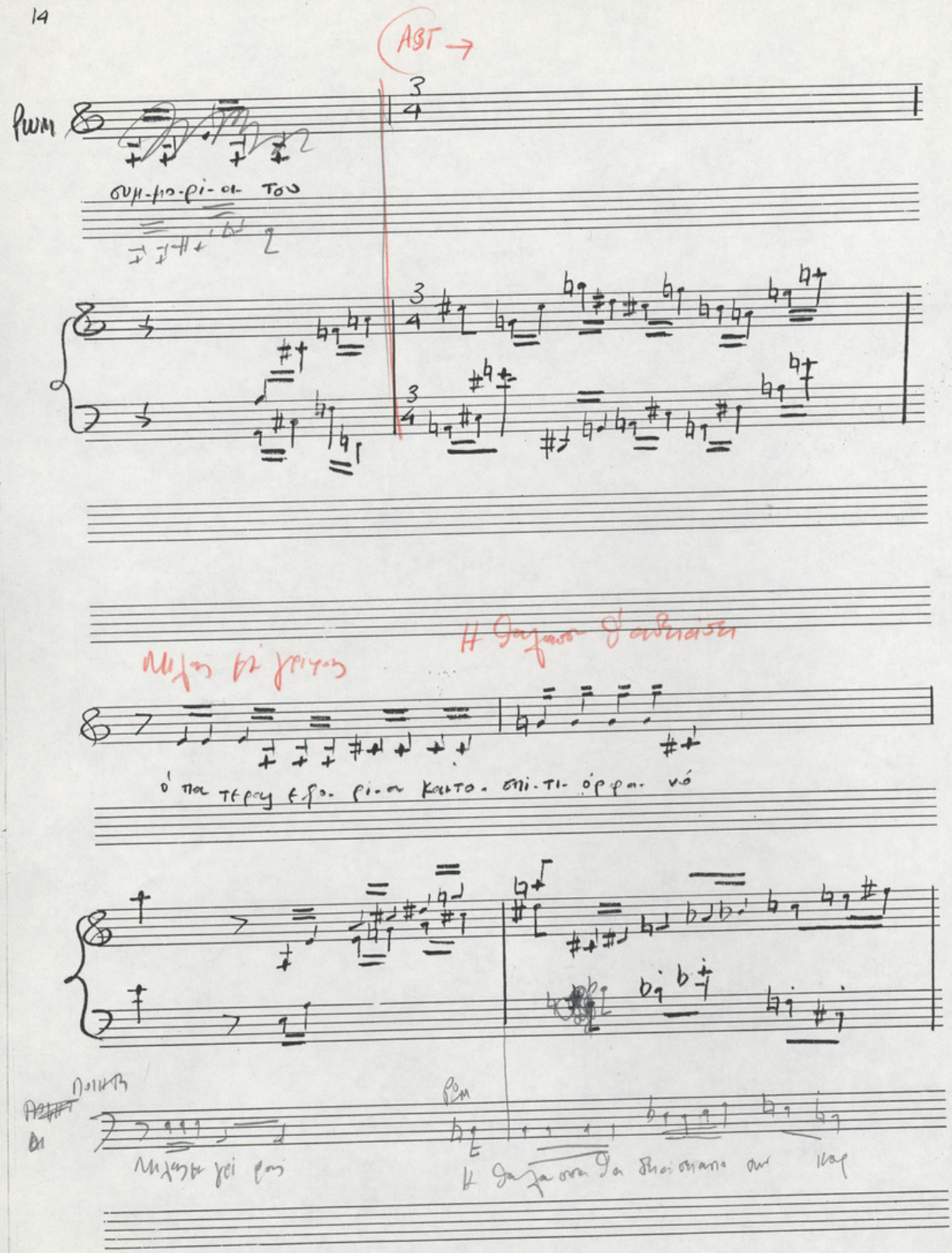

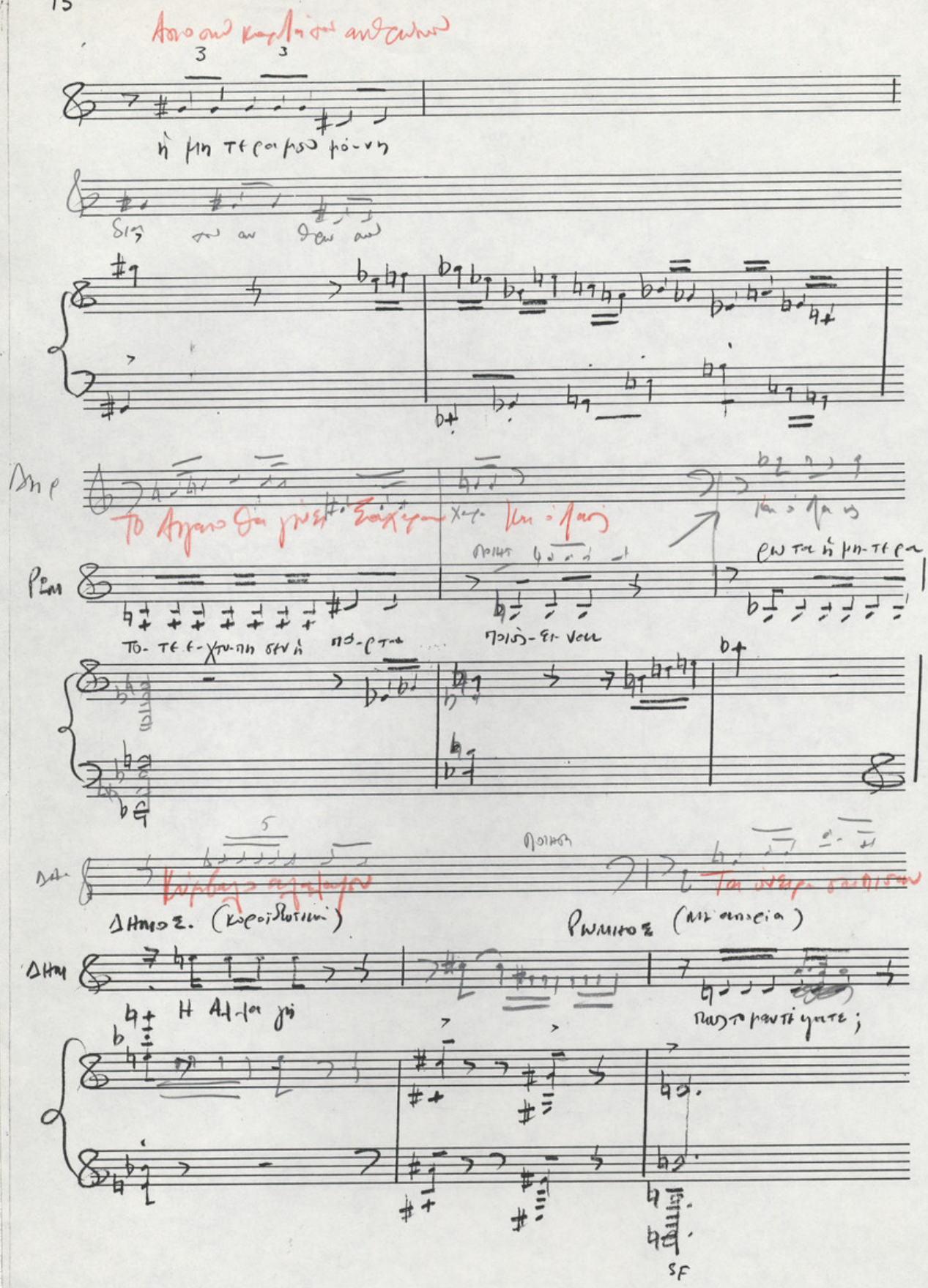

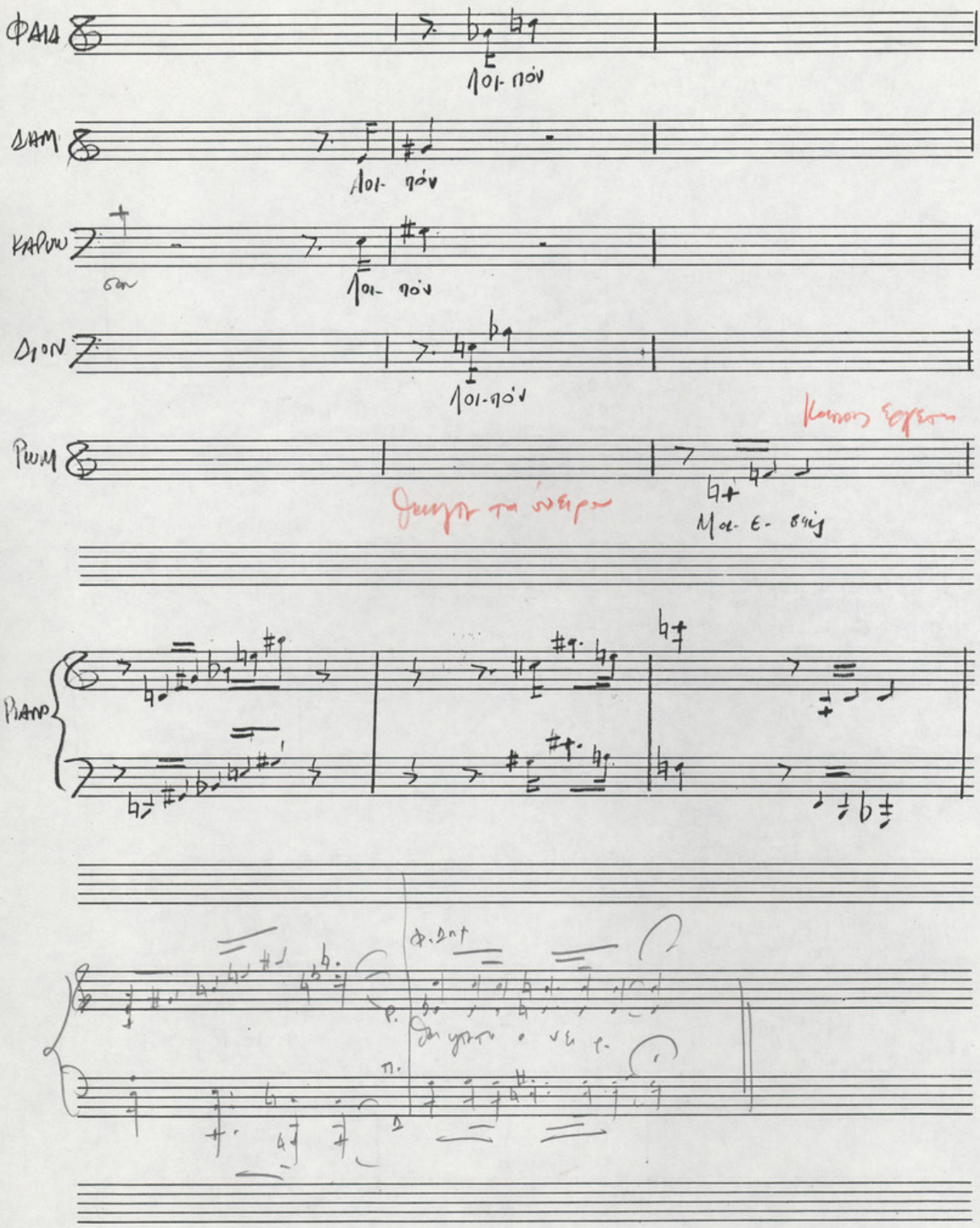
ΦΑΙΑ
ΔΑΜ
ΚΑΡΩΝ
ΔΙΟΝ
ΡΩΜ
PIANO

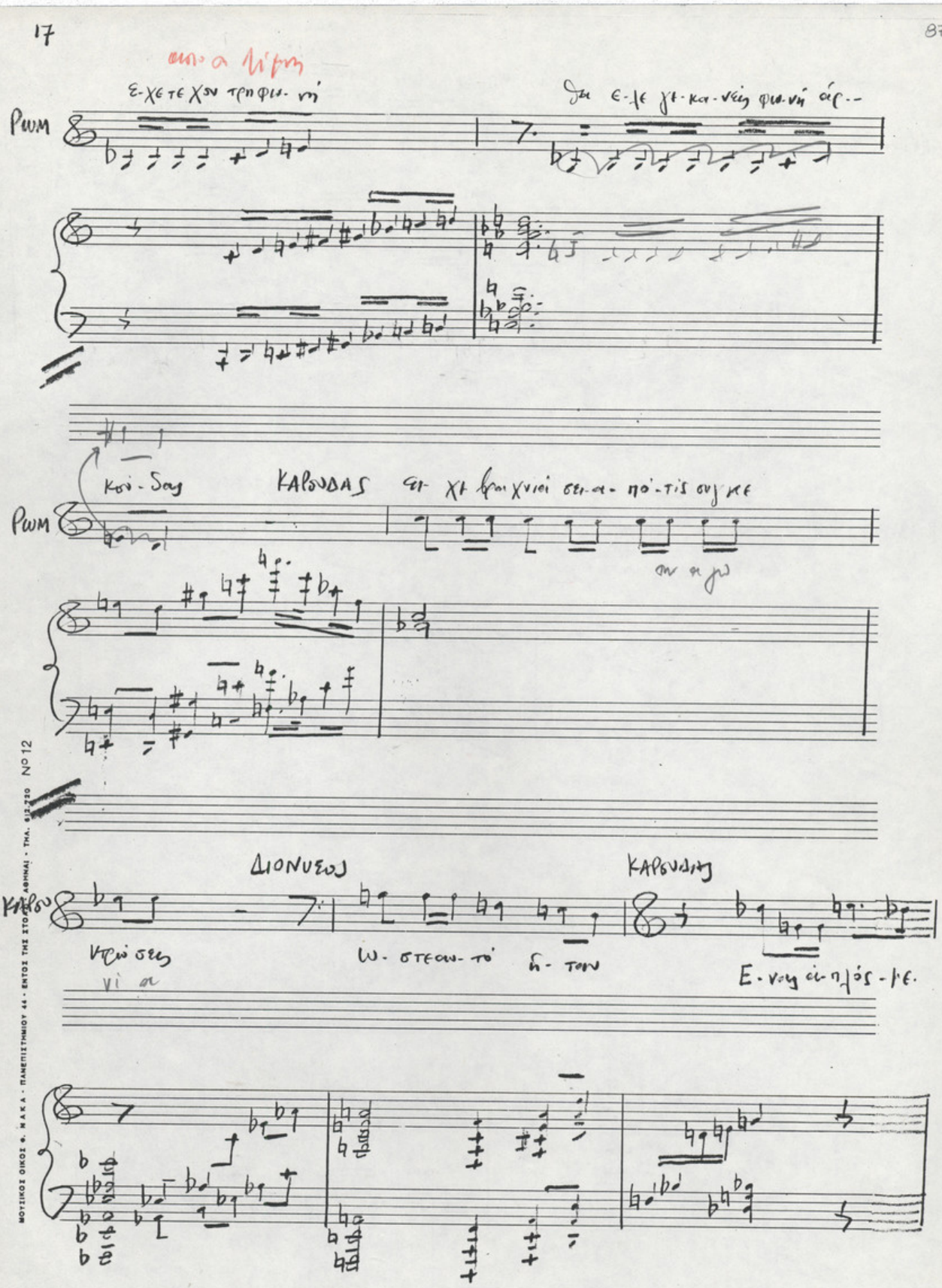

ΜΟΥΣΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ Φ. ΝΑΚΑ - ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 44 - ΕΝΤΟΣ ΤΗΣ ΣΤΟΑ ΑΘΗΝΑΙ - ΤΗΛ. 612220 Νο 12

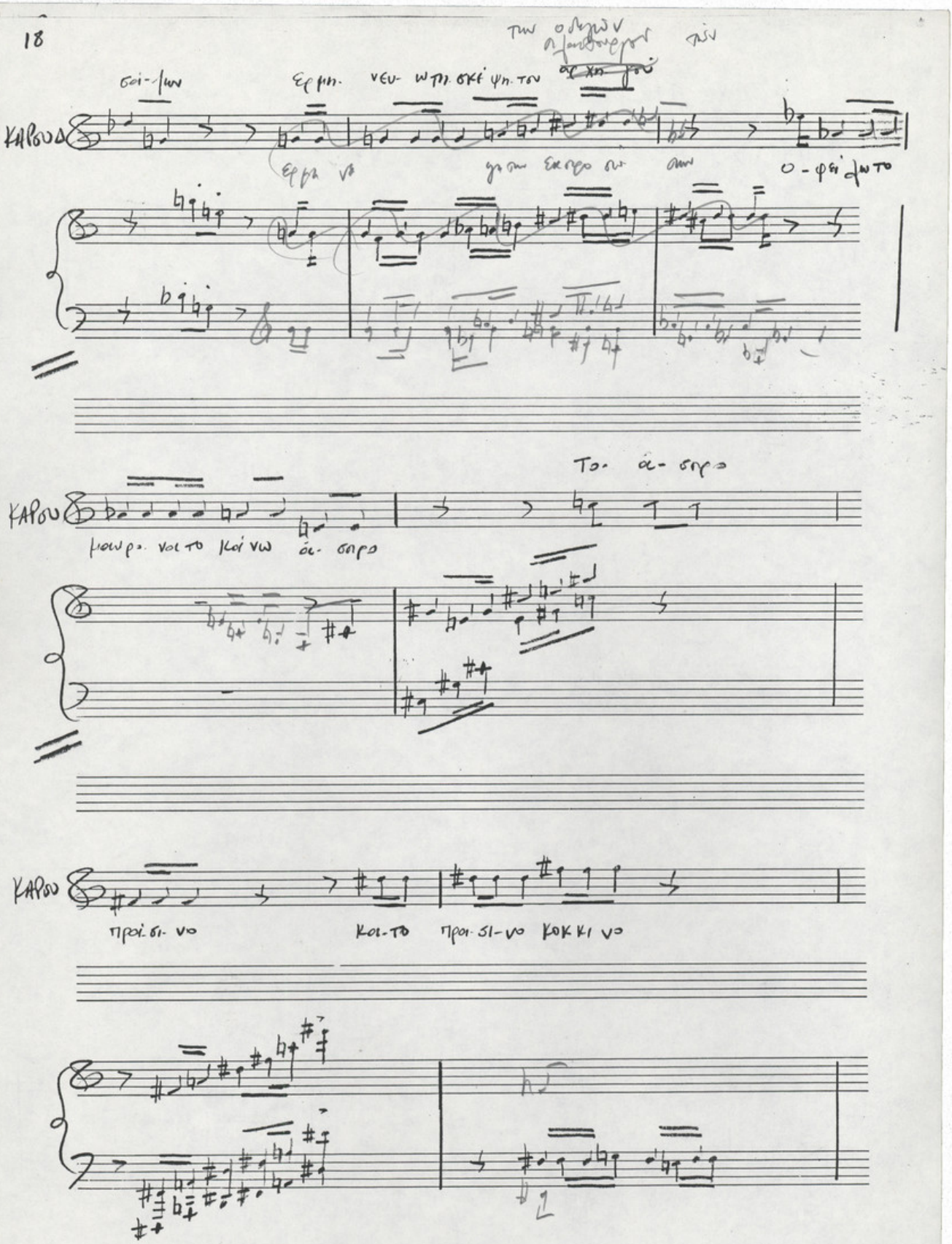
ΚΑΡΟΥΛ
ΚΑΡΟΥ
ΚΑΡΟΥ

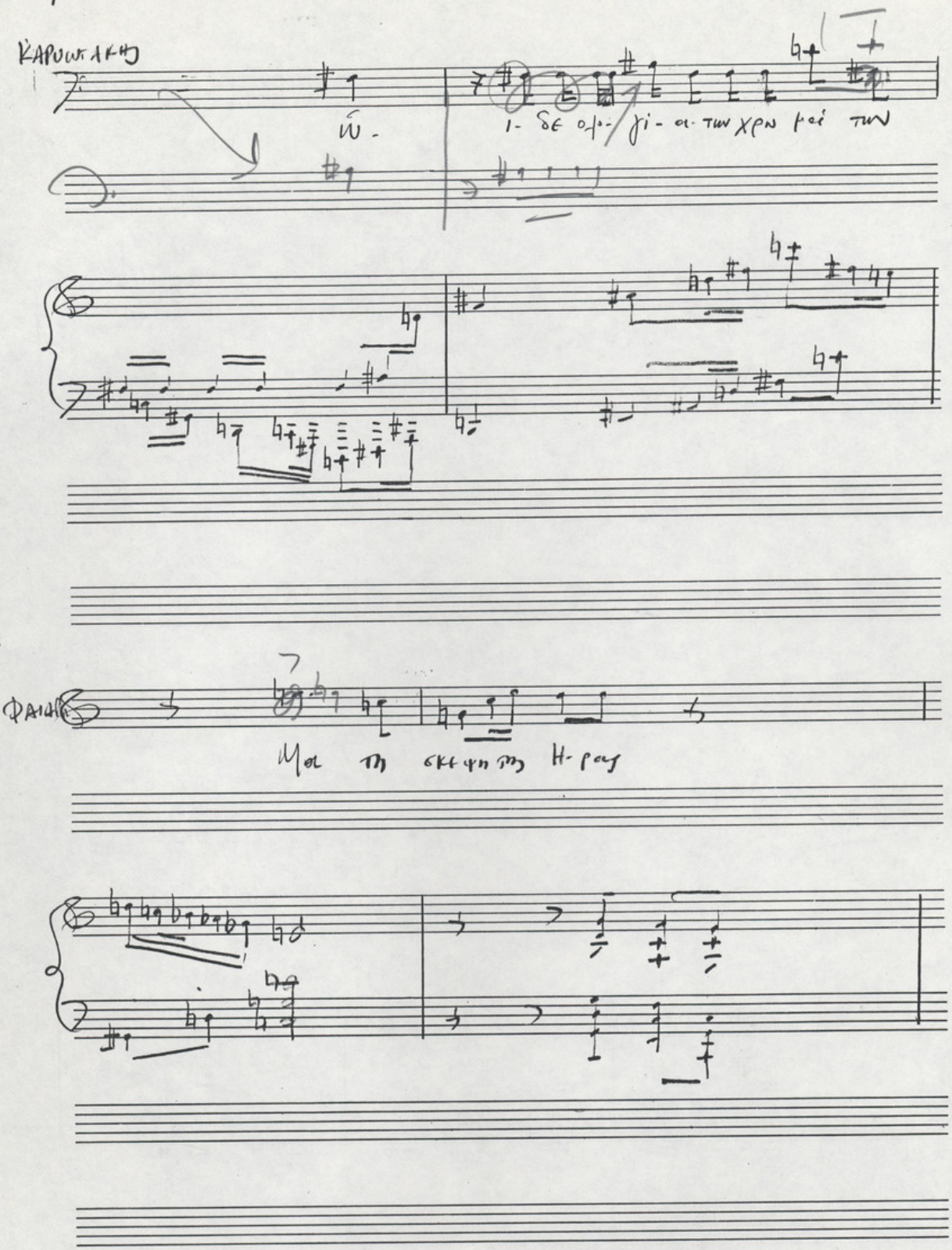
ΚΑΡΩΤΑΚΗΣ
ΦΑΙΔΩΝ

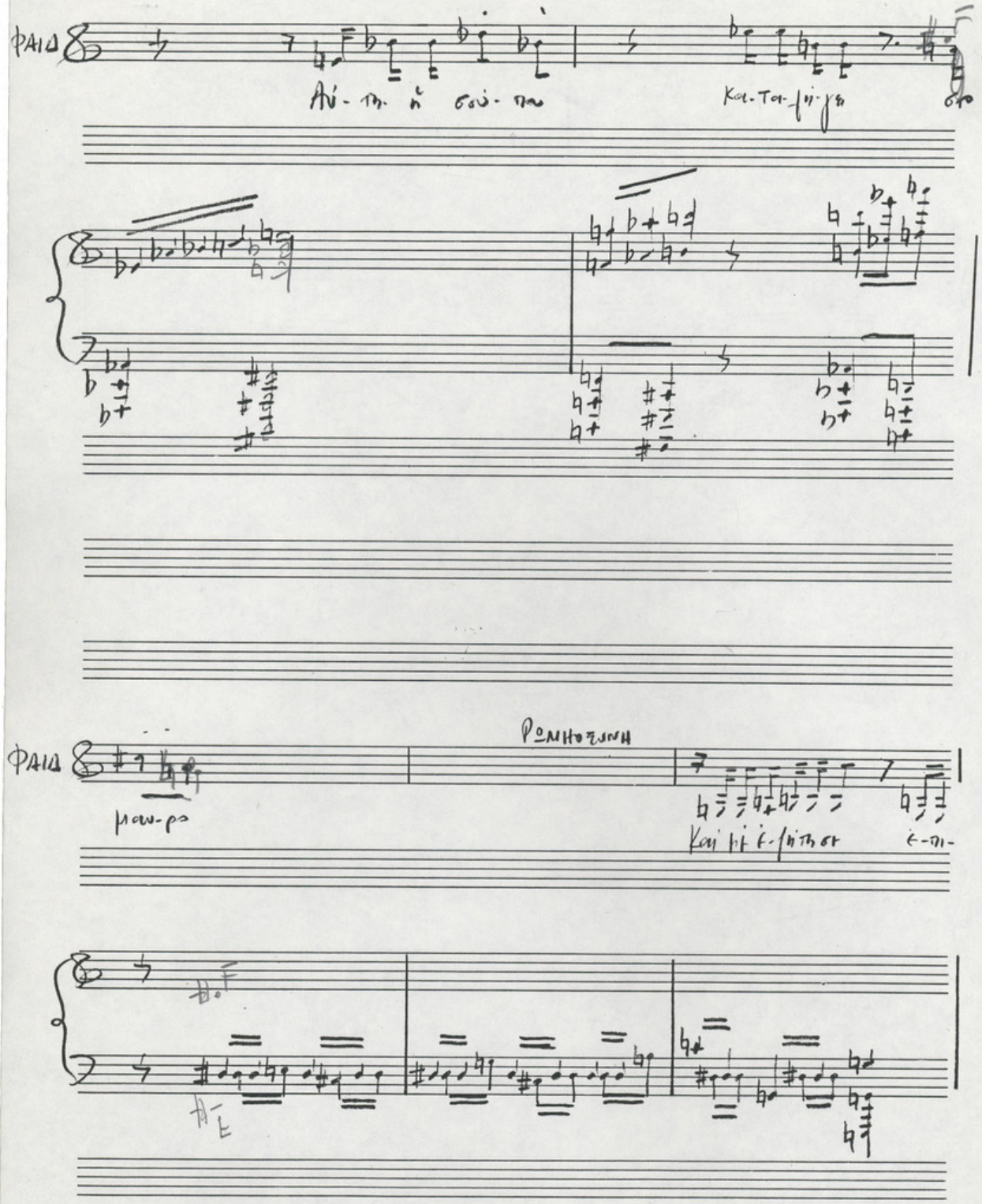
ΦΑΙΔ
ΦΑΙΔ
ΡΩΜΗΟΣΥΝΗ

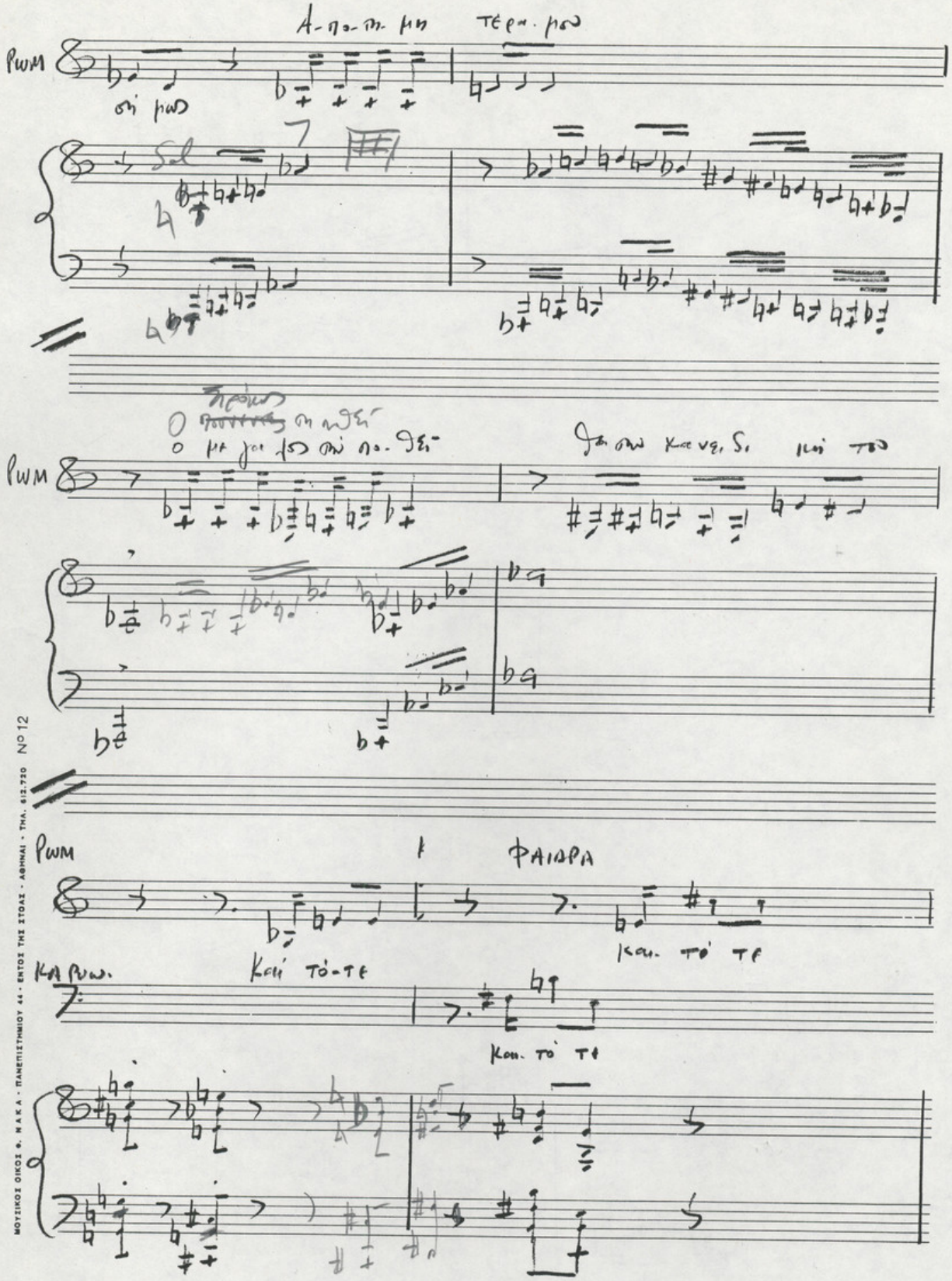

ΜΟΥΣΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ Φ. Ν.Α.Κ.Α. - ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 44 - ΕΝΤΟΣ ΤΗΣ ΣΤΟΑΣ - ΑΘΗΝΑΙ - ΤΗΛ. 612.730 ΝΟ 12

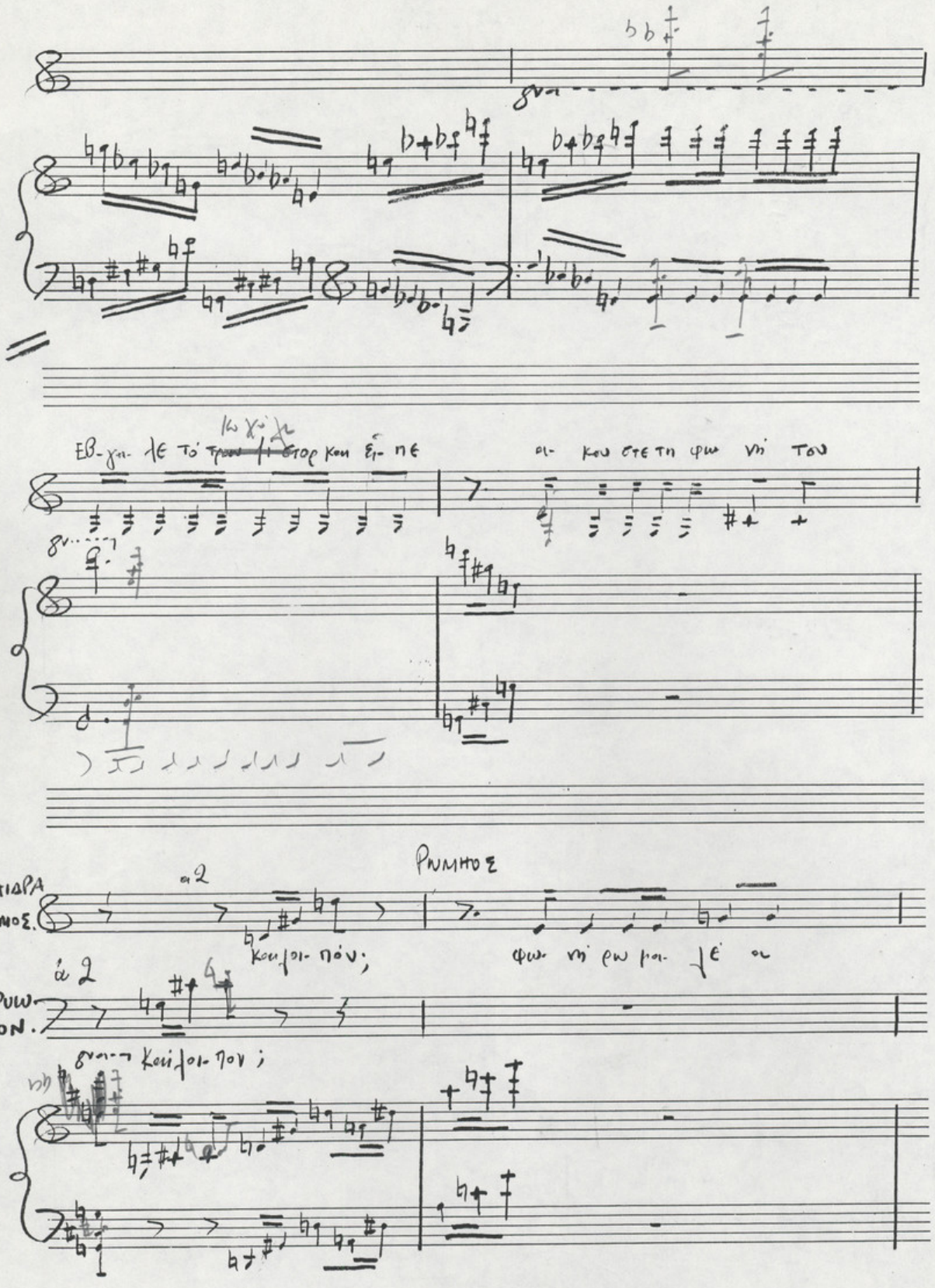
ΦΑΙΔΡΑ
ΔΗΜΟΣ.
ΚΑΡΥΩ-
ΔΙΟΝ.
ΡΩΜΗΟΣ

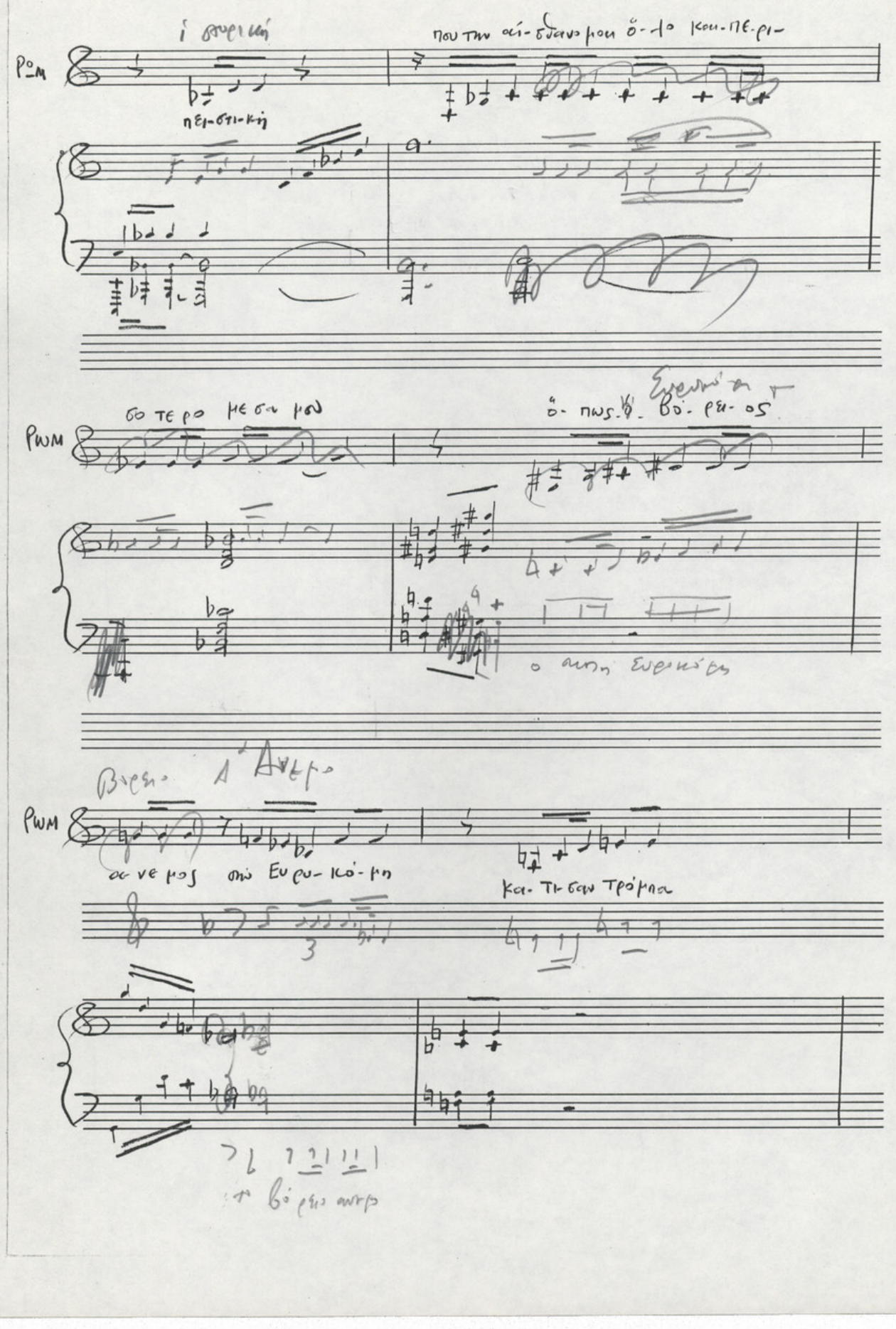
ί στυρική
που την αί-σθανομαι ό-λο και-πε-ρι-
πει-στι-κή
σο τε ρο με σα μου
ό-πως-ό-βό-ρει-ος
Ευρυκόμη
ο αυτή Ευρυκόμη
Βόρειο Α' Αυτρο
α-νε-μος σπύ Ευρυ-κό-μη
κα-τι-σαν Τρόμπα
το βόρειο αυτρο

ΦΑΙΔΡΑ

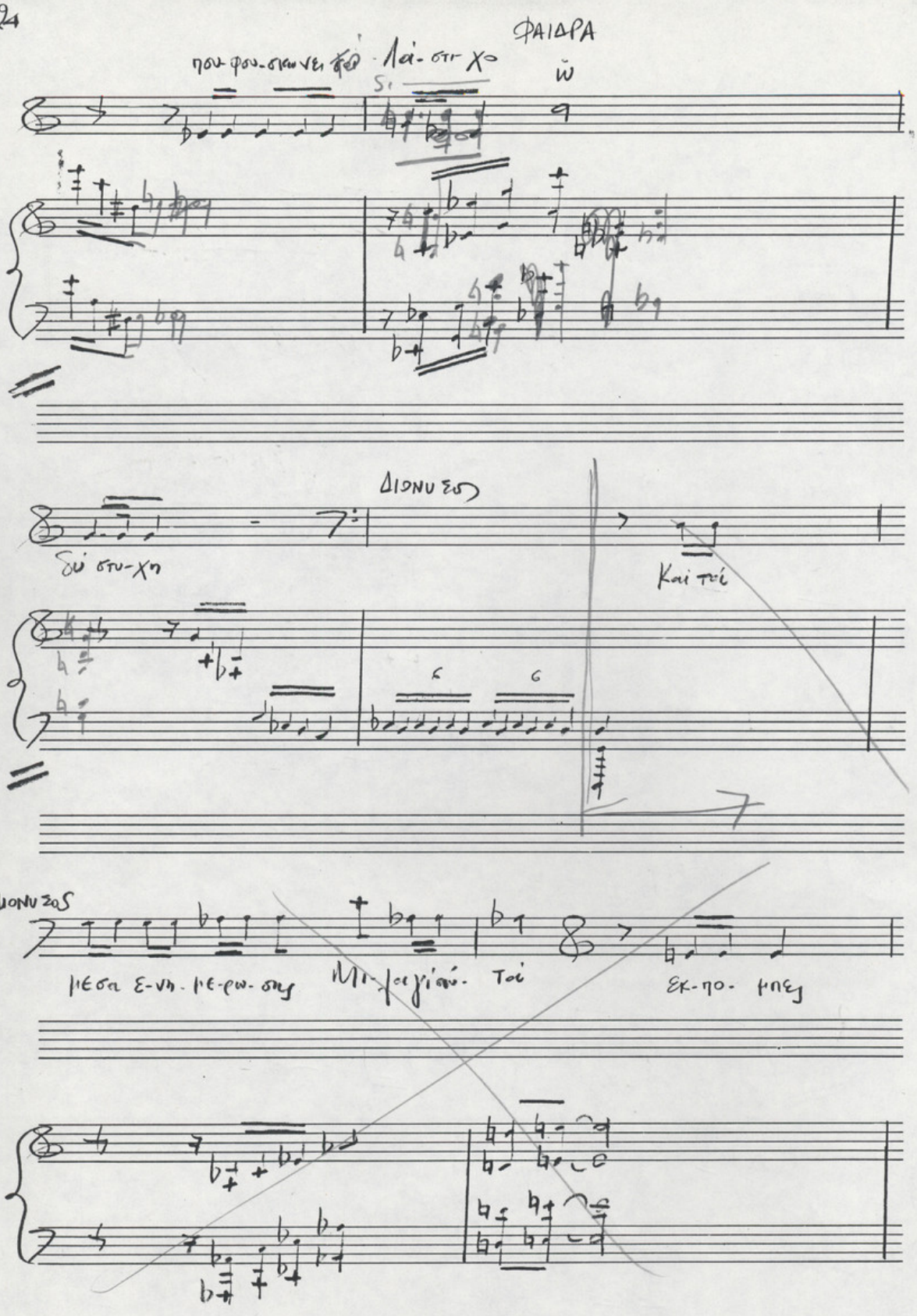

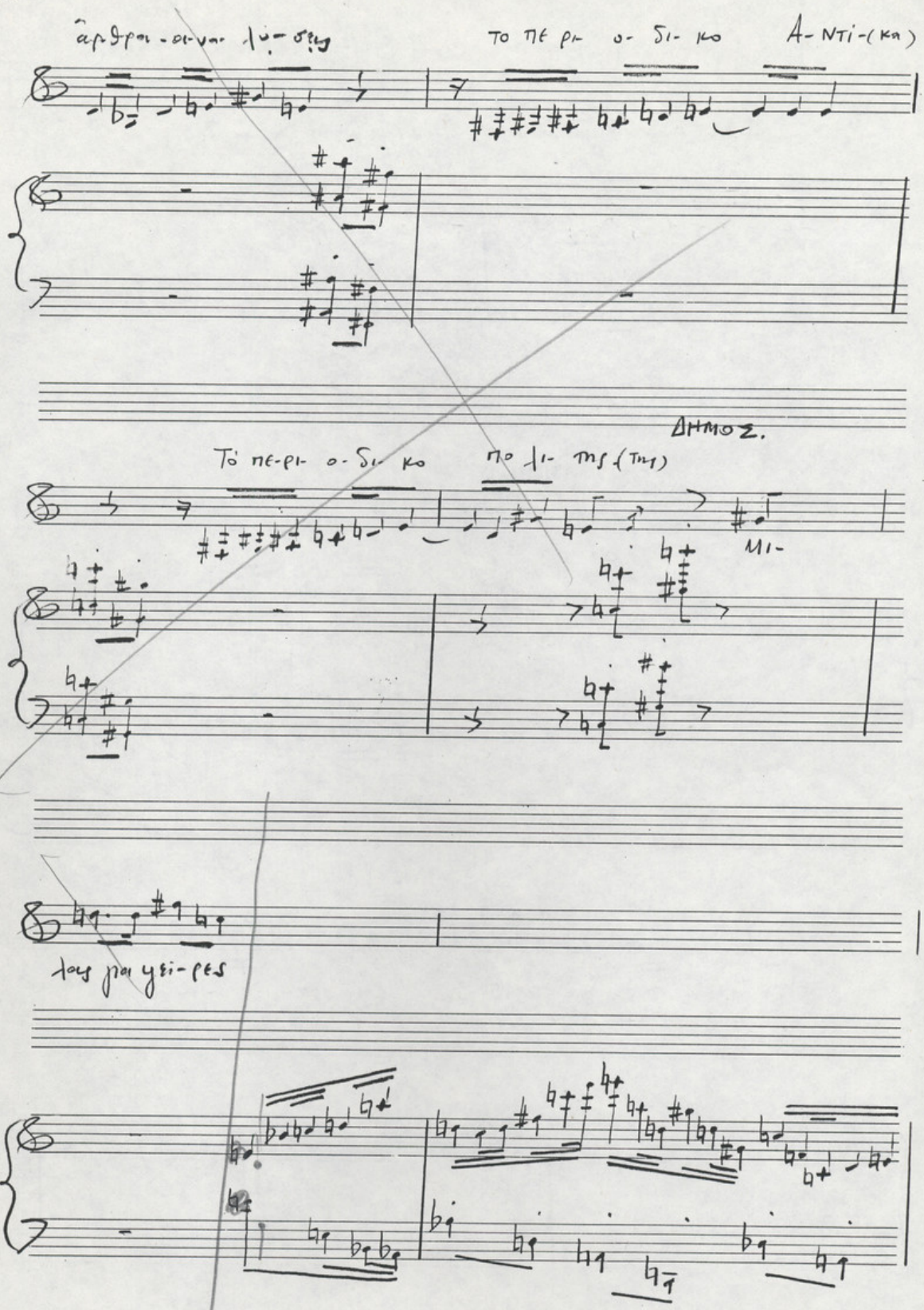

ΜΟΥΣΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ Φ. ΝΑΚΑ - ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 44 - ΕΝΤΟΣ ΤΗΣ ΣΤΟΑΣ - ΑΘΗΝΑΙ - ΤΗΛ. 612.720 NO 12

Κυ ρι ως τα ο- φα- μα τα που ή λε κτρι σου του πε ρη φα νο κο λι γο

ΡΩΜ.

με- τα- λι γου

Ο καί μετο λι γου

ΡΩΜΗΟΣ

ΚΑΡΔΙΩΤ

Και- ή- κοι- λιά σου

γο

φου σκω- νε

ΚΑΡΔΟΔΑΣ

ΔΙΟΝ

Ε σύ- βρε φουσκωνες τὴν τρόμπα; Ε- γώ σχο λι- α- λω

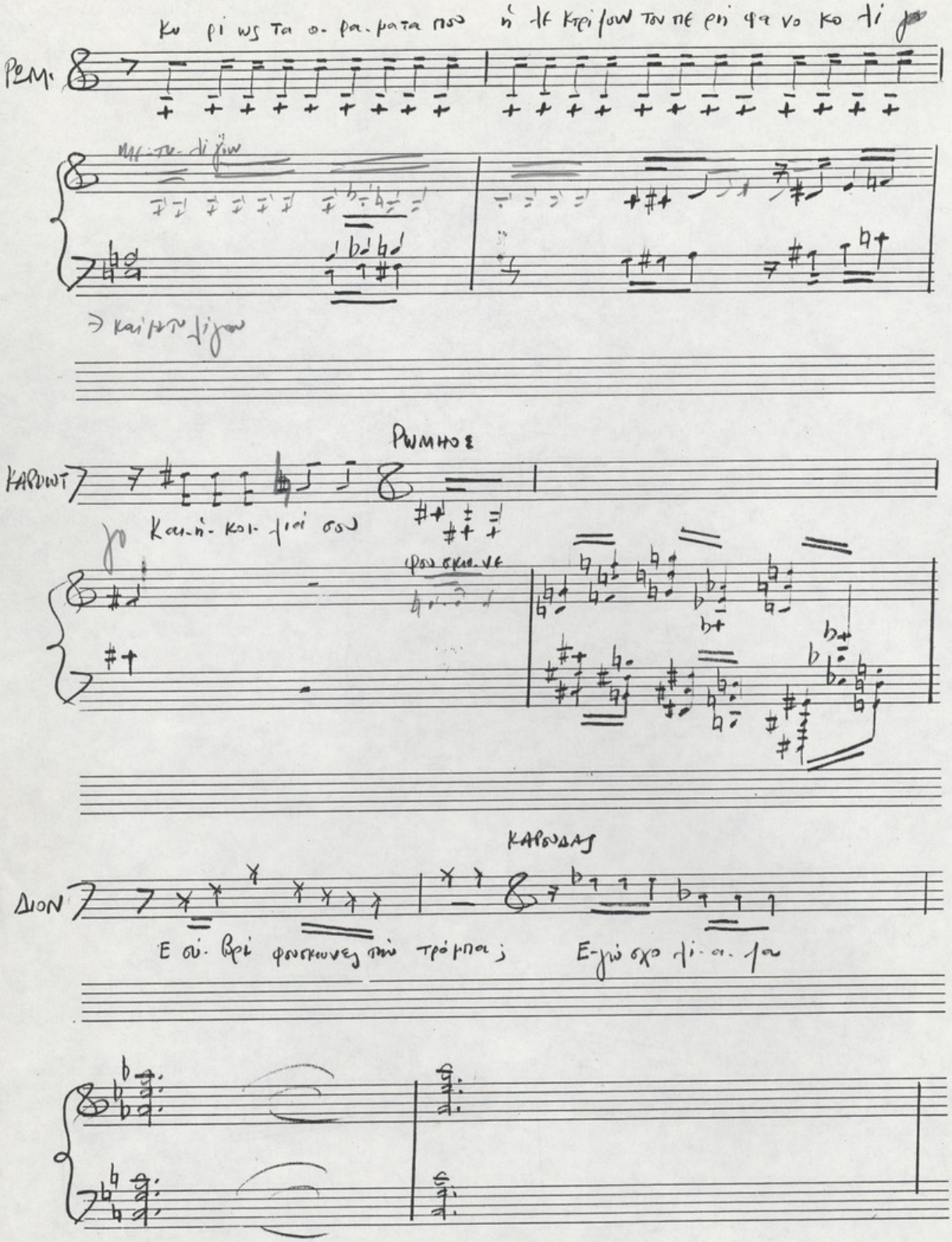

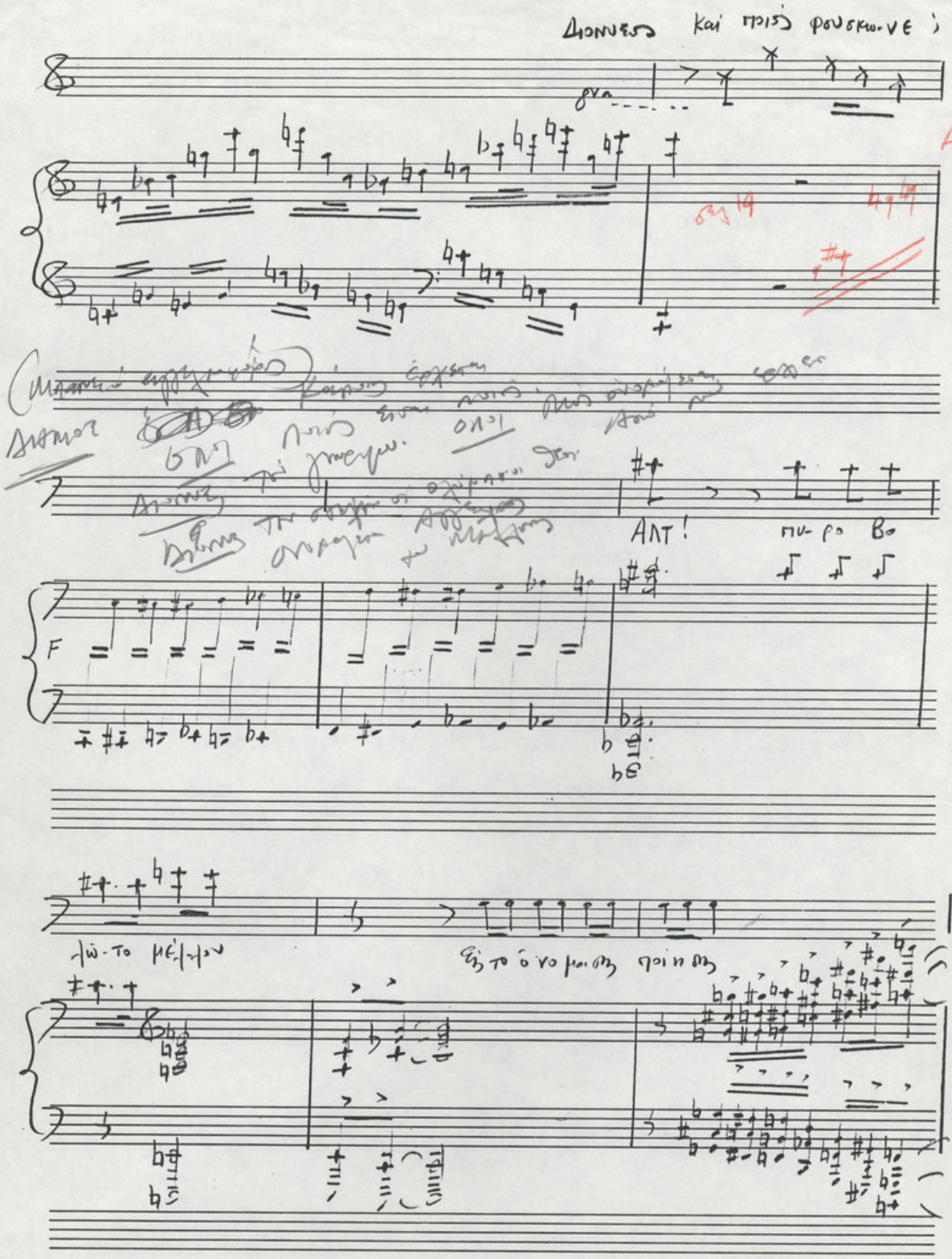
ΑΝΤ!
F

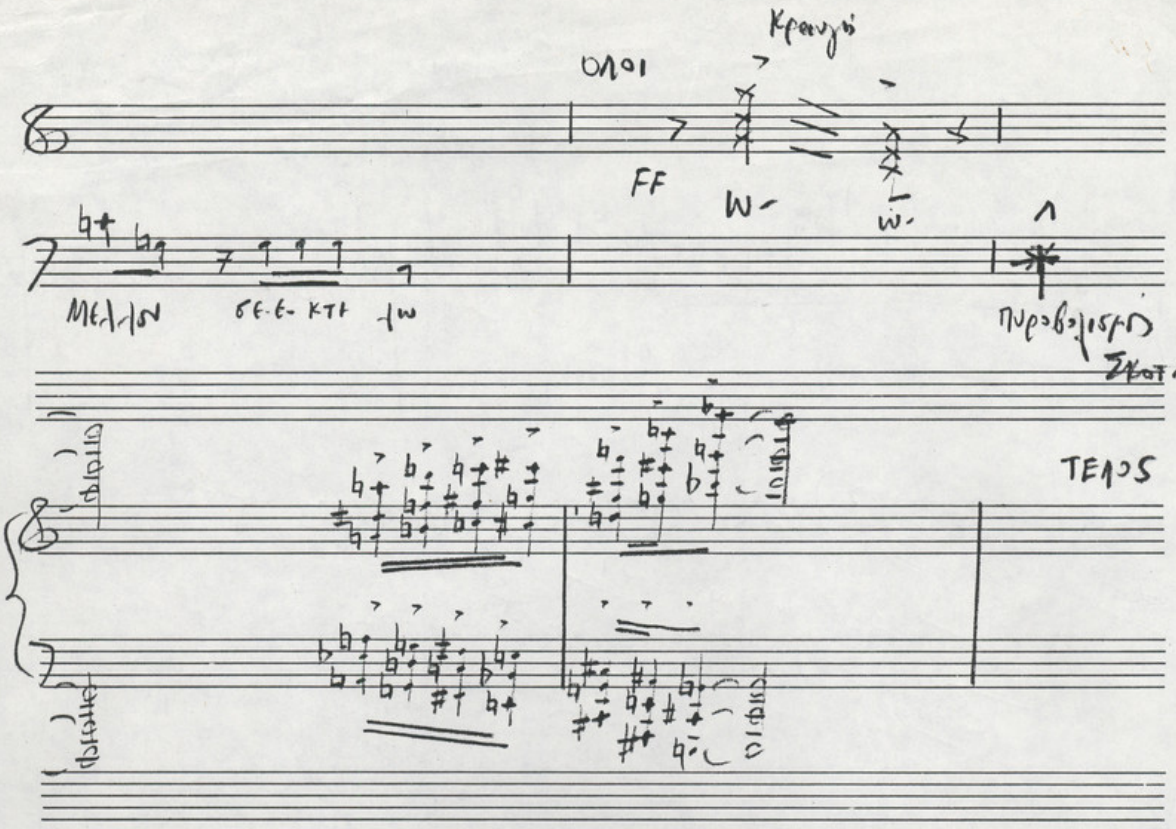

Ακολουθεί η ΕΣΠΕΡΑ, στη Β πλευρά ηλιφως (στη αρχή) από σιγά-σιγά γίνεται φως.
Τά χορωδιακά τά τραγουδού Pianissimo οι ήθοποιοί. (τό πρώτο μέρος στο σκοτάδι) γίνεται ένα tableau vivant μέσα σε θαμπό ήμιφως.